

SAVUNMA İTHAMLARA CEVAPLAR

İSMAİL DİNÇER

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ / 5
HUKUKİ SAVUNMA / 9
İLMİ SAVUNMA VE
İTHÂMLARA CEVAPLAR / 27
İSMAİL DİNÇER KİMDİR / 53
MEÂL- TEFSİR- TERCÜME İNCELİĞİ / 63
TAHRİF EDİLMİŞ DENİLEN
35 BÖLÜMÜN TEK TEK AÇIKLANMASI / 67
BAZI MEALLERDEN
DÜŞÜNDÜREN ÖRNEKLER / 479
BU BÖLÜMDE MEÂL FARKLILIKLARINI GÖSTERMEK
İÇİN ÖRNEKLER SUNUYORUZ. / 498
SON AÇIKLAMA / 515
BELGELER / 519

ÖNSÖZ

Bu kitap, bir kurumdaki bir grubun hakkımızda açtığı soruşturmaya karşı yapılan, Hukuki ve İlmi savunmadan oluşmaktadır.

Yıllarca çalıştığımız ve 2016 yılında iki akademisyen dostun ısrarıyla bastırdığımız Tevhîd-i Kur’ân Meâlî’nden rahatsız olan bir kesim, hakkımızda soruşturma açtırmıştır.

2019 yılında, meâlin basılmasının durdurulması, basılanların toplatılması ve imha edilmesi, internet sitesinin kapatılması hakkında kararlar çıkartılmış ve hakkımızda soruşturma açılmıştır.

Yaklaşık 20 yıl boyunca kelime kelime çalıştığımız meâlden rahatsız olan bir kesim hakkımızda, meâlin içeriği hakkında 35 madde hâlinde yanlış, tahrif edilmiş diyerek itham etmiş, biz de bunun böyle olmadığını göstermek için, Savunma dosyasını oluşturduk.

Suç olarak; “Halkın bir kesiminin dini değerlerini alenen aşağılama” iddiasında bulunulmuştur.

Ki asla böyle bir şey yoktur.

Çevremizde bizi tanıyanlar, insanların inançlarına ne kadar saygılı olduğumuzu bilirler.

Hayatım boyunca kimsenin inancına, ibadetine asla laf etmedim, etmem de.

Tek amacım dini layıkıyla anlamak olmuştur.

Kur'ân'ı layıkıyla anlamaya gayret gösterdim, hâlâ da göstermekteyim.

İnsanları asla cemaat, tarikat, mezhebe göre ayırmadım, ayırmam da.

Kadınları asla başı örtülü, başı örtüsüz diye ayırmadım, ayırmam da.

Bu kitap, ithamlara cevaplardan oluşmaktadır.

Bu savunma kitabı, nezarete atılmam sonrası ifadem alındıktan sonra 10 gün boyunca hiç uyumadan oluşturulmuştur.

Kur'ân'ı tahrif ediyor diyen kesime Kur'ân âyetleri ile 35 cüzde cevap verilmiştir.

Çok dikkatli bir şekilde her ithama Kur'ân âyetleri ile cevap verilmiştir.

İnsanlığa sunulmak üzere bunu kitap haline getirmeyi düşündüm.

İnsanlar incelesinler, değerlendirsinler diye bu savunmayı kitap haline getirdim.

Kur'ân'ı layıkıyla çevirmek elbette kolay değildir.

Zaten bunu diyanet birçok yayınlarında kendisi dile getirir.

Meâl yaparken, bilmeden elbette hatamız, kusurumuz olmuştur.

Tek amacımız, öncelikle kendimiz; Allah'ı, dini, Kur'ân'ı layıkıyla anlamaktır.

Hazreti Muhammed'in ve nice resûl ve nebîlerin mücadelesini anlamaya çalışmaktır.

Hayatımız boyunca hakikati anlama yolunda bir talebe olduk.

Ve gece gündüz düşünmekten, araştırmaktan, varlığın ilimsel değerlerine bakmaktan vazgeçmedik.

Duyduğumuz her bilgiyi önemsedik, aslı var mı yok mu diye araştırdık ve bunu da tavsiye ettik.

Ki bu Hucurât Sûresi 6. âyette insanlığa sunulan tavsiyedir.

“Ey iman edenler! Size bir bilgi geldiğinde, o bilginin ikilik çıkarıp çıkarmadığını, bozgunculuk meydana getirip getirmediğini iyice araştırın, yoksa bir bilgisizlik içinde zarar veren kimselerden olursunuz.”

Soruşturmanın sonunda, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Savcıları; “Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar” vermişlerdir.

Karar no: 2022/34598

İsmail Dinçer

HUKUKİ SAVUNMA

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

İZMİR

SORUŞTURMA NO:2019/93379

Hayatını dine adanmış ve dini değerleri yaşadığı toplumda daha fazla nasıl yüceltebilirim kaygısını taşımış şahsım hakkında, dini değerleri aşağılamak gibi bir suçtan soruşturma yapılması, kaderin bir oyunu olsa da, ülkemizde geline sistemsizliğin durumunu ve sistemin nasıl tıkandığını göstermek açısından göstergedir. Karadeniz fıkralarına taş çıkartacak, bu olayda, olaya ilişkin tüm boyutları ile meramımızı anlatmak zorunluluk olmuştur.

Soruşturma makamlarından tek talebimiz ise savunmamızın yeterince irdelenmesi ve yapılan hatadan bir an evvel dönülmesidir. Savunmamızın ilmi boyutu ile birlikte hukuki boyutu bulunmakta olup, soruşturma makamlarının anlayabileceği ve isnatların tamamının çöpe atılacağı hal ile ortaya konulmuştur. Soruşturma makamları ilmi savunma boyutuna ilişkin yeterli kanı elde edememeleri durumunda tarafsız olarak bilirkişi seçerek bizce aydınlatılmış olan olayı kendi adlarına daha da aydınlatabilirler.

Doğup büyüyüp hizmet ettiğim bu ülkede böyle bir soruşturmaya maruz kalmak sırf algıladığım dini yazmış olmak nedeni ile nezaretlere atılmayı, tarafıma şüpheli sıfatının verilmesini kabullenemiyorum. Diyanet İşleri Başkanlığına 633 sayılı yasa ile meal toplatma yetkisinin meali bastırdığım tarihten (2016) sonra olmasına(2018) karşın eylem tarihindeki mevzuatın önceye çekilip yazdığım mealin toplatılması kararı verilmesini böylelikle ülkemde çıkmamış bir tarihteki çıkmamış bir yasadan ve yasanın geriye yürütülmesinden dolayı katledilen hukukun güvenilirliğini sorguluyorum.

Sırf Diyanet işleri başkanlığının salt iddiası üzerine soruşturmada hiçbir araştırma yapılmaksızın diyanetin söyleminin üstün tutulmasını bu söyleme dayanarak özgürlüğün kısıtlanmasına anlam veremiyorum.

633 sayılı yasada 02/07/2018 tarihinde değişiklik yapılmış ve bu değişiklik ile mealleri inceleyip toplatma isteme yetkisi Diyanet İşleri Başkanlığına verilmiştir. Bizim çalıştığımız meal ise 2016 yılı basımıdır. Bununla birlikte Diyanet İşleri Başkanlığının toplatma isteminde çalıştığımız mealin dini aşağılama gibi bir eyleme dönüştüğü belirtilmemekte, bir suç duyurusu bulunmamaktadır. Talebin tamamı mealin toplatılması üzerinedir. Talep nettir.633 sayılı Yasanın işletilmesidir. Bu bir idari işlemdir. Örneğin kitap basımında barkod alınması da benzeri sonuçları doğurur. Ortada hakkımda bir ihbar, bir şikâyet bulunmaz iken bir suç atfı bulunmaz iken bu talebin bir suça bağlanması olsa olsa bu suçu oluşturur diyerek suç soruşturmasına dönüştürülmesi

hukukun temel prensipleri ile örtüşmez. Kaldı ki Diyanetin isnadlarının da tamamen hukuka aykırı olduğu savunmamız incelendiğinde görülecektir. Talep sadece toplatma iken, bunun yanına bir de toplumun dini duygularını aşağılama suçunu eklemek, hukuken izahtan varestedir. Yanlış hesabı bağdattanda olsa döndürecekimizin bilinmesi, son nefesimize kadar bunun mücadelesinin verileceğinin bilinmesini isteriz.

Yapılan hukuk katliamını derinlemesine ortaya koymak gerekir ise;

Hakkımda halkın bir kesiminin benimsediği dini değerleri alenen aşağılamak suçundan yürütülen soruşturmada;

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 29/04/2009 tarih, 2007/8-244 Esas ve 2008/92 Karar sayılı ilamında; “Düşünce özgürlüğü ile ilgili gerek uluslar arası hukuk ve gerekse ulusal hukuk alanında ayrıntılı düzenlemeler bulunmaktadır. Bu düzenlemelere bakıp ve sonrasında, iç hukuka bakarak somut olaya uygulamasını getirmek, bizi hakikate ulaştıracaktır.

10 Aralık 1948 tarihli, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 19. Maddesi:

“Herkesin fikir ve anlatım özgürlüğüne hakkı vardır; bu hak, fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmaksızın bilgi ve görüşleri her yoldan aramak, almak ve yaymak özgürlüğünü kapsar” hükmünü;

16 Aralık 1966 tarihli Birleşmiş Milletler, Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin 19. maddesi;

“1- Herkesin, söz özgürlüğüne hakkı vardır; bu hak gerek sözlü, yazılı ya da basılı veya sanat eseri şeklinde, gerekse seçilen diğer herhangi bir yoldan, ülke sınırları sözkonusu olmaksızın, her türlü haber ve düşüncüyü araştırma, alma ve verme özgürlüğünü içerir.” hükmünü

4 Aralık 1950 tarihli İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşmenin 10. maddesinin 1. fıkrası;

“Herkes görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, kanaat özgürlüğü ile kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın haber veya fikir alma ve verme özgürlüğünü de içerir.” hükmünü

İçermekte,

Bunun yanısıra;

21 Kasım 1990 tarihli Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, Yeni Bir Avrupa için Paris Şartı'nda;

“İnsan hakları ve temel hürriyetler, tüm insanların doğumlarıyla birlikte iktisap ettikleri vazgeçilmez haklardır ve kanunlarla garanti altına alınmışlardır. Bunların korunması ve geliştirilmesi devletin başta gelen görevidir. Bunlara saygı, zorba bir devlete karşı asıl güvenceyi oluşturur. Bunlara uyulması ve tam olarak uygulanması hürriyetin, adaletin ve barışın temelidir.”

“...Demokrasinin temelinde insana saygı ve hukukun üstünlüğü yatar. Demokrasi, ifade hürriyetinin, toplumun her kesimine karşı hoşgörünün ve herkes için fırsat eşitliğinin en iyi güvencesidir.”

13 Ekim 2004 tarihli Avrupa İçin Bir Anayasa Oluşturan Antlaşma'nın II-71. maddesinin 1. fıkrasında;

“Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, bir görüş sahibi olma ve haberlerle fikirleri, kamu yetkililerinin herhangi bir müdahalesiyle karşılaşmadan ve sınırlardan bağımsız olarak alma ve bildirme özgürlüklerini de içine alır.”kuralları yer almaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 13. maddesi;

“Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz” hükmünü

14. Maddesi;

“Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbirisi, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı ve insan haklarına dayanan demokratik ve lâik Cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan faaliyetler biçiminde kullanılamaz.

Anayasa hükümlerinden hiçbirisi, Devlete veya kişilere, Anayasayla tanınan temel hak ve hürriyetlerin yok edilmesini veya Anayasada belirtilenden daha geniş şekilde

sınırlandırılmasını amaçlayan bir faaliyette bulunmayı mümkün kılacak şekilde yorumlanamaz.

Bu hükümlere aykırı faaliyette bulunanlar hakkında uygulanacak müeyyideler, kanunla düzenlenir.” hükmünü

25. maddesi;

“Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir.”

“Her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz ve suçlanamaz.” hükmünü

26. Maddesi ise,

“Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklamaya ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.

Bu hürriyetlerin kullanılması, millî güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

“Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir.” hükmünü taşımaktadır.

Açıklanan normlar birlikte değerlendirildiğinde; özgürlüklerin demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenlik, toprak bütünlüğü, kamu güvenliği ve düzeninin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlâkın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli kalması gereken haberlerin yayılmasına engel olunması veya yargı gücünün otorite veya tarafsızlığının korunması için yasayla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlama ve yaptırımlara tabii tutulacağı anlaşılmaktadır. Ancak, düşünceyi açıklama özgürlüğünün sınırlandırılmasına ilişkin düzenlemelerin olabildiğince dar yorumlanması gerektiği, sınırlandırma için, önemli bir toplumsal gereksinim veya zorunluluğun bulunması, bu sınırlandırmanın meşru bir amacı gerçekleştirmek için yapılması, sınırlandırmada asla aşırıya gidilmemesi ve her hal ve koşulda sınırlandırmanın bireysel ve toplumsal gelişimi zedelemeyecek ölçüde olması görüşü genel ve yoğun bir kabul görmüştür.

Bu bağlamda; günümüz özgürlükçü demokrasilerinde, ifade özgürlüğü gittikçe daraltılan kısıtlamalar dışında, geniş bir yelpazeyle korunmakta ve anılan özgürlüğün sağladığı haklardan bireyler ve toplumlar en geniş şekilde yararlandırılmaktadır. Şöyle ki;

AİHS 10/1. maddesinde “Herkes ifade özgürlüğüne sahiptir.” 2. fıkrasında da “görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, yasayla öngörülen ve

demokratik bir toplumda ...kamu düzeninin sağlanması, ... başkalarının şöhret ve haklarının korunması ...için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir.” hükmüne yer verilmiştir.

Madde 9 – Düşünce, din ve vicdan özgürlüğü 1. Herkes düşünce, din ve vicdan özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, din veya inanç değiştirme özgürlüğü ile tek başına veya topluca, açıkça veya özel tarzda ibadet, öğretim, uygulama ve ayin yapmak suretiyle dinini veya inancını açıklamaya özgürlüğünü de içerir. 2. Din veya inancını açıklama özgürlüğü ancak kamu güvenliğinin, kamu düzenin, genel sağlığın veya ahlakın ya da başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için demokratik bir toplumda zorunlu tedbirlerle ve yasayla sınırlanabilir

Din ve Vicdan özgürlüğü ile düşünce özgürlüğü birbirlerine bağlı ve olayımızda birlikte değerlendirilmesi zorunlu öğelerdir. Bu nedenle birlikte işlenmiştir.

AİHM’e göre;

İfade özgürlüğü toplumun ilerlemesi ve her insanın gelişmesi için esaslı koşullardan biri olan demokratik toplumun ana temellerinden birini oluşturur.

İfade özgürlüğü, 10. maddenin sınırları içinde, sadece lehte olduğu kabul edilen veya zararsız veya ilgilenmeye değmez görülen “haber” ve “düşünceler” için değil, ama ayrıca devletin veya nüfusun bir bölümünün aleyhinde olan, onlara çarpıcı gelen, onları rahatsız eden haber ve düşünceler için de uygulanır. Bunlar, çoğulculuğun, hoşgörünün ve açık fikirliliğin gerekleridir; bunlar

olmaksızın demokratik toplum olmaz. Bu demektir ki, başka şeyler bir yana, bu alanda getirilen her “formalite”, “koşul”, “yasak” ve “ceza”, izlenen meşru amaçla orantılı olmalıdır.

Diğer yandan, ifade özgürlüğünü kullanan herkes, kendi durumu ve kullandığı teknik araçlar tarafından alanı belirlenen “ödev ve sorumluluklar” yükümlenir. Mahkeme, bu davada olduğu gibi, demokratik bir toplumda gerekli olan yasakların ve cezaların ahlakın korunmasına yardımcı olup olmadıklarını araştırırken, kişilerin bu tür ödevlerinin ve sorumluluklarının bulunduğunu görmezlikten gelemmez. (AİHM – Handyside - Birleşik Krallık Kararı, 07.12.1976)

Olayımızda dini duyguların aşağılanması öte yüceltilmesi bulunmaktadır. Tam tersi başka meallerdeki, özellikle diyanetin meallerindeki bazı yerlerde, dini duyguların aşağılanması durumunun ortadan kaldırılıp, güzel dinimizin herkes tarafından benimsenir hale gelmesine yönelik bir gayret bulunmaktadır.

AİHM’e göre, dinsel görüşler ve inançlar söz konusu olduğunda, kamusal bir tartışmaya hiçbir katkısı olmayan başkaları için ucuz saldırı olarak görülebilecek ifadelerden kaçınmak gereklidir.

AİHS 9. maddede garanti altına alınan düşünce, vicdan ve din özgürlüğü, inananların dini inançlarına saygı hususu, dinen kutsal sayılan nesnelerin kışkırtıcı biçimde temsil edilmesi dolayısıyla ihlal edilmiş görülebilir. Bu tür kışkırtıcı temsiller demokratik toplumun bir

unsuru da olması gereken hoşgörü ruhunun kötü niyetli biçimde ihlali olarak görülebilir. Sözleşmenin bir bütün olarak ele alınması ve böylelikle 10. maddenin uygulanması ve yorumunun, sözleşmenin mantığıyla uyumlu olması gerekir. (OttoPremingerEnstitute – Avusturya Kararı, 20.09.1994)

Yine AİHM'e göre din ve inanç özgürlüğü söz konusu olduğunda başkalarına zarar verecek nitelikteki söylemlerden ve saygısızlık edecek davranışlardan kaçınılması gerekir. (İ. D – Türkiye Davası – 13.12.2005).Meal çalışmamıza bakıldığında tüm gayretin buna ilişkin olduğu her âyetin açıklanmasında açıkça görülecektir.

AİHM kriterlerine, ifadelerinin ifade özgürlüğü kapsamında kalıp kalmadığı noktasında değerlendirmek gerekirse; mahkeme bir ifadenin ifade özgürlüğü kapsamında kalıp kalmadığına ilişkin üç aşamalı bir kritere tabi tutmaktadır.

İlk olarak; ifade özgürlüğüne yapılan müdahalenin yasal dayanağının meşru bir amacının olması gerekir. Nitekim 5237 sayılı TCK'nın sanığın cezalandırıldığı 216/3. maddesi cezalandırmanın yasal dayanağıdır.

2. olarak meşru amaç da başkalarının şöhret ve haklarının korunması ile dini barışı ve dini duyguları koruyarak kamu düzensizliğini önlemedir. Bu amacın olmadığı somut olayda nettir. Meal çalışmamız incelendiğinde görülecektir

3. olarak sınırlamanın demokratik toplumda gerekli ve orantılı olması gerekir. Nitekim olayımızda yapılan sınırlama demokratik toplumda gerekli ve orantılı değildir.

5237 sayılı TCK'nın 216/3. maddesinde “fiilin kamu barışını bozmaya elverişli olması unsuru yer almaktadır.” Kamu barışı kavramı soyut bir kavram olup bu soyut kavrama verilecek zararın somut biçimde ortaya konulması mümkün değildir. (Dr. Haluk Toroslu, Kamu Barışına Karşı Suçlar Bakımından Tahrik Kavramı - S. 1203) yine somut olaya döndüğümüzde çalışılan mealin hangi kamu barışını ne şekilde bozduğu ortaya konmadığı gibi tam tersine kamu barışını koruma amacı güden toplumun tüm kesimlerini birlik bilinci içerisinde değerlendiren bir çalışma olduğu apaçaktır.

İfade özgürlüğü hem birey açısından hem de toplum açısından hayati öneme sahip olan bir temel haktır. Bireyin ve toplumun gelişimi ve dönüşümü bu hakkın özgürce kullanılmasına bağlıdır. Bunun yanında devletlerin demokratik yönden ilerlemesi, hukuk devleti ilkelerinin tam anlamıyla hayata geçirilmesi, hukuki standartların yükseltilmesi ile bu hakkın kullanımı arasında doğru-
dan bağlantı vardır. (Hüseyin Göktepe, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Işığında Nefret Söylemi ve Dine Hakaret, TAA Dergisi, 2016/25, sh. 29)

Dine hakaret kavramı, taşıdığı bütün belirsizlik ve tehlikelere rağmen günümüzde ulusal ve uluslararası hukukta önemli bir düzenleme alanı oluşturmakta ve ifade özgürlüğünün doğal sınırını çizmektedir.

AIHM'nin içtihatlarında defalarca da vurgulandığı gibi müdahalenin yasayla öngörülmesi, meşru amaçlar taşınması ve müdahalenin demokratik bir toplum için gereklilik oluşturmaları gerekmektedir. Bu soruşturmadaki sorun, müdahalenin “yasal dayanağındadır”.

AIHM'nin E.S./Avusturya Davasında; müdahalenin yasal dayanağının Avusturya Ceza Kanunu'nun 188. maddesi. “Her kim, davranışının haklı bir şekilde öfkeye yol açması muhtemel durumlarda, ülke içinde kurulan bir kilisenin veya dini cemaatin yüceltilmesinin bir nesnesi veya bir dogması olan bir nesneye, bu tür bir kilisenin veya bir dini cemaatin yasalara uygun adetlerine veya yasal kurumlarına, veya bir mensubuna alenen hakaret eder veya küçük düşürürse altı aya kadar hapis veya üç yüz altmış güne kadar bir süre para cezasına çarptırılabilir.” şeklindedir.

Bu maddeye göre aşağılama eyleminin kişilerde öfke oluşturabilecek nitelikte olması ve aleniyet arzetmesi cezalandırma için yeterlidir.

İ.A./Türkiye Davasında ise; yasal dayanak 765 sayılı TCK.nın 175/3-4. maddesi olup,

“Allah’a veya dinlerden veya bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından veya mezheplerinden birine hakaret eden veya bir kimseyi dini inançlarından veya mensup olduğu dinin emirlerini yerine getirmesinden veya yasaklarından kaçınmasından dolayı kınayan veya tezyif veya tahkir eden veya alaya alan kimseye altı

aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmi beş bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Üçüncü fıkrada yazılı suçlar, basın ve yayın yoluyla işlenirse ceza bir misli artırılarak hükmolunur.” şeklin-
dedir.

Görüldüğü gibi her iki düzenlemede de özetle dini değerleri alenen aşağılama, suçun oluşması için yeterlidir. Basın yayın yoluyla işlenmesi, cezanın arttırılma sebebidir.

İnceleme konusu fiil için uygulanan TCK.nın 216/.3 maddesine göre; “Halkın bir kesiminin benimsediği dini değerleri alenen aşağılayan kişi, fiilin kamu barışını bozmaya elverişli olması halinde altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

Maddede açıklandığı ve doktrinde de belirtildiği gibi bu suçun oluşması için birinci şart “dini değerleri aşağılamanın” bulunması, ikinci şart ise bu aşağılama fiilinin “alenen gerçekleşmesi,” ayrıca objektif cezalandırma şartı olarak eylemin “kamu barışını bozmaya elverişli” olması gerekir.

Aleniyetin, (herkesin veya birçok kimsenin okuyup görmesiyle değil, okuyup görebilmesi mümkün ve muhtemel olan yerlerde fiilen işlenmesiyle gerçekleşeceği” Yargıtay uygulamalarında kabul edilmiştir. (CGK 15.03.2015, 2014/8-201 E, 2015/33 K.)

Mealın yayınlandığı internet üzerinden paylaşım sağlayan sosyal ağ, kişi kendisi sınırlandırmadıkça internet kullanıcıları tarafından yazıların herkesçe görülebilmesine

ve okunabilmesine imkan vermektedir. TCK.nın 6. madde (g) bendine göre; “Basın ve yayın yoluyla deyiminden; her türlü yazılı, görsel, işitsel ve elektronik kitle iletişim araçlarıyla yapılan yayınlar” anlaşılır denilmekle internet üzerinden yayınlanan yazıların basın ve yayın yoluyla işlendiği kabul edilmiştir..

Yasal dayanakta, yani mevzuatımızda, bu suçun oluşması için her ne kadar AİHS’nin 10. maddesinde AIHM’nin içtihatlarındaki standartlar yönünden gerekli olmasa da, ayrıca “kamu barışını bozmaya elverişlilik” şartı getirilmiştir.

Bu nedenle, bu olayda incelenmesi gereken fiilin “kamu barışını bozmaya elverişli” nitelikte olup olmadığıdır.

TCK.nın 216/3. maddesinde düzenlenen suç, somut bir tehlike suçu olup “somut tehlike suçlarında, suçun kanuni tarifinde belirlenen fiilin icra edilmesinin yanı sıra bu fiilin suçun konusu bakımından somut bir tehlike meydana getirip getirmediğinin yani gerçekten bir tehlikeye sebebiyet verip vermediğinin soruşturma makamları tarafından araştırılıp tespit edilmesi gerekir. Ayrıca gerçekten somut tehlike ile ilgili failin icra ettiği fiil arasında illiyet bağının bulunması gerekmektedir. (İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku, Genel Hükümler, 8. Basım, sh. 209)

Somut tehlike suçu olarak karşımıza çıkan bu suçta; somut tehlikenin gerçekleşip gerçekleşmediği belirlenirken, kişinin tahrik oluşturabilecek nitelikteki söz ve davranışlarının neden olduğu tehlike durumuna bakılması

gerekmektedir. Kullanılan ifadeler dolayısıyla bu tehlikenin gerçekleşip gerçekleşmediği, buna ilişkin somut dayanak noktaları gösterilmek suretiyle belirlenecektir. Bu kapsamda, kişinin söz ve davranışlarının kamu güvenliğini bozma açısından açık ve yakın bir tehlike oluşturup oluşturmadığı tespit edilmelidir. Zikredilen açık ve yakın tehlike kriteri bağlamında, ifadeler ile ortaya çıkan tehlikenin varlığının somut olarak saptanması ve bunun yanında, bu tehlikeden kaynaklanan zararın ortaya çıkması durumunun, derhal önlem alınmadığı takdirde neredeyse kesin olması şeklinde güncelliğinin de ortaya konulması gerekmektedir. Kamu güvenliği için açık ve yakın tehlikenin nedeni, mutlak suretle kişinin tahrike yönelik bu hareketleri olmalıdır. Burada sınırlandırılması amaçlanan, salt düşüncenin ifade edilmesinden öte, bunun, kamu güvenliği açısından açık ve yakın şekilde, zarar neticesi ortaya çıkaracak bir fiile ilişkin tehlikeye sebebiyet verebilecek olmasıdır. (Aykut Ersan, Halkı Kin ve Düşmanlığa Tahrik veya Aşağılama, TBB Dergisi, 2014/111, sh. 83)

Somut tehlike suçu olduğu için, fiilin ne şekilde kamu barışını bozmaya elverişli olduğunun tartışılması gerekmektedir. Kamu barışını bozmaya elverişli olmak eylemin bireylerin taşıdıkları barış esasına dayalı bir hukuk toplumunda yaşadıklarına dair duygunun zedelenmesi veya zedelenme ihtimalinin somut biçimde ortaya konulması olarak tanımlanmakta olup, fiil nedeniyle toplum kesimler arasında oluşmuş ve ortaya çıkan bir infial, herhangi bir taşkınlık saptanmamıştır ve kamu barışını

bozan herhangi bir somut olgu da meydana gelmemiştir. Bir konunun medyada tartışılmasını kamu barışını bozmaya elverişli kabul etmek, toplumun bilgi sahibi olmasını ve ilerlemesini sağlayan her tartışmayı suç haline getirmek demektir. Bu nedenle eylemde yasada cezalandırılması için aranan kamu barışını bozmaya elverişlilik şartı gerçekleşmemiştir. Bu nedenle de tarafıma atfedilen suçun oluşmayacağı apaçıktır.

TCK.nın 216/3. maddesinde düzenlenen dini değerleri aşağılama fiilinin kamu barışını bozmaya elverişli olması şeklinde vurgulanan ve bu nedenle somut tehlike suçu olarak kabul ettiğimiz bu suç tipinde söz konusu somut tehlikenin “objektif cezalandırma koşulu olarak” kabulü gerekir. (Koca, Üzülmaz, Türk Ceza Hukuku, Genel Hükümler, 5. Basım, Ankara, sh. 148, Mehmet Emin Artuk/ Mehmet Emin Alşahin, Dini Değerleri Aşağılama Suçu TCK m.216/3, Dergiparksh. 996 Dergipark.org.tr)

Tüm bu açıklamalar doğrultusunda,

“6 yaşında kızla evlenebilirsin”

“Kadını dövebilirsin”

“Kadın şeytandır”

“Allah kadının şerrinden korusun”

“Cehennemin çoğu kadınlardan oluşacak”

“Allah dilediğine hidâyet verir, dilediğini saptırır”

“Allah gökten taş yağdırır”

“Allah, dilediğinin tarlasına yağmur yağdırır, dilemediğine yağdırmaz”

“Cennete erkeğe istediği kadar kadın, dul, bakire verilecek”

Ve hatta Allah adına meâllere yansıtılan;

Kadınları dövün. (Nisâ Sûresi 34)

Memeleri yeni çıkmış yaşıt kızlar verilecek. (Nebe Sûresi 33)

Elinin altındaki cariyeler. (Ahzâb 52) Oysa Kur’ân’da Cariye bambaşka bir anlamda kullanılmıştır. (Hakkâ Sûresi 11 “جَارِيَةٌ” Cariye)

Geberesice, kahrolasica, lanet olasica, canı çıkasica. Abese Sûresi 17, Müddessir Sûresi 19

Aşağılık maymunlar olun. Bakara Sûresi 64.

Gökten üzerinize taş yağdırırım. Mülk Sûresi 17.

Şeklinde meal çalışanlar dini yüceltiyorlar biz ise dine hakaret ediyoruz öylemi? Güzel kitabımızı cinsellik için kullananlar dini yüceltiyor biz bölüyoruz öylemi. Yukarıdaki ibarelerin hiç biri bizim çalışmamızda yok. Çünkü yüce Allahın bunları emretmeyeceği bizim ilmi-miz de bize öğretildi. Biz de kendi fitratımız ile inandığımız meal çalıştık. Herkes meal çalışmasında kendi muradını ortaya koyar bizim muradımız bu yukarıda yazılanlar olmadığı için zulme uğruyoruz öylemi? Diyanetin söylediği gibi kadınları dövün şeklinde meal yapsa idik dini yüceltecek, karşıt bir meal yaptığımız da ise dini duyguları aşağılıyoruz öylemi? Peki kimin dini duygularını, yukarıdakileri murad edenlerin dini duygularını, çünkü toplumun böyle bir dini duygusu yok. Diyanet toplumdan uzaklaştıkça gerçekleri söyleyenlere

saldırıyor, saldırıyacakta, önemli olan soruşturma makamlarının tarafsız ve bağımsız olarak olaya bakmalarıdır.

Arz ve izah edilen nedenlerden ötürü taleplerimiz.

1-Toplatma ve internet sayfamızın bazı bölümlerinin kapatılması ile ilgili karar her ne kadar tarafıma tebliğ edilmemiş ise de, toplatma ve internet sitemizin 26 adet URL adresleri bölümlerine yönelik kapatılma kararının kaldırılması ve iptali.

2-Hakkımızda açılan soruşturmanın sonlandırılarak, takipsizlik kararı verilmesine hukukun gereğinin yerine getirilmesi talep olunur.

TALEP EDEN

İSMAİL DİNÇER

**İLMİ SAVUNMA VE
İTHÂMLARA CEVAPLAR**

ÖNCELİKLE:

Tevhîd-i Kur'ân Meâli çalışmamız ve bunu bastırıp, kitap haline getirmemiz sonucu, Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri yüksek kurulu tarafından, tarafıma bu meâlin içeriği hakkında 35 madde halinde yanlış, tahrif edilmiş diyerek itham edilmesi ve yasal işlem başlatıldığından dolayı, cevap vermek açısından bu dosyayı oluşturunurum.

Bizler hayatımız boyunca, Furkân Sûresi 30: “Ve kâler resûlu yâ rabbi inne kavmîttehazû hâzel kurâne mehcûra” Diyanet: “ Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'ân'ı büsbütün terk ettiler” âyetini hiç unutmadan, Kur'ân'ı Kerim'i ve canlı kitap olan; vücud ve varlık Kur'ân'ını anlamayı terk etmeden, gece gündüz çalışarak Allah'ın hakikatlerini anlamaya çalışıyoruz.

Önce, Diyanet İşleri Eski Başkanı M. Said Yazıcıoğlu'nun konuşmasından kısa bir bölüm yazmak istiyorum, daha genişini ileride sunacağım.

M. Said Yazıcıoğlu; “biz topluma dini gerektiği gibi anlatamadık, dini ibadet ağırlıkla anlattık, rituelleri öne çıkardık, “hakikatine erdiremedik” anlamında muhteşem bir gerçeği vurgulamıştır.

Sonra, Diyanetin kendi yazısı ile başlamak istiyorum.

Diyanetin hazırladığı (Kur'an-ı kerim ve Türkçe Anlamı) isimli tercümenin önsüzünde deniliyor ki:

(Kur'an-ı kerim, Türkçeye değil, hiçbir dile hakkıyla çevrilemez. Kur'an-ı kerimde muhtelif manalara gelen lafızlar vardır. Böyle bir lafzı tercüme etmek, çeşitli manalarını bire indirmek olur ki, verilen tek mananın murad-ı ilahi olduğu bilinemez.)

Diyanet teşkilatı bu önsözle Kur'ân'ın hakkıyla çevrilemeyeceğini ve ilahi muradın tek manasının ne olduğunun bilinmeyeceğini ve Kur'ân'ı Kerim'in meâlinin tek bir anlama indirgenemeyeceğini belirtir.

Bizlerde bu düsturdan yola çıkarak, 20 yıl kelime-kelime çalışarak ilahi muradın ne olduğunu kendimizce anlamaya gayret sarfederek bu meâli oluşturduk.

Bize yapılan suçlamada;“Halkın Bir Kesiminin Benimsediği Dini Değerleri Alenen Aşağılama” diye yapılan ithamın kesinlikle aslı yoktur, haksızca ve vicdansızcadır.

Hayatım boyunca, hiç kimsenin Dini değerlerini aşağılamadım, hepsiyle oturdum sohbet ettim, onları dinledim, farklı bakış açılarından yararlandım.

Hiç kimseyi Âlevi, Bektaşî, Sunni diye ayırmadım.

Bayanları örtülü örtüsüz diye ayırmadım.

İnsanları şeriatlı, şeriatsız, namazlı, namazsız diye asla ayırmadım.

Toplumumda farklı inanç gruplarında olan insanların hepsini Allah'ın kulu olarak gördüm.

Dini istismar ediyor ithamı, hiç doğru değildir ve mesnetsizdir.

Hatta tam tersi, insanların dini duygularının kutsallığına inanarak, bu alanın suistimal edilmemesi gerektiğine hep inandım hep savundum.

Dini asla istismar etmedim, kimsenin saf iyi niyetini kötüye kullanmadım.

Çünkü bu yolun aşk yolunu olduğunu biliyorum ve aşka asla ihanet edilmez.

Tek amacım Dini anlamak, Allah nedir sorusunun cevabını aramaktı...

Bize yapılan itham; yıllarca çalıştığım ve bastırdığım “Kur’ân Meâli”nde Arapça kelimelerin, dilimizdeki Türkçe karşılığını yazmam dolayısıyladır.

Kelime-kelime yıllarca çalıştığımız “Kur’ân Meâli”nde Arapça her bir kelimenin onlarca farklı anlamları vardır.

Biz de çalıştığımız meâlde, kelimenin farklı bir anlamını kullanarak, kendi dilimize anlaşılır bir anlamda çevirmeye gayret ettik.

Bazı örnekler vermek gerekirse;

“Darebe” kelimesini “kadını dövün” diye değil de, kelimenin başka bir anlamı olan “vurgulamak, örneklerle hakikatleri ortaya koymak..vs” gibi çevirdi diye itham ediliyorsam. (Nisâ Sûresi 34)

“Salât” kelimesini “namaz” diye değil de, dilimizdeki karşılığı olan “Bağlanmak-Birleşmek-Bütünleşmek” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsam. (Bakara Suresi 43 ve Kur’ân birçok yerinde)

“Savm-Sıyam”kelimesini “oruç” diye değil de, dilimizdeki karşılığı olan “sakınmak- uzak durmak- korunmak” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsam. (Bakara Sûresi 183)

“Kevâib etrâb” kelimesini, “memeleri yeni çıkmış aynı yaşta kızlar verilecek” diye değil de, dilimizdeki karşılığı olan, “Göz alıcı güzellikler ve birlik şuuru vardır.” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsam. (Nebe Sûresi 33)

“Zemin” kelimesini “zorba, soysuz, damgalanmış, çirkin, kötü huylu soysuz, kaba, şerefsiz, zina mahsulü, damgalı dalkavuk, soyu belirsiz, soysuz yordakçı, kaba, kof, asalak, fırlıdak” diye çevirmeyip, kendi dilimizdeki karşılığını olan “Kötülüğe meyletme hâline, sonra da fırsatçılık hâllerine son ver” diye çeviriyor diye itham ediliyorsam. Ki lütfen düşünün Allah kuluna bunları der mi diye? (Kalem Sûresi 13)

“Katele” kelimesini, öldürmek, savaşmak değil de ”kendine yazık etmek” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsam (Tevbe Sûresi 29)

Yine “Kutile” kelimesini “geberesi, kahrolası, canı çıkası” diye değil de ”kendine yazık eder” anlamında çeviriyor, diye itham ediliyorsam (Abese Sûresi 29)

“kıradeten hâsîn” kelimesini “aşağılık maymunlar olun” diye değil de “kendi hayvani hallerinde kalıp, hakikatlerden uzaklaşanlardan olurlar” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsam (Bakara Sûresi 65)

“Akim” kelimesini “Dilediğini de kısır kılar” diye değil de “Kim isterse ona arınmayı sunar.” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsa (Şura Sûresi 50)

“Leane” kelimesini “Allah’ın lanetlediği” değil de “Allah’ı anlayamayıp rahmetten uzaklaşmışlardır.” anlamında çeviriyor diye itham ediliyorsa (Muhammed Sûresi 23)

“Cennet” kelimesinin dilimizdeki karşılığı olan” Bahçe-Huzur- Mutluluk” diye çeviriyorsa.

“Dullar-Bakireler verilecek” kelimesini kendi dilimize çeviriyorsa.

Daha onlarca örnek verilebilir.

Gibi onlarca Arapça kelimenin, kendi dilimize çevirme gayreti gösterdik diye itham ediliyorsa, bu büyük haksızlıktır.

Bizi böyle bir meâl yaptık diye“Dini Değerleri Alenen Aşağılama” diye itham edenler, kendileri, çevrimlerinde Allah’a aşağılıyor olabilirler mi? Acaba bunu hiç düşündüler mi?

Bunların daha genişini, bize yapılan ithamlardaki 35 maddede ince ince açıklamaya çalışacağız.

Kur’ân’da geçen her bir kelimenin farklı anlamları vardır.

Her bir Kur’ân kelimesinin, Türkçe’de yakın karşılığını bulmak istedik ki halkımız okuduğunu anlasın, kendi dilimizdeki karşılığını bulsun.

Biz meâlimizi, tüm Dünya insanı, var oluşu ve varedeni düşünsün ve Allah hakikatini az çok hissetsin ve bu meâli okuduğunda; ilmi, irfanı, birliği hissetsin, yaratılan her şeyin Allah'ın kulu olduğunu anlasın, birbirini tanınsın, birbirine yardım etsin ve birbirini ötekileştirmesin, birbirine kâfir diye saldırıp öldürmeye kalmasın, kardeşce yaşabilsin, gayretiyle kelime- kelime çalışarak yaptık

Çünkü biliyoruz ki Hazreti Âdem'den, Hazreti Muhammed'e kadar gelen o insanların tümü İslam şuuru içindeydi, yani barış, huzur, selamet üzereydi ve bunu herkese hissettirmeye çalışıyordu.

Eğer bizler meâlleri; Mâide Sûresi 51. Âyette: Diyanet İşleri Meali (Eski): Ey İnananlar! Yahudileri ve hristiyanları dost olarak benimsemeyin, diye çevirirsek bu ne kadar doğru olur düşünmemiz gerekir. Ki o âyette “Nasara” ve “Hude-Hadu” kelimeleri Hristiyan, Yahudi anlamında mıdır? Çok araştırmamız gerekir.

Kur'ân'ı eline alan bir Hristiyan ya da Yahudi, bu âyeti gördüğünde Kur'ân'ı okur mu, inceler mi? Çok düşünmemiz gerekir.

Eğer Kur'ân Allah'ın kitabı ise, tüm Dünya insanı bu kitabı okuyabilmeli, birlik ve huzur bulabilmelidir.

Maalesef, Hristiyan dünyasının da bizim ülkemizin insanına, İslam terör dinidir, Müslüman'lar teröristtir diye saldırması da asla doğru değildir.

Biz Kur'ân'ın ulviyet mesajının rahmet olduğuna inanıyoruz.

Ve bu gerçeğe, Enbiyâ Sûresi 107. âyetle işaret edildiğine inanıyoruz.

Enbiyâ Sûresi 107: “Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemîn” Meâli: “Seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik.”

Ve Kur’ân’dan bizim anladığımız; kibrin, gururun, kâfirliğin, müşrikliğin, zalimliğin, şeytanlığın, iblisliğin, fâsıklığın, fitneliğin, hasetliğin, kıskançlığın, dedikoduculuğun, alay etmenin, eksik aramanın vs, gibi şeylerin öncelikle insanın kendinde aranması gerektiğinin işaret ediliyor olmasıdır.

Ve Kur’ân derinlikler içeren, boyuttan boyuta ileten, mânâlar deryasına daldıran, her gönülü, o gönülün idrakine göre sulayan, ucu bucağı olmayan ulvi bir deryadır. Lokman Sûresi 27.âyet buna çok güzel işaret eder. (Eğer yeryüzünde tüm ağaçlardan kalem olsa ve denizler mürekkep olsa ve ondan başka yedi deniz daha eklense, Allah’ın ilminin bilgileri yazmakla tükenmez.)

İnternet siteleri incelendiği zaman, Diyanetin Kur’ân Meâlini zaman zaman yenilediği görülecektir. Diyanet İşleri Meali (Yeni)Diyanet İşleri Meali (Eski) diye meâl çalışmaları göze çarpacaktır.

Hatta parantezler açarak, farklı anlamlarını da oraya koymuştur.

Arapçada bir kelimenin, onlarca benzer ve farklı karşılıkları vardır.

Bu meâli çalışmamdaki tek amaç; Dini alana ilgim olduğundan ve bilhassa var oluş ve var edeni anlamak isteğimden dolayıdır.

Allah nedir hakikati, 4 yaşından beri gönlümü saran bir heyecandır.

Bu meâli çalışmamda asla halkımızın inancını, ibadetini hor görmem yoktur.

Bu çalışmamda asla, halkımızı gruplara ayırmak, hedef göstermem yoktur.

Bu çalışmamda asla bize itham edilen“İslam Dini- nin temel niteliklerine hakaret” yoktur ve olamaz da...

Son dönemde ülkemizin gençliği ve hatta büyüklerinin bile hızla Dini alandan, İslam’dan soğuduğu, çalışmalarında ortaya konmuştur.

Televizyonlarda olan programlarda, görüleceği üzere, oraya çıkan kişilerin anlattığı şeyler gençlerimizi hızla Dini alandan uzaklaştırıyor ve Dini alana karşı öfke taşımaya başlatıyor.

Bunlara örnekler vermek gerekirse:

“Cennette erkeklerin cinsel organları hep dik olacak, alt derecedeki mümine 72, tam mümine 100 kadın verilecek”

“6 yaşında kızla evlenebilirsin”

“Kadını dövebilirsin”

“Kadın şeytandır”

“Allah kadının şerrinden korusun”

“Cehennemin çoğu kadınlardan oluşacak”

“Allah, dilediğine hidâyet verir, dilediğini saptırır”

“Allah gökten taş yağdırır”

“Allah, dilediğinin tarlasına yağmur yağdırır, dilemediğine yağdırmaz”

“Cennete erkeğe istediği kadar kadın, dul, bakire verilecek”

.....

.....

Ve hatta Allah adına meâllere yansıtılan;

Kadınları dövün. (Nisâ Sûresi 34)

Memeleri yeni çıkmış yaşıtlı kızlar verilecek. (Nebe Sûresi 33)

Elinin altındaki cariyeler. (Ahzâb 52) Oysa Kur’ân’da “Cariye” bambaşka bir anlamda kullanılmıştır. (Hakkâ Sûresi 11 “جَارِيَةٌ” Cariye)

Geberesice, kahrolasica, lanet olasica, canı çıkasica. Abese Sûresi 17, Müddessir Sûresi 19

Aşağılık maymunlar olun. Bakara Sûresi 64.

Gökten üzerinize taş yağdırırım. Mülk Sûresi 17

.....

Müşrikleri öldürün, ki acaba kişinin kendindeki müşrikliği yok etmesi olabilir mi?

Kâfirleri öldürün, ki acaba kişinin kendindeki kâfirliği yok etmesi olabilir mi?

İman etmeyenleri öldürün, ki acaba kişinin kendindeki imandan, yani emniyetten uzak olma durumunu yok etmesine işaret ediliyor olabilir mi?

Hazreti Muhammed köleliği yasakladığı halde, hâlâ neden meâllere kölelik var gibi yansıtılıyor?

Bu örnekleri son bölümde geniş bir şekilde sunacağım.

Evet, meâllerde böyle bölümler ve Televizyonlarda halka anlatılanlar, ülkemizin gençlerini hızla Dinden soğutmuş ve güzel insan Efendimiz Hazreti Muhammed'e hakaretler etmeye başlamışlardır.

Akla, ilme, irfana sığmayan yüzlerce bilgi, Ülkemizin gençlerini Dini alandan uzaklaştırmıştır.

Ve hatta büyüklerimiz bile Dini alandan uzaklaşmıştır.

Bu meâli çalışmamdaki öncelikli tek amaç, kendimin Kur'ân'ı anlama isteğidir.

Kur'ân'ı, kelime-kelime çalışarak farklı anlamlarına ulaştım.

Bu meâli 20 yıl çalışıp basmamızdaki diğer amaç, gençlerimizin ve büyüklerimizin Dini anlamada, ilimden ayrılmadan, akılla, şahitlikle, (ki bunun için Hazreti Muhammed ezanda “Eşhedü” diye şahitliğe işaret etmiştir) irfanla hareket etmelerini sağlamaktır.

Kur'ân okunsun, incelensin, düşünölsün, lafızda kalınmasın, tefekkür edilsin ve hakikati anlaşölsün istedik.

Halkımız cemaat, tarikat, mezhep ayrımı yapmadan herkesi kucaklasın, herkese Allah'ın kulu olarak baksın, kadın erkek ayrımı yapmamasını diledik.

Sünnetullahın yâni Allah'ın sünnetinin tecellisi olan “Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji “ ilmini takip etsin, halkına hizmet etsin ve hakikatin huzuruna ulaşsın.

İlimden, irfandan, düşünmekten ayrılmamasın, birlik beraberlik içinde, huzur içinde yaşansın istedik.

Bizler gönüllerinde hakikati arayan kişileriz.

Bize itham edilen “Kur’ân ve Sünnet bütünlüğüne aykırı mesnetsiz bir takım görüşler” iddiası doğru değildir.

Biz “sünnet” kavramını, toplumun anladığı anlamda “peygamberin sünneti” diye değerlendirmesine saygı duyuyoruz.

Peygamberin sünneti diyerek, Efendimizin hayatına sahip çıkılmasını saygıyla karşılıyoruz.

Ki Kur’ân’da “O’nda sizin için güzel örnekler vardır” âyetini unutmadan O’nu kendimize örnek alıyoruz.

Bununla birlikte biz, “peygamberin sünneti” yerine Kur’ân âyeti olan “Sünnetullah” kelimesini anlamaya çalışıyor ve Kur’ân’a göre, sünnet konusunda farklı bir değerlendirme yapıyoruz.

Fetih Sûresi 23: “Sunnetullâh”, Ahzâb Sûresi 38: “Sunnetullâh”

Sünnetullah; Allah'ın varlıktaki sürüp giden işleyiş yasalarıdır. Bu işleyiş yasalarının tecellisi, “Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji” ilmidir. Bizim sünnet hakkında Kur’ân’dan anladığımız budur.

Bize itham edilen diğer bir konu, “ Halkın zihinlerinin karışıklığa sebep olması”dır.

Bu da doğru bir itham değildir. Zira düşünceler farklı olabilir, meâl yorumları farklı olabilir.

Zihin karşılıklığı denilen şey, aynı zamanda bir şeyin düşünülmesine ve araştırılmasına kapı açar.

Hakikatler düşünülmeden anlaşılamaz.

Meâl çalışmamızda, her bir Arapça kelimenin farklı anlamları olduğunu bilerek, ona göre dikkatlice çalıştık.

Bir müellif yaptığı çalışmada, bir kelimenin anlamını farklı bir anlamda, diğer bir müellif, aynı kelimenin anlamını, farklı bir anlamında kullanmış olabilir, bu konuda pek çok örnek vardır. Meâller incelendiğinde bu konu açıkça görülecektir

Ki Diyanet bile bu konuyu yazmıştır; Diyanetin hazırladığı (Kur'an-ı kerim ve Türkçe Anlamı) isimli tercümenin önsüzünde deniliyor ki:

(Kur'an-ı kerim, Türkçeye değil, hiçbir dile hakkıyla çevrilemez. Kur'an-ı kerimde muhtelif manalara gelen lafızlar vardır. Böyle bir lafzı tercüme etmek, çeşitli manalarını bire indirmek olur ki, verilen tek mananın murad-ı ilahi olduğu bilinemez.)

Türkiye'de meâl farklılıkları; kelimelerin farklı anlamları kullanılarak yapılmıştır.

Meâlleri incelediğimiz zaman bunu görüyoruz.

Arapça'da bir kelimenin farklı anlamları vardır.

Ki bunlara 2 örnek vermek gerekirse:

“Ezvâç” kelimesinin birçok anlamı vardır.

Bakara Sûresi 35-230: “ Zevc- زَوْج “

“Ezvac” kelimesi “zevc”in çoğuludur

1. Birbirine helâl olan erkek ve kadın
2. Sınıflar (cinsler, neviler, tür ve çeşitler)
3. Denkler, birlikte olanlar, eş ve arkadaş olanlar

Kaynak: İhya Sözlük

Diğer bir örnek:

Vakıa Sûresi 22: “ ayn- عَيْنُ ”

Ayn kelimesinin Arapça’dan Türkçe’ye çevriminde, sözlükler incelendiğinde birçok anlama geldiği görülecektir.

“Ayn- A’yan-A’yun-Uyûn”

1. Göz.
2. Pınar, kaynak. Çeşme.
3. Tıpkısı, tâ kendisi.
4. Zât.
5. Eşyanın hakikatı.
6. Kavmin şereflişi.
7. Diz.
8. Altın.
9. Nazar değme.
10. Casus.
11. Her şeyin en iyisi.
12. Muayene etmek.

Kaynak: Osmanlıca sözlük

İhya sözlüğünü incelediğimizde Arapça her bir kelimenin birçok farklı anlamı olduğu görülecektir. Yüzlerce kelimenin farklı anlamları orada vardır. Kaynak: İhya Sözlük

Meâller, bundan dolayı farklı farklıdır.

Nitekim, meâl yorumlarının farklılığını, Diyanet işlerinin kendi meâl çalışmalarında da görmekteyiz.

Birkaç yılda bir meâlini yenileyen Diyanet bile, kendi meâlini, kurduğu internet sitesinde farklı çevrimler olarak sunmaktadır.

Diyanet meâli (Eski), Diyanet meâli (Yeni) diye internet sitelerinde çalışmalar görülmektedir.

Diyanet Vakfının da meâllerinde farklılıklar görülmektedir.

Bunlara örnek vermek gerekirse:

Nebe Sûresi 33:

Diyanet İşleri Meali (Eski) 31,32,33,34: “Doğrusu, Allah’a karşı gelmekten sakınanlara kurtuluş, bahçeler, bağlar, yaşıtlar ve dolu kadehler vardır.”

Diyanet İşleri Meali (Yeni) 31,32,33,34: “Şüphesiz Allah’a karşı gelmekten sakınanlara bir kurtuluş, bahçeler, üzümler, kendileriyle bir yaşta, göğüsleri çıkmış genç kızlar ve dolu dolu kadehler vardır.”

Diyanet Vakfı Meali 31, 32, 33, 34: “Şüphesiz takvâ sahipleri için umulanı buldukları yer, bahçeler, üzüm bağları, göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşıt kızlar, içki dolu kâseler vardır.”

Bu 3 meâli incelediğimizde görüyoruz ki bazı farklılıklar vardır.

Diyanet İşleri Meâli (Eski) de; “bağlar, yaşlılar kelimesi var iken”

Diyanet İşleri Meâli (Yeni) de; “üzümler, kendileriyle bir yaşta, göğüsleri çıkmış genç kızlar”, ifadesi vardır.

Diyanet Vakfı Meâlinde ise; “üzüm bağları, göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşlı kızlar, içki dolu kâseler vardır” açıklaması vardır.

Diğer bir ithamda; meâlin “felsefi ve mistik kabul-leri ile dolu olduğu” iddiası vardır.

İtham edilenin aksine; Kur’ân’ı, hiçbir önkabul olmadan, şartlanma ve hiçbir önyargı olmadan, sadece samimi bir şekilde anlamak için çalıştık.

Felsefe ve mistik kavramlarını incelersek:

Felsefe: Bilgece düşünmek demektir.

“Bugün Türkçe’de kullanılan felsefe sözcüğü Grekçe philosophia (bilgelik sevgisi-bilgece düşünme) sözcüğünün Arapçalaştırılmış halidir.”

Felsefe: Var oluşu, varlığı, varlığın anlamını ve nedeni üzerine düşünme ve bilginin bilimsel olarak araştırılması, demektir.

Felsefe genel olarak varlığın ne olduğunu sorar.

Tüm bu bilgiler felsefe kitaplarında vardır.

Bize göre Kur’ân’ı anlamak için Bilgece düşünmek şarttır. İşte bu da Felsefedir.

Keza, İlahiyat Din Felsefesi anabilim dalında, pek çok akademisyen, Dinin Felsefi olarak anlaşılması konusunda çalışmalar yapmaktadır.

Kur’ân’da onlarca âyette; akletmez misiniz, düşünmez misiniz? Âyetleri buna en güzel delildir.

Akletmek ve düşünmek için ilim şarttır.

Kur’ân, bir ilim ifade etmeyen şeyleri ardına düşmeyin der.

İsrâSûresi 36: “Ve lâ takfumâ leyse leke bihî ilm”

Meâli: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin”

Kur’ân, akletmenin, tefekkür etmenin önemini birçok âyette belirtir.

Akletmez misiniz? Saffât Sûresi 138

Akletmiyorlar mı? Yâsîn Sûresi 68

Bilakis, onların çoğu akletmezler. Ankebût Sûresi 63

Hatta Yûnus Sûresi 100. âyette:...”ve yecalurricsealellezîne lâ yakılûn” meâli: “Aklını çalıştırmayan kimseler, cehaletin pisliklerini üretirler.” Âyetiyle aklın, düşünmenin önemini çok güzel belirtir.

İthamda; meâlin “felsefi ve mistik kabulleri ile dolu olduğu” iddiasının “mistik” kavramını incelersek:

“Mistik” kelimesinin TDK sözlüğündeki anlamı ise şu şekildedir:

- Gizemci
- Gizemsel

Gizem; giz, gizli kelimesinin kökeninden gelir.

Yani mistik anlam; varlığın görünmeyen yönünü incelemeye meraklı olmak demektir.

Yâni mistik alan, gizli, bilinmeyen boyutları merak etmek demektir.

Ki bu kötü bir şey değildir.

Merak, bilimi geliştiren en güzel duygudur.

Bizlerde birçok şeyi merak ediyoruz.

Bunlara örnek vermek gerekirse:

Allah var mıdır, varsa biz O'na nasıl şahit oluruz?

Peki yoksa, Allah denilen nedir o zaman?

Bu kâinat nasıl var oldu?

Bu kâinatın kaynağı nedir?

Rûh boyutu nedir?

Nûr boyutu nedir?

Âmâ boyutu denilen nedir?

Bu âlem var olmadan, ne vardı?

Râhim boyutu denilen nedir?

Rahmân boyutu denilen nedir?

Melekler görünür mü, 4 meleği nasıl görebilirim?

İnsan nasıl var oldu?

İnsan ve Allah bağı nasıldır?

İnsan melekler birliği nasıldır?

4 melek insanda mıdır?

Cin nedir, İblis nedir, Şeytan nedir, bunların gerçekte karşılığı nedir?

İnsan nereden geliyor, nereye gidiyor?

İnsan öldükten sonra, tekrar dünyaya gelecek mi?

Cennet nedir, cehennem nedir, bunlara nasıl şahit olabilirim?

Ölmeden önce bunları nasıl bilebilirim? (Ki Kur’ân’da İsrâ Sûresi 72 de: “Bu dünyada kör olan kimse ahirette de ködür”(Diyanet Vakfı Meâli)

Ne ararsan kendinde ara diyen büyüklerimiz, her şeyin bizde olduğunu mu işaret etmişlerdir?

Evet, bunun gibi yüzlerce alanı merak etmek elimde olmayan şeylerdir.

Bu sorgulamaya gizemci deyip suçlamak; akla, mantığa, ilme, irfana, düşünmeye, şahit olmak istemeye, karşı çıkmaktır.

Bize itham edilen diğer bir konu; “halkın zihinlerinde karışıklığa sebebiyet vereceği” iddiasıdır.

Bizim yaptığımız çalışma ile, Ülkemizde Dinden soğumuş, Hazreti Muhammed’den soğumuş nice insan, bu meâl sayesinde Dine tekrar ısınmış ve insanlar arayıp, bizzat ziyaret edip” İsmail bey bize Dinimizi tekrar sevdirdiniz”, diyerek destek olmuşlardır.

Ülkemizin nice gençleri; ateist, deist olurken, bizlerle bir araya geldiklerinde, konuşmalarımız sonucu, Kur’ân’ı inceleme konusunda heyecanlarını göstermişlerdir.

Bizi “halkın zihnini karıştırıyor” diye itham etmek hiç hakkaniyetli değildir.

Zihin, hakikatin bulunması ile ilgili akıl boyutudur.

Zihin, TDK sözlüğüne göre: Anlayış, kavrayış, bilinç, dimağ demektir.

Zihni açık olan bir toplum, ilimde, irfanda, medeniyette her zaman en önde bulunur.

Aynı şeylerle hareket etmek, düşünmemek, kalıplaşmış şeylere boğulmak zihni kapatır, kişiyi düşünmez eyler.

Düşünmeyen, zihni açık olmayan kimse okuduğunu anlayamaz, Allah hakikatine eremez.

Bize itham edilen diğer bir konu; İslam inancına zarar vermemiz ile ilgili iddiadır.

Bizim tek amacımız, İslam'ın anlaşılması ve yaşanmasıdır.

İslam kelime olarak; “silm” ve “selâmet” “selam” kelimelerinden gelir.

İslam kelimesi Arapça “سَلَام:Slam, Seleme” kökünden geldiği söylenirse de “İslam” kelimesinin Hazreti Âdem'e kadar gittiği de söylenir.

“Slam “سَلَام, İslām اسلام”

İslam: Barış, huzur, selamet, kurtuluş, rahatlık demektir.

İslam: Kendi içsel kavgaları olan, benlik, gurur, kibir, hiddet, öfke, kötü düşünme, zalimlik yapma gibi şeyleri bitirip, Allah hakikatine erip, ilâhî huzura ulaşmak demektir

Allah hakikatine eren, Tevhîd şuuruna erer ve onun çevre ilişkileri hep huzur üzeredir.

Müslüman kişi: Her zaman toplumda güvenilen kişidir, sevgi dolu kişidir.

Kur'ân başından sonuna kadar Müslüman olmanın vasıflarından bahseder.

Bazı örnekler vermek gerekirse:

Hûd Sûresi:

Sabredenlerdir

Dosdoğru hak yolunda çalışanlardır

Dünya hayatını süsünü, yani makam şan, şöhret peşinde olmayanlardır.

İftira atmayanlardır.

Yalanları aktarmayanlardır.

Ölçüyü ve tartıyı tam olarak yerine getirenlerdir

İnsanların mallarının karşılığını eksik vermeyenlerdir

Çalmayanlardır

Zarar vermeyenlerdir.

Fesatlık çıkarmayanlardır.

Hucurât Sûresi:

Kimseyi alaya almayandır.

Kimsenin ayıbını aramayandır.

Birbirine kötü isim, lakaplar takıp çağırmayandır.

Kimsenin arkasından çekiştirmeyendir, dedikodusunu yapmayandır, gizli yönlerini, hatalarını araştırmayandır.

Birbirine yardım için koşanlardır.

Kendi bildiğinin inadında durmayanlardır.

Aslı olmayan şeylere inanmayandır

Lokman Sûresi:

Her an Hakk'a bağıllık şuuru üzere hareket edenlerdir.

Temizlenme içinde olup, kendilerindekini paylaşanlardır

Sonlarının geleceğini bilerek yaşayanlardır.

Bilgisi olmadığı şeyler hakkında konuşmayanlardır.

Kibirilenmeyenlerdir.

Kimseyi ve hiç bir varlığı küçük görmeyenlerdir.

Varlığının sahibini bilip teslim edenlerdir.

Allah'a ait nitelikleri kendine nisbet etmeyenlerdir
yani asla şirk içinde olmayanlardır.

Anne, babasına her zaman minnettarlık içinde olanlardır.

Hep iyi haller içinde yaşayanlardır.

Hep hakikatlere arif olmaya çalışıp hakikatleri inkâr etmeyenlerdir.

İnsanlara suratını asmayanlardır.

Yeryüzünde böbürlenerek yürümeyenlerdir.

Büyükleme, övünme halleri olmayanlardır.

Hep tevazulu bir şekilde hareket edenlerdir.

Konuşurken sesini yükseltmeyenlerdir.

Asla kendi çıkarına göre hareket etmeyenlerdir.

Her an saygı içinde olanlardır.

Dünya hayatına aldanmayandır.

Mâide Sûresi

Verdiği sözü yerine getirenlerdir.

Hep yararlı haller içinde olanlardır, kıl kadar da olsa zarar vermeyenlerdir

Varoluş araştıranlar, hep hakikatler peşinde olanlardır

Hep fenalardan uzak duranlardır

Fedakârlıktan vazgeçmeyenlerdir.

Gösteriş peşinde olmayanlardır.

Kan dökmeyenlerdir

Kötülük için yardımlaşmayanlardır

İyilik üzere yardımlaşanlardır.

Kıl kadar da olsa düşmanlık içinde olmayanlardır

Öfkeyle hareket etmeyenlerdir

Vurup zarar vermeyenlerdir

Bozup dağıtmayanlardır

Fakir bırakmayanlardır

Sıkıntılar, kederler vermeyenlerdir,

Gereğinden fazla yemeyenlerdir, içmeyenlerdir

Büyü, fal gibi asılsız şeylerle uğraşmayanlardır.

Adalet üzere hareket edenler hiç adaletten ayrılmayanlardır.

Asla çalıp çırpmayanlardır.

Rûm Sûresi

Varlığın suretinde kalmayıdır.

Ümitsizlik içinde olmayanlardır.

Huzur dolu, sevgi dolu, merhamet dolu hallerle hareket edenlerdir.

Hiç ayrımcılık yapmadan birbirimize sahip çıkmaktır.

Öncelikle Meâl çalışmamı; kendim Kur'ân'ı anlamak için yaptım, gece gündüz kelime kelime sadece anlamak için gayret ettim.

Bu çalışmayı fark eden iki Profesör Hocamız ısrarla bastırmamı tavsiye etti.

Bu beni teşvik etti ve meâlimiz ortaya çıktı.

Ve onların da teşvikiyle, Dini kesimden soğuyan ülkemlin insanlarına faydası olacağını düşünerek, Tevhîd-i Kur'ân Meâlini kitap haline getirdim.

Ayrıca meâl çalışmamı, bu yolda beni yetiştiren, gece gündüz evini açan, gönlünü açan Recep Ender Kocaman" Evladım sen bu Kur'ân'ı çalış" diyerek büyük bir kapı açtı.

Biz meâl çalışmamızda öncelikle, her bir kelimenin Türkçe karşılığını bulmaya çalıştık ve meâli okuyan halkımız, kendi diliyle okusun ve anlasın istedik.

Ve böylece, bilmeden hatalar da yapsam, Kur'ân'ın içindeki hakikatleri hakkıyla yakalayamasam bile, Tevhîd-i Kur'ân Meâli ortaya çıktı.

Eğer bu çalışmamda, unutilan tek bir hakikati ortaya koyabilmişsem, bu da bana Kur'ân'ın hediyesi demektir.

Ki bu eser, ülkemizin çocuklarına Kur'ân'ı anlamaları ve çalışmaları için bir kaynak olur inşAllah.

İSMAİL DİNÇER KİMDİR

Bu bölümde kendim ile ilgili kısa bir bilgi vermek istiyorum.

İsmail Dinçer kimdir?

19-11-1960 yılında, Manisa'nın Turgutlu İlçesine bağlı, Musalar Yeni Köy'ünde doğdum.

İlkokulu, Musalar Yeniköy İlkokul'unda okudum.

Ortaokulu ve Liseyi Turgutlu Lisesi'nde okudum.

Lisenin Tabi Bilimler bölümünü bitirdim, Tabi Bilimler bölümünde Biyoloji dersi olması dolayısıyla bu bölümü tercih ettim.

Küçük yaştan beri Dini alana ilgim dolayısıyla, “İnsan nasıl var oldu, İnsan maymundan mı geldi” sorularının cevabına temel oluşturacağını düşünerek, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesini tercih ederek, orayı kazandım.

Bu Fakültede; Matematik, Fizik, Kimya ve Biyoloji dersleri, var oluşu ve var edeni anlamam için çok önemliydi.

Hayatım hep Dini alanı anlamak üzere bir gayrete dönüşmüştür.

Bu yolculuğa dört yaşında başladım, babamın bana aldığı kuzuyla derin bir sevgi bağı kurdum, babam bu

kuzuyu kurbanda kesince, bir hafta ölmek istedim, Tanrı sorgulamam bu olayla başladı ve hâlâ devam etmektedir.

Dini alana merakımdan dolayı, birçok kitap ve dinletiyi takip ettim.

Dini alana merakımdan dolayı, ülkemde birçok cemaat tarikat sohbetlerinde dinlemeler, düşünceler içine girdim. Tek amacım Allah hakikatini anlamak, Dini öğrenmekti.

Dini anlamam için, ilmi ve şühudi deliller olan, Matematik, Fizik, Kimya ve Biyoloji alanıyla hep ilgilendim.

Bundan dolayı Fakültemi tercih ettim.

Fakültemi Bitirdikten sonra, gerekli stajlardan sonra Turgutlu'da bir arkadaşımın Tıbbi Tahliller Laboratuvarı açtım ve rızkımı oradan temin ettim.

Dini alan araştırmalarım çok büyük merakla devam etti.

Bu merakın olduğu akışta, 1986 yılında Akhisar'da yaşayan Recep Ender Kocaman'la tanıştım.

Bu kişinin, Anadolu erenlerinin silsilesinden gelen bir gönül ehli, bir düşünür, Hazreti Muhammed'in yolunu takip eden bir öğretmen olması dolayısıyla, ondan İlm-i Tevhîd dersleri ile yetiştim.

İlm-i Tevhîd derslerine adım atabilmek için, onun öncelikle verdiği ilk öğütler şunlardır:

Evvela dilini tutacaksın.

Kötü düşüncelerde olmayacaksın.

Kötü sözler asla etmeyeceksin.

Asla dedikodu yapıp, kimseyi çekiştirmeyeceksin.
Kalbinde dahi kimse için kötü düşünmeyeceksin.
Gönlünü tüm bâtil şeylerden ve zarar verme hallerinden temizleyeceksin

Yani; Hâdesten necâsetten kendini paklayacaksın.

Daima pak gezeceksin.

Daima Hakk'ın huzurundaymış gibi hareket edeceksin.

Yalan söylemeyeceksin.

Haram yemeyeceksin.

Kimsenin hakkını yemeyeceksin.

Zem, haset, fesat, gurur, kibir, inat ve buna benzer fena halleri terk edeceksin.

Kimse hakkında fena söz söylemeyeceksin.

Kendi kulluğunla meşgul olacaksın, kimsenin ibadetine, inancına karışmayacaksın, kimsenin inancını hor görmeyeceksin.

Toplumda birilerini övüp, birlerini aşağılamayacaksın.

İnsanları; cemaat, tarikat, mezhep olarak ayırmayacaksın.

Kimseyi yargılamayacaksın.

Asla siyasi alanla ilgilenmeyeceksin.

Herhangi bir siyasiyi övmeyeceksin, yermeyeceksin.

Siyaseti, siyasi alana bırakacaksın.

Kesinlikle tartışmalara girmeyeceksin.

Kesinlikle bilmişlik iddiasında olmayacaksın.

Biri sana bir soru sorarsa derslerin bitinceye kadar “bilmiyorum” diyeceksin.

Kimseyi tartmak için soru sormayacaksın.

Başına gelen şeylere sabredeceksin, asla isyan etmeyeceksin.

Başına gelen şeylerden dersler çıkaracaksın.

Kimseye ve hiçbir varlığa hor bakmayacaksın.

Kimsenin eksiğini, hatasını aramayacaksın, kimseyle alay etmeyeceksin.

Kadın erkek ayrımcılığı yapmayacaksın, insan olarak bakacaksın.

Varlığı canlı kitap bileceksin.

Kişilerin yazdığı kitapları asıl kaynak almayacaksın, varlığı asıl kaynak alacaksın.

Okuman, öğrenmen, eğitimin varlık kitabından olacak.

Kişilerin yazdığı kitaplar yardımcı kaynaktır, ana kaynak varlığın kendisidir.

Duyduğun her bilgiyi düşüneceksin, hemen kabul etmeyeceksin, hemen de reddetmeyeceksin.

Hep gözlemleyeceksin, düşüneceksin, var oluşun hikmetini anlamaya çalışacaksın.

Derslerin bitinceye, sana dil verilinceye kadar susacaksın.

Sana konuşma izni verilince, hakikatleri bir tevâzü içinde, bilebildiğin kadar, yetim olana, yani hakikati bir saflık içinde arayana, onun aklî seviyesine göre anlatacaksın.

Belli bir süre sonra, İlm-i Tevhîd Dersleri dediğimiz derslerle bizi tanıştırdı.

Bu dersler nedir dersek:

Zikrûllah

Fîilûllah

Sıfâtullah

Zâtullah

Rûhullah

Nûrullah

Hû

Ehâdiyet

Âmâ

Bu derslerin tamamı Hakikatlere şahit olmak için ilmi bir yolculuktur.

Bu yolculuk kişiyi İnsan olabilme ve Müslüman olabilme makamına erdiren bir yolculuktur.

Küçük yaştan beri her yıl Ramazan ayında Kur'ân'ı Kerim'i baştan sona okurdum.

Bazı âyetlerin meâlleri beni çok düşündürürdü.

Bunlar Allah'ın sözü olabilir mi? Başka anlamları olabilir mi? Diye hep merak ettim.

Bunlardan örnek vermek gerekirse:

Hazreti Muhammed'in hayatında olmayan kadını dövme sözü, ya da eylemi, nasıl olur da Kur'ân'ın meâlinde olabilir, diye araştırma içine girdim.

Nisâ Sûresi 34: Diyanet Meâli: “Allah’ın kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin, mallarından sarfetmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler. İyi kadınlar, gönülden boyun eğenler ve Allah’ın korunmasını emrettiğini, kocasının bulunmadığı zaman da koruyanlardır. Serkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihâyet dövün. Size itaat ediyorlarsa aleyhlerine yol aramayın. Doğrusu Allah Yüce’dir, Büyük’tür.”

Hazreti Muhammed “kadın erkek eşittir” dediği halde, meâllerde nasıl olurda kadın; at, gümüş, davar, ekin gibi bir eşya yerine konur diye çok sarsıldım.

Âl-i İmrânSûresi 14: Diyanet Meâli: “Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi.”

Burada “İnsan” denilen nedir diye çok düşündüm.

Araştırmalarım da anladım ki, Hazreti Muhammed’e karşı çıkanlar kadını insan yerine koymayan zihniyetlerdir.

Bu nasıl olurda meâllere yansır diye araştırdım.

Başka bir âyetin meâlinde yine, Allah’ın yarattığı insana, “kahrolası, lanet olası, geberesi” gibi çevrim yapılması çok rahatsız ediciydi ve insanları dinden soğutuyordu.

Abese Sûresi 17: “Kutile el insan maekfere hu”

Diyanet Meâli: “Kahrolası (inkârcı) insan! Ne nankördür”

Örneklerden bazı meâleri yorumsuz vermek gerekirse:

Nebe Sûresi 33:

Diyanet Meâli: “Göğüsleri çıkmış genç kızlar”

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: “Memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar var.”

Süleyman Ateş Meali: “Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar.”

Dini alanda hayatım, hep sorgulamalarla, düşüncelerle geçti.

Herkesi dinledim, kimseyi yargılamadım, herkesin inancına saygı duydum.

İnsanları Allah'ın kulu olarak gördüm, kadınları başı açık, başı kapalı görmedim, hepsiyle oturdum, onların bakış açılarını dinledim.

Cemeat ve tarikatlarda hep dini bilgileri, bakış açılarını, yorumları dinledim, hâlâ da dinlemekteyim.

İnsanları cemaatci, tarikatçı diye ayırmadım.

Kimin gönlü nereye uygunsa, orayla buluşuyor diye düşündüm.

Cemaatlerin, tarikatların ülkemin zenginliği olarak gördüm.

Mevleliğinin Mevlana'nın öğretilerine sahip çıktığını ve o öğretileri dünyaya öğretmeye çalıştığını düşündüm.

Rûfâi'liğin, Ahmet er Rûfâi'i hazretlerinin öğretilerine sahip çıktığını ve o öğretileri dünyaya öğretmeye çalıştığını düşündüm.

Kâdîri'liğin, Abdul Kadir Geylanî hazretlerinin, öğretilerine sahip çıktığını ve o öğretileri dünyaya öğretmeye çalıştığını düşündüm.

Bektaşiliğin, Hâce Bektaşî Veli hazretlerinin, öğretilerine sahip çıktığını ve o öğretileri dünyaya öğretmeye çalıştığını düşündüm.

Nakşiliğin, Bahâeddin Nakşibend hazretlerinin, öğretilerine sahip çıktığını ve o öğretileri dünyaya öğretmeye çalıştığını düşündüm.

Ve nice toplulukların, insanlara Dini öğretmek için gayret gösterdiğini düşündüm

Taptuk Emre'mizin, Yûnus Emre'mizin Anadolu'nun zenginliği olduğunu düşündüm.

Cafer-i Sadık, Ebul Hasan el Harakani, Havece Yusuf Hamedani, Ahmet Yesevi, Cüneyd-i Bağdadi, İbRahîm Ethem, Beyazıt Bestami, Hallac-ı Mansur, Nasrettin Hoca, Nesimi, Şeyh Şibli, Tebriz-i Şems, Muhiiddin Arâbi, Ni-yazi Mısri, Pir Sultan Abdal, Âhî Evran, Şeyh Edebâli, Somuncu Baba, Hacı Bayram-ı Veli ve nice adını yazamadığım gönül insanlarının Anadolu'muzun zenginliği, Dinin hakikatlerinin öğrenileceği bir kapı gördüm.

Hep birini bilgi kaynağı gördüm ve hep birinin aktardığı bilgidен öğrenilecek çok şeyler var diye düşündüm.

Kiminle otursam onu heyecanla dinledim, acaba ondan yeni bir bilgi öğrenebilirmiyim diye saygıyla onu dinledim.

Farklı bir bilgi geldiğinde bunu çok büyük zenginlik olarak gördüm.

Çünkü ilim yolunda kişi hep açtır, hiçbir zaman doymaz.

“İlmel yakîn” (Tekâsür Sûresi) âyetini hiç unutmadan, ilimden ayrılmadan öğrenmeye devam ettim

Allah’ın ilmi sonsuzdur, kulun bir ilmi yoktur, düşüncesinden hiç ayrılmadan, var oluşu anlamaya gayret ettim.

“Gönül mütmain olmadan iman sahibi olunmaz” Hazreti İbrâhîm’in hakikatlere şahit olmak istemesini unutmadan, biz de o heyecanla koştuk ve hâlâ koşmaktayız, son nefesimize kadar da o heyecanla koşacağız.

Televizyonlarda bir dini program olsa heyecanla dinledim, konuşan hocaları heyecanla dinledim, notlar aldım, konuşmacılardan herhangi birini tutmadan hepsini önyargısız dinledim, çünkü biliyordum ki anlatacakları Dini, Kur’ân’î bilgilerdir.

Hâlâ bir program olsa aynı heyecanla dinlemekteyim.

Farklı bakış açılarının zenginlik olduğuna inanıyorum.

Farklı bakış açılarının yepyeni ufuklar açtığına inanıyorum, yeter ki içinde zulüm olmasın, ayrımcılık olmasın, öteleme olmasın.

Küçük yaştan beri Kur’ân’ı incelemekteyim ve hâlâ kelime-kelime araştırmaktayım.

Yüzyıllar önce bir kelimenin farklı bir anlamda kullanıldığını öğrendiğimde, heyecanlanıyor ve yeniden düşünmeye başlıyorum.

Biliyorum ki Kur'ân'ı lâayıkıyla anlayamadık, lâayıkıyla çeviremedik.

Dini alana merakım, en büyük heyecanla hâlâ devam etmekte ve Rabbim son nefesime kadar bu heyecanımı korumamı nasip etsin.

MEÂL- TEFSİR- TERCÜME İNCELİĞİ

Kur’ân çalışmamız bir meâl çalışmasıdır, bunun için Meâl, Tefsir, Tercüme inceliğini kısaca belirtmek isterim.

Meâl, Tefsir, Tercüme inceliği

Meâl: Bir cümle içindeki anlamı, en yakın olarak kendi dilimize çevirme gayretidir.

Meâl; Kur’an’ın tercüme edilme gayretidir, âyetlerinin anlamını en yakın anlamda çevirmeye gayret etmek demektir.

Meâl; Kur’an âyetlerinin “yorumlu tercümesi”dir. Yâni bir nevi işâri tefsiridir.

Meâl yaparken, cümle içindeki anlamı kendi dilimize yorumlamak için bazı kelimeler de ilave edilir.

Bu diyanetin çalışmasında da görülür.

VâkıaSûresi 22: “Ve hûrunînun” meâli: “iri gözlü hurriler de vardır.

Bu cümlede görüldüğü gibi iki kelime vardır.

Ve o kelimeler “Hûr” ve “Ayn” dır.

Oysa orada “iri “kelimesi yoktur.

Ama meâl çalışmasında bu normaldir.

Kişi oradan kendi araştırmasına göre ne anlıyorsa, kendi diline kelime ilave ederek en yakın anlamı çevirmeye çalışır.

Tefsir ise, ayrıntılı açıklamasıdır.

Yâni bir âyeti, bir kıssayı, bir tavsiyeyi, ince ince ayrıntılı bir şekilde açmak ve açıklamak Tefsir'dir.

Tercüme ise; bir ifadenin bir dilden başka bir dile yorum katmadan çevirme çabasıdır.

Meâl, hem tercüme hem de tefsir özelliklerini içinde barındırır.

Bizim çalışmamız bir meâl çalışmasıdır.

Biliyoruz ki hatasız meâl yapmak mümkün değildir.

Bu hashasiyeti 2016 yılında önsözümüze şöyle yazdık.

“Biliyoruz ki hatasız meâl yapmak mümkün değildir. Allah'ın güzel insan Hz. Muhammed'in gönlü vasıtasıyla sunduğu Ulvî kelimeleri ancak hatasız olarak o aktarabilir.

Biz de gücümüz yettiğince meâl yapmaya çalıştık...

Eğer bilmeden hata yapmışsak, bazı anlatılmak istenen hakikatleri yakalayamamışsak, Rabbim bizi affetsin...”

Bunu Mehmet Akif Ersoy'da dile getirmiştir.

Ona yapılan meâl yapması teklifini kabul etmemiştir.

Mehmed Âkif'in Kur'an'ı hakkıyla tercüme etmenin imkânsız olduğu düşüncesiyle bu teklifi uygun bulmaması üzerine kendisini ikna için Muhammed Hamdi (Yazır) ve Babanzâde Ahmed Naim gibi âlimlerin yardımına başvuruldu.

Mehmed Âkif’le görüşmelerin birinde Muhammed Hamdi’nin, “Kur’an’ı hakkıyla tercüme etmenin mümkün olmaması tabiidir; ancak bu bir meâl olacaktır” demesi üzerine ve daha sonra yapılan görüşmeler sonunda Mehmed Âkif tercüme işini üstlendi (Eşref Edib, s. 158-160).

Üstlenmiştir ama, yine belli bir süre sonra bırakmıştır.

Hatta bir arkadaşına “lütfen bunu yak dediği” iddia edilir.

Mehmet Akif’in meâli var mıdır yok mudur hâlâ tartışılır.

İşte biz de 20 yıl kelime kelime çalışarak, onlarca sözlükten yararlanarak, bazı benzetmeleri yakalayamaya çalışarak bir meâl oluşturduk.

Meâl asla tercüme değildir.

Lâyıkıyla meâl yapmak zaten mümkün değildir.

Meâlin sahibi Hazreti Muhammed’dir, ancak lâıkiyla o güzel insan gerçeği ortaya koyabilir.

Biz, kelimelerin karşılığını yakalayarak ve âyetlerdeki anlamı gönlümüzce yorumlayıp bir eser koymaya çalıştık.

Kur’ân her kişinin gönlünce anlamını yakalamaya çalıştığı ilâhî bir mesajdır.

Kur’ân’ı her kes gönlünce okuyabilir.

Yeter ki yorumlar; ikilik, ayrımcılık, bölme, parçalama, zarar verme algısı olmasın, zarar vermek için hedef gösterme olmasın.

Çünkü bölmek, ikilik çıkarmak, ayrımcılık yapmak şeytani alandır.

Onun için Kur’ân çok güzel bir âyeti bizlere sunar.

Mücadele Sûresi 19:.... “hizbu el şeytân elâ inne hizbu el şeytân.”

Meâli: “Şeytan bölendir, muhakkak ki şeytan bölücüdür”

Kur’ân’ı herkes okumaya gayret eder, ama istidadı kadar anlar.

Diyanetin hazırladığı (Kur’an-ı kerim ve Türkçe Anlamı) isimli tercümenin önsüzünde deniliyor ki:

(Kur’an-ı kerim, Türkçeye değil, hiçbir dile hakkıyla çevrilemez. Kur’an-ı kerimde muhtelif manalara gelen lafızlar vardır. Böyle bir lafzı tercüme etmek, çeşitli manalarını bire indirmek olur ki, verilen tek mananın murad-ı ilahi olduğu bilinemez.)

Evet, Diyanet teşkilatı bile Kur’ân’ın hakkıyla çevrilemeyeceğini belirtir.

TAHRİF EDİLMİŞ DENİLEN 35 BÖLÜMÜN TEK TEK AÇIKLANMASI

1. Maddedeki İddia: Eserin önsözünde yazılmış olan ifadelerin, İslam inanç açısından kabul edilmesi mümkün değildir.

Bu kitap, Hz. Muhammed'e gökten indirilmiş değildir...

Hz. Muhammed, kâinat kitabının enfûsi âleminde okuduklarını bize aktarmıştır...

Mushâf-ı Şerîf dediğimiz kitap, Allah'ın Ulvî kelimelerinin Hz. Muhammed'in gönlünden bize aktratılmasıdır...

Allah, tüm kâinatı kuluna bir kitap olarak sunmuştur...

Tüm kâinat bize Kur'ân, yani okunan şey olarak sunulmuştur...

İndirilmiş ya da uydurulmuş değildir, tüm varlıktan satır satır yazılı levhalar halinde sunulmuştur...

Burada itiraz edilen; kitabın gökten indirilmesi konusu ise, bizlerin görüşüne göre, Kur'ân kitap halinde gökten gelmemiştir.

Allah ulvî kitabını, Hazreti Muhammed'e her yerden tüm varlıktan vahy olarak sunmuştur.

Hazreti Muhammed, her yerden sunulan vahyi okumuştur.

Ki Alâk Sûresi ilk âyeti “İkrâ” diye başlar, yani oku, araştıır anla!

En’âm Suresi 7. Âyette ve İsrâ Suresi 93. Âyette gökten bir kitap sunulmadığının ifadesi vardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni) En’âm Sûresi 7: (Ey Muhammed!) Eğer sana kâğıda yazılı bir kitap indirseydik, onlar da elleriyle ona dokunsalardı, yine o inkâr edenler, “Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdi.

Diyanet İşleri Meali (Eski) İsrâ Suresi 93: “Veya altın bir evin olmalı, yahut göğre yükselmelisin ama oradan okuyacağımız bir kitap indirmezsene yine o yükselmene inanmayacağız.”

Şu iki âyetten anlaşılacağı üzere; gökten kitap indirildiği ve indirileceği, o günün Mekke müşriklerinin bir inancıydı.

Bize bu ithamı yapan keşke şu iki âyeti inceleseydi.

Bu ilk bölümde yazının bir kısmını alıp, diğer kısmını almamak büyük bir haksızlıktır.

Anlaşıyor ki, bizim vahye karşı olduğumuz sanılıyor.

Oysa yazıya devam edilseydi, muhakkak ki orada vahyi kabul ettiğimiz görecektik.

Hz. Muhammed’in okudukları Allah’ın vahyidir...

Allah, tüm kâinattan her an vahyeder...

Tüm varlık O’nun vahyiyle var olmuştur, O’nun vahyiyle sürüp gider...

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 6. sayfa 12. 15. satırlar.

2.Maddedeki İddia: Eserin önsözünde verilen şu satırlar, müellifin Kur’ân-ı Kerim’i mistik kabullerini söyletmek için bir araç olarak kullanıldığını göstermektedir.

Tüm kâinat O’nun nûrundan var olmuştur...

Tüm kâinatı birlik içinde tutan O’dur...

Göklerde ve yerde hiçbir şey O’ndan ayrı değildir...

....

Tüm varlıktan vechini gösterendir...

.....

Nasıl bir insan vücudunda sonsuz hücre var ve o sonsuz hücre Tek vücutta birleşmişse; işte bu kâinata sonsuz gibi görünen varlık, Tek vücuttan ayrı değildir...

.....

Yine 1. bölümde yapıldığı gibi tamamı değil, bazı cümleler alınmış ve iddiaya delilsel bir ispat sunulmadan sadece “mistik kabullerini söyletmek için bir araç olarak kullanıldığını” şeklinde itham edilmiştir.

Oysa orada yazılanların tamamı Kur’ân âyetlerinden alınmıştır.

“Tüm kâinat O’nun nûrundan var olmuştur” Nûr Sûresi bu hakikati en güzel bir şekilde bizlere açar.

Nûr Sûresi 35: “Allah nur el semavat ve el ard” ...Allah göklerin ve yerlerin nurudur.

Nûr Sûresi 35: ...”nûrunalânûrin”.... “Nûr üzerine nûrdur.”

Göklerde ve yerde hiçbir şey O’ndan ayrı değildir...

Allah bizlerden ve hiçbir şeyden ayrı değildir.

Bu işaret, Kur’ân’da Kâf Sûresinde işaret ediyor.

Kâf Sûresi 16: “ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi” “Biz ona şahdamarından daha yakınız.”

Tüm varlıktan vechini gösterendir...

Buna itiraz edilmesi de çok üzücüdür.

Bakara Sûresi 115’de: “Ve lillâhil meşriku vel magribu fe eynemâ tuvellû semme vechullâh.”

Meâli: “Doğu da ve Batı da Allah’ındır, nereye dönerseniz dönün Allah’ın yüzü oradadır”

Bu âyet, bizim yazdığımız yoruma, itiraz edilmesine en güzel cevaptır.

“fe eynemâ tuvellû semme vechullâh” “nereye dönersen dön Allah’ın vechi, yüzü oradadır.”

Nasıl bir insan vücudunda sonsuz hücre var ve o sonsuz hücre Tek vücutta birleşmişse; işte bu kâinatta sonsuz gibi görünen varlık, Tek vücuttan ayrı değildir...

Ayrıca Nisâ Sûresi 126. âyet “her şeyi ihâta eder” diyerek muhteşem bir mesaj sunuyor.

Allah cümle âlemi ihâta ettiğini, en güzel bir şekilde vahy ediyor

Nisâ Sûresi 126: “Ve lillâhi mâ fîssemâvâti ve mâ fîlârd ve kânallâhu bikulli şey’in muhîta”.

Meâli: “Göklerde olanlar ve yerde olanlar Allah’ındır ve Allah bütün her şeyi ihâta edendir”, der...

Bizim önsözümüzde yazdığımız her kelime, Kur’ân’dan alıntıdır.

Bir nevi bazı âyetlerin tefsidir.

Eğer dikkatlice okunsaydı, muhakkak ki fark edilecekti.

Ama belli ki “Salât” kelimesini “Namaz” diye çevirmediğimizden dolayı çok rahatsız olunmuş ve bize büyük bir haksızlık yapılmıştır.

Ki 4. maddede bunu izah edeceğiz.

Meâl çalışmamızı, öncelikle kendimiz, Kur’ân’ı anlamak için yaptık, gece gündüz kelime kelime sadece Kur’ân’ın iç içe mesajlarını anlamaya çalıştık.

Her kelimenin Türkçe’de tam karşılığı elbette yoktur.

Mesela, Tin Sûresinde “Ahsen-i Takvim” âyeti Türkçemizde tam karşılık bulamamaktadır.

Nûr, Rûh, Rahmân, Râhîm, Hamd, Sâlat, Kıyam, Rükû, Secde, gibi onlarca kelimenin, Türkçe’imizde tam karşılığı bulunamamaktadır.

2. maddede bize yapılan ithamın “Kur’ân-ı Kerim’i mistik kabullerini söyletmek için bir araç olarak kullanıldığını” sözü doğru değildir.

Kur’ân ulvî bir boyuttur ve orada insanların anlayamayacağı yüzlerce ulvî mesaj vardır.

Hiçbir insan Kur’ân’ı layıkıyla anlayamaz, tercüme edemez.

İddiada bulunulan “Mistik” kelimesi TDK sözlüğüne göre: Gizem, gizemsel demektir.

Bütün inançlarda gizemsel boyutlar vardır.

Gizem; gizli, bilinmeyen demektir.

Bu âlem de başlı başına gizemli bir boyuttur, gizli sonsuz hakikatler vardır.

Kur'ân kendi içinde onlarca gizemi barındırır.

Gizem, içinde kapalı hakikatler, fark edilmesi gereken hakikatler anlamındadır.

Mesela Firavunun sarayında; Firavunun sihirbazları denilen kesimle Hazreti Mûsâ'nın yaptığı değneklerini bırakmak, değneklerin yılan olması, Hazreti Mûsâ'nın yılanının diğer yılanları yutması meselesi nedir?

Yoksa burada, Firavunun bilge adamları ile, Hazreti Mûsâ'nın ilmi bir münazara yapması ve Hazreti Mûsâ'nın aktardığı bilgilerin daha delilsel olması ve Firavunun adamlarının teslim olması mı idi?

Ayrı bir örnek; Hazreti Yûnus'u yutan balık neydi ve o balığın karnından Yûnus'un çırılçıplak çıkması neydi?

O balığın midesinde Yûnus'un teninin erimesi değil de, elbiselerinin erimesi sırrı neydi?

Bir örnek daha; Hazreti Üzeyr'in 100 sene uyuması, kalktığından eşeğinin iskelet

Hâline gelmesi ama yiyeceğinin hiç bozulmaması sırrı ne olabilir?

Bir örnek daha; Hazreti Yûsuf'un bir su kuyusuna atılması ve Yûsuf'un o kuyuda zarar görmemesi ne olabilir?

Bu âyetlerinin anlaşılabilmesi, içindeki mânâlarının yakalanabilmesi yorum bilimsel bir süreçtir.

Anlayabilene, yakalayabilene, gönlünde hissedebilene ne mutlu.

3. Maddedeki İddia: Eserde Fatıha Sûresine meâl verilmekten ziyade yeni bir sûre uydurulmuştur. Zira verilen meâl ile Kur'ân'daki Fatıha Sûresi arasında bir irtibat bulunmamaktadır, denilmiştir.

Eserde sûre şu şekilde meâllendirilmiştir.

1- Allah; tüm işaretleri ile her yerededir, varlığı özünden varedendir, varlığı nuruyla sarandır.

2- Allah; tüm varlığı vücudlandırandır, tüm niteliklerin sahibidir.

3- Tüm varlığı özünden varedendir, varlığı nuruyla sarandır.

4- Yaratma yasalarıyla her an varlığa sahip olandır.

5- Yalnız senin kulunuz ve yalnız senden yardım buluruz.

6- Bize dosdoğru olan hakikatin yolunu gösterensin.

7- Lütuflarını anlayan kimselerin yolunda olalım. Hiddetli hallerde olanlardan olmayalım ve dalâlette kalmayalım.

Bizim çalıştığımız meâlde, görüleceği gibi farklılıklar vardır.

Bu farklılıklar, kelimelerin anlamları ve kendi dilimize çevirme gayretinden dolayı gelir.

Fatıha Sûresinin Arapça orijinali ve Diyanetin çevirisi şöyledir.

1-Bismillâhir rahmânir rahîm

2- El hamdulillâhirabbilâlemîn

3- Er rahmânir rahîm

4- Mâlikiyevmiddîn

5- İyyâkenabudu ve iyyâkenestaîn

6- İhdinassırâtelmustakîm

7- Sırâtallezîneenamte aleyhim gayrilmagdûbi aleyhim ve lâddâllîn

1. Rahmân (ve) rahîm (olan) Allah'ın adıyla.

2. Hamd (övmeye ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

3. O, rahmândır ve rahîmdir.

4. Ceza gününün mâlikidir.

5. (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.

6. Bize doğru yolu göster.

7. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu kimse-lerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yo-lunu değil!

Şimdi bir bir inceleyelim.

1-Bismillâhir rahmânir rahîm,

1-Rahmân (ve) rahîm (olan) Allah'ın adıyla.

Dikkatlice incelediğimizde, Diyanetin çalıştığı meâlde, Rahmân, Rahîm kelimeleri aynen kalmıştır ve Türkçe karşılığına çevrilmemiştir.

Bizler, Rahmân, Rahîm kelimelerini inceleyerek Türk-çeye en yakın karşılığını bulmaya çalıştık.

Ve çevrimizi ona göre yaptık.

Rahîm ve Rahmân “ r-h-m ” aynı kökten gelen kelimelerdir.

Rahîm kelimesi, tüm varlığın geldiği özdür diye düşündük.

Rahmân kelimesini ise; özden gelen açığa çıkan her şeyin, öze ait olan, yâni Allah'ın nuruyla, rahmetiyle sarılı olduğu diye düşündük ve Rahîm ve Rahmân kelimesini kendi dilimizdeki karşılığını bulmaya çalışarak çevrim yaptık.

Nasıl ki bizler, anne rahminden geldiysek, bu âlemde bir Rahîm boyutundan yâni bir özden gelmiştir.

Dilimize yerleşmiş “Sıla-i Rahîm” kelimesi vardır. Geldiği yerle buluşmak, aslına kavuşmak, özüyle buluşmak gibi anlamalara gelir.

Bizler de aldığımız eğitiminin verdiği hususiyete göre:

Kelime açılımlarını da yazarak Fatiha Sûresini ona göre yorumladık.

1.âyet

Bism	: İle, adı, ismi, varlıktaki işaretleri, tüm işaretler ile
Allah	: Allah, tüm varlıktaki kudret, El Hû
El Rahmân	: Tüm varlığı rahmetiyle saran, halkiyetteki nurun sahibi
El Rahîm	: Tüm varlığı özünden var eden, döl yatağı, sevgi bağı

Bu kelime açılımına göre “Bismillâhirrahmânirrahîm” kelimesini kendi dilimize göre çevirmeye çalıştık.

“El hamdulillâhirabbilâlemîn” Fatiha Sûresinin 2. Âyetini de şu şekilde çalıştık.

El hamdu lillahi : Övgü, tüm tecelliler, tüm varlığın
niteliklerinin sahibi, Allah
Rabbi : Vücutlandıran, şekillendiren, düzenleyen,
El alemin : Âlemler, her şey, tüm varlık, tüm kâinat,
tüm topluluklar,

Fatiha Sûresinin 3. Âyetini de şu şekilde çalıştık.

El rahmân : Tüm varlığı rahmetiyle saran, halkiyetteki nurun
sahibi
El rahîm : Varlığı özünden var eden, Rahîm olan, döl yatağı,
sevgi bağı

Fatiha Sûresinin 4. âyetini de şu şekilde çalıştık.

Maliki : Malik, sahip, idareci, iktidar sahibi, kâinatı idare eden
Yevm : Gün, her an, vakit, zaman,
El din : Varoluş yasaları, varlığın yaratılış yasaları,

Bu âyette”Din” kelimesini birçok müellif farklı anlamlarda kullanmıştır.

Ki Diyanet kendisi Din kelimesini” Ceza günü” olarak yorumlamıştır.

Oysa Kur’ân’da ayrıca “Ceza” kelimesi vardır.

Fakat Diyanet kendi çalışmasında Din kelimesini “Ceza” olarak kullanmıştır, ki buna saygı duyuyoruz.

Fakat biz Din kelimesini, Kur’ân’dan anladığımız karşılık olarak “varoluş yasaları, varlığın yaratılış yasaları” olarak çevirdik.

Bunu da Kur’ân’dan nasıl anladığımızı kısaca belirtmek gerekirse:

Kur’ân’dan anladığımız Din tanımı nedir?

Kur'ân'ı incelediğimizde Yûsuf Sûresi 76 ve Rûm Sûresi 30. âyetinde da Din nedir sorusunun hakikatine ulaşıyoruz.

Yûsuf Sûresi 76:..... mâ kâne li yehuze ehâhu fî dînî melik.

Meâli:İşte böylece hükümdarın yasaları olmasa, o, kardeşini tutamazdı.....

Yûsuf Sûresi 76 da “Dini Melik” kelimesi vardır, “Hükümdarın yasaları” demektir.

Buradan anlıyoruz ki Din: Yasa, Kanun, anlamına geliyor.

Yani Mısır'ın hükümdarı Mısır'ı o yasalarla yönetti.

Din: Yasa, Kanun olarak karşımıza çıkıyor.

Rûm Sûresi 30. âyetinde de “Fıtrat Allah” kelimesi vardır.

Fıtrat: Açığa çıkma, yaratılış, yaratmak, varoluş, tüm kâinatın açığa çıkması, tohumun kabuğunun yarıp filizin çıkışı.

Bu ne demektir: “Allah'ın fıtratı.”

Yani: Allah'ın varlığı yaratması. Allah'ın bir özden varlığı yaratması.

Rûm Sûresi 30: Fe ekim vecheke lid dîni hanîfâ fıtrattallâhilletî fataran nâse aleyhâ lâ tebdîle li halkıllâh zâliked dînul kayyimu ve lâkinne ekseren nâsi lâ yalemûn.

Meâli: Bundan sonra yüzünü, Allah'ın varlığı yaratmasına, varlığın yaratılış yasalarına, Tevhid üzere çevir. İnsanların vücuda gelişi O'ndandır. Allah'ın halkiyetinde

bir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu dinin hakikatini bilemiyorlar.

Evet, âyette belirtildiği gibi” li el dini hanifen fitrata Allah, elleti fatara”

Din “Allah’ın fitratıdır”. Yani “varlığın yaratılış yasaları” dır.

İşte buradan da anlıyoruz ki Din: Allah’ın varlığın yaratılış yasalarıdır.

Yani varoluş yasalarına “Din” diyoruz

Varlıktaki yaratılış, nitelikten niceliğe, atomdan moleküllere, zerreden kürreye tüm varlığın varoluşundaki yasalara, Kur’ân: “Din” der.

Ve aynı âyette, çok acı bir gerçeğe de tanışıyoruz.

“Zâliked dînul kayyimu ve lâkinne ekseren nâsi lâ yalemûn”

Meâli: “İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu dinin hakikatini bilemiyorlar.”

Biz Kur’ân’ı incelediğimizde “Din” kelimesinin anlamını, “Yasa-Kanun” anlamında anlıyoruz.

Ve Din’in, varlığın varoluş yasaları olduğu kanââtine ulaşıyoruz.

Onun için, Fatiha Sûresinin 4. âyetini de buna göre meâl yapıyoruz.

4- Mâliki yevmiddîn

4- Yaratma yasalarıyla her an varlığa sahip olandır.

Maliki : Malik, sahip, idareci, iktidar sahibi, kâinatı idare eden

Yevm : Gün, her an, vakit, zaman,

El dine : Varoluş yasaları, varlığın yaratılış yasaları,

Görüldüğü gibi, asla bunlar uydurma değildir.

Kelime kelime Kur'ân'ı Kur'ân'a göre çalışmaktır.

Birçok müellif kendi çalışmasını ortaya koyar.

Diyanet. Din kelimesine karşılık, “ceza” yorumu yaparken biz buna saygı duyuyoruz.

Bizim de çalışmamızdaki samimiyete saygı duyulmasını bekliyoruz.

Fatiha Sûresinin 5. âyetini de şöyle çalıştık.

İyya ke nabudu : Yalnız sen, senin, kulunuz, kulluk

Ve iyya ke nestainu : Yalnız sen, istiane, kullanmak, yardım istemek, yönelmek

5- Yalnız senin kulunuz ve yalnız senden yardım buluruz.

Fatiha Sûresinin 6. âyetini de şöyle çalıştık.

İhdina : Huda, kılavuz, rehber, yol gösteren, hidâyet, biz,

El sırât : Hakikatin yolu, yol, tüm yolların birleştiği yol

El mustakim : Dosdoğru olan, istikamet, hedefe giden yol

6- Bize dosdoğru olan hakikatin yolunu gösterensin.

Fatiha Sûresinin 7. âyetini de şöyle çalıştık.

Sırâta ellezine : Yol, hakikatin yolu, kim, o, o kimse, kimseler,

Enamte : Mübarek, kutsal, nimetler, nitelik, sıfatlar, lütuf,

Aleyhim : Onlara, bunlar, bu, kendilerinde, o haller,

Gayri el magdubi : Değil, hariç, gazap, öfke, hiddet halinde olmamak

Aleyhim : Onlar, bunlar, bu, o hâllerde olmak,

Ve lâ ed dâllîne : Yok, dalâlette, aldanmış, aldatılmış, sapmış, yalanlarda kalan

7- Lütuflarını anlayan kimselerin yolunda olalım. Hiddetli hâllerde olanlardan olmayalım ve dalalette kalmayalım.

Ki Fatiha Sûresinin 7. âyetinin farklı müelliflerin çevrimlerine bakarsak, küçük küçük farklılıklar görülecektir.

Fatiha Sûresi 7. Elmalılı Meali (Orjinal): O kendilerine in'am ettiğin mes'utların yoluna. Ne o gadap olunanların ne de sapgınların.

Fatiha Sûresi 7. Süleyman Ateş Meali: -ni'met verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazabedilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil. (ya Rabbi)!

Fatiha Sûresi 7. Muhammed Esed Meali: nimet bahsettiklerinin yoluna; gazab[ın]a uğrayanların ve sapkınlarınkine değil!

Fatiha Sûresi 7. Yaşar Nuri Öztürk Meali: Kendilerine nimet verdiklerinin, üzerlerine gazap dökülmemişlerin, karanlığa/şaşkınlığa saplanmamışların yoluna...

Her müellif Kur'ân'dan anladığı, kendi yorumuna göre meal yapması normaldir.

Diyanet mealinin önsözünde belirtildiği gibi; "Kur'ân'ın hakkıyla çevrilemeyeceğini ve ilahi muradın tek manasının ne olduğunun bilinemeyeceğini belirtir." Cümlesi gereğince müelliflerin yaptığı meallerin farklı olması normaldir.

4. Maddedeki İddia: "Bakara Sûresi âyet 2'de geçen ve "namaz kılarlar/eda ederler" vb. şekilde tercüme

edilmesi gereken bölüm, “Hakk’a bağlılık şuuruyla hareket ederler” şeklinde namaz zikredilmeden tercüme edilmiştir. Her ne kadar “namaz”da Hakk’a bağlılık şuurunun bir yansıması olsa da dinimizde özel bir anlamı olan namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır.

Bu maddede, Bakara Sûresi âyet 2’de geçen ve “namaz kırlarlar/eda ederler” denmiş, sanırım Bakara Sûresi âyet 3 ’denmek istenmiştir.

Çünkü Bakara Sûresi 2. âyet: “Zâlikel kitâbu lâ reybe fîhi huden lil muttekîn.”

Bakara Sûresi 3. Âyet ise; “Ellezîne yuminûne bil gaybi ve yukîmûnes salâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn” diye geçer.

Âyetin kelime açılımı şöyledir:

Zâlike	: İşte bu, o, işte bu kainat, işte bu varlık
El kitab	: Kitap, kainat kitabı, hakikatlerin sözleri
La reybe fîhi	: Yok, şüphe, tereddüt, hata, onun hakikatlerinde,
Huden	: Hakikate yol gösterici, hidâyet veren, sahip,
Li el muttekîne	: Takva, fenalardan sakınıp hakikati arayan, korunan,

İddiada: “namaz zikredilmeden tercüme edilmiştir” denilmiştir.

İddiada; “dinimizde özel bir anlamı olan namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır.” denilmiştir.

Burada namaz ibadeti asla yok sayılmıyor.

Burada Sâlat kelimesinin Türkçe karşılığı yazılmıştır.

Tüm ilâhiyat dünyasının bileceği gibi, Kur’ân’da “Namaz” diye bir kelime yoktur.

Kur’ân’da “Salât” kelimesi vardır.

Biz meâlimizi kendi dilimiz olan, Türkçe’ye çevirmeye çalıştık.

Salât kelimesini namaz diye dilimize çeviremeyiz.

Eğer çevirirsek Türkçe karşılığı olarak değil, Farsça karşılığı olarak çevirmiş oluruz.

Salât kelimesinin Türkçe karşılığını bize yine Kur’ân veriyor.

Bunu az sonra açıklayacağız.

Kur’ân’ın Arapçasında “Namaz” diye bir kelime yoktur.

Namaz Farsça bir kelimedir.

Kur’ân’da “Sâlat” kelimesi vardır ve birçok türevleriyle geçer.

Salât (Bakara 43 ve birçok sûrede)

Salâtı ikâme (Nisâ Sûresi 103. Bakara 110)

Salâtı vustâ (Bakara Sûresi 238)

Salâtı dâimûn (Meâric Sûresi 23)

Salâtı sâhûn (Mâûn Sûresi)

Kada salât (Nisâ Sûresi 103)

Salâtı hafızun (Meâric Sûresi 34)

Tayr salât (Nûr Sûresi 41)

Mûsâlli (Bakara 25, Mâûn Sûresi)

Sallî (Âl-i İmrân 39)

Salâh (Nahl Sûresi 119)

Salavat (Bakara 238) gibi bir çok âyette değişik tûrevleriyle geçer.

Her birinin derunî anlamları vardır.

Salât kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır:

Sâlat: Dua, Tebrik, Tezkiye, İstiğfar, Namaz, Rahmet, Ulvi münasebet, Ulvî bağılılık, Ulvî irtibat, Hareket, Tahrik, Bağlılık, Yöneliş, Hakkı tefekkür etmek, Okumak, buluşmak, ulaşmak, vasıl olmak, birleşmek, gibi anlamlarda kullanılmıştır.

Kur’ân’ı Kur’ân’la anlamak en doğrusu olduğuna göre, kaynak olarak Kur’ân’a başvurmak gerekir.

Ve Kur’ân’ı incelediğimizde bunun cevabını Hûd Sûresi 87. âyette buluyoruz.

Kur’ân’ın sunduğu anlama bakarsak en yakın anlam olarak “Bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek, Ulvî bağılılık içinde olmak”daha uygun düşüyor.

Bunu da, Hûd suresi 87 de; “e salâtuke” kelimesi bize bunu en güzel gösteriyor.

“Kâlû yâ şuyab e salâtuke te emru ke en netruke mâ ya’budu âbâunâ.....”

Şuyab’e deniliyor ki: “Ey Şuyab! Atalarımızın kulluk ettiği şeyleri bırakmamızı, senin bağlı olduğunmu sana hükmediyor?”

Hazreti Şuyab, kavmine hakikatleri gece-gündüz anlatıyor, kavmi de Şuyab’e diyor ki: “Ya Şuyab! Sen birine bağlısın, gidiyorsun o bağlı olduğundan bir şeyler öğreniyorsun ve bizlere gelip bir şeyler anlatıyorsun.”

İşte bu âyette anlıyoruz ki “Salât” kelimesinin Türkçe’ye uygun karşılığı “Bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek, Ulvî bağlılık içinde olmak, iletişim içinde olmak” anlamındadır.

Salât kelimesini “namaz” diye dilimize çeviremeyiz.

Eğer çevirirsek Türkçe karşılığı olarak değil, Farsça karşılığı olarak çevirmiş oluruz.

“Salât” kelimesini “namaz” diye çevirenlere de saygı duyuyorum.

Ama biz Kur’ân’dan böyle anlıyoruz ve böyle meâl yapıyoruz.

Bazı müellifler “Salât” kelimesini “Destek” olarak çevirir. (Hakkı Yılmaz)

Bazı müellifler “Salât” kelimesini “dayanışma, yardımlaşma, destekleşmek” olarak çevirir. (İhsan Eliaçık)

Ki Diyanet bile Kur’ân’da bazı yerlerde “Sâlat” kelimesini farklı anlamlarda çevirmiştir.

Bunlardan 1 örnek: Nûr Sûresi 41. Âyette geçen “Sâlat” kelimesini “tesbih” olarak çevirmiştir. Bu âyette “Sâlat”a namaz dersek, kuşların namazı diye ortaya çıkar.

Diyanet Meâli:“sıra sıra (kanat çırparak uçan) kuşların Allah’ı tesbih ettiğini görmez misin?”

Tevhîd-i Kur’ân Meâlinde ise şöyledir.

Nûr Sûresi 41: “E lem tera ennalâhe yusebbihu lehu men fîs semâvâtî vel ardı vet tayru sâffât kullun kad alime salâtehu ve tesbîhah vallâhu alîmun bimâ yefalûn”

41- “Göklerde ve yerde olanların Allah’ın tecellilerini gösterdiklerini, sıra sıra kuşların da hepsinin Hakk’a bağlılık içinde olduğunu, o kuşların hareket edişlerinde bir ilim olduğunu ve O’nun tecellilerini gösterdiğini bakıp ta görmez misin? Allah, bütün varlığın işleyişinde fâil olandır, ilmin sahibidir.”

Biz “Sâlat” kelimesini burada da “Bağlılık” üzere çevirdik.

Bize yapılan iddia şu şekilde devam ediyor: ... Her ne kadar “namaz”da Hakk’a bağlılık şuurunun bir yansıması olsa da dinimizde özel bir anlamı olan namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır.”

Burada dikkatlice incelediğimizde görüyoruz ki, “Hakk’a bağlılık şuurunun bir yansıması olsa da kelimesinde “Sâlat” kelimesinin çevrimi uygun görülse bile, ısrarla Farsça kelime olan “Namaz” niye yok iddiası devam ediyor.

Tekrar söylemek gerekirse, biz meâlimizi Kur’ân’da bulunan her bir kelimenin, Türkçe karşılığını bulmaya çalışarak yaptık.

Ki bu karşılığı da, Kur’ân kendi içinde bulmaya çalıştık.

4. maddede iddia edilen; “Her ne kadar “namaz”da Hakk’a bağlılık şuurunun bir yansıması olsa da dinimizde özel bir anlamı olan namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır.” Sözü, hem bizlerin çalıştığı “salât” kelimesini “Hakk’a bağlılık şuurunun bir yansıması” olarak kabul edilmiş, hemde namaz kelimesi çevrimde yok

diye, “namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır” ithamı yapılmıştır ve çelişkili bir ifade kullanılmıştır.

Namaz asla yok sayılmıyor, “Salât” kelimesi, kendi dilimize çevriliyor.

Ve Dünyada her toplum, böyle bir çevrimle, bu meâli okuduğunda, her inanç grubu, Allah’a yaptığı ibadetin karşılığını bulacaktır.

Amacımız, tüm Dünyada, yüce kitabımız olan Kur’ân’ın okunabilir olmasıdır, her inancın kendini Kur’ân’da bulabilmesidir.

Allah’ın, Kur’ân’dan kendine hitap ettiğini hissedebilmesidir.

Her bir insanın, diğer insanlarla kendinin eşit olduğunu görüp, kendini değerli görmesini sağlayabilmektir.

5.Maddedeki İddia: Bakara Sûresi 3. Âyette geçen” ahirete kesin iman ederler” şeklinde meallendirilmesi mümkün olan kısımda “Ahiret günü” “sonlarına da kesin inanırlar” şeklinde tercüme edilmiş, orijinal lafızda “ahiret” geçmesine rağmen bu kelime meâlde hiç yansıtılmamıştır. Bkz Bakara 8, Bakara 86. Tevbe 18.

Yine bu maddede iddia edilen, Bakara Sûresi 3. Âyette geçen” ahirete kesin iman ederler” âyeti, Bakara Sûresi 3 değil, Bakara Sûresi 4. Âyettir. “ve bil âhireti hum yûkinûn”

Yine söylemek gerekirse, biz meâlimizi Kur’ân’da bulunan her bir kelimenin Türkçe karşılığını bulmaya çalışarak yaptık.

Ahiret kelimesi, Kur’ân Arapça’sıdır.

Bu kelimenin Türkçe karşılığı: Son, en son, sonraki, sona kalan, varlıklar yok olduktan sona kalan, gibi anlamları vardır. Kaynak: TDK sözlük, Osmanlıca sözlük, İhya sözlük

Bakara Sûresi 4. çalışmamız şöyledir.

“Vellezîne yuminûne bi mâ unzile ileyke ve mâ unzile min kablîk ve bil âhireti hum yûkînûn”

Ellezine	: O kimseler, müttakiler, fenalardan sakınıp hakikati arayan
Yuminun	: İman etmek, inanmak,
Bi el gaybi	: Görünmeyen, bilinmeyen
Ve yukîmûne el salat	: Her an sâlat üzeredirler, hakka bağlılık şuuru,
Ve mimmâ razakna hum	: Şeyler, ondan, rızık, nimetlerimiz, sıfat, onlar,
Yunfikûne	: İnfak ederler, verirler, teslim ederler

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 4- O kimseler; sana sunulan hakikatlere ve senden öncekilere de sunulan hakikatlere inanırlar ve onlar sonlarına da kesin inanırlar.

Bize yapılan iddia; “Ahiret günü” “sonlarına da kesin inanırlar” şeklinde tercüme edilmiş,” iddiasıdır.

Diyanet Ahiret günü diye çevrim yapabilir saygı duyarım, ama burada “yevm-gün” kelimesi yoktur.

Biz bu âyetten ne anladıysak onu meâlledik.

Diyanetin kendi 3 ayrı çalışmasının ikisinde “Ahiret” vardır, birinde “Ahiret günü” vardır.

Bakara Sûresi 4.Diyânet İşleri Meali (Eski): Onlar, sana indirilen Kitap'a da, senden önce indirilenlere de inanırlar; ahirete de yalnız onlar kesinlikle inanırlar.

Bakara Sûresi 4.Diyânet İşleri Meali (Yeni): Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete de kesin olarak inanırlar.

Bakara Sûresi 4.Diyânet Vakfı Meali: Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler; ahiret gününe de kesinkes inanırlar.

Biz "Ahiret" kelimesini Türkçe karşılığı olan kelimeyi kullandık " Sonlarına inanırlar"

Bkz iddiasında olan Bakara 8, Bakara 86, Tevbe 18. âyetlerde de aynı karşılık verilmiştir.

Bakara Sûresi 8: "Ve minen nâsi men yekûlu âmennâ billâhi ve bil yevmil âhiri ve mâ hum bi muminîn"

Ve min en nâsi	: İnsanlardan, nâs olan, özünü anlayan,
Men yekulu amenna	: Kimse, kim, söyler, derler, inandık,
Bi Allâh	: Allah'a
Ve bi el yevmi	: Gün, vakit, zaman, an,
El âhiri	: Son, sonlarına, son vakitlerine, bir şeyin sonu yeni bir şeyin başlangıcı
Ve ma hum bi muminîne	: Fakat, değil, şey, ne, onlar, müminler, emin olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 8: İnsanlardan, Allah'a ve sonlarının geleceği vakte inandık diyen kim-seler vardır. Fakat onlar mümin değildir.

İddiada örnek gösterilen Bakara Sûresi 86:

Bakara Sûresi 86: “Ulâikellezîneşteravul hayâted dunyâ bil âhireti, fe lâ yuhaffefu anhumul azâbu ve lâ hum yunsarûn”

Ulâike ellezîne	: İşte o kimseler,
Eşterav	: Satın almak, değişmek, tercih etmek, çıkarında olmak
El hayâte ed dunyâ	: Dünya hayatı, yaşamları,
Bi el âhireti	: Sonları, son anlarına kadar, bitiş, yeni bir başlangıç
Fe lâ yuhaffefu an hum	: Artık, yok, hafif, onlardan
El azâbu	: Azap, sıkıntı,
Ve lâ hum yunsarûne	: Ve onlar yardım olunmazlar

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Bakara Sûresi 86: İşte o kimseler; son anlarına kadar dünya hayatının çıkarına koşmuşlardır. Artık onların sıkıntıları yok olmaz ve onlara bir yardımcı da yoktur.

İddiada örnek gösterilen Tevbe Sûresi 18:

Tevbe Sûresi 18: “İnnemâ yamuru mesâcid allâhi men âmene billâhi vel yevmil âhiri ve ekâmes salâte ve âtez zekâte ve lem yahşe illâllâhe fe asâ ulâike en yekûnû minel muhtedîn”

İnnema yamuru	: Ancak, imar eden, bedenlendiren, can veren, gayret eden
Mesâcide Allâh	: Mescid, teslim olma, Allah’a yönelme, anlama yeri,
Men âmen bi Allah	: Kim, kimse, iman, inanan, Allah
Ve el yevmi el âhiri	: Gün, vakit, her vakit, son ana kadar
Ve ekame es salâte	: Her an salât üzere olurlar, bağlılık, birlik,

Ve ate ez zekâte	: Zekâ, zekât, temizlenme, ulaştığı bilgileri aktarma, paylaşma,
Ve lem yahşe illa Allah	: Yok, değil, korkmak, olmaz, çekinme, saygı, ancak, Allah
Fe asa ulaike en yekûnû	: Artık, yapanlar, işte onlar, olurlar
Min el muhtedîne	: Yol bulanlardan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 18: Ancak Allah'a iman eden kimseler; Allah'a teslimiyet içinde olurlar, kendilerini bedenlendireni bilirler ve son anlarına kadar bu hâlde yaşarlar ve her an Allah'a bağlılık şuuruyla hareket ederler ve temizlenme içinde olup kendilerindeki paylaşırlar ve Allah'a saygıdan başka bir şeyleri yoktur. İşte onlar hakka yol bulanlardır.

Görüleceği gibi iddia edilen tüm âyetlerde “Ahiret” kelimesinin Türkçe karşılığı kullanılmıştır.

İster Ahiret kelimesi kullanılsın ister son kelimesi kullanılsın, her müellif kendi çalışmasına göre cümleyi oluşturur.

O âyetten araştırmasına göre ne anladıysa ona göre cümle kurar. Saygı duymak gerekir.

Herkesin aynı şeyi birebir çevirmesi meâl ortamında pek mümkün değildir.

Bunu İlahiyat bünyesindeki tüm akademisyenler söyler.

Tevbe Sûresi 18. âyetinin bazı meallerden örnekleri:

Aşağıdaki örneklerde görüleceği üzere bazı müellifler “son güne” diye çevrim yapmıştır

Tevbe Sûresi 18.Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah'ın mescidlerini sadece, Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekât veren ve ancak Allah'tan korkan kimseler onarır. İşte onlar doğru yolda bulunanlardan olabilirler.

Tevbe Sûresi 18.Diyanet İşleri Meali (Yeni): Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

Tevbe Sûresi 18.Abdulbaki Gölpınarlı Meali: Allah'a secde edilen yerleri, ancak ve ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekât veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar imar eder. İşte doğru yolu bulmaları umulanlar da onlardır.

Tevbe Sûresi 18.Besim Atalay Meali: Allahın mescitlerin, ancak Allaha, son güne inanmış olan, namaz kılp, zekât veren, yalnız Allahtan korkan kimseler onarır, işte bunlar doğru yolu bulanlar

Tevbe Sûresi 18.Muhammed Esed Meali: Allah'ın mescidlerini ziyaret etmek yahut onarıp gözetmek, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, salâtında dosdoğru ve sürekli olan, arınmak için vermekle yükümlü olduğu şeyi veren ve Allah'tan başka kimseden korkup çekinmeyen kimselere vergidir. Ve dolayısıyla, ancak böyleleri doğru yolda yürüyenler arasında olmayı umabilirler.

6. Maddeki iddia: Bakara Sûresi 5. âyetinde “muflihûn” kelimesi, tam olarak ne kastedildiği belli olmayacak şekilde “onlar özü anlayanlardır” olarak tercüme edilmiştir.

“Muflihûn” kelimesinin kelime kökü “Felâh” tır.

Felâh kelime olarak:

Felâh-İflâh: Başarmak ve kazanmak, felâh bulmak, mutlu olmak, huzur bulmak, demektir.

Mânevi anlamda huzur bulmak, ancak ve ancak kişinin geldiği özü anlaması ile mümkündür.

Felah, lügatte: “Yarmak ve kesmek mânâlarına gelir. Arapların “Demir demirle yarılır”, sözünde felah kelimesi bu manada kullanılmıştır. Yeri, sabanla yardığı için, çiftçiye de “fella” denilmiştir. (İhya Sözlük)

İşte buradan da anlaşılacağı üzere, yarmaktan maksat içini görmek, özünü görmektir.

Kur’ân dilinde “felah”, bir anlamda ilâhî yükümlülüğü yerine getirmenin sonucu, kişinin elde edeceği bir saadettir.

Bu mutluluğa ulaşmayı ifade için Kur’ân, “yerden bitki gibi büyüme” anlamındaki, kökten gelen, “felah” terimini kullanmıştır. Bitkinin, büyüme ve insanlara gıda olmak için toprağı delerek dışarı çıkması olayı belki de bize, insanın felaha (kurtuluşa) ulaşması için güzel eylemler sergilemek zorunda olduğunu göstermektedir. (İhya sözlük)

Görüleceğı gibi bir kökten, biz özden bitkinin geliş de “Felâh” olarak adlandırılmıştır.

Ezanımızda okunan;

“Hayye ale’l-felâh”

“Hayye ale’l-felâh”

Bizi; Felâh bulmaya, kurtuluşa, huzur bulmaya çağrır.

Kişinin Felâh'a ulaşması, ancak ve ancak kendini bilmesi, geldiği özü bilmesi, Allah hakikatine ermesiyledir.

Bunun için Felâh kelimesini kendi dilimiz olan Türkçe'ye; "özü anlayanlardır" diye çevirdik.

Bakara Sûresi 5. Âyeti çalışmamız şöyledir.

Bakara Sûresi 5: "Ulâike alâ huden min rabbihim ve ulâike humul muflihûn"

Ulâike ala huden : İşte onlar, dosdoğru yolu üzere, hidâyet üzere
Min rabbi-him : Rabbinin, onlar, kendilerini vücudlandıran,
Ve ulaike hum : İşte onlar, o kimseler,
El muflihun : Başarılı olan, felah bulan, mutlu, özü anlayan,

Bakara Sûresi 5. Tevhîd-i Kur'ân Meâli: İşte onlar, kendilerini vücudlandıranın dosdoğru yolu üzeredirler ve işte onlar özü anlayanlardır.

Bakara Sûresi 5. âyete diğer meallerden örnekler:

Örneklerde görüleceği üzere her müellif "Muhlifun" kelimesini "saadete erişenler, kurtuluşa erenler, felaha erenler, muratlarına erenler, umduklarına erenler, mutluluğa erecek kimseler," gibi farklı farklı çevirmiştir.

Bakara Sûresi 5. Diyanet İşleri Meali (Eski): İşte Rab'lerinin yolunda olanlar ve saadete erişenler bunlardır.

Bakara Sûresi 5. Diyanet İşleri Meali (Yeni): İşte onlar Rab'lerinden (gelen) bir doğru yol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır.

Bakara Sûresi 5. Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Bunlar, işte Rabblerinden bir hidâyet üzerindedirler ve bunlar işte felaha erenlerdir.

Bakara Sûresi 5. Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Onlardır rablerinden doğru yolu bulanlar, onlardır kurtulup muratlarına erenler.

Bakara Sûresi 5. Süleyman Ateş Meali: İşte onlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler ve umduklarına erenler, işte onlardır!

Bakara Sûresi 5. Abdullah Parlıyan Meali: İşte Rable-rinin gösterdiği cennet yolunda yürüyen ve gerçek mutluluğa erecek kimseler de onlardır.

Bakara Sûresi 5. Bayraktar Bayraklı Meali: İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidâyet üzeredirler ve işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridirler.

Bizde “Felah” kelimesini kendi araştırmalarımıza göre çevirdik.

7. Maddedeki İddia: Kur’ân-ı Kerim’de” namaz” anlamına gelen” الصَّلَاة “kelimesi türevleriyle beraber 99 yerde geçmesine rağmen meâlde hiçbir âyette namaza, onlarca âyette geçmesine rağmen zekât ve oruç ibadetine yer verilmemesi, müellifin İslam’ın ibadetlerine bakışını göstermesi açısından önemlidir. Aynı zamanda Hac ibadetinden bahseden Bakara 196-200 Hacc 27. âyetlerin mealinde hac ibadetine hiçbir şekilde atıf yapılmamıştır. Böylece Kur’ân-ı Kerimde açıkça zikredilen ibadetlerin aslında İslam’da bir yeri ve temeli olmadığı algısı oluşturulmaya çalışıldığı değerlendirilmiştir.

Bize yapılan iddia böyledir.

Öncelikle şunu belirtmeliyim.

Halkımızın samimi bir şekilde Allah’a yaptığı ibadetleri canı gönülden destekliyorum.

Ve Allah’ın herkesin gönlüne bakacağına ve samimiyetine bakacağına inanıyorum.

Eğer ibadetlere karşı olsam, bu benim kendime ihanet etmem demektir.

Babam ve iki amcamın Ümreye gitmeleri için tüm masrafları karşıladığımı tüm köylüm bilir.

Ve ayrıca köylüm kendi köy camimizde imam olduğuy zaman imamlık yaptığımı bilir.

Bizim tek amacımız Kur’ân’ın mânâsına ermektir.

Kur’ân bizlere çok derin mesajlar sunar.

Şimdi iddialara bir cevap verirek:

4. maddede izah ettiğimiz gibi Kur’ân’da “Namaz” diye bir kelime yoktur, Sâlat diye kelime vardır.

Tüm ilahiyat dünyasının bileceğı gibi Kur’ân’da “Namaz” diye bir kelime yoktur.

Kur’ân’da salât kelimesi vardır.

Biz meâlimizi kendi dilimiz olan, Türkçe’ye çevirmeye çalıştık.

Salât kelimesini namaz diye dilimize çeviremeyiz.

Eğer çevirirsek Türkçe karşılığı olarak değil, Farsça karşılığı olarak çevirmiş oluruz.

Salât kelimesinin Türkçe karşılığını bize yine Kur'ân veriyor.

Bunu az sonra açıklayacağız.

Kur'ân'ın Arapça'sında "Namaz" diye bir kelime yoktur.

Namaz Farsça bir kelimedir.

Kur'ân'da "Sâlat" kelimesi vardır ve birçok türevleriyle geçer.

Salât (Bakara 43 ve birçok sûrede)

Salâtı ikâme (Nisâ Sûresi 103. Bakara Sûresi 110)

Salâtı vustâ (Bakara Sûresi 238)

Salâtı dâimûn (Meâric Sûresi 23)

Salâtı sâhûn (Mâûn Sûresi)

Kada salât (Nisâ Sûresi 103)

Salâtı hafizun (Meâric Sûresi 34)

Tayr salât (Nûr Sûresi 41)

Mûsâlli (Bakara 25, Mâûn Sûresi)

Sallî (Al-î İmrân 39)

Salâh (Nahl Sûresi 119)

Salavat (Bakara 238) gibi bir çok âyette değişik türevleriyle geçer.

Her birinin derunî anlamları vardır.

Salât kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır:

Sâlat: Dua, Tebrik, Tezkiye, İstiğfar, Namaz, Rahmet, Ulvî münasebet, Ulvî bağlılık, Ulvî irtibat, Hareket, Tahrik, Bağlılık, Yöneliş, Hakkı tefekkür etmek,

Okumak, Buluşmak, Ulaşmak, Vâsıl olmak, Birleşmek, gibi anlamlarda kullanılmıştır.

Kur’ân’ı Kur’ân’la anlamak en doğrusu olduğuna göre, kaynak olarak Kur’ân’a başvurmak gerekir.

Ve Kur’ân’ı incelediğimizde bunun cevabını Hûd Sûresi 87 de buluyoruz.

Kur’ân’ın sunduğu anlama bakarsak en yakın anlam olarak “Bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek, Ulvî bağlılık içinde olmak”daha uygun düşüyor.

Bunu da, Hûd suresi 87 de; “e salâtu ke”, kelimesi bize bunu en güzel gösteriyor.

“Kâlû yâ şuyyb e salâtu ke te emru ke en netruke mâ ya’budu âbâunâ.....”

Şuyyb’e deniliyor ki: “Ey Şuyyb! Atalarımızın kulluk ettiği şeyleri bırakmamızı, senin bağlı olduğunmu sana hükmediyor?”

Hazreti Şuyyb, kavmine hakikatleri gece-gündüz anlatıyor, kavmi de Şuyyb’e diyor ki: Ya Şuyyb! Sen birine bağlısın, gidiyorsun o bağlı olduğundan bir şeyler öğreniyorsun ve bizlere gelip bir şeyler anlatıyorsun.

İşte bu âyetle anlıyoruz ki”Salât”kelimesinin Türkçe’ye uygun karşılığı”Bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek, Ulvî bağlılık içinde olmak”anlamındadır.

Salât kelimesini namaz diye dilimize çeviremeyiz.

Eğer çevirirsek Türkçe karşılığı olarak değil, Farsça karşılığı olarak çevirmiş oluruz.

Eğer salâtı namaz diye çevirenlere de saygı duyuyorum

Ama biz Kur’ân’dan böyle anlıyoruz ve böyle meâl yapıyoruz.

Bazı müellifler “Salât” kelimesini “Destek” olarak çevirir. Hakkı Yılmaz.

Bazı müellifler “Salât” kelimesini “dayanışma, yardımlaşma, destekleşmek” olarak çevirir. İhsan Eliaçık

Ki Diyanet bile Kur’ân’da bazı yerlerde”Sâlat” kelimesini farklı anlamlarda çevirmiştir.

Bunlardan 1 örnek: Nûr Sûresi 41. âyette geçen “Sâlat” kelimesini “tespih” olarak çevirmiştir. Bu âyette Sâlat namaz diye Kuşların Namazından bahseder

Diyanet Meâli:“sıra sıra (kanat çırparak uçan) kuşların Allah’ı tespih ettiğini görmez misin?”

Tevhîd-i Kur’ân Meâlinde ise şöyledir.

Nûr Sûresi 41: “E lem tera ennalâhe yusebbihu lehu men fîs semâvâtî vel ardı vet tayru sâffât kullun kad alime salâtehu ve tesbîhah vallâhu alîmun bimâ yefalûn”

41- “Göklerde ve yerde olanların Allah’ın tecellilerini gösterdiklerini, sıra sıra kuşların da hepsinin Hakk’a bağlılık içinde olduğunu, o kuşların hareket edişlerinde bir ilim olduğunu ve O’nun tecellilerini gösterdiğini bakıp ta görmez misin? Allah, bütün varlığın işleyişinde fâil olandır, ilmin sahibidir.”

Ki Sâlat kelimesi Dil bilimcileri tarafından hep farklı farklı yorumlanmıştır.

Büyük Arap dilbilimcisi ve ilk dönem lügat müelliflerinden Halil b. Ahmet(ö.175/791) “salât/ صلاة” kavramı

ile ilgili açıklamalarını “صلو /s-l-v” maddesi altında yapmakta ve kelimenin kökeni ve hangi dilden geldiği konusunda herhangi bir bilgi vermemektedir. Sözcüğün sonundaki ‘elif’in aslında ‘vav’ olduğunu belirten müellif, kelimenin çoğulunun “صلوات /salavât”, tesniye halinin de صلوان /salavân” şeklinde geldiğini belirtmekte ve sonu “ye” ile biten “صلي /s-l-y” ve türevlerinin ise “ateş ve kızartma” gibi manalarına geldiğini söylemektedir. “es-Salâ/ الصلا ” sözcüğünün sırtın ortası manasına geldiğini belirten müellif, kelimenin bu anlamıyla hem dört ayaklı varlıklar, hem de insanlar için kullanılabildiğini ifade etmektedir.

Arapça’da önde giden atı izleyen arkadaki ata “sallâ” ve “Mûsâllî” denmektedir, zira arkadaki atın başının öndeki atı izlediğini belirtmektedir.

Halil b. Ahmet, Kitabu’l-ayn, c. VII, s. 154; İbn Manzûr, Lisânu’l-Arab, c. XIV, s. 465.

Biz de daha önce belirttiğimiz gibi “Salât” kelimesini: Bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek olarak çevirdik.

Ki bunu yukarıda belirttiğimiz gibi, Hûd suresi 87 de; “e salâtuke” âyetini açıklamaya çalışarak yaptık.

Yani Sâlat kelimesini Kur’ân’a göre açıklamaya kendi dilimiz olan Türkçe karşılığın bulmaya çalıştık.

Bizler Kur’ân’da ki “Salât, Kıyam, Rükû, Secde” nin mânâsını anlamaya gayret gösterdik.

Ve bunu için Kur’ân’ı Kur’ânla anlamaya gayret gösterdik.

Kur'ân bizlere; salâtın, kıyam, rükûnun, secdenin bambaşka anlamlarını sunar.

Mâide Sûresi 55:

Diyanet Meâli:.....ve namaz kılan, zekât veren ve rükû eden

Bakara Sûresi 43:

Diyanet Meâli: Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte rükû edin.

Âyeti namaz kılın diye meâl edersek, namazın içinde zaten rükû var, Peki, niye rükû ayrıca anılıyor ve zekât ayrı bir ibadetse neden rükû ile namaz arasında anılıyor.

Acaba burada bildiğimiz şeylerin dışında başka bir mânâ-mı var diye, çok tefekkürî düşünmeliyiz.

Hacc Sûresi 77:

Diyanet Meâli: Ey iman edenler, rükû edin, secde edin.....

Burada da neden kıyam yoktur?

Eğer namazı bedensel olarak düşünürsek, kıyam etmeden mi rükû, secde edeceğiz.

Kur'ân bizlere; yıldızların, ağaçların da secdede olduğundan bahseder.

Rahmân Sûresi 6: “Ve el necmu veş şeceru yescudân.”

Meâli: “Yıldızlar ve ağaçlar her an secde halindedirler.”

İnce-ince düşünmemiz gerekir.

Secdeyi yalnızca alnımızı toprağa koymak olarak anlarsak, o zaman Rahmân Sûresi 6. âyette ki yıldızların ve ağaçların secdesini nasıl anlamamız gerekir.

Hatta, R'ad, Hicr, Nahl ve bir çok sûrede her şeyin Allah'a secde ettiği belirtilir.

Peki, secdede ki mânâ nedir? Çok iyi düşünmemiz gerekir.

Dikkatlice incelediğimizde, anlıyoruz ki Kur'ân'î mânâda salât, kıyam, rükû, secde daha derin anlamlar içeriyor.

Kıyam mânâ olarak “Kayyum” olan Allah'ın, tüm varlığı ayakta tuttuğu hakikatidir.

Rükû, “ra-ke-a” eğildi, düşkün oldu, sıfatlarından geçti, kendine nisbet ettiği sıfatları sahibine teslim etti ve böylece tüm varlıktaki sıfatların Allah'a ait olduğunu anladı.

Rükû, varlıktaki tüm sıfatların Allah'a ait olduğu şudur.

Salâtın dilimizde ki karşılığı” bağlanmak, birleşmek” anlamındadır.

Zaten namazda da ellerimizi birbirine bağlamaktaki hikmet budur.

Yâni, bizi yaratan Allah'a bağlanmak.

Kurtubi'de bu inceliği yakaladığından dolayı “salât”, “bağlı kalmak, bitişik olmak” anlamından kullanmıştır.

Mü'minûn Sûresi 2- O kimseler huşu içinde her an Hakk'a bağlı olma şuurundadırlar.

Meâric Sûresi 23- Onlar her an Hakk'a bağlılık şuru üzere hareket edenlerdir.

Nur Sûresi 41. âyette; kuşların namazından bahseder.

Salât kelimesini, Türkçeye meâl ettiğimizde karşımıza çıkan en güzel kelime “bağlanmak, birleşmek”tir

Her varlık her an Allah’a bağlıdır.

Nasıl ki vücudumuzda ki tüm hücreler tek olan vücudumuza bağlıysa, biz ve tüm varlık her an Allah’a bağlıyız.

Bize şah damarımızdan yakın olan Allah, bizleri ve tüm varlığı zâtıyla ve sıfatlarıyla sımsıkı kavrar.

Bu sımsıkı kavrayış Allah’ın “Kahhâr” ismiyle anılmıştır.

İşte salât; tüm sıfatların zâtına bağlılık, birlik içinde olma hakikatidir.

Kişi nerede olursa olsun, bu şuurla hareket ettiği müddetçe, onun oturması, yürümesi, çalışması, birine yardım etmesi hep salât olur.

İşte bir insan bu şuurla yaşadığı müddetçe, her an Allah’a bağlılık şuuruyla hareket eder.

Bu şuurla hareket edenin namazı da, oturması da, yürümesi de, çalışması da, varlığı düşünüp tefekkür etmesi de, birine yardım için koşması da, dua etmesi de hep salât olur.

Kişi namazını kılar, Allah’a bağlılık içinde bunu yapar ve huzur duyar ve kimsenin de ibadetine karışmaz ve kimseye hor bakmaz. Kimsenin bu ibadete bir şey demeye hakkı yoktur.

Her kişi kendi gönlünce, kendi aklınca, Allah’a yönelir.

Kimi; bir çiçeği, bir böceği, bir kuşu düşünerek, ondaki hikmeti anlamaya çalışarak, kimi de bir kişinin

sıkıntısında Allah rızası için ona yardım için koşarak salâta uymuş olur.

Salât yalnızca bedensel namaz olarak düşünürsek, kelimenin Kur’ân’i anlamını örtmüş oluruz.

Salât, Allah’a bağlılık şuuruyla hareket etmek demektir.

Allah’ı unutmadan yapılan bir alışveriş bile salâttır.

Çünkü Allah’ı unutmadan yapılan bir alışverişte karşımızdakinin zerre miktar hakkını yiyemeyiz.

Eğer kişi salât şuurunu hayatına geçirirse, kimseye zerre kadar zarar veremez.

Anlıyoruz ki salât çok derin anlamlar taşıyor.

Şimdi de bize iddia edilen zekât’a karşıymışız gibi olan iddiaya Kur’ân ölçüsüyle cevap vermeye çalışalım.

Peki, Kur’ânda zekât ne anlama geliyor olabilir.

Öncelikle zekât’ın sözlüklerde karşılığını yazalım.

Zekât, zekâ kelimesinden türemiştir. Ürün arttığında araplar “Zekâ’z-zer’u” derler.

Ze-kâ” fiilin kökünden gelen bu kelime, Kur’ân’da 30 âyette zikredilir.

Lügatta temizlik, artmak, bereketli olmak, iyi ve düzgün olmak gibi anlamlara gelir. (İhya sözlük)

Zekât nedir?

Zekât, neden Kur’ân’da Salât ile birlikte aynı cümle içinde geçer?

Zekât’sız salât, salâtsız zekât olamaz mı?

Zekât’ın Kur’ân’sal anlamı nedir?

Salât'ın Kur'ân'sal anlamı nedir?

Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde şu anlamlar karşımıza çıkıyor.

Zekât; temizlenmek, arınmak demektir.

Temizlenmek ise, akli tüm bâtil bilgilerden temizlemek demektir.

Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde “Zekât” ve Salât” kelimelerinin birlikte kullanıldığını görüyoruz.

Bu bizlere hakikati anlamamız için, çok önemli bir ipucu veriyor.

Zekât, Yüzekki, Tezekkâ, Zekâ, Zeki aynı kökten gelen kelimelerdir

Zekât kelimesinin kökeni; Aramice Süryanice “zky” kökünden gelen “zəkūt- זכור” kelimesinden gelir.

“zky- zəkūt- זכור”; aklanmak, temizlenmek, arınmak, beraat etmek, hayrı paylaşmak demektir.

Anlıyoruz ki zekât; din adına, Allah adına, ibadet adına öğrendiğimiz aslı olmayan, ayrımcılık içeren, üstünlük içeren, zulüm getiren tüm cehalet, tüm bâtil olan bilgilerden aklımızı temizlemektir ve tüm kötülük düşüncelerinden arınmaktır.

Zekâ kelimesi de buradan geliyor.

Kişinin, aklını, halini, temizlemesi, hayra dönüştürmesi; zekâtını vermesidir.

Toplumda öğrendiğimiz zekât ise: dinen zenginlik ölçüsü kabul edilen miktarda (nisap) mala sahip olan

kimselerin Allah rızası için ihtiyaç sahibi kişilere vermesi gereken belli miktar, diye bilinir.

Oysa zekât; zengin fakir ayrımı yapmadan, her kim olursa olsun, bâtil bilgilerden, cehalet halinden temizlenmektir.

Zekât'ın mal ile mülk ile, zenginlik ile alâkası yoktur.

Tezkiye kelimesi de zekât kelimesinden gelir: Temizlenme, temize çıkarma, aklama. aklanmak demektir.

Yani tezkiye; tüm bâtil bilgilerden, günahlardan temizlenmektir.

Kur'ân bize bunu çok güzel izah eder

A'lâ Sûresi 14: “Kad efleha men tezekkâ.”

“Cehalet hallerinden temizlenen kimse ise kurtuluşa erer.”

Nûr Sûresi 21: ...”ve lakin Allah yuzekki men yeşâu.”

“İsteyen kimse Allah'ın hakikatleriyle temizlenir.”

İşte zekât; temizlenmek, arınmak, zekâ sahibi olmak, düşünmek, zekânı işletmek, zeki olmak ve sonuçta aslı olmayan zulüm getiren tüm bilgilerden temizlenmektir.

Zeki olan kişi; aklını bâtil bilgidен, zulüm getiren bilgidен temizleyen, ilim üzere hareket eden, ilimden değerler üreten kişidir.

Zekât boyutuna gelmeyen, Allah nedir hakikatine ulaşamaz.

Kişinin din adına öğrendiği tüm bâtil bilgileri temizlemesi zekâttır.

Bâtil bilgi yani aslı olmayan bilgi şudur:

Varlıkta karşılığı olmayan her türlü bilgi
İlme dayalı olmayan her türlü söylenti
Şahit olmadan söylenen her türlü bilgi
Uydurmalara dayalı her türlü bilgi
Ayrımcılık getiren her türlü bilgi
Zulüm getiren her türlü bilgi
Küçük görmeye götüren her türlü bilgi
Allah'ın yüceliğinin yanında, birilerini yüce, seçilmiş, gösteren her türlü bilgi

Din adına, Allah adına aslı olmayan, ispat edilemeyen her türlü bilgi

Kendi inancını, yolunu yüce görüp, başkalarının inancını küçük görmeye dayalı anlatılan her türlü bilgi

Yani kısaca; İlimsel temeli olmayan, Tevhîd-e götürmeyen her türlü inanç ve uygulamalara ait bilgilere bâtil, aslı olmayan, zulüm getiren bilgiler denir.

İşte aklımızdan silinecek olan bunlardır.

Bâtil bilgiler silinmeden yani zekât vermeden aklımız temizlenmez.

İlim ancak ve ancak temiz akılla bulunur.

İşte onun için âyet muhteşem mesaj sunar:

A'lâ Sûresi 14: “Kad eflaha men tezekkâ.”

“Cehalet hallerinden temizlenen kimse ise kurtuluşa erer.”

Kur'ân'ı incelediğimizde”salâte ve âtûz zekâte” hep birlikte geçer.

Bakara Sûresi 43: “Ve ekîmûs salâte ve âtûz zekâte verkeû mea el râkiîn”

Meâli: “Her an Hakk’a bağıllık şuuru ile hareket edin ve temizlenme içinde olup kendinizdekini paylaşın ve sıfatları anlayanlarla birlikte sıfatları anlayın.”

Âyeti incelediğimizde, salât kelimesinin yanında zekât kelimesini ve 2 defa da rûkû kelimesinin geçtiğini görüyoruz.

Bunu çok ama çok iyi tefekkür etmeliyiz.

Eğer salât-ı namaz kılın diye çevirirsek, namazın içinde rûkû yok mu ki bizlere 2 defa ayrıca rûkû kelimesi sunulmuş?

Zekât ve salât’ın arasında nasıl yakın bir bağ var ki, bu iki kelime Kur’ân’da yaklaşık 30 âyette birlikte kullanılmıştır?

Başka bir âyette örnek vermek gerekirse:

Mâide Sûresi 55: ”Ellezîne yukîmûnes salâte ve yutûnez zekâte ve hum râkiûn.”

Meâli: “O kimseler her an Hakk’a bağıllık şuuruyla hareket ederler ve temizlenme içinde olup kendilerindekini paylaşırlar ve onlar sıfatlarının idrakindedirler.”

Bu âyeti incelediğimizde, bir düşünme aklımızı sarıyor!

Eğer Salât bildiğimiz namaz ise; “o kimseler namaz kılarlar, zekât verirler, rûkû ederler olarak çevirirsek” namaz diye bildiğimizin içinde zaten rûkû var, neden rûkû ayrıca verilmiş?

Yoksa salât diye bildiğimiz namaz değil de başka bir mânâ mı içeriyor?

Rükû diye bildiğimiz de, ellerimizi dizlerimize götürmek değil de başka bir mânâ mı içeriyor?

Salât kelimesinin anlamını Kur’ân’ı incelediğimizde yakalıyoruz.

Hûd suresi 87 de; “e salâtu ke” âyeti bize bunu en güzel bir anlamada sunuyor.

“Kâlû yâ şuyb e salâtu ke te emru ke en netruke mâ ya’budu âbâunâ....”

Şuyb’e deniliyor ki: “Ey Şuyb! Atalarımızın kulluk ettiği şeyleri bırakmamızı, senin bağlı olduğun mu sana hükmediyor?”

Evet, anlıyoruz ki salât: “bağlanmak, birleşmek, bütünleşmek, Ulvî bağlılık içinde olmak” anlamındadır.

Bir vücudda; sonsuz hücrenin birbirlerine ve bir vücuda bağlılık içinde olduğu gibi, bu âlemde de sonsuz varlık Allah’a bağlılık içindedir.

İşte bu bağlılık salât’tır ve bu bağlılık şuurunda yaşamak da salât şuurudur.

Zekât veren yani aklını temizleyen kişi, cümle varlığın birbirine bağlılığını anlama yoluna girer ve cümle varlığı tutanın Allah olduğunu idrak eder.

Bu idrak sonucunda kendisi de son nefesine kadar, o bağlılık şuuru ile yaşar.

Ve hakikatlerden ulaştığı bilgileri çevresinde olanlarla paylaşır.

Ve son nefesine kadar tüm varlığın sıfatlarla donatıldığı şuuru ile yaşar.

Lokman Sûresi 4:”Ellezîne yukîmûn el salâte ve yu’tûnez zekâte ve hum bil âhireti hum yûkinûn”

Meâli: “O kimseler; her an Hakk’a bağlılık şuuru üzere hareket ederler ve temizlenme içinde olup kendilerindekini paylaşırlar ve onlar sonlarına da inanırlar.”

Fussilet sûresi 7:”Ellezîne lâ yûtûnez zekâte ve hum bil âhireti hum kâfirûn”

Meâli: “O kimseler, zihinlerini temizleyip varlıklarını sahibine teslim etmezler ve onlar sonunda hakikatleri görmezlikten gelip örterler.”

İşte anlıyoruz ki; zekât ve salât aynı cümle içinde birbirinden ayrılamaz.

Zekât; akli temizlemek, tüm kötü hallerden arınmaktır.

Salât ise; varlığın birbiriyle olan bağlılığı, birliği, bütünlüğüdür. Tüm varlığın Allah’a olan bağlılığıdır.

İşte zekât veren kişi, yani tüm bâtil bilgilerden aklını temizleyen, tüm kötülük hallerinden temizlenen kişi salât boyutuna ulaşır ve o şuurla yaşar

Anlıyoruz ki; salât boyutuna zekâtsız ulaşılmaz.

Şimdi de bize iddia edilen Oruç’a karşıymışız gibi olan iddiaya Kur’ân ölçüsüyle cevap vermeye çalışalım.

Kur’ân’da “Oruç” diye bir kelime yoktur.

Kur’ân’da “Savm-Sıyam” kelimesini, oruç diye çeviririz.

Oruç Farsça bir kelimedir.

Oruç, sözcüğü Farsça kökenli olup, rôcik sözcüğü-
nün Türkçedeki söylenişi olup “günlük” manasındadır.

Kur’ân’da صوم savm ve صيام siyam olarak geçmektedir.

Kur’ân’da صوم savm ve صيام siyam olarak geçen ke-
limelerin etimolojik anlamları nedir?

Savm-Sıyam kelimelerinin oruç ile bağlantısı nedir?

Savm, dilimize savmak olarak geçmiştir.

Savm- Sıyam filolojik anlamlarıyla; Sakınmak, el
çekmek, yürümek, men etmek, terk etmek, konuş-
mamak, yememek, bırakmak, uzaklaşmak, gibi anlam-
larda kullanılmıştır.

Savm’ı dilimize oruç diye çeviriyorlar ve onu da gün-
düz yemekten içmekten sakınmak diye yorumluyorlar.

Peki, Savm yalnızca yemekten içmekten sakınmak
mıdır?

Kur’ân’i mânâda Savm, çok derin anlamlar taşıyan
bir kelimedir.

Savm’ı yalnızca yemekten içmekten sakınmak diye
çevirirsek Savm’ın taşıdığı derin anlamı örtmüştür.

Hatta Meryem Sûresi 26 da Hazreti Meryem’in”...
savm fe len ukellimel yevme insiyyâ..” konuşmama oru-
çundan bahseder.

Yani bir insanla tartışmaya girmeyip susmanın da
Kur’ân’da oruç olduğunu görüyoruz.

Sıyam, Savm’ın çoğulu olarak bilinir.

Sakınmak, sakınmalar gibi...

Oruç, oruçlar gibi...

Kişi bir şeyden sakınırsa Savm, birçok şeyden sakınırsa Sıyam.

Yani bir fena halden sakınılması, Savm.

Birçok fena halden sakınılması, Sıyam.

Oruç ise Farsça bir kelime olup, Ramazan ayında tutulan Oruç'la anılmıştır.

Bakara Sûresi 183: “Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykumus sıyâmu kemâ kutibe alellezîne min kablikum leallekum tettekûn”

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: Ey iman edenler, sakınmak sizden öncekilere yazıldığı gibi, sizlere de yazıldı. Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah'a ortak koşmazsınız.

yâ eyyuhâ ellezine amenû	: Ey iman edenler,
Kutibe aleykum	: Yazılı, kitap, sizin üzerinize, size
El sıyâmu	: Sakınmak, bırakmak, çekinmek, hareket etmemek
Kemâ kutibe	: Gibi, yazıldı, var, kitap,
Ala ellezine min kabli kum	: Üzerine, o kimseler, sizden önce
Lealle-kum	: Umulur siz, böylece,
Tettekune	: Fenalardan sakınmak Allah'a ortak koşmamak

Bu âyette Savm-Sıyam çok güzel açıklanmıştır.

“Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah'a ortak koşmazsınız”

Oruç ayında; sabahtan akşama kadar yemekten, içmekten, cinsel ilişkiden sakınılarak oruç tutulur.

Savm ise daha derin bir anlam ifade ederek;

Her türlü kötü düşünceden, kötülük yapmaktan, zarar vermek gibi şeylerden de sakınmaktır.

Evet, Ramazan ayında bir inanç içinde insanlar, Allah rızası için oruç tutarlar.

Köylerde insanlar, sabahtan akşama kadar tarlalarda o sıcakta hem çalışırlar hem de oruç tutarlar.

Bir şevk içinde sahura kalkılır, oruç tutmaya niyetlenilir ve akşama kadar yemekten içmekten sakınılarak akşam ezanı sonrası bir manevi hâl içinde iftar edilir.

Buna kimsenin bir şey demeye hakkı yoktur.

Çünkü insan bir inançla bunu yapar ve manevi bir haz duyar.

Eğer oruç'umuzu yalnızca yemekten içmekten sakınmak olarak yaparsak diğer kötü hallerden uzak durmazsak oruç'umuz yalnızca aç kalmaktan ibaret olur.

Hatta bununla ilgili sevgili efendimiz Hazreti Muhammed'in sözleri vardır.

“Nice oruç tutanlar var ki, aç kalmaktan başka bir kazançları yoktur. (İbn Mace, Sıyam,21)

“Nice oruç tutanlar var ki, oruçlarından payları açlık ve susuzluktur. (İbn Hanbel, 2/373)

Evet, Efendimiz Hazreti Muhammed'in dediği gibi, tüm kötü hallerimizi terk etmezsek tuttuğumuz orucun bir anlamı yoktur.

Taklitte kalmamak tahkike ulaşmak, şekilde kalmamak manasına ulaşmak, Hakikatin istediği hâldir.

Oruç 1 ay tutulur. Lakin ârif insan 12 ay tüm kötü hallerden sakınarak vaktini o hâl üzere geçirir.

Onun için şu 1 ayı insan bir kapı gibi görmeli, 1 aylık kapıdan 12 aya ulaşmalıdır. Bunu da hayatı boyunca sürdürmelidir.

Hayatı boyunca tüm kötü hallerden sakınmalıdır, Salih amelde olmalıdır, yaşantısını güzel insan olarak yaşamalıdır.

Şimdide Hacc kelimesinin Kur’ân’i mânâda anldığı-mız açıklamasını yapmaya çalışalım.

Öncelikle kimsenin Haccına Ümresine zerre kadar olumsuz bakmam, gidenlerin gönüllerindeki sevgiyi şevki derinden hissederim.

Tek amacım Kur’ân sunduğu Hacc hakikatini anlamaktır.

Peki, Hacc nedir?

Hacc; sözlükte özel bir maksat ve niyet anlamına gelir.

Kur’ân’da türeviyle birlikte 13. âyetle geçen bu kelime, lügatta “kasdetmek, yönelmek, özel maksat, niyet, arayış, ihtiyaç, bir şeye teveccüh, gidip gelmek, gibi anlamlara gelir. (İhya Sözlük)Osmanlıca sözlük

Hacc, Hace, Hoca, Hicr, Hicret, Hacer, Hacet, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kur’ân Kâbe’ye varmak ise.

Kâbe’den murad Beytullah ise.

Kur’ân insan vücudunda “beytullah” olduğunu âyetle belirtiyor.

Kâf Sûresi 16: “ve biz ona şahdamarından daha yakınız.”

Kâbe'ye "Beytullah" derler, yani Allah'ın evi.

Peki, böyle denilmesinden maksat nedir?

Allah o evin içinde midir?

İnsanlar bir şevk içinde Hacca giderler.

Hacc Sûresi 27: "yetû-ke" "sana gelsinler", âyetini çok iyi düşünmeliyiz.

Sana gelsinler âyetinde hitap edilen devrin yol göstericisi Hazreti ibrahîm'dir.

İnsanlar Mekke'ye Medine'ye gidebilir.

Ama bu sadece bir ziyaret midir, yoksa daha derin mânâlar mı içerir, çok düşünmemiz gerekir.

Hacc'dan murad, Allah'a ve hakikatlerine şahit olma sırrıdır.

Oraya gittiğimizde, bize "şunları yapacaksın" dediklerinde, hikmetini aramadık mı acaba?

İhram nedir, Tavaf nedir, Vakfe'ye durmak nedir biliyor muyuz acaba?

Kâbe'yi 7 kez dönmek nedir?

Sâfa Merve arasını 7 kez koşmak nedir?

Mina'da taşlanan 3 şeytan nedir?

O şeytanları kendimizde bulduk mu acaba?

Arafat sırrı nedir?

Neden Arafat'ta, öğlen ikindi namazları birleştirilerek sadece farzı kılınır?

Neden Müzdelife'de akşam yatsı namazları birleştirilerek sadece farzı kılınır?

Bunların mânâlarına ulaşabildik mi acaba?

Gecen yıllarda Diyanet işleri başkanına sordular: “Neden Kâbe’yi 7 kez dönüyoruz”

Başkanımızın verdiği cevap: “Bilmiyoruz böyle düzenlemişler” oldu.

Diyanet İşleri başkanımız bunu bilmiyorsa, bizler ve halk bunu nasıl bilsin.

Allah hikmetsiz bir şey sunmaz.

İnsan olarak yaratılan bizler hikmetlere ulaşmak üzere yaratıldık, bize bahşedilen akıl hikmetlere ulaşmak içindir.

Biz her bir kelimenin dilimizdeki karşılığını bulmak için onlarca sözlüğe baktık ve mealimizi ona göre yaptık.

Okuyan kendi dilimizdeki karşılığına göre okusun ve okuduğunu anlasın diye.

İddiada, Bakara 196-200 ve Hacc 27 yi örnek gösterilmiştir.

Bizim Kur’ân’dan anladığımıza göre çevrimimiz şöyledir.

Bakara Sûresi 196. âyeti inceleyelim:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 196: Ve etimmûl hacce vel umrete lil-lâh fe in uhsirtum fe mesteysera minel hedyi ve lâ tahlikû ruûsekum hattâ yeblugal hedyu mahillehu fe men kâne minkum marîdan ev bihî ezen min rasihî fe fidyetun min sıyâmin ev sadakatin ev nusuk fe izâ emintum fe men temettea bil umreti ilel haccı fe mesteysera

minel hedyi fe men lem yecid fe sıyâmu selâseti eyyâmin
fîl hacce ve sebatin izâ recatum tilke aşaratun kâmile
zâlike li men lem yekun ehluhu hâdırıl mescidil harâm
vettekûllâhe valemû ennellâhe şedîdul ikâb

Ve etimmu	: Tamamlayın, anlayın,
El hacce	: Hakk'ı arayış, özel maksat, niyet, hakikati arama niyeti,
Ve el umrete li Allah	: Emr, amr, imar, düzen, ziyaret, arayış, işleyiş, Allah,
Fe uhsirtum	: Fakat, artık, sınırlamak, engellemek, hapsetmek,
Fe mâisteysera	: O zaman, artık, şey, ne, değil, kolay, gücünün yettiği,
Min el hedyi	: Verilen, karşılık, hediye, teslim etme, huda, yol gösterme,
Ve lâ tahlikû	: Yok, traş, öğütme, yok etme, temizlemek, bırakın, terk edin,
Ruus kum	: Başınızdaki, aklınızdaki, önder, reis,
Hatta yebluga	: Hatta, ulaşır, erişir, anlamak,
El hedyumahille hu	: Verilen, karşılık, huda, yol gösterme, yer, mahal, makam, o,
Femen kâneminkum	: Fakat, kim, oldu, sizden,
Marîdan	: Hasta, sıkıntılı, rahatsız,
Ev bihi ezen	: Ya da, onunla, eza, ağrı, eziyet,
Minrasi hi	: Baş, önder, reis, o,
Fe fidyetun	: O zaman, vermek, karşılık, fidye, bağış,
Min siyamin	: Sakınmak, korunmak, cehaletten fenalardan sakınma,
Ev sadakatin	: Sadakat, içten samimi bağlanma, sadaka, doğru olan,
Ev nusukin	: Veya, temizlemek, arınmak, yıkamak,
Fe izâ emin-tum	: Artık emin olduğunuz zaman,
Femen temettea	: Artık, sonra, kim, fayda, yarar, yardım,

Biel umreti	: Ziyaret,
Îlâel haccı	: Hakk'ı arayış, özel maksat, niyet,
Fe mâisteysera	: O zaman, artık, şey, ne, değil, kolay,
Min el hedyi	: Verilen, karşılık, huda, sahip, yol gösterme,
Fe men lem yecid	: Artık, sonra, kim, değil, bulmak, bulur,
Fe sıyamu	: O zaman, artık, cehalatten fenalardan sakınma,
Selâseti	: Üç, sözün akıcı olması, kolay, ahenkli,
Eyyamin	: Güzel, iyi, temiz, günler,
Fîel haccı	: İçinde, Hakk'ı arayış, özel maksat, niyet, gerçeği arayış,
Ve sebatin iza recatum	: Sebat etme, yerinde durma, yedi, döndüğünde, siz,
Tilkeaşaratun	: Bu, on, kısım, bölüm, grup,
Kâmile	: Kemalat, kâmil olan, tam olan,
Zâlike li men lem yekun	: İşte bu, için, kim, değil, olmak, olur,
Ehlu-hu	: Ehil olan, bilen, ailesi, halkı, o,
Hâdırı	: Hazır olan, var olan, bulunan, sunulan,
Elmescredi el harâmi	: Kutsal olana teslim olmak, mutlak olanı aramak,
Ve ittekuAllâh	: Fenalardan sakının, ortak koşmayın, Allah,
Ve ilemû	: Bilin, anlayın, bilenlerden olun,
Enne Allah	: Olduğunu, doğrusu, Allah,
Şedid el akabe	: Daha fazla, şiddetli, zorluk, müşküller,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli Bakara Sûresi 196: Allah'ı anlamak için bir arayışta olun ve Allah'ı bilmek için bilen kimseleri bulup ziyaret edin. Artık fena hallerinize engel olun. Artık gücünüzün sahibini anlayın, varlığını teslim edin ve akıllarınızdaki cehalet bilişlerinizi terk edin, hatta o makamlarınızda hakikatlere ulaşın

varlığını teslim edinceye kadar o cehalet kirliliğinden temizlenin. Sizlerden kim müşkillerde kalsa da ya da başına eziyetler gelse de, cehaletten, fenalardan sakınarak varlığını sahibine teslim etsin ve samimi olsun ve arınma içinde olsun. Artık siz bir eminlik içinde olduğunuzda; Allah'ı anlamak için arayışta olanlara, Allah'ı anlamak için bilen kimseleri bulup ziyaret etmek isteyen kimselere yardımcı olun. Artık gücünüzün sahibini bilip teslim edin. Böylece hakikatleri anlayamayan kimselere; cehaletten, fenalardan sakınmaları için hakikatleri anlaşılır güzel bir şekilde anlatın. Allah'ı anlamak için her an arayışta olun. Bu kemalat yolunda kısım kısım hakikatlere ulaşp, siz aslınızı anladığınızda sebatkâr olun. İşte bunlar her an her yerde hazır olanı bilemeyen kimseler için, kutsal olana teslimiyet içinde olan kimseler için sunulan hakikatlerdir. Fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın ve bilenlerden olun. Doğrusu Allah'ı anlayamayanlar daha fazla zorluklardadır.

Bakara Sûresi 196. âyetinin, bazı müellifler tarafından yapılan meallerinden örnekler:

Aşağıdaki mealler ince ince incelendiğinde bazı farklılıklar görülecektir

Bakara Sûresi 196. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve benzer sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Bu kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden her kim hastalanır veya başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması, ya

sadaka vermesi, ya da kurban kesmesi gerekir. Güvende olduğunuz zaman hacca kadar umreyle faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen kurbanı keser. Kurban bulamayan kimse üçü hacda, yedisi de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu (durum), ailesi Mescid-i Haram civarında olmayanlar içindir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve Allah'ın cezasının çetin olduğunu bilin.

Bakara Sûresi 196.Elmalılı Meali (Orjinal): Hacc-ü omreyi de Allah için tamam yapın, eğer ihsara tutulmuşsanız o vakit hedyin kolayınıza geleni, bununla beraber bu hedy mahalline varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin, içinizden hasta olana veya başından bir eziyeti bulunana tıraş için oruç veya sadaka veya kurbandan ibaret bir fidye var; ihsardan aman bulduğunuz vakit de her kim hacca kadar omre ile sevab kazanmak isterse ona da hedyin kolay geleni, bunu bulamıyana ise oruç, üç gün hacda yedi de avdet ettiğinizde ki tam on gündür ve şu hüküm, ehli Mescidiharam mukimlerinden olmıyanlar içindir, hasılı Allahdan korkun ve bilin ki Allahın ıkabı cidden çok şiddetlidir

Bakara Sûresi 196.Süleyman Ateş Meali: Allah için haccı ve ömreyi tamamlayın. Eğer (engellenmiş olursanız kolayınıza gelen kurbanı (gönderin); kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan, ya da başından bir rahatsızlığı bulunan (bundan ötürü tıraş olmak zorunda kalan) kimse, oruçtan, sadakadan veya kurbandan (biriyle) fidye (versin). Güvene kavuştuğunuzda, hac (zamanın)a kadar ömre

ile faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen kurbanı keser. (Kurban) Bulamayan kimse üç gün hacda, yedi gün de döndüğünüz zaman (olmak üzere) tam on gün oruç tutar. Bu, ailesi Mescid-i Haram (civarın)da oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve Allah'ın cezasının çetin olduğunu bilin.

Bakara Sûresi 196.Yaşar Nuri Öztürk Meali: Haccı da umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer engellenirseniz, esir veya köle âzatlama, Kâbe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak şeklinde bağışta bulunmanın kolayınıza geleni yeterlidir. Bağış, kendi yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan yahut başından rahatsızlığı bulunan oruç tutarak yahut sadaka vererek veya kurban keserek/Allah'a yakınlık için Kâbe'ye bir şey bağışlayarak fidye yoluna gitsin. Güvene kavuştuğunuzda, hacca kadar umreden yararlanmak isteyen, esir veya köle âzatlama, Kâbe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak türünden kolayına gelen bir bağışta bulunsun! Bunu bulamayan oruç tutsun: Bu, üç günü hacda, yedi günü döndüğünüzde, tam on gündür. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da oturmayan kişi içindir. Allah'tan sakının ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

Bakara Sûresi 196. Muhammed Esed Meali: HACCI ve Umreyi Allah için ifa edin; fakat yapmaktan alıko-nursanız gücünüzün yeteceği bir kurban kesin ve kurban kesilinceye kadar başlarınızı traş etmeyin; ama içi-nizden hasta olan yahut başında rahatsızlık olan kimse, oruç tutarak veya sadaka vererek veya [başka türlü] bir

ibadet ile (vaktinden önce tıraş olma) özrünü karşılayacak bir şey yapmalıdır. Sağlıklı ve emniyette olduğunuzda, hac [vaktin]den önce umre yapan, gücünün elverdiği türden bir kurban kessin; ama kurbanı gücü yetmeyen, hac sırasında üç gün ve döndükten sonra yedi gün, yani tam on [gün] oruç tutsun. Bütün bunlar, Mescid-i Harâm civarında yaşamayanlar içindir. Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun ve bilin ki Allah karşılık vermede şiddetlidir.

Şimdi Bakara Sûresi 200. âyeti inceleyelim

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 200: “Fe iza kadaytum menâsikekum fezkurûllâhe ke zikrikum âbâekum ev eşedde zikrâ fe minen nâsi men yekûlu rabbenâ âtinâ fîd dunyâ ve mâ lehu fîl ahirati min halâk.”

Fe iza kadaytum	: Böylece, olduğunda, tamamlamak, takdir, yapmak,
Menâsike-kum	: Usûl, yol, tarz, siz
Fe uzkurû Allah	: Artık, o zaman, zikredin, anın, anlayın, Allah
Ke zikri kum	: Gibi, anmak, anlamak, siz,
Abae kum	: Anne babalarınız, atalarınız
Ev eşedde zikren	: Veya, ya da, daha fazla, kuvvetli şiddetli, anmak, anlamak
Fe min en nâsi	: Artık, insanlardan
Men yekulu rabbe na	: Kim, kimse, der, rabbimiz
Ati na fi el dunya	: Vermek, sunmak, biz, dünyada, yaşamda,
Ve ma lehu fi el ahiret	: Değil, şey, ne, onun, sonunda, ahiret
Min halâkın	: Yaratıcı, yaratanı anlamak, halkeden, bir pay

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 200: Artık sizler usûllere uyduğunuzda, atalarınızı andığınız gibi Allah'ı anın, anlatın, hatta daha güçlü anlayın, anlatın. Fakat insanlardan bazı kimseler: Rabbimiz! Bize dünyalık ver, derler. Onlar sonunda yaratıcıyı anlayacak değillerdir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 200: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anısla Allah'ı anın. İnsanlardan, “Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver” diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur.

Bakara Sûresi 200: Elmalılı Meali (Orjinal): nihâyet menasikinizi bitirdiniz mi vaktiyle atalarınızı andığınız gibi hattâ daha şiddetli bir anısla Allahı anın, zikredin, çünkü nâsın kimisi «rabbena, der bize Dünyada ver» buna Ahirette kısmet yoktur

Bakara Sûresi 200:Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Hacca ait ibadetlerinizi bitirince babalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da üstün bir surette Allah'ı anın. Çünkü insanlardan, Rabbimiz, bize dünyada ihsanda bulun diyenler vardır ki bu çeşit adama ahiretten nasip yoktur.

Bakara Sûresi 200: Edip Yüksel Meali: Töreninizi bitirdiğiniz zaman, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü olarak ALLAH'ı anmayı sürdürün. Halktan kimi “Rabbimiz, bize bu dünyada ver,” der; onun ahiretten bir payı olmaz.

Bakara Sûresi 200: Abdullah Parlıyan Meali: İbadetlerinizi bitirdiğinizde, atalarınızı gündeme getirdiğiniz gibi, hatta daha güçlü bir gündemle Allah'ı gündemde tutmaya devam edin. Çünkü öyle insanlar var ki, sadece “Rabbimiz bize bu dünyada ver” diye dua ederler. Böylesi ahiret nimetlerinden pay alamayacaklardır.

Bakara Sûresi 200: Bahaeddin Sağlam Meali: Kurbanlarınızı, ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, babalarınızı (ecdadınızı) andığınız gibi, belki daha fazla Allah'ı zikredin. İnsanlardan bazıları. “Ey Allah'ım! Bize dünyalık ver!” derler. Fakat onların ahirette hiçbir payları yoktur. (Bunlar kâfirlerdir.)

Şimdi örnek gösterilen Hacc sûresi 27. âyeti inceleyelim:

Kendi çalışmamız:

Hacc Sûresi 27: “Ve ezzin fîn nâsi bil hacci yetûke ricalen ve alâ kulli dâmirin yetîne min kulli feccin amîk.”

ve ezin fi el nas	: Yetki, ilan et, müsaade et, insanlara
Bi el hacc	: Özel maksat, mutlak yönelmek, Allah'a tanımak için arayış
Yetû-ke	: Gelsin, sana gelsinler,
Ricalen	: İleri gelenler, kişiler, makam sahibi, yaya, devlet adamı
Ve alâ kulli	: Üzerinde, hepsi, bütün,
Damir yetine	: Zayıflık içinde olan, niyet, deve, gelirler
Mîn kulli	: Hepsî,
Fecin amik	: Tasalı, dağ yolu, olgun olmayan, derin, incelikle araştıran

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 27: “Allah’ı tanımak için arayıpta olan insanlara ilan et. Toplumda ileri gelenler ya da bir zayıflık içinde olanların hepsi, bir tasa içinde inceden inceye araştıranların hepsi sana gelsinler.”

Bu âyetle geçen “yetû-ke- sana gelsinler” âyetini çok derin düşünmeliyiz.

Ogün “sana gelsinler” den maksat Hazreti İbrâhîm idi.

Kabe’ye Hazreti İbrâhîm’e gitmekten maksat ise, Allah hakikatini anlamak, görünen varlığın hakikatlerine ermek, nereden geldik, nereye gidiyoruz gibi onlarca sorunun cevabını aramaktır.

Hacc kelimesini incelediğimizde ve sözlüklere baktığımızda anladığımız ve Kur’ân’dan yakaladığımız anlamaya göre meâl yaptık.

Ve anladık ki Hacc’daki murad daha mânâ dolu.

Onun için bu hakikati anlayanlar hep benzeri sözler söylediler.

Beyazıt Bistami: “Kâbe kurulduğundan beri Allah oraya bir kez bile gitmedi, ama benim vücudumdan bir an bile olsa ayrılmadı” der.

Beyazıt’e Hocası: “Kâbe benim, beni tavaf et” der.

Mevlana: “Kâbe’den murad gönüldür” der.

Yunus Emre: “Bin kere de varsan Hacca, hepsinden iyice bir gönüle girmektir” der.

Hacı Bektaşî Veli:

“Hararet nardadır sacda değildir, Keramet baştadır tacda değildir”

“Ne arar isen kendinde ara, Kudüs-te Mekke-de Hacc-da değildir” der.

Çağrı filminden bir sahne bize çok derin bir mesaj sunar:

Efendimiz Hazreti Muhammed ve arkadaşlarını Kâbe’nin kenarında sıkıştırdıklarında, Hazreti Hamza atıyla gelir, atından iner ve Kâbe’nin yanına gelir.

Amr bin Hişam: Senin Muhammed’in yalancının biri, der.

Hazreti Hamza: Konuşturmadınız ki, dinlemediniz ki, hangisi gerçek hangisi yalan konuşmadan bilinemez ki, der.

Amr Bin Hişam: Muhammed yalancı, sahtekâr, deyince, Hazreti Hamza yayı ile Amb Bin Hişama vurur.

Amb Bin Hişam ve topluluk oradan dağılınca, Hazreti Hamza efendimize gelir.

Ve Efendimize döner ve o tarihi sözü söyler: “Gece-leri çölde tek başıma kaldığımda anladım, Allah o kadar büyüktür ki dört duvar arasına sığmaz.”

Evet, Hacca Ümreye giden halkımızın inancını sevgisini en içten paylaşıyoruz.

Kur’ân’ın Hacc hakkında ki mânâsına ermek için gayretimizi hâlâ gösteriyoruz.

Şimdi Hacc Sûresi 27 diğer meallerden örnekler:

Hacc Sûresi 27: Abdalbaki Gölpınarlı Meali: Ve insanları hacca davet et, uzak uzak, bütün yerlerden yaya olarak, yahut hayvana binerek gelsinler sana.

Hacc Sûresi 27: Diyanet İşleri Meali (Eski): İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya binekler üstünde uzak yollardan sana gelsinler.

Hacc Sûresi 27: Diyanet İşleri Meali (Yeni): İnsanlar arasında hacı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.

Hacc Sûresi 27: Elmalılı Meali (Orjinal): Ve umum nas içinde hacı ilân eyle gelsinler sana: gerek yaya ve gerek her derin vadiden gelerek incelmış her bir binid üzerinde

Hacc Sûresi 27: Mustafa İslamoğlu Meali: “Ve insanları hacca davet et! Gerek yaya, gerekse hızlı yol alma yeteneğine sahip ulaşım araçlarına binerek her bir yoldan senin (çağrına) gelsinler.

8.Maddedeki İddia: Dinî, ilmi ve lügavî herhangi bir gerekçe olmaksızın âyetlerin, Kur’ân’ı Kerim’in orijinal lafzından bağımsız bir şekilde tercüme edildiği görülmüştür. Örnek olarak Bakara 34’ te geçen ve meleklerle Hz.Âdem’e secde etmelerinin emredildiği âyet, orijinal lafzından tamamen bağımsız bir şekilde şöyle meâllen-dirilmiştir. “Âdem’e; tüm varlıktaki gücü anla, tüm varlığınla bir teslimiyet içinde ol, diye bildirdik. Böylece o tüm varlığıyla teslim oldu. Ancak, varlığın dış yüzünde kalıp iç yüzünü göremeyen, tüm varlıktaki gücü anlamamayan ise, teslim olmaktan kaçınır ve bir kibirlilik içinde kalır ve hakikatleri görmemezlikten gelenlerden olur.” Mealde görüldüğü üzere âyette pek çok ilaveler yapılmış, ayrıca âyetin orijinalinde yer alan ifadeler

çıkarılmış, secde gibi bazı kavramlar tahrif edilerek aktarılmıştır. Benzer yaklaşım âyet 35. 38'te ve diğer âyetlerde görülmektedir. Bakara 43' te ise rukû etmek "sıfatları anlayanlarla birlikte anlayın" gibi garip bir şekilde tercüme edilmiştir.

Şimdi bu maddeye tek tek cevap vermeye çalışacağım.

"Dinî, ilmi ve lügavî herhangi bir gerekçe olmaksızın" diye itham edilmiştir.

Kur'ân'ın ilmi boyutu, canlı kitap olan varlık boyutudur.

Lügavî denilen ise, bir kelimenin lugatsal, yani sözlüksel karşılığıdır.

Bu meâl çalışması Dini anlamdan ayrılmadan ve ilmi düşünceden ayrılmadan ve lügavî yani lügatlardan yararlanarak yapılmaya gayret edilmiştir.

Şimdi bunları tek tek açıklayacağım.

Bakara Sûresi 34 örnek gösterilmiştir.

Bakara Sûresi 34: Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs ebâ vestekbere ve kâne minel kâfirîn

Ve iz kulna	: Demiştik, bildirdik, hissiyat verdik,
Li el melaiket	: Demiştik, melek, güç, kuvve, her varlıktaki güç,
Escudu li Adem	: Secde, teslimiyet, Adem'e
Fe secedu	: Böylece, tüm varlığıyla teslim oldu, secde etti,
İlla iblis	: Ancak, libas, surette kalan, dış elbise, dış yüzde kalan,
Eba	: Uymadı, yapmadı, kaçındı,

Ve istekbere : Kibirlendi, büyüklendi
Ve kâne min el kâfirîne : Oldu, hakikatleri örten,
görmemezlikten gelen,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 34: Âdem'e; tüm varlıktaki gücü anla, tüm varlığıyla bir teslimiyet içinde ol, diye bildirdik. Böylece o tüm varlığıyla teslim oldu. Ancak, varlığın dış yüzünde kalıp iç yüzünü göremeyen, tüm varlıktaki gücü anlayamayan ise, teslim olmaktan kaçınır ve bir kibirlilik içinde kalır ve hakikatleri görmemezlikten gelenlerden olur.

Öncelikle Bakara Sûresi 34. âyetin Diyanet tarafından çalışılmış 2 çalışmasını örnek olarak sunmak istiyorum.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Meleklerle, “Âdem'e secde edin” demiştik, İblis müstesna hepsi secde ettiler, o ise kaçındı, büyüklük tasladı ve inkar edenlerden oldu.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Hani meleklerle, “Âdem için saygı ile eğilin” demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.

Burada görüleceği üzere, secde, melek, iblis Diyanetin eski çalışmasında Arapça olarak aynen bırakılmıştır

Yeni çalışmasında ise, secde görüleceği üzere Türkçe karşılığına çevrilmeye çalışılmıştır.

Bizde çalışmamızda hem bu âyetten anladığımızı, hem de Âdem den murad nedir, melek nedir, iblis nedir, secde nedir açıklamaya çalışacağım.

Kur'ân Âdem olarak hem bize seslenir, hem de diğer boyutlardan bahseder.

Şimdi Kur'ân'dan anladığımız Âdem boyutlarını yazmaya çalışalım.

1- Toprak beden boyutu.

Hacc Sûresi 5: “halaknâkum min turab” “sizi topraktan oluşturduk”

2- Kan dökecek olan, fesat çıkaracak olan, zalim boyutu.

Bakara Sûresi 30: “men yufsidu fîhâ ve yesfikud dimâe” “fesat çıkaracak ve kan dökecek olan”

3- Üflenen Rûh boyutu.

Âdemiyet boyutu Rûh boyutu mudur?

Sâd Sûresi 72: “ve nefahtu fîhi min rûhî” “içine rûhumdan üfledim”

Hicr Sûresi 29:...”ve nefahtu fîhi min rûhî”...”içine ruhumdan üfledim”

Cümle âlem bu üflenîştten tecelli etmiştir.

Her varlık, bu üflenîştten açığa çıkmıştır ve her an bu üflenîşle hareket etmektedir.

4- Âdem ve İsâ boyutu.

Âl-i İmrân Sûresi 59: “İnne mesele İsâ indallâhi ke meseli Âdem halakahu”

Meâli: “Muhakkak ki Allah'ın katında İsâ'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir”

5- El İnsan boyutu.

Yâni Âdam, Kâmil, Râhmet, Muhammed boyutu.

6- Hepsinin kuşatan boyut.

Yâni evveli de Âdem, âhiri de Âdem, zâhiri de Âdem, bâtını da Âdem

“Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın” Hadid Sûresi 3

Bu 6 Âdem boyutu, kadın olsun erkek olsun her vücud vardır.

Âdem'den maksat kadın ya da erkek değildir.

Kadın olsun erkek olsun, kişinin vücut boyutudur.

Âdem olmak sırrı, üflenen rûha ermdir.

Âdem olmak sırrı, Allah hakikatine ermdir.

Şimdi ise İblis nedir ile ilgili düşüncelerimiz ve Kur'ân'dan anladığımız yazmaya çalışalım.

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki;

İblis âdeme secde etmedi. “Onu topraktan yarat-tın” dedi.

Burada işaret edilen mesaj muhteşemdir.

Bu mesaj, kişinin iblislik hâline uyarı idi.

Her kim, varlığın sîret boyutunu görür, sîret boyutunu göremezse, işte o kişi iblislik durumuna düşer.

İblis diye ayrı bir varlık olduğu hep tartışılmıştır.

Bizim kanatımızca de Allah; iblis diye bizlerin varlığın toprak boyutunu görmesi, toprağın ardını görememesine sesleniyor

Yâni İblislik, varlığın beşer boyutunda yâni toprak boyutunda yâni varlığın sîret boyutunda kalmaktır.

İblis, varlığın dış elbisesinde, yâni libas boyutunda kalmaktır, yâni toprak boyutunda kalmaktır.

İblis, libas, elbise, dış elbise, sûret, varlığın toprak ciheti gibi anlamlara geldiğini düşünüyoruz.

İblis; dış elbisede, sûrette, toprak boyutunda kalan demektir.

“Melekler secde etti, iblis etmedi” âyetinin bize verdiği mesaj; her kim varlığın dış yüzünü gördü, iç yüzünü göremedi, işte o iblis durumuna düştü, yâni varlığın toprak boyutunda kaldı, aslını göremedi, anlamındadır, diye düşünüyoruz.

Şimdide Melek kelimesini inceleyelim.

Melek, Mâlik, Meleke, Mülk, Mal, aynı kökten gelen kelimelerdir.

İhya Sözlüğe baktığımızda Melek: Kuvvetli, kuvvet sahibi demektir.

“Lâm”ın esresiyle “melik” ve “lâm”ın üstünüyle “meleke” kelimelerinin manalarıyla ilgilidir.

Sözlüklere baktığımızda Melek kelimesinin Türkçe karşılığı; kuvvet, güç, kudret, kuvvetli gibi anlamlara geliyor.

Yâni her varlığın ardında varlığı tutan, ister zerre olsun, ister küre olsun hepsini tutan ilâhî kuvvelere melek diyoruz.

Bizlerde meâlimizi bu açıklamaya göre yapmaya çalıştık.

Kur’ân’ın tamamında geçen “melek” kelimesini kendi dilimize “güç, kuvve, kuvvet” olarak çevirdik.

Şimdide “Secde” kelimesini incelemeye çalışalım.

Yukarıda görüleceği üzere, “secde” kelimesini Diyanet’in eski çalışmasında Arapça olarak aynen bırakılmış.

Yeni çalışmasında ise, secde görüleceği üzere Türkçe karşılığı “saygıyla eğilmek” üzere çevrilmeye çalışılmıştır.

İhya Sözlükte secde şöyle tarif edilir: “Secde aslında, kendisine secde edilen kimse için eğilmek ve yüceliğini belirtmek demektir. Şer’î mânâsı, alını yere koymaktır. Secde, sözlükte, son derece tevazu ile alçalıp baş eğmektir ki, kibrin tam zıddıdır. Şer’an, alını yere koymaktır. Saygı ve boyun eğmenin en yüksek şeklidir ve ondan da özeldir”

Şimdi bizim Kur’ân’dan anladığımız “secde” kelimesini incelemeye çalışalım.

R’ad Sûresi 15: “Ve lillâhi yescudu men fis semâvâtî vel ardı tavan ve kerhen ve zilâluhum bil guduvvi vel âsâl.”

Meâli: “Göklerde ve yerde olan ne varsa, istese de ve istemese de ve onların gölgeleri dâhil, sabah, akşam hiç durmadan Allah’a secde ederler.”

Rahmân Sûresi 6: “Ve el necmu ve el şeceru yescudân.”

Meâli: “Yıldızlar ve ağaçlar her an secde halindedirler.”

Nahl Sûresi 49: “Ve lillâhi yescudu mâ fîs semâvâtî ve mâ fîl ardı min dâbbetin vel melâiketü ve hum lâ yestekbirûn.”

Meâli: “Göklerde ne varsa ve yerde ne varsa, bütün varlıklar ve bütün kuvveler Allah’a secde ederler. Bu hakikati anlayanlarda kibirilik yoktur.”

Secde; teslim olmak, saygıyla eğilmek, baş eğmek gibi karşılığı olsa da Türkçemizde tam karşılığı bulması çok zordur.

“Secde kavramı tahrif edilmeye çalışılmış” iddiası doğru değildir.

Birçok âyette secde kavramını olduğu gibi bıraktık, çünkü secde kelimesini dilimize çevirmek, tam karşılığını bulmak kolay değildir.

Çünkü secde çok ulvî bir boyut olup, Allah Kur’ân’da her varlığın kendisine secde halinde olduğunu belirtir, hatta gölgeleri bile secde eder der.

Yukarıda ki âyetlerde bunu çok güzel görüyoruz.

Kur’ân-i mânâda secde çok ulvî bir boyuttur.

Kur’ân bizlere her varlığın secdesinden bahseder.

Ve, “Göklerde ve yerde olan ne varsa, istese de ve istemese de ve onların gölgeleri dahil, sabah, akşam hiç durmadan Allah’a secde ederler” den bahseder.

Kur’ân bizlere; “Yıldızlar ve ağaçlar her an secde halindedirler” âyetini sunar.

Yıldızların, ağaçların her an Allah’a secde halinde olduğunu belirtir.

Yıldızlar, ağaçlar Allah’a nasıl secde ederler?

Kur’ân bizlere farklı bir anlamda secdeden bahseder.

Secde makamına gelen, o makamın şuuruna ulaşan her varlığın her an Hakka secde halinde olduğuna şahit olur.

Peki, Secde makamına nasıl ulaşır kişi.

Namazda alnımızı yere koymakla secde makamına ulaşır mıyız?

Evet, halkımızın namazda yaptığı da bir secdedir. Allah için namaza varılır ve Allah için baş yere değdirilir.

Kur’ân’i mânâda ise secde makamına ulaşmak; idraki, şuhud-î ulvi bir yolculuğun sonunda olur.

Ve o makama ulaşan artık geri dönemez.

Öyle bir Aşk’la Hakkın Cemâline tutulur ki, artık onun geri dönüşü yoktur.

Çünkü geri diye bir şey kalmamıştır.

Her yer “O” olmuştur.

“Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın” âyeti bu hakikati dile getirir.

Evvel de Âhir de Zâhir de Bâtın da hep “O” olmuştur.

Her yer” Semme vechAllâh” olmuştur.

Yani her yer “Allah’ın yüzü” olmuştur.

Secde makamında kişi; kendi vücudunu ve tüm varlığı tutan kudreti anlar ve kendinden geçer.

Bedenini terk eder, cümle varlığın Hakk’a secdesine şahit olur.

Tüm varlıkta Hakk’ın yüzünü görür.

Tüm varlığın her an Hakk’a bağlı olduğunu görür.

Varlıkta varlığı tutan Hakk'ı görür.

Bir damla misali deryadan ayrı olmadığına şahit olur.

Tüm varlıkta üflenlen Rûh hakikatine şahit olur.

Tüm varlığı tutan tek Zâta şahit olur.

Tüm mevcudatı her an tutan, her an onu çalıştıran
Zâta şahit olur.

Kesret âlemi gibi görünen âlemin vahdet olduğuna
şahit olur.

Zamandan zamansızlığa geçer

Bedenden bedensizliğe geçer

Üflenlen Rûh'a erer.

Şimdi de Kur'ân'dan anladığımız "rükû" kelimesini
açıklamaya çalışalım.

Rükû, "ra-ke-a" eğildi, düşkün oldu, sıfatlarından
geçti, kendine nisbet ettiği sıfatları sahibine teslim etti
ve böylece tüm varlıktaki sıfatların Hakka ait olduğunu
anladı.

"ra-ke-a" zenginlikten fakirliğe düşmek diye de bilinir.

Burada ki zenginlik tüm sıfatları kendine nisbet et-
mekle kendini zengin sanmanın gafleti ve fakirliğe düş-
mek ise tüm sıfatlarını kaybetmekle hiçbir şeyi kalma-
manın irfâniyeti.

İhya Sözlükte Rükû şöyle açıklanır.

Rükû:

Kur'ân'da, 13. âyette zikredilen bu kelime, Arap di-
linde birkaç mana ifade eder. Bunlar kısaca şöyledir:

1- Eğilmek, başı öne eğmek.

2- Putlara tapmayan.

Câhiliye döneminde putlara tapmayanlara “râki” deniliyordu.

3- Zenginlikten fakirliğe düşmek.

Kişi zenginlikten sonra fakirliğe düşerse, “ra-ke-a” yani, eğildi düşkün oldu denirdi.

Görüldüğü üzere Kur’ân’ı çalışırken her bir kelimenin farklı anlamlarına göre çalıştık.

Amacımız maksadımız, halkımızın ibadetlerine laf etmek değil.

Her bir ibadetin içindeki mânâları yakalamaya çalışmaktır.

Şimdide yine 8. maddede olan:.... “Benzer yaklaşım âyet 35. 38’te ve diğer âyetlerde görülmektedir. Bakara 43’ te ise rukû etmek “sıfatları anlayanlarla birlikte anlayın” gibi garip bir şekilde tercüme edilmiştir.” İddiasına çalışmamızdan örnek vermek istiyorum.

Bakara Sûresi 35: Ve kulnâ yâ âdemuskun ente ve zevcukel cennete ve kulâ minhâ ragaden haysu şitumâ ve lâ takrabâ hâzihiş şecerete fe tekûnâ minez zâlimîn.

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 35- Ey Âdem! Sen ve eşin, yaşadığınız yerde huzur içinde olun. İstedığınız her yerde, size refah getirecek olan o hakikatlerden yararlanın. Varlığınızın geldiği öze olan o yakınlığı yok etmeyin, o özü kendinize nisbet etmeyin. Yoksa zalimlerden olursunuz.

Ve yâ âdem	: Ey Âdem,
Uskun	: İskan, mesken, yerleşme, oturma, orada bulunmak
Ente ve zevc ke	: Sen ve eş, aynı yolda olan, eşlik eden, benzer, cins, tür,
El cennet	: Huzur, bahçe, mutluluk,
Ve kula minha	: Beslenme, fayda, yararlanmak, ondan
Ragaden	: Refah, genişlik, kolaylık, bolluk, bereket, geçim kolaylığı
Haysu şituma	: Her yerden, istek, arzu, gaye,
Ve lâ takraba hazihi	: Yok, yakınlık, bu, ona sahiplenme, kendine nisbet etme
El şecerete	: Şecere, soy, aslınız, soyunun geldiği yer, ağaç
Fe tekûnâ min el zalimin	: yoksa, o zaman, zalimlerden olursunuz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 35: Ey Âdem! Sen ve eşin, yaşadığınız yerde huzur içinde olun. İsteddiğiniz her yerde, size refah getirecek olan o hakikatlerden yararlanın. Varlığınızın geldiği öze olan o yakınlığı yok etmeyin, o özü kendinize nisbet etmeyin. Yoksa zalimlerden olursunuz.

Şimdi Bakara Sûresi 38. Âyeti inceleyelim

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 38: “Kulnâhbitû minhâ cemîa fe immâ yetiyennekum minnâ hudenfe men tebia hudâye fe lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn”

Kulna ihbita	: Dedik, inmek, düşmek, çıkmak,
Minha cemian	: Oradan, ondan, o hallerde, hepsi, tümü, birlik,

Fe imma yetiye enne-kum	: Sonra, artık, olunca, gelecek, olduğunda, siz
Minni huden	: Benden, benim, yol gösteren, hidâyet
Fe men tebia	: Artık, kim, tabi olan, uyan, o yol üzere olan,
Hudâye	: Dosdoğru yol üzere, yol gösteren, yolun,
Fe lâ havfun aleyhim	: Artık, korku yoktur, onlara
Ve lâ hum yahzenûne	: Onlar mahzun olmazlar

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: Bildirdik: Fena hallerde olanların hepsi hakikatlerin idrakinden düşer. Artık size yolumuzu gösteren geldiğinde, kim dosdoğru yolumuz üzere olursa, artık onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 38: Diyanet İşleri Meali (Eski): “İnin oradan hepiniz, tarafımdan size bir yol gösteren gelecektir; Benim yoluma uyanlar için artık korku yoktur, onlar üzülmeceklerdir” dedik.

Bakara Sûresi 38: Diyanet İşleri Meali (Yeni): “İnin oradan (cennetten) hepiniz. Tarafımdan size bir yol gösterici (peygamber) gelir de kim ona uyarsa, onlar için herhangi bir korku yoktur, onlar üzülmeceklerdir” dedik.

Bakara Sûresi 38: Ahmet Tekin Meali Biz onlara: “Hepiniz buradan ilişkinizi keserek yeryüzüne göç edin. Size benden bir hidâyet rehberi, bir kitap, bir peygamber geldiğinde, kimler hidâyet rehberime, gösterdiğim hak yola uyarsa, onlara her iki dünyada da korku yok.

Geride bıraktıkları yakınları ve yapamadıkları şeylerden dolayı mahzun da olmayacaklar.” dedik.

Bakara Sûresi 38: Elmalılı Meali (Orjinal): Dedik: İnin oradan hepiniz, sonra benden size ne zaman bir hidâyeci gelir de kim o hidâyecimin izince giderse onlara bir korku yoktur ve mahzun olacaklar onlar değildir

Bakara Sûresi 38: Muhammed Esed Meali: Biz, “Hepiniz buradan çıkıp gidin!” dedikse de size yol göstericiliğimiz devam edecektir: ve Benim yol gösterici mesajlarıma uyanlar için artık ne korku vardır, ne de üzüntü;

Bakara Sûresi 38: Yaşar Nuri Öztürk Meali: “Hepiniz oradan aşağı inin.” dedik. Benden size bir yol gösteriş ulaşır da kim bu yol gösterişime uyarsa artık böy-
lelerine hiçbir korku yoktur. Onlar kederle de yüzyüze gelmeyeceklerdir.

Şimdi Bakara Sûresi 43. âyeti inceleyelim

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 43: Ve ekîmûs salâte ve âtûz zekâte verkeû mear râkiîn.

Ve ekîmû el : Her an salât üzere olun, hakka bağlılık şuuru
salat

Ve âtû el zekâte : Verin, paylaşın, zekât, temizlenme,

Ve erkeû mea : Rükû, nitelik, sıfatlar, beraber, birlikte, ile,

El rakiin : Rükû, nitelik, sıfatlar,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 43: Her an Hakk’a bağlılık şuuru ile hareket edin ve temizlenme içinde olup kendinizdekini paylaşın ve sıfatları anlayanlarla birlikte sıfatları anlayın.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 43- Diyanet İşleri Meali (Yeni): Namazı kılın, zekâtı verin. Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

Bakara Sûresi 43- Ali Fikri Yavuz Meali: (Müslümanların namazı gibi) namaz kılın, onlar gibi zekât verin ve rükû eden müminlerle rükû edin (Cemaate devam edin).

Bakara Sûresi 43- Bahaeddin Sağlam Meali: Namazı kılın, zekâtı verin. Ve eğilenlerle beraber eğilin. (Namaz, ferdi hayatı; zekât, toplumsal hayatı, eğilip itaat etmek ise, devlet hayatını düzenler.)

Bakara Sûresi 43- Erhan Aktaş Meali: Salâtı ikame edin, zekâtı verin.¹ Ve rükû edenlerle birlikte rükû edin.

Bakara Sûresi 43- Muhammed Esed Meali: Namazda dikkatli ve devamlı olun, karşılıksız yardımda 34 bulunun ve namazda rükû edenlerle birlikte rükû edin.

Şimdi Bakara Sûresi 35. âyetten başlayarak Kur’ân’dan anladığımız açıklamaya çalışacağım.

Âyette dediği gibi; “ve lâ takrabâ hâzihiş şecerete” cennete yasak ağaç olarak anlatılır.

Biz burada da kelime kelime inceleyerek, Kur’ân’dan kendi anladığımızı çevirmeye çalıştık.

Ve lâ takraba hazihi: yok, yakınlık, bu, ona sahip-
lenme, kendine nisbet etme

el şecerete: şecere, soy, aslınız, soyunun geldiği yer,
ağaç

Kelime kelime incelediğimizde;

Aslında âyetle bize anlatılan şey, sizin asliyetiniz, kaynağınız, geldiğiniz yer Allah'tır, Ona olan yakınlığı yok etmeyin, Ondan geldiğinizi unutmayın, diyor.

Kâf Sûresi 16. âyetle:.... “ve biz ona şah damarından daha yakınız” der.....İşte asıl olan bu yakınlığı anlamaktır...

Bir insan eğer geldiği yer olan, aslı olan Allah'ı bilir, o yakınlığı anlarsa ve hep o şuurda yaşarsa, o insan asla kötü haller içinde olamaz, kıl kadar zarar veremez...

Bizim bu âyetten anladığımız, budur.

Bakara Sûresi 38. âyeti kelime kelime incelediğimizde:

Kulna ihbita : Dedik, inmek, düşmek, çıkmak,
Minha cemian : Oradan, ondan, o hallerde, hepsi, tümü, birlik,

Burada ki “İhbita” düşmek, çıkmak, inmek, uzaklaşmak gibi anlamlara gelir.

“Cemia”ise; hepsi, tümü, birlik, Cem, Cuma, bütünlük gibi anlamlara gelir.

Buradan anladığımız anlamı“Cemia” kelimesi çok güzel açıyor.

Hepsi demekle, iki kişi değil, bir halde olanlara işaret ediyor. Âdem ve Havva ikisinin üstünden bizlere mesaj veriyor, fena hallerde olanlara mesaj veriyor diye düştük ve meâlimizi ona göre çevirdik.

Bakara Sûresi 38- Bildirdik: Fena hallerde olanların hepsi hakikatlerin idrakinden düşer. Artık size yolumuzu gösteren geldiğinde, kim dosdoğru yolumuz üzere

olursa, artık onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur.

Bakara 43 3ayeti incelediğimizde ise şunu görüyoruz.

Bakara Sûresi 43: Ve ekîmûs salâte ve âtûz zekâte verkeû mear râkiîn.

Ve ekîmû el salat : Her an salât üzere olun, hakka bağlılık şuuru
Ve âtû el zekâte : Verin, paylaşın, zekât, temizlenme,
Ve erkeû mea : Rükû, nitelik, sıfatlar, beraber, birlikte, ile,
El rakiin : Rükû, nitelik, sıfatlar,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 43- Her an Hakk'a bağlılık şuuru ile hareket edin ve temizlenme içinde olup kendinizdekini paylaşın ve sıfatları anlayanlarla birlikte sıfatları anlayın.

Bakara Sûresi 43: Diyanet Meâli: Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte rükû edin.

Diyanetin bu çevrimine saygı duyarak, dikkatli bir şekilde incelersek;

Âyeti namaz kılın diye meâl edersek, namazın içinde zaten rükû var, peki niye rükû ayrıca anılıyor ve zekât ayrı bir ibadetse neden rükû ile namaz arasında anılıyor.

Acaba burada başka bir mânâ-mı var diye, çok tefekkürî düşünmeliyiz.

Bizlerde bunu düşünerek, ince ince tefekkür ederek Kur'ân'dan yakaladığımız çevirmeye çalıştık.

Bir örnek daha vermek gerekirse;

Hacc Sûresi 77: Diyanet Meâli: Ey iman edenler, rükû edin, secde edin.....

Burada da neden kıyam yoktur?

Eğer namazı bedensel olarak düşünürsek, kıyam etmeden mi rükû, secde edeceğiz.

Kur’ân’ın sunduğu mânâları anlamak kolay değildir.

Biz de gücümüz yettiğinde anlamaya ve çevirmeye gayret gösterdik.

Kur’ân’ı incelediğimizde, Kur’ân’ın sunduğu, “Kıyam”, “Rükû” “Secde” kendi içinde muhteşem derinlikler sunuyor

Her mütefekkir kendi gönlünce Kur’ân’ı çalışmış ve oradan ne anladıysa, yazıya dökmüş, dile getirmiştir.

Kur’ân kapılar içre kapılar açar, lütuflar içre lütuflar sunar.

Gönlünü temizleyip, bu lütuflara yönelebilene ne mutlu...

9. Maddedeki İddia: Âyetlere tamamen keyfi ve İslam’ın temel inanç esaslarıyla bağdaşması mümkün olmayan mealler verildiği tespit edilmiştir. Örnekler için bkz Bakara 27 (Allah’ın işleyişini anlamak) Bakara 30 (tecellilerimizi idrak ederek Bizi anla. Kendindeki Bize ait olan değerleri anla.) Bakara 37 (Daha sonra Âdem, kendini vücudlandırana ait olan tecellileri anladı... varlığı özünden vareden O’dur.) Bakara 44 (Sizler tüm varlığın bir kitap olduğunu anlayın.) vb.ifadelere yer verilmiştir.

Öncelikle âyetlere kesinlikle keyfi yorum yapılmamıştır.

İslam’ın temel inançları esasları sözünden ise ne denilmek isteniyor açıkça belirtilmemiş.

Yaptığımız çalışma Kur’ân merkezli ve Hazreti Muhammed’den günümüze gelen ilmi bir çalışmadır.

Eski Diyanet İşleri Başkanı M. Said Yazıcıoğlu Tv de yaptığı açıklamada çok çarpıcı bir gerçeği dile getirmiştir.

“O kadar çok şey var ki. Dini topluma gerektiği gibi anlatamadık. Dini çok ibadet ağırlıklı anlattık. Yanlış anlaşılmaq istemem. Namaz üzerinde durulması gereken bir ibadet ama duruş şeklimiz zannediyorum istenen faydayı vermedi. Namaz insanı bir yere götürür, ahlaklı bir insan yapar. Bunu ne derece sağlıyoruz orada sıkıntılarımız var. O kadar farklı şekilde sunduk ki, yani namazı kılan işi bitiriyor gibi algılandı. Namaz Allah’la kul arasında bir şeydir. Benim namazımın size ne faydası ne de zararı olur. Asıl olan insanın gündelik hayatta yapıp ettikleridir. İşin toplumsal boyutudur. Namaz dinin direğidir. Allah’la kul arasında görülecektir. Namaz kıldım diye ‘artık ben oldum’ havasına girinmez. Ama biz şekli boyutla daha çok ilgilendik. En ufak iş de büyüktür. Yaptığı işin hakkını vermektir asıl olan.

İbadetleri çok öne çıkınca, sanki ibadeti yapınca geriye bir şey kalmıyor gibi bir izlenim var bende. Halbuki yapılan işin hakkının verilmesi lazımdır. İnsan yaşayacağı ömür ne kadarsa bunu insanca yaşasın, kul huzurlu ve mutlu şekilde yaşasın. Herkes yaptığı işin hakkını verecek ki resim tamamlanacak. Onun için ibadetleri anlatırken sade ritüelleri öne çıkararak değil de, bir bütün olarak öne çıkartmak gerekirdi.”

Eski Diyanet İşleri Başkanı M. Said Yazıcıoğlu; “biz topluma dini gerektiği gibi anlatamadık, dini ibadet ağırlıkla anlattık, rituelleri öne çıkardık, hakikatine erdiremedik anlamında muhteşem bir gerçeği vurgulamıştır.

Eski Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu’da Hürriyet gazetesinden İpek Özbey’le konuşmasında o da muhteşem vurgular yapmıştır:

‘Kuran’ı Kerim ile aramız açıldı. Kuran’ı Kerim’in bize verdiği öğütlere kulak tıkadık ve kendi yanlışlarımıza kendimiz fetva verir olduk. Ben ramazanı farklı algılıyorum. Hayat gelip geçiyor ve insanların zaman zaman durup kendini, hayatını gözden geçirmesi gerekiyor. Şirketler yapar ya, biz de onun gibi öz denetim ve muhasebe yapmalıyız. Ötekinin yapıp ettikleriyle, hatta ne kadar dindar olduğuyla ilgilenmek yerine kendimizin ne kadar iyi bir insan, iyi bir dindar olduğuyla ilgilenmemiz gerekiyor. Toplum olarak ayrıştığımız, artık birbirimize öfke duyduğumuz doğrudur. Bunlar sosyal birlik beraberliğimiz açısından alarm noktalarıdır. Ortadoğu toplumları barut fıçısı gibi. Birbirlerine duydukları öfkeyi mezhep, din duyarlılığı veya öteki üzerinden dile getiriyor, onlar üzerinden kimlikler şekilleniyor. İslam dünyasının bir kısmı, mesela Şia kesimi 13 asırdır böyle bir öfkeyle yoğruldu. Sonra bu öfke kendilerine de zarar verdi. Sünni kesimde de hep ötekileştirme ve öfke var. Böyle giderse ateş ocağımıza düşer ve bizi de parçalar. Kuran’ı Kerim ile aramız açıldı. Kuran’ı Kerim’in bize verdiği öğütlere kulak tıkadık ve kendi yanlışlarımıza kendimiz fetva verir olduk.

Neden? Çünkü dini bilgi üretiminde metot kalmadı. Serbest pazar mantığıyla fetva arayan, müşteri memnuniyetine göre fetva verenler kapladı ortalığı. İslam âlimlerinin içinde yaşadığı hayatla ve gerçekliklerle bağı koptu. Üçüncü, beşinci asırda yazılan kitaplardaki bilgileri tekrar ederek insanlara dini anlattığımızı düşüneyiz. 50 küsur İslam ülkesi var, paramparçayız. İslam barış dinidir diyoruz ama kimseyi inandıramıyoruz, çünkü birçok yerde Müslümanlar birbirinin boğazını sıkıyor. Birbirinin Müslümanlığını beğenmez oldular, birbirini itham ve tekfir ederek sürekli camdan aşağı atmakla meşguller.”

Ama şiddeti üretenler âyetlerden hareket ettiklerini söylüyor...

Önce şiddete karar veriyor sonra Kuran'dan veya gelenekten ona uygun pasajlar seçiyorlar. Aynı kafadakiler dördüncü Halife Hz. Ali'yi de onun dindarlığını beğenmedikleri için öldürdüler. Burada din âlimlerine büyük iş düşüyor.

- Din iyi anlatılırsa düzelir mi?

Elbette hayır. Her şeyin altüst olduğu, fırsat eşitliğinin olmadığı, işgaller altında umutların tükendiği, siyasal katılımın olmadığı toplumda sadece din anlatarak insanları mutlu edemeyiz. İslam dünyası acilen bilgi, çalışma, üretme, temizlik, sosyal barış, sosyal adalet, insan hakları, kadın hakları, çevre, özgürlükler, ötekinin hakkı gibi temel konularda zihnini durultmak ve bu konularda mesafe almak zorunda. İslamiyette ibadet sadece

kıldığımız namaz değildir. İnsanlığa, dünyanın imarına, sulha, barışa hizmet eden her davranış ibadettir.

- Yani İslamiyet bize, her işi bırak, namazını kıl, orucunu tut, ondan sonra dünyanın en gelişmiş ülkesi olursun gibi bir vaatte bulunmuyor, öyle mi?

İslamiyet bize bazı ibadetleri yerine getirdiğin zaman anahtar teslim bir mutluluk da vaat etmiyor. Diyor ki, başarmak ve iyiliğe ulaşmak istiyorsan elini taşın altına koyacaksın. Çalışma, üretme, hak, hukuk, adalet, bir toplumun kalkınması, özgürlüğün korunması için bir şeyler yaparsanız gelişirsiniz. İslam dini dünyada yaşınsın diye gönderildi, ahirette değil. Yani dünyayı terk et, hiçbir şey yapma, ahirette kazanırsın mesajını vermiyor. Müslümanlar dünya-ahiret dengesini yitirdiler.

“Zenginin yanında olan bir söylem”

- Din ve para ilişkisi, şatafatlı yaşam da tartışılan konulardan biri. Zengin Müslüman olamaz mı, olmamalı mı?

İslam düşüncesi maalesef bu yüzyılda kapitalizmin ve serbest piyasa ekonomisinin payandası haline geldi. İslam'ın ana kaynaklarının verdiği mesaj sosyal adalet ve hakkâniyet eksenindedir. Ama ne hikmetse İslami düşüncede bu sosyal adalet fikri, fakirin ve mağdurun yanında olma fikri zayıflayıp, giderek güçlünün, zenginin yanında olan bir dini söylem gelişti. Olup bitene eleştirel baktığımızda bunu açıkça görüyoruz. İslam bilgininin siyasi-ekonomik gücün gözü kara yanında olmasının ciddi riskleri var. Sağlam duramayıp

olanları onaylayıcı hale gelebilirsiniz. İslam âlimleri görevini kaybetmek pahasına karşılarındaki güce de doğruyu söylemek zorundadır. Sosyal adaletsizliğin ve gelir dağılımında uçurumların en yüksek olduğu ülkeler bizim ülkelerimiz. Halbuki gönlüm ne isterdi? Acıyı da nimeti de paylaşalım. Böyle yapamadı.

“Sadaka kültürüyle olmaz”

- Kimin suçu?

Burada birçok kesimin suçu var ama İslam âlimlerinin de var. Bizim çağdaş ulema, sermaye ve ekonomik ilişkiler konusunda çağın gerektirdiği bütün taleplere uygun fetvalar üretmeye başladı. İslam uleması tıkanmışığımız ekonomik alanlarda sorunları aşmada son derece mahirler. Ama insan hakları, kadın hakları, ötekinin hakkı ve özgürlüğü, cinsiyet ayrımcılığı, sosyal adalet gibi daha geniş tabanlı konuları gündeme taşımaya pek istekli değiller. Sadaka ve iane kültürüyle ya da retorikle bunları sağlayamayız.

Evet, Eski Diyanet İşleri Başkanı M. Said Yazıcıoğlu ve Ali Bardakoğlu’da muhteşem vurgular yapmıştır, İnşallah duyarız.

Şimdi yapılan iddialara bir bir açıklamam gerekirse:

Bakara 27-30-37-44

Önce Bakara Sûresi 27. âyeti inceleyelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 27: Ellezîne yenkudûne ahdallâhi min ba’di mîsâkîh ve yaktaûne mâ emerallâhu bihî en yûsale ve yufsidûne fîl ard ulâike humul hâsirûn.

Ellezîne yenkudûne	: Onlar, bozar, kırmak,
Ahdi Allâh	: Söz, ahd, Allah
Min badi misakı-hi	: Sonra, uzak, misak, o
Ve yaktaûne	: Keserler, uzaklaşır, ayırırlar, ikilikte kalırlar,
Ma emr Allah	: Ne, şey, değil, işleyiş, emir, hüküm, Allah
Bihi en yûsale	: Ona, varmak, ulaşmak, anlamak, ulaştırmak
Ve yufsidune fî el ardı	: Fesat, bozguncu, ikilik çıkaran, yeryüzünde
Ulâike hum el hasirin	: İşte onlar, hüsrân, kaybeden, başarısız,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 27: Allah’a söz verdikten sonra sözlerini bozan o kimseler, Allah’ın işleyişini anlamak-tan uzaklaşır ve yeryüzünde bozgunculuk yapıp iki-lik çıkarırlar. İşte onlar başarısız olanlardır.

Burada “Allah’ın işleyişini anlamak” açıklamasına itiraz edilmiş.

Arapçada “Emr” kelimesi: işleyiş anlamına da gelir.

İhya sözlüğü ve birçok sözlüğü incelediğimizde: Emr kelimesi, iş, işleyiş anlamına da gelir.

“ma emr Allah” âyette Allah’ın işleyişi diye çevirmek, bizim bu âyetten anladığımızdır.

İhya Sözlüğü incelediğimizde: 11 bölümde: “Biza-tihi emr/iş”

İhya sözlüğe göre Emr; on üç şekilde tefsir edilir:

Başlangıç:

1. Dîn

“Nihâyet hak geldi ve hoşlanmamalarına rağmen Allah’ın emri (Allah’ın Nebisi’ne emr olarak verdiği, fakat kendilerinin dahil olmadıkları İslâm Dîni) üstün oldu.

“Onlar emrlerini (kendisiyle emr olundukları halde başkasını kabul ettikleri dînleri olan İslâm’ı) aralarında parça parça ettiler.

2. Qavl/söz

“Hani aralarında emrlerini (qavllerini/sözlerini) tartışıyorlardı (konuşuyorlar/söz alış-verişinde bulunuyorlardı)

“Emrlerini (qavllerini/sözlerini) aralarında tartıştılar (kendi aralarında konuştuılar/söz alış-verişinde bulundular)

“Nihâyet emrimiz (qavlimiz/sözümüz) gelip de tandır kaynayınca...

Hûd ve Salih hakkında da böyle (buyurulmuş)dur.

3. Azâb

“Emr kaza edilince (ateş ehli hakkında azâb vâcib olunca) şeytan da der ki.

“Emr’in kaza edileceği (azabın vâcib olacağı)...

“Su çekildi, emr kaza edildi (suda boğulmak suretiyle azâb vâcib/gerekli oldu).

4. İsâ

“O münezzehtir. Bir emri kaza ettiğinde (İsa’nın babasız doğmasına hükmettiğinde -ki İsa’nın babasız doğacağı O’nun ilminde olan bir şeydi-) ona yalnızca ‘Ol!’ der, oluverir.

5. Bedir’de katledilecekler

“Allah’ın emri (Bedir’de öldürülecek olanlara dair hükmü) geldiğinde hak ile hükmolunur.

Bu buyruk Mekke’de inmişti. Allah Mekke’lilerin öldürülmesi hakkındaki emrini Medine’de gerçekleştirdi. Enfâl süresindeki şu âyet işte bunu anlatmaktadır:

“Hani karşılaştığınız o vakit onları sizin gözlerinize az gösteriyor, sizi de onların gözlerine az gösteriyordu ki Allah emri kaza etsin.

Bununla Mekke kâfirlerinin Bedir’de öldürülmesi kastedilmektedir. İşte Mü’min süresindeki, Allah’ın emri geldiğinde hak ile hükmolunur âyetiyle kastedilen budur.

6. Mekke’nin fethi

“O halde Allah’ın emri (Mekke’nin fethi) gelinceye kadar tarabbus edin (gözetleyip bekleyin).

7. Benî-Kurayza’nın öldürülmesi ile Benî-Nadîr’in sürülmesi

“Afv ve safh ile davranın, Allah’ın emri gelinceye (Yahudilerden Benî-Kurayza’nın öldürülmesi, Beni-Nadîr’in sürülmesi gerçekleşinceye) kadar.

Bunun bir benzeri de Mâide sûresinde yer almaktadır.

8. Kıyamet

“Allah’ın emri (kıyamet) geldi.

“Ama siz Allah’ın emri (kıyamet) gelinceye kadar tarabbus ettiniz, şüphe ettiniz, kuruntular sizi aldattı.” [69]

9. Kadâ/hükm

“Emr’i tedbir eder (kazasına dair hükmü yalnızca O verir), Hiç kimse şefaât edemez; meğer ki O’nun izninin ardından ola.”

“İyi bilin ki, halk ve emr (yarattıkları hakkında dediği şekilde hükm vermek) O’na aittir.

10. Vahy

“Semadan arza (gök ile yer arasında) emr’i (vahyi) tedbir eder (indirir).

11. Bizatihi emr/iş

“İyi bilin ki, emr’ler (mahlukâta ait işler) Allah’a varır.

12. Nasr (zafer, yardım)

“O emr’den (zaferden) bize birşey var mı?” diyorlardı. De ki: “Doğrusu bütün emr Allah’ındır.

13. Zenb/günah

“Böylece emrinin vebalini (günahının cezasını) tattı.

“Emr’lerinin vebalini (günahlarının cezasını) tatmışlardı.

“Emr’inin vebalini (günahının cezasını) tatsın.

İhya sözlük “emr” kelimesini sözlük açılımı sonu.

Şimdi Bakara Sûresi 30. âyeti inceleyelim.

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 30: Ve iz kâle rabbuke lil melâiketi innî câilun fîl ardı halîfeh kâlû e tecalu fîhâ men yufsidu fîhâ ve yesfikud dimâe ve nahnu nusebbihu bi hamdike ve nukaddisu leke kâle innî alemu mâ lâ tâlemûn.

Ve iz kâle rabbu-ke	: Demişti, bildirdi, rabbin, seni vücutlandıran,
Lli el melâiketi	: Güç, kuvve, melek, her varlıktaki güç,
İnni câilun	: Ben, kılan, yapan, düzenleyen
Fî el ardı halifeten	: Yeryüzünde, ardından gelen, devam eden, halife
Kalu e tecalu fiha	: Dediler, belirtti, kılmak, yapmak, orada, o halde
Men yufsidu fî-hâ	: Kim, kimse, fesat, ikilik, bozguncu, orada
Ve yesfiku el dimae	: Döken, kan, damla,
Ve nahnu nusebbihu	: Biz, tesbih ediyoruz, tecellileriz, sıfatları idrak etmek
Bi hamdi-ke	: Hamd ile, hamdinle, sen,
Ve nukaddisu leke	: Biz, kutsal, takdis, mukaddes, değerler, seni,
Kale innî alemu	: Dedi, ben, bilmek, ilmin sahibi
Mâ lâ tâlemûne	: Değil, şey, ne, yok, bilmediğiniz şeyleri

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: Sahibini bilerek, tecellileri-mizi idrak ederek Bizi anla. Kendindeki Bize ait olan değerleri anla. Bilemediğiniz şeylerdeki ilmin sahibi Benim, diye bildirdi.

Âyetteki “Ve nahnu nusebbihu” da sebehe kelimesi aynı zamanda tecelliler anlamına gelir.

Sebbehe kelimesi: “Sebh” kelimesinden gelir, sebh kelimesi su üstünde yüzmek anlamında kullanılmıştır.

Su üstünde yüzmekten maksatta, cümle âlemin, her varlığın, Allah’ın deryasında, ulvîyetinde, nûrunda her an bağıllık durumudur. Bu bağıllığı da veren varlıktaki tecelliler boyutudur.

Bu değerlendirmemiz ölçüsünde âyeti buna göre meâlleddik.

Sebh kelimesi İhya sözlüğe göre; önemli işlerinde tasarruf etmek ve onun için dolaşmak manasınadır. Sebh, aslında, su üstünde yüzmek demektir. Burada, hayatın çeşitli işleri için dolaşmak ve onlarla tasarruf etmek için müsteâr olarak kullanılmıştır.

Şimdi diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 30: Diyanet İşleri Meali (Eski): Rabbin meleklere “Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim” demişti; melekler, “Orada bozgunculuk yapacak, kanlar akıtacak birini mi var edeceksin? Oysa biz Seni överek yüceltiyor ve Seni devamlı takdis ediyoruz” dediler; Allah “Ben şüphesiz sizin bilmediklerinizi bilirim” dedi.

Bakara Sûresi 30: Abdalbaki Gölpınarlı Meali: Hani Rabbin meleklere, ben yeryüzünde mutlaka bir halife yaratacağım demişti. Demişlerdi ki: Orada bozgunculuk edecek ve kan dökecek birini mi yaratacaksın? Biz, sana hamd ederek noksan sıfatlardan arılığını söylemede, seni kutlamadayız ya; ben, sizin bilmediğinizi bilirim demişti.

Bakara Sûresi 30: Elmalılı Meali (Orjinal): Ve düşün ki rabbin melâikeye «Ben Yerde muhakkak bir halife yapacağım» dediğı vakıt «Â!.. Orada fesat edecek ve kanlar dökecek bir mahlûk mu yaratacaksın?. Biz hamdinle tesbih ve seni takdis edip dururken» dediler. «Her halde ben sizin bilemiyeceğiniz şeyler bilirim» buyurdu

Bakara Sûresi 30: Süleymaniye Vakfı Meali: Sahibin (Rabbın) bir gün meleklere, “Yeryüzünde bir muhalif varlık yaratıyorum.” dedi. Melekler, “Orada tabii düzeni bozacak ve kan dökecek bir varlık mı oluşturuyorsun? Ama sen yaptığını güzel yaparsın, sana içten boyun eğmemiz bundandır. Senden dolayı onu değerli sayarız. dediler. Allah: “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!” dedi

Şimdi Bakara Sûresi 37. âyeti inceleyelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 37: Fe telekkâ âdemu min rabbihî kelimâtin fe tâbe aleyh innehu huve tevâbur rahîm

fe telekkâ âdem	: Sonra, telakki etti, anlama, öğrenme, idrak etti, âdem
min rabb hi	: Rabbinin, kendini vücudlandıran,
kelimat	: Kelime, tecelli, hakikatler
fe tâbe aleyhi	: Böylece, tövbe, yaptığından pişmanlık duyup dönen, onun
inne-hu huve	: Muhakkak, o, o dur
el tevâbur	: Tövbeleri kabul eden,
el Rahîm	: Rahîm olan, varlığı özünden var eden

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 37: Daha sonra Âdem, kendini vücudlandırana ait olan tecellileri anladı. Yaptığı hatayı anlayıp tövbe etti. Muhakkak ki yaptığı hatayı anlayıp dönenlerin tövbesini kabul eden, varlığı özünden vareden O’dur.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 37: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Derken, Âdem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabb’ine yalvardı. O da) bunun

üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.

Bakara Sûresi 37: Diyanet Vakfı Meali: Bu durum devam ederken Âdem, Rabbinden bir takım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olandır

Bakara Sûresi 37: Abdullah Parlıyan Meali: Derken Adem, Rabbinden tevbeye götürücü sözler belleyip aldı ve O'na yalvardı. Allah da O'nun tevbesini kabul etti. Çünkü tevbeyi çokça kabul eden ve kullarına çokça acıyan O'dur.

Bakara Sûresi 37: Elmalılı Meali (Orjinal): derken Adem rabbından bir takım kelimeler telâkkı etti yalvardı, o da tevbesini kabul buyurup ona yine baktı, Filhakika odur ancak öyle tevvab öyle rahîm

Bakara Sûresi 37: Süleymaniye Vakfı Meali: Âdem Sahibinden (Rabbinden) uyarılar aldı[*] (ve tevbe etti). Sahibi (Rabbi) de tevbesini kabul etti. Dönüş yaparı (tevbe edeni) kabul eden, ikramı bol olan O'dur.

Şimdide Bakara Sûresi 44. âyeti inceleyelim

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 44: E temurûnen nâse bil birri ve tensevne enfusekum ve entum tetlûnel kitâb e fe lâ takılûn

Etemurûne	: Mi, emr, iş, çalışma, hüküm,
El nase bi el birri	: İnsanlar, doğruluk, hayır iyilik yolunda olan,
Ve tensevne	: Unutmak, unutmayın,
Enfuse kum	: Nefs, iç âlem, iç yüz, siz, kendiniz,

Ve entumtetlune : Siz, okumak, anlamak, araştırmak,
incelemek,
El kitâb : Kitap, varlık kitabı,
E fe lâ takılûne : O hâlde, hâlâ düşünüp akıl etmez misiniz?

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 44: İnsanlara; doğruluk üzere olun, iyilikler yolunda çalışın, deyin ve kendiniz de unutmayın. Sizler tüm varlığın bir kitap olduğunu anlayın. Hâlâ akledip düşünmez misiniz?

44. âyette ise “entum tetlûnel kitâb” âyetinde el kitap kelimesini, her varlığın bir kitap olduğu işareti olarak düşündük.

Ki bu düşüncemizi de veren Kur’ân’ın diğer âyetleridir.

Bunlara örnek vermek gerekirse:

Yûsuf Sûresi 105. âyette” Ve keeyyin min âyetin fîs semâvâtî vel ardı yemurrûne aleyhâ ve hum anhâ murîdûn” “Göklerde ve yerde nice âyetler vardır ki yanından gelip geçerler ve onlar onun farkına varmazlar.”

Ümmü’l-Kitâb; ana kitâb, bütün kitapların kaynağı, aslı ve esası hiçbir şekilde değişmeyen, asıl kitâb, anlamındadır.

Bir örnek vermek gerekirse; göz ile ilgili kitapların ana kitabı gözün kendisidir.

Gözün ve tüm organların yaratılışının ve açığa çıkmasındaki sistem ise Levh-i Mahfuz

Ümmü’l-Kitâb; Ana kitâb demektir, yani bu âlemin açığa çıkmadan önceki yazılı olduğu sistem ümmül kitâbdır.

Kâinatta var olmuş ve var olacak olan tüm varlığın sistemi, ana kitapta vardır ve zamanı gelince bir bir açığa çıkar.

Râd Sûresi 39:ve inde hu ummul kitâb

Meâli:ana kitap O'nun katındadır

İnsan vücudu canlı kitaptır..

Her insan ve her varlık Allah'ın canlı kitabıdır..

İşte okunacak kitap odur..

İşte, her varlık, tüm kâinat okunabilir bir kitaptır, yani Kur'ân'dır.

Varlıktaki her işaret, delil, iz bir âyettir.

Varlığın sahibini gösteren her işaret âyettir.

Âyet: İşaret, delil, alâmet, iz anlamındadır.

Bir toz zerresi de, bir çiçek de, bir böcek de, bir kuş da, bir insan da hep âyettir.

Her âyet yani her varlık, Allah'ı gösteren sonsuz işaretler taşır.

Her varlığın sisteminde olan işaretler okunacak olandır.

Kâinat; yayılmış bir Kur'ân'dır

İnsan; toplanmış bir Kur'ân'dır. Canlı Kur'ân'dır.

Ve her varlıkta canlı bir kitaptır.

İşte biz, Kur'ân ölçüsüyle her varlık bir kitap kabul ediyoruz.

Hatta Kur'ân'da "Konuşan Kitap" âyeti vardır.

Kur'ân'da geçen "kitâbun yantıku" nedir dersek.

Her varlık konuşan bir kitaptır.

Kimler konuşan kitaptır, kimler canlı kitap olmuştur?

Mü'minûn Sûresi 62:.....ve ledeynâ kitâbun yantıku bil hakkı ve hum lâ yuzlemûn

Meâli:.....Bize ait olan hakikatleri konuşan bir kitaptırlar. Onlar hiç kimseye kötülük etmezler.

Casiye Sûresi 28: Hâzâ kitâbunâ yentıku aleykum bil hakk innâ kunnâ nestensihu mâ kuntum tamelûn

Meâli: İşte, Bizim konuşan kitabımız sizin üzerinizdeki hakikatlerdir. Muhakkak ki Biz, yaptığınız şeyleri sizde kaydederez.

Evet, her varlık konuşan bir kitaptır.

Varlığı; aşkla, samimiyetle, bir tevazû içinde inceleyen kişi, varlıktaki sesi dinler ve o kitaptan duyar ve onu ortaya koyar.

Varlık ve onun her zerresi konuşan bir kitaptır.

Varlığın sisteminde ki hakikatler, kâinatın var oluşunun sırlarıdır.

Varlık kendindeki sırları her an konuşur, her an söyler.

Onu duymak için temiz olmak gerek, gönül kulağı açık olmak gerek.

Kulların yazdığı kitaplarda, yaptığı yorumlarda hata olabilir, ama Allah'ın kitabı olan canlı varlık kitabında hata olmaz. Bakara Sûresi 2. âyet bu gerçeği en güzel bir şekilde dile getirir.

Bizde Kur'ân'dan anladığımız anlama göre o âyetleri yorumladık.

Şimdi Bakara Sûresi 44 ve diğer meallerden örnekler verelim:

Bakara Sûresi 44: Diyanet İşleri Meali (Eski): Kitap'ı okuyup durduğunuz halde kendinizi unuttur da başkalarına mı iyilikle emredersiniz? Düşünmez misiniz?

Bakara Sûresi 44: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Siz Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz hâlde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Yaptığınızın çirkinliğini) anlamıyor musunuz?

Bakara Sûresi 44: Ahmet Tekin Meali: Kitabı, Tevrat'ı okuduğunuz halde, içindeki ilâhî hükümleri şahsen uygulamayı bir kenara bırakıp unutarak, insanlara Allah'a itaati, iyiliği, insanlığı ve hayra vesile olacak şeyleri mi emrederek önderlik ediyorsunuz? Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?

Bakara Sûresi 44: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unuttur musunuz? Halbuki kitab (Tevrat)ı okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?

Bakara Sûresi 44: Elmalılı Meali (Orjinal): nâsa iyilik emreder de kendinizi unuttur musunuz? Halbuki kitap okuyorsunuz, artık akıl etmez misiniz?

Bakara Sûresi 44: Yaşar Nuri Öztürk Meali: İnsanlara hayırda erginliği/dürüstlüğü emredip de öz benliklerinizi unutuyor musunuz? Üstelik de Kitap'ı okuyup durmaktasınız. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

10. Maddeki İddia: Bakara 28'de geçen "sonra sizi öldürecek" ve "daha sonra sizi diriltecek" şeklinde

tercüme edilmesi mümkün olan fiiller yanlış bir şekilde “sonra siz ölümü anlayacaksınız, sonra siz diriliği anlayacaksınız,”olarak meallendirilmiştir

Öncelikle diyanetin eski ve yeni çalışmasını örnek vermek istiyorum. Az da olsa bazı farklılıklar görülecektir.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Ölü idiniz sizleri diriltti, sonra öldürecek sonra tekrar diriltecek ve sonunda O’na döneceksiniz; öyleyken Allah’ı nasıl inkar edersiniz?

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Siz cansız (henüz yok) iken sizi diriltten (dünyaya getiren) Allah’ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Sonra sizleri öldürecek, sonra yine diriltecektir. En sonunda O’na döndürüleceksiniz.

Şimdi kendi çalışmamızı incelersek:

Bakara Sûresi 28: “Keyfe tekfurûne billâhi ve kuntum emvâten fe ahyâkum summe yumûtukum summe yuhyîkum summe ileyhi turceûn”

Keyfe tekfurûne	: Nasıl, görmemezlikten gelmek, örtmek, kabul etmemek,
Bi Allah	: Allah’ı, Allah ile, Allah’ın sizde olduğunu,
Ve kuntum emvaten	: Siz idiniz, oldunuz, ölü, henüz yok iken,
Fe ahyâ-kum	: Sonra, sizi diriltti, dünyaya getirdi,
Summeyumitu kum	: Sonra, sınırlamak, ölü, siz,
Summeyuhyi-kum	: Sonra, hayat, diri, diriltecek, siz,
Summeileyhiturceun	: Sonra, O’na, aslınız olan O’na döndürüleceksiniz,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 28: Allah’ı nasıl olur da görmemezlikten gelirsiniz. Siz ölü bir hâlde idiniz, sonra siz hayat buldunuz, sonra siz ölümü anlayacaksınız, sonra

siz diriliği anlayacaksınız, sonra da aslınız olan O'na döndürüleceksiniz.

Bizim bu âyetten anladığımız; Allah'ı görmemezlikten gelme uyarısıdır.

İnsan yaşarken Allah hakikatine eremezse, dünyaya gelmeden önceki durumumuz nedir, hayat bulmak nedir, ölümü anlamak nedir, anlayamaz, uyarısıdır.

Burada siz ölü halde idinizden anladığımız, biler dünyaya gelmeden önce adeta bir ölü gibi Rahîmiyet boyutunda sukûn bir halde idik.

Efendimiz Hazreti Muhammed'in dediği gibi; “Mûtû kable ente mûtû” “ölmeden önce ölünüz” yani ölmeden önce ölümü anlayın”

Bu hadis de İsrâ Sûresi 72. âyeti işaret ediyor:

İsrâ Sûresi 72. Diyanet Vakfı Meali: “Bu dünyada kör olan kimse ahirette de kördür”...

Evet, yaşamımızda hayat, nedir ölüm nedir hakikatini anlamamız gerketiği işaret edilir.

Bizim de bu âyetten anladığımız budur ve meâlimizi bu anlayışa göre yaptık.

11. Maddedeki İddia: Âyetlerde geçen ve İslam'ın inanç esaslarından olan hususların âyetlerin mealine hiç yansıtılmadığı, böylece İslam'ın inanç esaslarının bir anlamda yok sayıldığı tespit edilmiştir.

Örnek olarak Bakara 30, 31, 34, 98 âyetlerinde zikredilen “meleklerle” mealde hiç yer verilmemiştir. Bakara 39 da geçen cehennem/cehennem ateşi yok sayılarak”

işte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler” şeklinde tercüme edilmiştir.

Biz kesinlikle “melek” inancını reddedmiyoruz.

Tam tersi “melek” boyutunun mânâsını anlamaya ve şahit olmaya çalışıyoruz.

Melek kelimesini kendi dilimize çevirdik diye, bize İslam’ın inanç esaslarından bir olam melek inancını yok saydığımızı iddia etmek büyük insafsızlıktır.

Bizler Melek kelimesinin kendi dilimizdeki karşılığını bulmaya çalıştık.

Tekrar etmemizde yarar var diye düşünerek, biz Kur’ân’daki Arapça kelimelerinin dilimizdeki karşılığını yakalayıp Türkçe’ye çevirme gayretini gösterdik.

Daha önce izah ettiğimiz gibi “Melek” Arapça bir kelime olup, dilimizdeki karşılığı” kuvve, güç, kudret” anlamındadır.

Şimdi “Melek” kelimesini inceleyelim.

Melek, Mâlik, Meleke, Mülk, Mal, aynı kökten gelen kelimelerdir.

İhya Sözlüğe baktığımızda Melek: Kuvvetli, kuvvet sahibi demektir. “Lâm”ın esresiyle “melik” ve “lâm”ın üstünüyle “meleke” kelimelerinin manalarıyla ilgilidir.

Sözlüklere baktığımızda Melek kelimesinin Türkçe karşılığı; kuvvet, güç, kudret, kuvvetli gibi anlamlara geliyor.

Yâni her varlığın ardında varlığı tutan, ister zerre olsun, ister küre olsun hepsini tutan ilâhî kuvvelere melek diyoruz.

Bizlerde meâlimizi bu açıklamaya göre yapmaya çalıştık.

Kur’ân’ın tamamında geçen “melek” kelimesini kendi dilimize “güç, kuvve, kuvvet” olarak çevirdik.

Şidi itham edilen âyetleri bir bir açıklarsak.

Önce kelime kelime kendi çalışmamızı inceleyelim:

Bakara Sûresi: 30, 31, 34, 98

Bakara Sûresi 30: “Ve iz kâle rabbuke lil melâiketi innî câilun fîl ardı halîfeh kâlû e tecalu fîhâ men yufsidu fîhâ ve yesfikud dimâe ve nahnu nusebbihu bi hamdi-ke ve nukaddisu leke kâle innî alemu mâ lâ tâlemûn”

Ve iz kâlerabbu-ke	: Demişti, bildirdi, Rabbin, seni vücûdlandıran,
Liel melâiketi	: Güç, kuvve, melek, her varlıktaki güç,
İnnicâilun	: Ben, kılan, yapan, düzenleyen,
Fî el ardı halifeten	: Yeryüzünde, ardından gelen, devam eden, halife,
Kâlûe tecalufiha	: Dediler, belirtti, kılmak, yapmak, orada, o hâlde,
Men yufsidu fî-hâ	: Kim, kimse, fesat, ikilik, bozguncu, orada,
Veyesfikud el dimae	: Döken, kan, damla,
Ve nahnunusebbihu	: Biz, tesbih ediyoruz, tecellileriz, sıfatları idrak etmek,
Bi hamdi-ke	: Hamd ile, hamdinle, sen,
Ve nukaddisu leke	: Biz, kutsal, takdis, mukaddes, değerler, seni,

Kâleinnâleumu : Dedi, ben, bilmek, ilmin sahibi,
Mâ lâ tâlemûne : Değil, şey, ne, yok, bilmediğiniz şeyleri,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli Bakara Sûresi 30: Rabbin; tüm varlıktaki gücün sahibi, tüm varlığı düzenleyen, yeryüzünde devam edip giden Benim diye bildirdi. Kim yeryüzünde ikilik, bozgunculuk yapar ve kan dökücü olursa hakikatleri anlayamaz diye bildirildi. Sen varlıktaki tüm niteliklerinin sahibini bilerek, tecellilerimizi idrak ederek Bizi anla. Kendindeki Bize ait olan değerleri anla. Bilmediğiniz şeylerdeki ilmin sahibi Benim, diye bildirdi.

Bakara Sûresi 31: “Ve alleme âdemel esmâe kullehâ summe aradahum al el melâiketi fe kâle enbiûnî bi es-mâi hâulâi in kuntum sadikîn”

Ve alime Âdem : Âlim, bilgi, bilen, bilim, ilim, fen,
öğretti, Âdem,
El esmâ : İsimler, adlar, namlar, işaretler,
işitmeler, dinlemeler,
Kulle-hâ : Onun hepsi, bütün varlık,
Summe arada hum : Sonra, arz etmek, bildirmek, anlatmak,
onlar, etrafındakiler,
Alâel melâiketi : İçin, göre, hazır, karşı, güç, kuvve,
melekler,
Fe kâle enbiunî : Artık, dedi, haber vermek, bildirmek,
bildirdiğim,
Bi esmâe haulai : İsimleri ile, tecellileri, işitmeleri, bunlar,
onlar,
În kuntum sâdikîn : Eğer, siz iseniz, doğru söyleyen, sadık,
içten bağlanan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli Bakara Sûresi 31: Âdem, bir ilim içinde bütün varlığı isimlendirdi. Sonra varlıktaki gücü etrafındakilere anlattı. Sonra da, eğer sizler

içtenlikle bağlanmak istiyorsanız, bildirdiğim varlığın isimlerinin hakikatlerini anlayın, dedi.

Bakara Sûresi 34: “Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs ebâ vestekbere ve kâne minel kâfirîn”

Ve iz kulnâ	: Demiştik, bildirdik, hissiyat verdik,
Li el melâiket	: Melek, güç, kuvve, her varlıktaki güç,
Escudu li Âdem	: Secde, teslimiyet, Âdem’e,
Fe secedu	: Böylece, tüm varlığıyla teslim oldu, secde etti,
İllâ iblis	: Ancak, libas, sûrettekalan, dış elbise, dış yüzde kalan,
Eba	: Uymadı, yapmadı, kaçındı,
Ve istekbere	: Kibirlendi, büyüklendi,
Ve kâne min el kâfirîne	: Oldu, hakikatleri örten, görmemezlikten gelen,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli Bakara Sûresi 34: Âdem’e; tüm varlıktaki gücü anla, tüm varlığıyla bir teslimiyet içinde ol, diye bildirdik. Böylece o tüm varlığıyla teslim oldu. Ancak, varlığın dış yüzünde kalıp iç yüzünü göremeyen, tüm varlıktaki gücü anlayamayan ise, teslim olmaktan kaçınır ve bir kibirlilik içinde kalır ve hakikatleri görmemezlikten gelenlerden olur.

Bakara Sûresi 98: “Men kâne aduvven lillâhi ve melâiketihî ve resulihî ve cibrîle ve mîkâle fe innallâhe aduvvun lil kâfirîn”

Men kâneaduvven	: Kim, oldu, düşman, düşmanlık içinde, husumet,
Li Allâh	: İçin, Allah, Allah’a karşı,

Ve melâiketi-hî	: Güç, kuvve, melekler, her varlıktaki güç, o,
Veresuli-hî	: Resûl, hakikati gösteren, hakikate ulaştıran,
Ve cibrîle	: Cebr, tamir, aklı düzeltme, akl-ı resûl, Allah'ı idrak eden akıl,
Ve mikâle	: Mika el, mika: muhabbet, sevgi, varlığı analiz eden eden,
Fe inne	: Artık, o zaman, muhakkak, Allah,
Allâhaduvvun	düşman,
Li el kâfirîne	: İçin, hakikatleri görememezlikten gelip örtmek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 98: Kim; Allah'a ve O'nun her varlıktaki gücüne ve o hakikatleri gösterenlere karşı düşmanlık içinde olursa ve aklını, Allah'ı idrak etmek ve sevgiyle varlığı anlamak için değil de düşmanlık içinde kullanırsa, muhakkak ki o hakikatleri görmemezlikten gelip örtendir, Allah'ı anlamadığından dolayı halleri düşmanlık üzeredir.

İncelendiğinde görüleceği üzere “melek” kelimesini tüm çevrimlerde hep dilimizdeki karşılığına göre çalışılmıştır.

ve melâiketi-hi: güç, kuvve, melekler, her varlıktaki güç, o.

Bu bizim meleği yok saydığımızı asla göstermez.

Biz “melek” kelimesinin kendi dilimizdeki karşılığını bulmaya çalıştık.

Melek hakkında yorumumuz farklı olabilir, bir başka kişi melek olarak başka bir yorum yapabilir, saygı duyarım.

Şimdide “Bakara 39 da geçen cehennem/cehennem ateşi yok sayılarak” işte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler” şeklinde tercüme edilmiştir.” İddiasına cevap vermek istiyorum.

Bakara Sûresi 39: “Vellezîne keferû ve kezzebû bi âyâtinâ ulâike ashâbun nâr hum fihâ hâlidûn”

Ve ellezînekeferû	: O kimseler, hakikatler örten, kabul etmeyen,
Ve kezzebû	: Yalanladılar, yalanlarda kalan,
Bi âyetinâ	: Âyetlerimiz, işaret, delil, biz,
Ulâikeashabu el nârı	: İşte onlar, sahip, halk, ateş, yakıp yıkıcı olan,
Hum fi-hâhâlidûn	: Onlar orada, o hâlde, devamlı, sürekli,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Bakara Sûresi 39- Hakikatleri görmemezlikten gelip örtenler ve âyetlerimize karşı yalanlarda kalanlar, işte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler, onlar devamlı o hâlin içindedirler.

Bu âyeti incelediğimizde görüyoruz ki “el nar” kelimesi mevcuttur.

“Nar” kelime olarak ateş demektir. Ateşin yakıp yakması demektir.

Nâr kelimesine İhya sözlükte şöyle bir karşılık yazar: aydınlık, ışık, yakan şey, ateş

Bizde meâlimizi “Nâr” kelimesinin dilimizdeki karşılık olarak çevirdik.

Ki burada “Cehennem” kelimesi hiç geçmez.

Ki bazı müellifler “cehennem” kelimesini bu âyette hiç kullanmamıştır.

Süleyman Ateş Meali: “İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar ise ateş halkıdır, onlar orada ebedi kalacaklardır”

Yaşar Nuri Öztürk Meali: “Nankörlüğe sapıp âyetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar, ateşin dostu olacaklardır. Onlar orada sürekli kalacaklardır.”

12- Maddedeki iddia şöyledir; Bakara 36 da “Şeytan onların ayağını kandırdı” şeklinde tercüme edilmesi mümkün olan lafız “şeytani hallerine uydular” olarak Türkçe’ye aktarılmıştır. Böylece şeytan ve onun insanı saptırma çabası yok sayılmıştır.

Burada itham edilen, “şeytan ve onun insanı saptırma çabası yok sayılmıştır.” İddiası doğru değildir.

Ki bazı müelliflerde bazı âyetlerde buna benzer çevrimler yapmışlardır.

Buna iki örnek vermek istiyorum:

Mülk Sûresi 5. Muhammed Esed Meali: Biz, yeryüzüne en yakın olan gökleri ışıklarla süsledik ve onları [insanlar arasında bulunan] şeytan-ruhluların boş ve anlamsız spekülasyonlarına konu yaptık: ve onlar için yakıcı alevden bir azap hazırladık;

Mülk Sûresi 5. Mustafa İslamoğlu Meali: Doğrusu Biz, en yakın göğü kandillerle süsledik onları, şeytanlığa soyunanlar için gayba dair spekülasyon aracı kıldık ve onlara layık yakıp kavuran bir azap hazırladık.

Şeytan nedir, şeytan diye ayrı bir varlık varmıdır, yoksa şeytan denilen zalimleşmiş insan mıdır, bunları çok iyi düşüneliyiz.

Şeytan vardır, lâkin o nedir çok iyi araştıralım.

Ve şeytan denilen şey, her zaman masumlara zarar verir, kişiyi yolundan saptırır, Allah adını kullanarak kişileri kandırır ve kişileri yolundan saptırır.

Önce âyeti kelime açılımlı yazalım ve sonra şeytan ile ilgili düşüncemizi yazalım.

Bakara Sûresi 36: “Fe ezellehumâş şeytânü anhâ fe ahrecephumâ mimmâ kânâ fih ve kulnâhbitû badukum li badin aduvv ve lekum fîl ardı mustekarrun ve metâun ilâ hîn”

Fe ezelle humâ	: Fakat, geçmiş, geldiği yeri, özleri, ezeli, onlar,
Elşeytân	: Şeytani hâller, kötülük, benlik hâlleri,
An-hâ	: Ondan, oradan,
Fe ahrece-humâ	: Artık, ihraç, dışarı, çıkardı, onlar, ikilik,
Mimmâkânefihî	: Şeyden, oldu, içinde,
Kulnâhbitû	: Dedi, inin, ileri gitme,
Badukum li badinaduv	: Sizin bir kısmınız, bir kısmınıza, birbirinize, düşman,
Ve lekum fi el ard	: Sizin için, yeryüzü,
Mustekar	: Kalma, kararlı olmak, yerleşme yeri, barınma,
Ve metâun ilâ hinin	: Meta, geçinme, yarar, fayda, bir zamana kadar,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Bakara Sûresi 36: Fakat onlar; şeytani hallerine uydular, geldikleri yer olan özlemini unuttular, böylece onlar bulundukları makamdan dışarı çıktılar. Bildirdik: Siz ileri giderek birbirinizin düşmanı oldunuz. Yeryüzü sizler için bir barınma yeridir ve bir zamana kadar faydalanma vardır.

Kur'ân'da "İblis" ve şeytan diye ayrı iki kelime vardır. Toplum genelde ikisinin de şeytan olarak değerlendirir. Fakat Kur'ân'ı incelediğimizde her ikisinde de ince ayrıntılar gizlidir.

İblisliği, toprak boyutunda kalmak olarak yorumluyoruz.

Şeytanı; zalimleşmek, kötülükler yapmak, yakıp yıkmak, zarar vermek olarak değerlendiriyoruz.

Her ikisinin de ayrı bir varlık olarak değil, kişideki hallerin meydana getirdiği davranışlar, düşünceler, haller, eylemler olarak değerlendiriyoruz.

Şeytanı yok saymıyoruz, şeytana yüklediğimiz yorum farklıdır.

Şeytanın İhya sözlükteki tanımı şöyledir:

"Şeytân, uzaklık manasına "şatene" maddesinden "fey'al" veznindendir, uzak demektir. Gerçekte de şeytan haktan uzaktır. Aynı zamanda, yanma ve batıllık manasına "şeyt" kökünden, "fu'lan" vezninde olduğu, yanmış ve batıl anlamına geldiği ifade edilmiştir. Bu kullanımda kelime isim olduğu için çekimli olmuştur.

Şatane" kökünün Arap dilinin yabancı olduğu da ifade ediliyor. Bu nedenle şeytan bir cins isimdir. Bundan cin şeytanı anlaşılacakla beraber, insan şeytanı, hatta hayvan şeytanı olarak da anlaşılır.

Nitekim Kur'ân'da insan şeytanları ve cin şeytanları çok geçer. İnsan görünür fakat kötülükleri ve şeytanlıkları görülmez. Eserleriyle belli olur. Şu halde insan

şeytanında bile şeytanlık bir gizli iştir. Bunun için şeytan ismi, gizli, kötü bir kuvvet, kötü bir ruh düşüncesine döner.

Şeytan; Şa-ta-na” fiil kökünden gelir. Kelimenin anlamı, aceleci, dik kafalı, küstah, hain şeklinde tanımlanabilir. Ancak Kur’ân’da şeytanın bir kötülük objesi mi, yoksa bir şahıs mı olduğu sorusu cevaplanması zor olan meselelerdendir. Yalnız Kur’ân’da kötülük, özellikle Hz. Âdem’in yaratılışı anlatılırken bir şahıs olarak temsil edilmiş ve onun özel ismi ise, İblis olarak belirtilmiştir. İblis yalnız Allah’ın emirlerine uymayı redderek ve Âdem’e secdeyi kabul etmemekle kalmamış, ayrıca Allah’a karşı uzun bir mücadeleye de girişmiştir. Ama daha sonra Hz. Âdem ve Havva yasaklanan meyveden yiyince, onları isyana teşvik eden, İblis olarak değil, kötülük ilkesinin artık genel adı olan şeytan ile isimlendirilmiştir”

Görüldüğü gibi İhya sözlükte: “Ancak Kur’ân’da şeytanın bir kötülük objesi mi, yoksa bir şahıs mı olduğu sorusu cevaplanması zor olan meselelerdendir” böyle bir açıklama vardır.

Ayrıca, Elmalı Kur’ân tefsiri 1.cildinde şeytan kelimesi şöyle tarif edilir: “Şeytan herhangi bir azgın, yani azgınlıkta, şer ve kötülükte fevkalade bir yükselişle kendi sınıf ve benzerlerinin dışına çıkmış kötü, inatçı mânâsında bir cins isimdir”.....

Ayrıca Elmalı tefsirinde, şöyle kelimeler de vardır”- şeytanlık yollarına, şeytanca hareket edenlerin”

Bizim Kur’ân’dan anladığımız “şeytan” ayrı bir varlık değildir, kötülük zulüm yapan kişidir.

Şeytan; şa-ta-na kelimesinden gelir.

Uzaklaşan yani haktan uzak olan demektir.

Kişi, varlığın iç yüzünü yani oradaki rûhu göremediğinde haktan uzaklaşır. Hakk denilen rûhtur.

Şeytanlık iblislik ten doğar.

Yani şeytanın doğduğu yer, iblislik halidir.

Kişi varlığın sûret boyutunda kaldığında, kişide yavaş yavaş varlıktan menfaat edinme ve ego hâli gelişir.

Ve artık varlığa; iyi kötü, güzel çirkin, güçlü zayıf, düşük makam yüksek makam, köle kiral, zengin fakir, gibi düşünceler içinde bakar.

Ve haktan uzaklaşıldığında ego hali gelişir.

Ego içinde olan kişi de, yavaş yavaş kötü haller sergilemeye başlar.

İşte şeytan; tüm kötü haller içinde, benlik içinde, hasetlik, fesatlık, yıkıcılık içinde olana denir.

Şeytan hep kendi çıkarı içinde, kendi egosu içinde olandır,

Şeytan her hareketi kötülük içinde olandır.

Şeytanlaşan kişi; makam, mevki, şan, şöhret, çıkar, zenginlik, peşinde olur.

Hep dünya menfaati, şahsi çıkar peşindedir,

Şahsi çıkar için yakar, yıkar, parçalar, böler, öldürür, her şeyi yapar...

Kibir içinde olur, o öyle bir kibirdir ki kendi isteğine ulaşmak için: Yeri gelir tevâzû içinde görünür.

Yeri gelir gözyaşı içinde görünür.

Yeri gelir karamsarlık içinde görünür.

Yeri gelir korkutur.

Yeri gelir insanların inançlarını kullanır.

Ve her zaman Allah adını kullanarak hareket eder.

Yani o kişi hep sinsilik içindedir, içi başka dışı başkadır

Hep kendi çıkarları için hareket eder.

İşte kişide önce iblislik hâli oluşur ve daha sonra şeytanlık hâli oluşur.

Kişi; varlığın, libas yani dış elbisesinde kalıp, o varlığı tutan Hakk'ı göremiyorsa, işte o İblistir...

Ve böylece işte kim;

Varlığın eşya boyutunda kalıp, Hakk'tan uzaklaşıyorsa ve varlığı hep kendi çıkarı, makamı için kullanıyorsa o da şeytandır.

Şeytan olan hep kendi çıkarı için hareket eder.

İşte kim;

Varlığın dış boyutunda kalıp, Hakk'tan uzaklaşıyorsa, Böylece birilerini kerih görüp, birilerini yüce görüyorsa,

Kendi çıkarı için zarar veriyorsa,

Makam mevki için her türlü düzenbazlık içinde oluyorsa,

İnsanların ve varlığın hakkını yiyorsa,

Emaneti ehline vermiyorsa,
İnsanları fırkalara bölüyorsa,
Ben ve o, biz ve onlar deyip birilerini aşağılıyorsa,
Kimin dilinde kibir ifade eden sözler varsa,
Hep çıkarı için koşuyor, hep kötülük içinde oluyorsa,
Kendi şahsi çıkarı için birilerini kullanıyorsa,
Zenginlik, makam, şöhret, peşinde oluyorsa,
İşte o kişi şeytandır.
İşte şeytan taşlamak denilen, tüm bu kötü halleri
kendi içinden uzaklaştırmaktır.

Bu hallerden kurtulmanın yolu ise;
Varlığı her an, her yönüyle tutan hakikati anlamaktır,
Varlığın dış yüzünde kalmamaktır,
Varlığın iç yüzünü görmektir
Varlığın eşya boyutunda kalmamak, varlığın için-
deki işleyişi, nitelikleri anlamaktır

Eğer örnek vermek gerekirse;
İnsanın tenine, rengine, milletine, inancına takılıp
kalmamak,

İnsanın vücudunun işleyişini yapan, kalbini attı-
ran, kanını dolaştıran, hücrelerini çalıştıran gücü gö-
rebilmektir.

Yani tüm varlığı tutan, zâtı mutlak olan Allah'ı bil-
mek her an O'na secde şuuruyla yaşamaktır.

Secdenin sırrı varlıktaki “Hayy” sıfatını anlamakla
başlar.

Secdenin sırrı varlığın içindeki “Ruh”u anlamakla başlar.

Secdenin sırrı kendi varlığından geçmek, bütün varlığıyla Allah’a teslim olmaktır.

Secde eden artık o secdenen dönemez.

İşte o kişinin yürümesi de oturması da, yatması da, çalışması da, her hizmeti de secdedir...

Secde eden; varlığın ardında, varlığı var eden zât vardır, şuuruyla yaşar.

Tüm varlığı tutan o ulvî kudret ise Allah’tır.

Allah’ı layıkıyla bilen, ne iblislik haline, ne şeytanlık haline düşmez.

Allah’ı layıkıyla bilen o hallere düşse bile, o halden o anda hızla uzaklaşır.

Kendi içindeki şeytanı taşlamak ancak, Allah aşkı ile mümkündür.

İşte bu âyeti Kur’ân’dan anladığımız şekilde çevirdik.

13- maddedeki iddia: Kur’an’da geçen “İsrailoğulları” lügavi, dini ve tarihi tüm veriler göz ardı edilmek suretiyle”Ey Hakk yolunda yürüyenler!” şeklinde tercüme edilerek Kur’an’ın kendi bağlanmında sapkınlıkları ve nankörlükleri ile meşhur olan bir kavim “hak yolunda yürüyenler” olarak taddim edilmektedir. Benzer bir tercüme için bkz. Bakara 83, Bakara 122, Bakara 211.

İsrâiloğulları kelimesini Kur’ân’i anlamda incelersek: Kelime “İsrâ” kökünden gelir.

İsrâil Hazreti Yâkûb’a verilen isimdir.

Önce İhya Sözlükte “İsrâîl” kelimesini inceleyelim:

İhya Sözlük: “İsrâîl, yabancı bir isim olup, “Allah’ın kulu” demektir. Yâkûb (a.s.)’un ismidir. Yüce Allah bunu, “İsrâîl’in kendisine haram kıldığı şeyler hariç mealindeki âyette açıkça ifade etmiştir.”

İsrâiloğulları, İbrâni din büyüğü ve atası Yâkûb’un 12 oğlunun soyundan gelenlere verilen isimdir.

İsrâîl kelimesi “Tanrı’nın yolunda, doğru yolda, hakk yolunda olan, gibi anlamlara gelir.

İsrâ Sûresinde sunulan miraç hadidesi Hakk yolunda hakikatlere şahit olma işaretidir.

İsrâ Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Eski): Kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescidi Haram’dan (Mekke’den), kendisine bir kısım âyetlerimizi göstermek için, çevresini mübarek kıldığımız Mescidi Aksa’ya (Kudüs’e) götüren Allah’ın şanı yücedir. Doğrusu O, işitir ve görür.

İsrâ kelimesi, İsrâîl kelimesi aynı kökten gelen kelimelerdir.

İsrâîl, İbranice de “İsrâ el” kelime kökünden gelir.

İsrâîl kelimesi “Tanrı’nın yolunda, doğru yolda, hakk yolunda olan, gibi anlamlara gelir.

İsrâ Sûresinde sunulan miraç hadidesi Hakk yolunda hakikatlere şahit olma işaretidir.

Hazreti Yâkûb’undiğer adı ya da lakabı İsrâîl’dir.

İsrâîl kelimesinin mânası ile ilgili olarak tefsirlerde yer alan yaygın açıklama, bunun İbrânîce’de ‘abdullah (Allah’ın kulu) anlamına geldiği şeklindedir.

Kaynak: Taberî, Câmiu'l-beyân, I, 593; Zemahşerî, el-Keşşâf, I, 257-58; Fahreddin er-Râzî, Mefâtîhu'l-gayb, III, 31; İbn Kesîr, Tefsîr, I, 374 (el-Bakara 2/40).

İslâm kaynaklarında İsrâîl kelimesine verilen bir diğer mânâise “gece yürüyen / yolculuk eden” (yesrî bi'l-leyl) şeklindedir (سرى kökünden; اسراء=gece yürüyüşü). Hem Taberî (ö. 310/923) hem de Sa'lebî (ö. 427/1035) tarafından işaret edilen açıklamaya göre, Yâkub'un bu adla anılmasının sebebi, ikiz kardeşinden (Esav/'İys) kaçtığı sırada gündüz gizlenip gece yürümesinden dolayıdır, diye kayıtlarda yazılıdır.

Kaynak: Taberî, Târîh, I, 320; Sa'lebî, Kasasü'l-enbiyâ', s. 101. Ayrıca bk. İbnü'l-Esîr, el-Kâmil, I, 110. Kâ'b el-Ahbâr'dan gelen bir rivâyete göre İbrâhim “halîlullah”, İshak “zebîhullah”,

İsmâil “safiyullah”, Yâkub “İsrâîliyyullah”, Yûsuf ise “sadîkullah” şeklinde anılmaktadır. Bk. Kisâî, Kıssâsü'l-enbiyâ', s. 156-57.

Kur'ân'i incelediğimizde “İsrâ” İsrâîl” birçok anlama geliyor.

Şimdi çalıştığımız meâli inceleyelim:

Bakara Sûresi 83: “Ve iz ehaznâ mîsâka benî isrâîle lâ tabudûne illâllâhe ve bil vâlideyni ihsânen ve zil kur-bâvel yetâmâ vel mesâkîni ve kûlû lin nâsi husnen ve ekîmûs salâte ve âtûz zekât summe tevelleytum illâ kalîlen minkum ve entum muridûn”

Ve iz ehaznâ mîsakâ : Almıştık, sarılmak, biz, misak, söz vermek, yemin,

Benî isrâîle	: Hakk yolunda olanlar, İsrailoğulları, Yakub'un oğulları,
Lâ tabudûn illâ Allah	: Kul olmayın, Allah'tan başka,
Ve bi el vâlideyni İhsan	: Ana babaya, doğurtan, mürşid-i kâmil, İyi davranın,
Ve zi el kurba	: Sahip, yakınlarınıza, yakınlık,
Ve el yetâmâ	: Yetimler, atalarının inancından kopmuş olan,
Ve el mesâkîni	: Miskinler, çaresiz, yoksun, hakikati arayan,
Ve kûlûlielnâs Husnen	: Söyleyin, deyin, insanlara, Güzel, iyi hoş, hoş sözler, güzel davranışlar,
Ve ekîmû es salâte	: Her an sâlat üzere olmak, Hakk'a bağlılık,
Ve âtû ez zekâte	: Kendinizde olanı paylaşın, zekât verin, temizlenin,
Summetevellaytum	: Sonra, yoksa, siz yüz çevirdiniz, cehalete döndünüz,
İllâ kalilen min- kum	: Ancak, sadece, az, sizden,
Ve entum müridun	: Siz, yüz çeviren, reddeden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 83: Hakk yolunda olanlardan söz aldık: Allah'tan başkasına kul olmayın, anne ve babanıza, yakınlarınıza, yetimlere, çaresizlere iyi davranın, insanlara güzel hoş sözler söyleyin, her an Hakk'a bağlılık şuuru ile hareket edin, temizlenme içinde olup kendinizde olanı paylaşın. Yoksa sizden az bir kısmınız hariç, eski cehalet hallerinize dönerseniz ve sizler yüz çeviren olursunuz.

Bakara Sûresi 122: "Yâ benî isrâîlezkurû nimetiyletî enamtü aleykum ve ennî faddaltukum alel âlemîn."

Yâ benî isrâîl	: Ey, Hakk yolunda olanlar, İsrailoğulları, Yakuboğulları,
Uzkurûnimetiye	: Zikredin, hatırlayın, anın, anlayın, nimet, sıfat,
Enamtualeykum	: Varlığı, halk, nimetler, sıfatlarımı, nitelik, üzerinizdeki,
Ve ennîfaddaltu-kum	: Muhakkak ki ben, fazilet, erdemlik, lütuf, rızık, siz,
Alâ el âlemîne	: Kimseleri, âlemleri, topluluklar, tüm varlığı,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 122: Ey Hakk yolunda gidenler! Varlığınızı oluşturan üzerinizdeki sıfatlarımı anlayın. Tüm varlığı ve sizi lütuflarımla sarıdığımı anlayın.

Bakara sûresi 211: “Sel benî isrâîle kem âteynâhum min âyetin beyyineh ve men yubeddil ni'metallâhi min ba'di mâ câethu fe innallâhe şedîdul ikâb”

Sel	: Sor, araştır, sorgula, anla,
Benî isrâîle	: İsrailoğulları, Hakk yolunda olanlar, Yakuboğulları,
Kem âteynâ-hum	: Ne, kaç, nice, verdik, sunduk, onlar,
Minâyetinbeyyinetin	: Âyet, delil, işaret, açıklanmış, apaçık deliller,
Ve men yudebbil	: Kim, değiştirir, değişim içine olur,
Nimet Allah	: Nimet, ilim, fayda, yarar, lütuf, tecelli, Allah,
Min badi mâcâet-hu	: Sonra, ondan sonra, şey, ne, değil, gelen, sunulan, o,
Fe inne Allah	: Artık, böylece, muhakkak, Allah,
Şedîd el akabe	: Daha fazla, şiddetli, zorluk, güçlük, müşkül,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 211: Hakk yolunda olanlara sor; onlar sunduğumuz nice apaçık deliller üzere oldular. Allah'ın nimeti kendine sunulduktan sonra, kim onu bir değiştirme içinde olursa, artık muhakkak ki o Allah'ı anlamada büyük müşküllerde kalır.

İncelendiğinde görüleceği üzere “beni İsrâîl” kelimesini kendi dilimize çevirdik.

Burada yapılan iddia ”sapkınlıkları ve nankörlükleri ile meşhur olan” sözünü söyleyen kişiye bırakarak, biz sadece “beni İsrâîl” kelimesinin karşılığını birçok sözlükte ve birçok çalışma yapan akademisyenlerin araştırmalarında araştırdık ve ona göre meâlyaptık.

Bizi ilgilendiren tarihte “beni İsrâîl” kelimesi ilk olarak ortaya çıktığında ne anlamda kullanıldı, bunu araştırdık.

14. Maddede yapılan iddia ise şöyledir: Bakara âyet 51, “Mûsâ cehatetin karanlığından geçip Rabhine döndü. Tecellilerimizianlayıncaya kadar tefekkür etti. Sonra siz ise, eski cehalet hallerinizdeki tapınmalarınızasarıldınız ve siz zalimlerden oldunuz.” şeklinde tercüme edilerek Hz. Mûsâ’nın Tür dağıkıssası ve İsrailoğullarının buzağıyı tanrı edinmelerinden bahseden âyet, tamamenbambaşka bir hal alarak tebdil ve tağyire tabi tutulmuştur.

Şimdi Bakara Sûresi 51. âyeti inceleyelim.

Bakara Sûresi 51: “Ve iz vâadnâ mûsâ erbaîne leyleten summettehaztumul icle min badihî ve entum zâlimûn”

Ve iz vaadnâ Mûsâ : Sözler, tecelli, vaat, ortaya çıkış, biz, Mûsâ,

Erbain	: Rabb'edönmek, kısım kısım, kırk,
Leyleten	: Gece, cehaletin karanlığı, fenalar,
Summeittehaztum	: Sonra, sarıldınız, edindiniz,
El icle	: Eski cehalet âdetleri, tapınma, buzağı,
Min badi-hi	: Ondan sonra,
Ve entumzâlimîn	: Siz, zulümlerde olan, haksızlık,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 51: Mûsâ cehaletin karanlığından geçip Rabbine döndü. Tecellileri-mizi anlayıncaya kadar tefekkür etti. Sonra siz ise eski cehalet hallerinizdeki tapınmalarınıza sarıldınız ve siz zalimlerden oldunuz.

Burada kelime açılımında incelendiğinde, bu âyetten anladığımıza göre yaptığımız yorum şöyledir.

el icle: eski cehalet adetleri, tapınma, buzağı, gibi anlamlara gelmektedir.

Bu âyette verilen mesaj tapınma hallerine işaretler.

Yoksa tapınılan buzağı değil, kişinin tapınma adetleridir.

Erbain: rabbe dönmek, kısım kısım, kırk,, gibi anlamlara gelir.

Erbaa: rab kökünden gelir.

Erbaa, Rabia, Rab, Rububiyet, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Leyleten: Gece, cehaletin karanlığı, fenalar, gibi anlamlara gelir.

Bizim bu âyetten anladığımız anlama göre meâl yapılmıştır.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 51: Diyanet Vakfı Meali: Mûsâ'ya kırk gece (vahyetmek üzere) söz vermiştik. Sonra haksızlık ederek buzağıyı (tanrı) edindiniz

Bakara Sûresi 51: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Hani bir zamanlar Mûsâ'ya kırk gecelik vaad verdik de sonra siz onun arkasından buzağıyı put edindiniz ve o halinizle zalimler idiniz.

Bakara Sûresi 51: Elmalılı Meali (Orjinal): Ve bir vakit Mûsâya kırk geceye vâd verdik, sonra siz onun arkasından danaya tutuldunuz zulmediyordunuz

Bakara Sûresi 51: Abdullah Parlıyan Meali: ve nasıl Mûsâ'yı Sina dağında kırk gece tuttuğumuzu ve O'nun yokluğunda takılarınız, süs eşyalarınızla edindiğiniz buzağıya tapmaya başladığınızı ve böylece zalimlerden olduğunuzu

Bakara Sûresi 51: Hasan Basri Çantay Meali: Hani Mûsâ ile kırk gece («Tur» da kalmak ve ondan sonra kendisine Tevrat verilmek üzere) vaidleşmişdik. Yine siz onun arkasından (nefsinizin) zaalimler (i) olarak («Sâ-mirî» nin tanrı diye gösterdiği) buzağıya tutunmuş (onu tanrı edinmiş) diniz.

15.Maddedeki İddia: İsrailoğullarına indirilen “sa’ika/yıldırım” azabından bahseden Bakara 55 âyeti “Siz hervarlıktaki o ilahi sese sarılın ve siz bakıp inceleyin” şeklinde uyduruk bir şekilde tercüme edilmiştir.

Öncelikle şunu belirtmek isterim.

İddialarda “yanlış, uyduruk” diye ithamlar hiç doğru değildir.

Onurlu davranış” değişik, farklı, başka bir bakış açısı, uyumlu değil” olmalıydı.

Bir başka bakış açısına “yanlış” demek, ille de bu doğru gibi bir yaptırıma yol açar.

Farklı bakış açılarına saygı duyulmalıdır.

Yine diyanetin kendi sayfasından cevap vermek istiyorum.

Diyanetin hazırladığı (Kur’an-ı kerim ve Türkçe Anlamı) isimli tercümenin önsüzünde deniyor ki:

(Kur’an-ı kerim, Türkçeye değil, hiçbir dile hakkıyla çevrilemez. Kur’an-ı kerimde muhtelif mânâlara gelen lafızlar vardır. Böyle bir lafzı tercüme etmek, çeşitli manalarını bire indirmek olur ki, verilen tek mananın murad-ı ilahi olduğu bilinemez.)

Şimdi de iddiaya cevap yazalım:

Bakara Sûresi 55: “Ve iz kultum yâ mûsâ len numine leke hattâ nerallâhe cehreten fe ehazetkumus sâikatu ve entum tenzurûn”

Ve iz kutlum yâ Mûsâ	: Olduğu zaman, dediğinizde, ey Mûsâ,
Lennumine leke	: Değil, asla, olmaz, inanmak, sana,
HattâneraAllâh	: Görmek, görmedikçe, Allah,
Cehreten	: Açıkça, zahiren, apaçık,
Fe ehazet-kum	: Aldı, yakaladı, sardı, siz,
El saikat	: İlahi ses, kudretli ses, yıldıırım,
Ve entum tenzurûne	: Siz, bakıp görmek, araştırmak, incelemek,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Bakara Sûresi 55: Dediler ki: Ey Mûsâ! Allah’ı açıkça görmeden inanmayız. Bildirildi: Siz her varlıktaki o ilahi sese sarılın ve siz bakıp inceleyin.

Kur'ân'da geçen: Sâika, savâik, Berk, Ra'd, kelimele-
rinin sunduğu anlam çok ince düşünülmelidir.

Kur'ân bazen benzetlemelerle seslenir.

Şimdi “saika” kelimesini inceleyelim.

İhya Sözlük: Sâ'ika;; gâyet şiddetli, kuvvetli, hızlı bir
çarpıştır,

Saika (Osmanlıca sözlük)

1.Yıldırım. Ölüm, mevt.

2.Nüzul ateşi.

3.Semadan gelen şiddetli ses.

4.Mühlik ve azab.

5.Bulutları sevke vazifeli melek.

İhyaya baktığımızda, kuvetli bir çarpışmanın sonu-
cundaki çıkan ses,

Osmanlıca sözlüğe baktığımızda; semadan gelen şid-
detli ses, gibi anlamalar içeriyor.

Bu âyeti incelediğimizde anlıyoruz ki” sâika” ilâhi
sese işaret ediliyor.

Şimdide farklı müelliflerin, meallerinden kıyaslama
yaparak, farklılıkları görelim.

Bakara Sûresi 55. Elmalılı Meali (Orjinal): Ve bir va-
kit «ya Mûsâ, dediniz: Biz Allahı aşikâre görmedikçe se-
nin sözünle asla inanmıyacağız» bunun üzerine sizi o
saika yakalayiverdi bakınıp duruyordunuz

Bakara Sûresi 55. Süleyman Ateş Meali: Bir za-
man da: “Ey Mûsâ, biz Allah’ı açıkça görmedikçe sana

inanmayız,” demiştiniz de derhal sizi yıldırım gürültüsü yakalamıştı; siz de bunu görüyordunuz.

Bakara Sûresi 55. Mustafa İslamoğlu Meali: Bir zaman da demiştiniz ki: Ey Mûsâ! Allah’ı açıkça görmeye dek sana kesinlikle inanmayacağız. Ve ardından siz bön bön bakarken yıldırım çarpmışa dönmüştünüz.

Bakara Sûresi 55. Muhammed Esed Meali: Ve [hatırlayın] (hani,) “Ey Mûsâ, doğrusu Allah’ı kendi gözümüzle görmedikçe sana asla inanmayacağız!” dediğinizde, (işte o an) siz daha (ne oluyor diye) çevrenize bakınıp dururken ceza yıldırımını sizi yakalamıştı.

Bakara Sûresi 55. Abdullah-Ahmet Akgül Meali: Ve (haddinizi aşıp) demiştiniz ki: “Ey Mûsâ, biz Allah’ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız.” Bunun üzerine yıldırım sizi (çarpıp kendinizden) almıştı. Ve siz (öylece baygın ve şaşkın) bakıp durakalmıştınız.

Görüldüğü gibi, Elmalılı Meali’bde Elmalı Hamdi Yazır “sâika” kelimesini hiç çevirmemiştir.

Bizde bu âyette “saika “kelimesini her yeri saran “ilâhî ses” olarak düşündük ve meâlimizi ona göre yaptık.

16. Maddedeki İddia: Kur’an kıssaları mealde tamamen tahrif edilmiştir. Bkz. Bakara 67-73; Bakara 236- 253

Bakara 260; Tevbe 25.

Kıssalar tahrif edilmiş değil, kıssalardan verilen mesajlar yakalanmaya çalışılmıştır.

Önce Kıssa/Kasas kelimesini inceleyelim:

İhya Sözlük:

“Kıssa/Kasas esasen mastardır. Lugattaki mânâsı bir şeyin izini takip ederek arkasına düşmektir. “Fe ertâde alâ eserîhima kasasan” “İzlerini takip ederek geriye döndüler” demektir. Ayrıca, aynı kökten çıkarak, önemli bir haberi nakletmek, anlatmak mânâsına gelir. Anlatılan haber veya hikâyede mastar mânâsı ile mef’ul yani maksus mânâsına kasas, yahut kıssa denilir ki “kaf”ın kesri ile kısas bunun çoğuludur.

Kıssa ise, izi takip olunmaya değer olaylar mânâsına gelir.”

Osmanlıca sözlük:

Kıssa: Hikâye. İbret verici hikâye, Vak’a, Mâcerâ, Rivâyet.

Kıssa: kendisinden bir ders çıkarılması gereken olay, konu, kısa öykü, fıkra.

Kıssa kelimesini her sözlükte incelediğimiz zaman, ders çıkarılması gereken olay, hikaye gibi kavramlarla karşı karşıya kalıyoruz.

Kur’ân’da da birçok kıssa vardır.

Önemli olan bu kıssalardan kendimize ne ders çıkarıyoruz.

Kur’ân her zaman kişinin kendine hitap ediliyormuş gibi okunmalıdır.

“Kıssalardan hisseler çıkarılmalıdır” sözü dilimize yerleşmiştir.

Yûsuf sûresi 3. Âyette:“Sana okunan şeylerden kıssaların en güzelini bildiriyoruz” diyerek Yûsuf Sûresinden

kendimize en güzel dersleri çıkarmalıyız mesajını almalıyız.

Bu kıssalardan bir örnek vermek gerekirse; Hazreti Mûsâ'nın firavunun sarayında, firavunun din adamları denilen kesimle ilmi bir münazara yapılır.

Ama bu meallerde ve kıssalarda nasıl anlatılır.

Firavunun Din adamları denilen kesim asalarını bırakır, onların asaları yılan olur, Hazreti Mûsâ'nın bıraktığı ejderha olur ve firavunun din adamları denilen kesimin yılan olan asalarını yutar.

Kimi buna olduğu gibi inanır.

Ama biz bunu daha farklı düşünüyoruz.

Firavunun sarayında olan olay, hakikatlerin konuşulması idi.

Karşılıklı ilmi bir münazara idi.

A'râf sûresi 107: Diyanet Meâli: "Bunun üzerine Mûsâ, asasını yere attı. Bir de ne görsünler, apaçık bir ejderha."

Tâ-Hâ Sûresi:

64- Artık sizler tartışmak için toplanın, sonra saflar halinde olun ve kim o zaman üstün gelirse zafer onundur.

65- Dediler, ya Mûsâ, önce sen mi bildiklerini ortaya koyacaksın yoksa biz mi koyalım?

66- Mûsâ dedi ki; hayır siz ortaya koyun. Lâkin onların bağlandıkları şeyler ve taşıdıkları, etkilendikleri şeyler bir hayalden ibaret, bir arayıştan ibaret.

Tâ-Hâ Sûresini incelediğimizde anlıyoruz ki, aslında yapılan şey, bir mecliste ilmi bir tartışma idi.

Mûsâ, ilme dayalı bilgileri bir bir ortaya koydu.

Firavunun din adamları denilen kesim de, kendi bilgilerini ortaya koydu.

Sonuçta anlaşıldı ki, Mûsâ'nın ortaya koyduğu bilgiler, Tevhîd hakikatleri idi.

Firavunun din adamları, Mûsâ'nın ortaya koyduğu bilgilerin daha delile dayalı, ispata dayalı olduğunu anladılar ve teslim oldular.

Kur'ân'daki kıssaların içinde de hepimize mesajlar vardır.

Herkes kendi bakış açısına göre, bu mesajları yakalar.

“kıssaları mealde tamamen tahrif edilmiştir” iddiası doğru değildir.

Bizlerde kıssalarda kelime karşılığını çalışarak ne anladıysak onu meâlledik.

Şimdi idiada örnek gösterilen âyetleri inceleyelim:

Bakara Sûresi 67: “Ve iz kâle mûsâ li kavmihi innal-lâhe yemurukum en tezbehû bakaraten kâlû e tettehîzunâ huzuvâ kâle eûzu billâhi en ekûne minel câhilîn”

Ve iz kâle Mûsâ li kavm hî	: Demişti, Mûsâ, kavmine,
İnne Allah	: Muhakkak, Allah,
Yemuru-kum	: İşleyiş, hüküm, yetki, siz,
En tezbehû	: Kesmenizi, yok etmek,
Bakaret	: İnek, eski âdetler, eski tapınma,
Kâlû e tettehîzu-nâhuzuv	: Dediler, ediniyorsun, biz, alay, önemsememe,
Kâleeûzu bi Allâh	: Dedi, sığınmak, Allah'a,
En ekûne min el câhilîn	: Olmak, o hâlde olmak, cahillik, bilgisizlik,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 67: Mûsâ kavmine: Allah, sizin vücut varlığınızda her işleyendir, eski cehalet hallerinizdeki o tapınmalarınızı yok edin, dedi. Dediler ki: Bizimle alay mı ediyorsun. Dedi ki: Bilgisizlikten Allah'a sığınırım.

Bakara Sûresi 73:

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 73: “Fe kulnâdribûhu bi badîhâ kezâlike yuhyîllâhul mevtâ ve yurîkum âyâtihî leallekum takîlûn”

Fe kulnâ ıdrubu hu	: Böylece, bildirdik, vurguladık, darbe, çarpmak, tesir, o,
Bi badî-hâ	: Bazı, her, kısım, onu,
Kezâlikeyuhyi Allah	: İşte böylece, bu, diri olan, hayat verir, Allah,
El mevtâ	: Nutfe, öz, ölü, idraksizlik,
Ve yuri kum âyetihî	: Gösterir, görür, anlamak, işaret, delil, ayet,
Lealle kum takîlûn	: Umulur ki, siz, akıl edersiniz, düşünürsünüz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 73- Böylece onlara her hakikati vurguladık. İşte siz ölü gibiyken, sizi hakikatleriyle diriliğe ulaştıran Allah'tır ve O âyetlerini size her yerden her an gösterir, umulur ki siz akıl edip düşünürsünüz.

Bakara Sûresi 236:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 236: “Lâ cunâha aleykum in tallaktumun nisâe mâ lem temessûhunne ev tefridû lehunne

farîdât ve mettiûhunne alel mûsi kaderuhu ve alel muk-
tiri kaderuhu metâan bil marûf hakkan alel muhsinîn”

Lâ cunâhaaleykum	: Artık, yok, vebal, günah, hata, üzerinizde,
În talaktum	: Eğer, bırakmak, ayrılmak,
El nisâe	: Nefsini anlama yolunda olan,
Mâlem temessû-hunne	: Değil, şey, ne, değil, temas, dokunma, yakınlaşmak, onlar,
Ev tefridulehunne	: Ya da, veya, yüklemek, şart, karşılık, teklik, onlara,
Faridaten	: Görev, hizmet, mehir,
Ve mettiû-hunne	: Meta, fayda, yarar, onlar,
Alâ el mûsi	: Genişlik, rahatlık, zenginlik, bilgilendirmek,
Kadere hu	: Ölçü, kudret, o, muktedir olan,
Ve alâel muktiri	: Üzerine, için, hakkında, fakir, kıt, yetersiz, bilgisiz,
Kaderu-hu	: Ölçü, kudret, o, muktedir olan,
Metâan	: Meta, fayda, yarar, yardım,
Bi el maruf	: İrfaniyet, bilgili, iyi olan,
Hakk	: Hak olan, doğru, gerçek, mecburi, farzdır,
Alâ el muhsinîne	: Muhsinlere, iyilik yapan, lütuf, sunan, veren, ihsan eden,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Bakara Sûresi 236: Nefsini anlama yolunda olanların cehaletten ayrılmaları için, onların hallerine temas etmeden yardım etmenizde ya da onların yapması gerekenleri sunmanızda size bir vebal yoktur. Onları, bir ölçü içinde hakikatlerden bilgilendirerek faydalandırın. Bilgisizlik içinde olanlara, bir ölçü içinde irfaniyetle yardım etmek, Muhsinlerin üzerine farzdır.

Bakara Sûresi 253:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 253: “Tilker rusulu faddalnâ badahum alâ badin minhum men kellemallâhu ve rafea badahum derecât ve âteynâ îsâbne meryemel beyyinâtî ve eyyed-nâhu bi rûhıl kudus ve lev şâallâhu maktetelellezîne min badihim min badi mâ câethumul beyyinâtu ve lâkinihtelefû fe minhum men âmene ve minhum men kefer ve lev şâallâhu maktetelû ve lâkinnallâhe yefalu mâ yurîd”

Tilke el resul faddalnâ	: O, bu, resûl, fazilet, erdemli, lutûf, biz,
Bada hum alâ badın minhum	: Bazıları, onlar, bazılarına, birbirlerine, onlar,
Men kelleme Allâh	: Kim, kimse, kelam, konuşmak, Allah,
Ve rafeabada hum	: Yüce, yüksek, refah, bazıları, onlar,
Derecât	: Derece, makam, mertebe,
Ve âteynâîsa ibne Meryeme	: Sunduk, verdik, biz, Meryem oğlu İsa,
Elbeyyinati	: Açıklamalar, delillerle açıklamalar,
Veeyyednâ hu	: Destek, onay, güç, kuvvet, biz, o,
Bi ruh el kudus	: Rûh, kutsal, tertemiz, kutsal ruh, mukaddes,
Velev şâe Allâh	: Eğer, istek, dilek, anlamayı istemek, Allah,
Mâiktetelu ellezîne	: Öldürmez, yazık etmez, zarar vermez, o kimseler,
Min badi him min badi	: Sonra, bazı, onlar, birbirlerini,
Mâcaet hum	: Sonlara gelen şey, sunulanlar,

Elbeyyinat	: Açıklamalar, deliller,
Ve lâkin ihtelef	: Lakin, fakat, ayrılık, ikilik, ihtilaf,
Fe min hum men âmene	: Artık, onlardan, kim, kimse, inanır, iman eder,
Ve minhum men kefare	: Onlardan, kim, kimse, hakikatleri örttü,
VelevşâeAllâh	: Eğer, istek, dilek, anlamayı istemek, Allah,
Mâiktetelu	: Öldürmez, yazık etmez,
Ve lâkinne Allâh yefalu	: Lakin, amma, fakat, Allah, fâil olan, işleyen, yapan,
Mâyuridu	: Şey, ne, değil, irade, istek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 253- O resul-ler Bizi anlayan erdemli kimselerdi. Onlardan bazıları bazılarından daha erdemliydi. Allah'ın kelamını anlayan kimselerdi. Onlardan bazılarının dereceleri yüksekti. Meryemoğlu İsâ, apaçık delillerle sunduklarımızı ve ondaki kuvvetin mukaddes Ruh'umuz olduğunu anlayanlardandı. Onlardan sonra gelenlere, apaçık delillerle hakikatler sunulduğu halde, eğer Allah'ı anlamak isteselerdi birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat onlar ayrılığa düştüler. Onlardan iman eden kimseler de vardır ve onlardan hakikatleri görmemezlikten gelip örten kimseler de vardır. Eğer onlar Allah'ı anlamayı isteselerdi birbirlerini öldürmezlerdi. Tüm varlığın işleyişinde fâil olan Allah'tır, ne varsa O'nun iradesiyledir.

Kendi çalışmamız:

Şimdi örnek gösterilen Bakara Sûresi 260. âyeti inceleyelim.

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 260: “Ve iz kâle ibrahîmu rabbî erinî keyfe tuhyil mevtâ kâle e ve lem tu'min kâle belâ ve lâkin li yatmainne kalbî kâle fe huz erbeaten minet tayri fe surhunne ileyke summecal alâ kulli cebelin minhunne cuzen summe eduhunne yetîneke sayyen valem ennal-lâhe azîzun hakîm”

Ve iz kâleibRahîm	: Demişti, İbRahîm,
Rabbîerinî	: Rabbim, göster, öğret, bildir, bana,
Keyfe tuhyi	: Nasıl, dirilik, hayat, hayat verensin,
El mevtâ	: Nutfe, öz, ölü, idraksizlik,
Kâlee ve lem tumin	: Dedi, bildirdi, inanmıyor musun?
Kâle belâ	: Dedi, hayır, bilakis, inanırım,
Ve lakin li yatmainne	: Fakat, lâkin, mutmain, içi rahat, şüphesi kalmamış,
Kalb	: Kalbim, idrak, anlayış, ilmî olarak anlamak,
Kâlefe huz	: Dedi, bildirdi, öyleyse, tut, sarıl, edin,
Erbeaten	: Dört, dört makam, Rabbe dönmek,
Minet tayri	: Kuşlar, uçmak, yücelik, yüksek, hissiyat,
Fe sur hunneileyke	: Analiz etmek, sır, gizli, ayır, dağıt, sen, burada,
Summeicalalâkulli	: Sonra, kıl, yap, edin, anla, hepsi için, tüm varlık,
Cebelin	: Dağ, yücelik, âlim fazıl kimse, ileri gelen, erdemlilik,
Minhunnecuzen	: Onlardan, onlardaki, cüz, parça, kısım,
Summeiduhunne	: Sonra, davet, çağır, onlar,
Yetine-ke sayen	: Gelir, bulur, sen, takip, izler, peşinde, arayış,
Ve alem	: Bil, bilim, ilmin sahibi,
EnneAllâhAzîz	: Olduğu, Allah, yüce, sıfatların sahibi,
Hakîm	: Hakîm olan, tüm bedenlere hâkim olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 260- İbrahim demişti ki: Rabbim! Nutfeden nasıl hayat verensin bana bildir. O'na bildirildi: Yoksa inanmadın mı? Dedi ki: Evet inandım, lâkin ilmi olarak anlayayım, içimde şüphe kalmasın. O'na bildirildi: Rabbine dönerek onun yüceliğine sarıl, sonra da tüm varlıktaki onun tecellilerini analiz et. Sonra bütün hepsini bir erdemlilik içinde anla. Tüm varlığın O'ndan bir cüz olduğunu bil. Sonra bu hakikatleri arayanlar sana geldiklerinde, onları davet et ve tüm sıfatların sahibinin, tüm bedenlere hâkim olanın Allah olduğunu bilip anlat.

Şimdi örnek gösterlen Tevbe Sûresi 25. âyeti inceleyelim.

Tevbe Sûresi 25: “Lekad nasarakumullâhu fî mevâtine kesîratin ve yevme huneynin iz acebetkum kesretukum fe lem tugni ankum şeyen ve dâkat aleykumul ardu bi mâ rahubet summe velleytum mudbirîn”

Lekadnasarakum Allah	: Andolsun, doğrusu, yardım, siz, Allah,
Fî mevâtinekesirat	: Yerler, birçok yer, müşküllu hâller, çok, birçok hâlde,
Veyevmehuneynin	: Gün, vakit, vadi, geçmişe duyulan özlem, Huneyn günü,
İz acebet-kum	: İcabet, etkinleme, yönelme,
Kesret kum	: Çokluk, siz,
Fe lem tugni	: Sonra, değil, gani değil, fayda, zenginlik, anlayamamak,
Ankumşeyen	: Sizden, bir şey,
Ve dakataleykum	: Dar gelme, aciz kalma, daralan, size,
El ardu	: Yeryüzü,

Bi mârahubet	: Bir şey, değil, ne, karşılama, ağırlama, geniş,
Summevelleytum	: Sonra dönüp gitme, eski hâline sığınma,
Mudbir	: Geçmişine dönme, eski bildikleri, gerisi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 25- Doğrusu, birçok müşkilli hallerinizde ve geçmişe duyduğunuz özlere, sizin kesrete yönelmeniz, sonra da sizin bir şeyi anlayamadığınız durumda ve sizin aciz kaldığınız durumlarda, yeryüzünde olanları anlamanızda, sonra da geçmişinizdeki eski bildiklerinize dönme halinizin sıkıntısında, sizin yardımcınız Allah'tır.

Bu âyetleri incelediğimizde anladığımız anlam şudur:

Bakara 67-73; Bakara 236- 253, Bakara 260; Tevbe 25.

Bakara Sûresi 67:

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: 67- Mûsâ kavmine: Allah, sizin vücut varlığınızda her işleyendir, eski cehalet hallerinizdeki o tapınmalarınızı yok edin, dedi. Dediler ki: Bizimle alay mı ediyorsun. Dedi ki: Bilgisizlikten Allah'a sığınırım.

İki ayrı meal örnek göstererek açıklamaya çalışacağım.

Elmalılı Meali (Orjinal): “Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlencilerine mi koyuyorsun? Dedi: Allah'a sığınırım öyle cahillere katılmaktan”

Diyanet İşleri Meali (Eski): “Mûsâ milletine: “Allah muhakkak bir sığır boğazlamanızı buyuruyor” demişti;

“Bizi alaya mı alıyorsun?” dediklerinde de: “Cahillerden olmaktan Allah’a sığınırım” dedi.”

“Bakaret: inek, eski adetler, eski tapınma adetleri“

ElmalıHamdi Yazır “Bakare” kelimesini aynen bırakmıştır.

Bizim buradan anladığımız boğazlanan bir inekten murad, eski tapınma adetlerinin yok edilmesi mesajıdır.

Yoksa inek denen bir hayvanın kesilmesi değildir.

Çünkü Mûsâ’nın kavmi tapınma adetleri içindeyken Mûsâ onlara hakikatleri vurgulamıştır.

Her müellif âyetten ne alıyorsa ona göre anlam verir. Saygı duyarım, bizim bu âyetten anladığımız mesaj budur.

Bakara Sûresi 73:

Bakara Sûresi 73: Tevhîd-i Kur’ân Meâli: “Böylece onlara her hakikati vurguladık. İşte siz ölü gibiyken, sizi hakikatleriyle diriliğe ulaştıran Allah’tır ve O âyetlerini size her yerden her an gösterir, umulur ki siz akıl edip düşünürsünüz.”

Bakara Sûresi 73: Elmalılı Meali (Orjinal): “Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız”

Bakara Sûresi 73: Diyanet İşleri Meali (Eski): “Sığı-rın bir parçasıyla ona vurun” dedik. İşte böylece Allah ölüleri diriltir ve aklınızı kullanasınız diye size âyetlerini gösterir.”

Bakara Sûresi 73: Diyanet İşleri Meali (Yeni): “Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun” dedik. (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.) İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini de size böyle gösterir.”

Burada dikkatlice incelediğimiz zaman; Diyanet İşleri Meali (Yeni) meâlinde (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.) (mucizelerini) kelimeleri, Diyanet İşleri Meali (Eski) meâlinde yoktur.

Ve burada sormak gerekir:

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun” dedik. (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.)... Diyanet İşleri Meali (Eski): “Sığırın bir parçasıyla ona vurun” dedik. İşte böylece Allah ölüleri diriltir.

Bu iki meâl arasında (ölü dirildi), Allah ölüleri diriltir farklılığı nedir?

Sığırın bir parçası ile öldürene vurulduğunda, başka bir ölünün dirilmesi nedir?

Bizim bu meâlden anladığımızı şudur: Kişi tapınma adetlerinde kaldığı müddetçe dirilemez, yâni Allah'ın hakikatlerine ulaşamaz. Ama kişi ölü gibi olduğunu anlar, yani Allah idrakinden yoksun olduğunu anlarsa ve tapınma adetlerini bırakır, hakikatlere yönelirse, hakikatlerle diriliğe ulaşır.

“umulur ki siz akıl edip düşünürsünüz.” Âyeti bize aklımızı çalıştırmamız gerektiğini sunar.

Bakara Sûresi 236:

Tevhîd-i Kur'ân Meâli Bakara Sûresi 236- Nefsini anlama yolunda olanların cehaletten ayrılımları için,

onların hallerine temas etmeden yardım etmenizde ya da onların yapması gerekenleri sunmanızda size bir verbal yoktur. Onları, bir ölçü içinde hakikatlerden bilgilendirerek faydalandırın. Bilgisizlik içinde olanlara, bir ölçü içinde irfanîyetle yardım etmek, Muhsinlerin üzerine farzdır.

Bakara Sûresi 236:Diyanet İşleri Meali (Eski): Kadınlara el sürmeden ve mehirlerini biçmeden onları boşarsanız size sorumluluk yoktur. Onları zengin kendi çapına, fakir kendi çapına uygun bir şekilde faydalandırın. Bu iyi davrananların şanına yakışır bir borçtur.

Bakara Sûresi 236:Diyanet İşleri Meali (Yeni): Kendilerine el sürmeden ya da mehir belirlemeden kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. (Bu durumda) -eli geniş olan gücüne göre, eli dar olan da gücüne göre olmak üzere- onlara, aklın ve dinin gereklerine uygun olarak müt'a verin. Bu, iyilik yapanlar üzerinde bir borçtur.*

Diyanetin eski ve yeni meâlîni incelediğimizde birinde “müt'a” vardır, diğerinde yoktur ve birçok farklılık vardır.

Ve diyanetin meâlî ne yazıkki erkeğe seslenen bir tanrı algısı vermektedir.

Ve zaten meâlîleri incelediğimizde bu algı Kur'ân'ın hemen hemen her yerine yayılmış.

Allah kadın erkek ayrımı yapmadan insana seslenir.

Burada bile onlarca soru sorulabilir.

“kadınları boşarsanız” diye erkeğin kadını boşama mesajı verilirken, Peki, kadının erkeği boşama hakkı yok mu?

Bizim bu âyetten anladığımız şudur:

Öncelikle “ Nisa” dan murad nedir bundan bahsetmek istiyorum.

Kelime ve harflere kadar olan incelememizde rastladık ki, “Nâs, Nisâ” bağlantılı kelimeler.

Nâs: İnsan makamına ulaşmış olan, nefsini bilmiş olan, ünsiyete ulaşan, değerlere ulaşan.

Nisâ: Nefsini tanıma yolunda olan, insan olma yolunda olan, değerler yolunda olan, gibi anlmalara geldiğini tespit ettik.

“Buna göre bu âyetten anladığımız şudur: Nefsini tanıma yolunda olanları, cehaletten ayrılmalı için yardım etmek ve cehalet haline düşmeden onlara el uzatmak, hakikatlerin bilgilerinden faydalandırmak. Bilgisizlik içinde olanlara, bir ölçü içinde irfaniyetle yardım etmek, Muhsinlerin üzerine farzdır”

Bakara Sûresi 260:

Bakara Sûresi 260: Tevhîd-i Kur’ân Meâli- İbRahîm demişti ki: Rabbim! Nutfeden nasıl hayat verensin bana bildir. O’na bildirildi: Yoksa inanmadın mı? Dedi ki: Evet inandım, lâkin ilmi olarak anlayayım, içimde şüphe kalmasın. O’na bildirildi: Rabbine dönerek onun yüceliğine sarıl, sonra da tüm varlıktaki onun tecellilerini analiz et. Sonra bütün hepsini bir erdemlilik içinde anla. Tüm varlığın O’ndan bir cüz olduğunu bil. Sonra bu hakikatleri

arayanlar sana geldiklerinde, onları davet et ve tüm sıfatların sahibinin, tüm bedenlere hâkim olanın Allah olduğunu bilip anlat.

Bakara Sûresi 260: Diyanet İşleri Meali (Eski) :”İb-Rahîm: “Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster” dediğinde, “İnanmıyor musun?” deyince de, “Hayır öyle değil, fakat kalbim iyice kansın” demişti. “Öyleyse dört çeşit kuş al, onları kendine alıştır, sonra onları parçalayıp her dağın üzerine bir parça koy, sonra onları çağır; koşarak sana gelirler. O halde Allah’ın güçlü ve Hakim olduğunu bil” demişti.”

Bakara Sûresi 260: Diyanet İşleri Meali (Yeni):”Hani İbRahîm, “Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster” demişti. (Allah ona) “İnanmıyor musun?” deyince, “Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için” demişti. “Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

Bizim bu âyetten anladığımız şudur.

Kale fe huz : Dedi, bildirdi, öyleyse, tut, sarıl, edin,
Erbeaten : Dört, dört makam, Rabbe dönmek,
Min et tayri : Kuşlar, uçmak, yücelik, yüksek, hissiyat,

Kur’ân’da her bir Arapça kelimenin birçok karşılığı olduğunu, her ilâhiyatçı bilir.

Erbea kelimesi; Rab kelime kökünden gelir.

Tayr; birçok anlama gelir; kuşlar, uçmak, yücelik, yüksek, hissiyat, uğursuzluk

Neml Sûresi 47. âyetinde "tayr" kelimesi "uğursuzluk" olarak çevrilir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Onlar, "Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık

Bu âyetin çalışılmasında; "Öyleyse dört çeşit kuş al, onları kendine alıştır, sonra onları parçalayıp her dağın üzerine bir parça koy" şeklindeki meâl, müellifinin bakış açısına göredir.

Bizim bakış açımızda, Allah Kur'ân'da bir hayvanın öldürülmesi tavsiyesi vermeyeceğini düşünüyoruz.

Bu âyetinde İbRahîm, yaratılışın nasıl olduğunu soruyor ve sunulan vahyde; "....O'na bildirildi: Rabbine dönerek onun yüceliğine sarıl, sonra da tüm varlıktaki onun tecellilerini analiz et. Sonra bütün hepsini bir erdemlilik içinde anla. Tüm varlığın O'ndan bir cüz olduğunu bil." Diye bildiriliyor.

Her bir kelimeye göre çalıştığımızda bizim meâl çalışmamız böyledir.

Tevbe Sûresi 25:

Tevbe sûresi 25: "Lekad nasarakumullâhu fî mevâtine kesîratin ve yevme huneynin iz acebetkum kesretukum fe lem tugni ankum şeyen ve dâkat aleykumul ardu bi mâ rahubet summe velleytum mudbirîn"

Lekad nasarakum Allah : Andolsun, doğrusu, yardım, siz,
Allah,

Fî mevâtine kesîrat	: Yerler, birçok yer, müşküllü hâller, çok, birçok hâlde,
Ve yevme huneynin	: Gün, vakit, vadi, geçmişe duyulan özlem, Huneyn günü,
İzacebet-kum	: İcabet, etkinleme, yönelme,
Kesret kum	: Çokluk, siz,
Fe lem tugni	: Sonra, değil, gani değil, fayda, zenginlik, anlayamamak,
Ankumşeyen	: Sizden, bir şey,
Ve dakataleykum	: Dar gelme, aciz kalma, daralan, size,
El ardu	: Yeryüzü,
Bi mârahubet	: Bir şey, değil, ne, karşılama, ağırlama, geniş,
Summevelleytum	: Sonra dönüp gitme, eski hâline sığınma,
Mudbir	: Geçmişine dönme, eski bildikleri, gerisi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe sûresi 25- Doğrusu, birçok müşkilli hallerinizde ve geçmişe duyduğunuz özlere, sizin kesrete yönelmeniz, sonra da sizin bir şeyi anlayamadığınız durumda ve sizin aciz kaldığınız durumlarda, yeryüzünde olanları anlamanızda, sonra da geçmişinizdeki eski bildiklerinize dönme halinizin sıkıntısında, sizin yardımcınız Allah'tır.

Tevbe Sûresi 25. âyetin Diyanetin eski ve yeni çalışması şöyledir:

Diyanet İşleri Meali (Eski): “And olsun ki Allah size birçok yerlerde, ve çokluğunuzun sizi böbürlendirdiği fakat bir faydası da olmadığı, yeryüzünün geniş olmasına rağmen size dar gelip de bozularak arkanıza döndüğünüz Huneyn gününde yardım etmişti.”

Diyanet İşleri Meali (Yeni): “Andolsun, Allah birçok yerde ve Huneyn savaşı gününde size yardım etmiştir. Hani, çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat (bu çokluk) size hiçbir yarar sağlamamış, yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti. Nihâyet (bozularak) gerisingeriye dönüp kaçmıştınız”

Burada görüldüğü gibieski meâlde “Huneyn savaşı” yoktur. “Huneyn günü” vardır.

Biz bu âyette de kelime kelime çalışılarak, anladığımız bir şekilde meâlimiz yaptık.

17.Maddedeki İddia: Kur’an-ı Kerim’de geçen ve genel olarak müfessirler tarafından “Cebrail” olarak açıklanan Ruh’ül küds mealde hep yanlış bir şekilde tercüine edilmiştir. Bkz. Bakara 87, 253; Maide 110; Nahl 102.

İddiada “Cebrail” olarak açıklanan Ruh’ül Kudüs” diye iddia edilmiştir.

Oysa Kur’ân’da hem “Ruh’ül Kudüs” hem de Bakara Sûresi 97. ve 98. âyette “Cibril-” جِبْرِيل kelimesi vardır.

Önce, Cebrail kelimesinin İhya sözlükteki karşılığını inceleyelim:

Kelimenin kök anlamı üzerine çeşitli görüşler vardır. İbranice’de “cebr”, “abd” (kul, köle) anlamına, “il” de ilah ve Allah anlamına geldiğinden, “Cebrail” de “Abdullah” (Allah’ın kulu) demek olur. Ancak bazı müfessirler bu kelimenin “ceberutu Allah” (Allah’ın ceberutu) manasına geldiğini söylemişlerdir.

Kelimenin, Arapça “cebr” kelimesi ile açıkça bir ilgisi vardır. Buna göre, Cibril, hiçbir gücün kendini

engellemesinin mümkün olmadığı, gerek ilmî, gerek amelî, her yönüyle kaiyyet, zaruret, kesinlik, kaçınılmazlığın sabit olduğu, her meleğin, her ruhun her kuvvetin üstünde bulunan bir melek anlamına gelmektedir.”

Şimdide TDV İslam ansiklopedisinde Cebraîl hakkında yılanlardan bir bölüm alalım:

“İslâm filozoflarından Fârâbî ve İbn Sînâ, Cebrâîl’in, kozmik akıllar dizisinin onuncusu olan ve kuvve halindeki insan aklının fiil haline gelerek bilgi üretmesini sağlayan faal akıl olduğunu savunmuşlardır. Onlara göre kemal mertebesinde bulunan peygamberin “kuvve-i mütehayyile”si, uyanıklık halinde bile faal akıl ile ittisâl kurarak ondan aldığı sûretleri duyular âlemindeki örneklerle açıklar (İbn Sînâ, s. 339; Ca’fer Âl-i Yâsîn, s. 208). Bazan “Vâhibü’s-suver” ve “Rûhulkudüs” de denilen faal akıl, asla maddî olmayan mufârık sûretlerden ibarettir. Fahreddin er-Râzî ve İbn Teymiyye gibi bazı bilginler, filozofların aslında Cebrâîl’in hariçte bir varlığı bulunduğuna inanmadıklarını ileri sürmüşlerdir (bk. el-Meâtlibü’l-âliye, VIII, 133, 135; Der’ü te’âruz, X, 217)”

Bizim Cebrâîl kelimesi çalışmamızda şöyledir.

Cebraîl-Cebr-Cibrîl nedir?

Cebraîl kelimesinin kökeni ve anlamı nereden gelir?

“Cebr” İbrânice kelime kökünden gelen bir kelimedir.

Matematikteki “Cebr” kelimesi de buradan gelir.

Cebr ile Cebrâîl’in ilişkisi nasıldır dersek?

İbranice de; Cibrîl-Cebraîl: “cîbr” ve “il” kelime kökeninden gelir ve iki kelimenin birleşmesiyle oluşan bir kelimedir.

Birçok dilde birçok yazılım biçiminde karşımıza çıkar.

Cebraîl-Cibrîl- Cebraiyl-Cebral-Cebrin-Gabriyel-Gabril

Kur’ân’da Bakara Sûresi 97. ve 98. âyette”Cibril-”
جِبْرِيل”kelimesi vardır

Kul men kâne aduvven li cibrîle fe innehu nezzelehu
alâ kalbike bi iznillâhi Mûsâddikan limâ beyne yedeyhi
ve huden ve buşrâ lil mu’minîn

Meâli: De ki: Kim; aklını Allah’ı idrak etmek için değil de, düşmanlık için kullanırsa, artık doğrusu o, ona sunulan şeyleri anlayamaz. Kalb sahibi olmanda yetkili olan Allah’tır. O sunulan hakikatler, kendilerindeki gücü doğrulayan ve yol gösteren ve müminler için huzur veren bilgilerdir.

Kelime anlamı olarak baktığımızda:

Cibril: Cebr, tamir, aklı düzeltme, aklî-Resûl, Allah sistemine bağ kurdurtan, hakikati idrak eden akıl

İbrânice’de, “Cebr-Cibr”, “abd-kul-köle” olarak “Îl-El” de “güç- kudret- Allah” olarak adlandırılır.

İbrânice de “Cebr-Cibril” hiç bir gücün engelleyemediği güç.

Cebraîl; tüm inanç sistemlerinde, gökteki Tanrıdan yeryüzündeki onun elçisine haber getiren melek diye bilinir.

CEBR:

Cebr; bir şeyi ıslah ve tamir etmek, düzeltmek, restorasyon, onarım, tamamlama, birleştirmek, tevhid, bütünün parçalarının bütüne ait olduğunu anlamak gibi anlamlara gelir.

Cabbar kelimeside buradan gelir.

Bkz. Bakara 87, 253; Maide 110; Nahl 102. Âyetlerini bir bir incelersek.

Şimdi Bakara Sûresi 87'yi incelersek:

Bakara Sûresi 87- Tevhîd-i Kur'ân Meâli: “Doğrusu Mûsâ sunduğumuz kitabı anlayanlardandı. Ondan sonra da, onun ardı sıra hakikatleri bildirenler geldi. Meryem oğlu İsa sunduğumuz apaçık delilleri anladı ve o her şeyi tutan kudretimizi anladı ve tertemiz bir ruh üzere oldu. Öyle ki hakikatleri gösterenlerin, her seferinde size sunduğu hakikatlerden hoşlanmadınız. Sizler onlara karşı kibirlendiniz ve bazılarınız onları yalanladı ve bazıları- nız onları öldürdü.”

Diyanetin eski ve yeni çalışmasını inceleyelim.

Bakara Sûresi 87.Diyanet İşleri Meali (Eski): And olsun ki, Mûsâ'ya kitap verdik, ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya belgeler verdik, onu Ruhul Kudüs ile destekledik. Size bir peygamber nefsinizin hoşlanmadığı bir şey getirdikçe, büyüklük taslayarak, bir kısmını yalancı sayıp, bir kısmını öldürür müsünüz?

Bakara Sûresi 87.Diyanet İşleri Meali (Yeni): Andolsun, Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik. Ondan sonra ard

arda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size herhangi bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şey getirdikçe, kibirlenip (onların) bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?

Bu iki açıklamayı incelediğimizde; Diyanet İşleri Meali (Eski) de, “Ruhul Kudüs” vardır, Cebrail diye çevrilmemiştir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni) de ise; her ikise de kullanılmıştır, Cebrail parantez içine alınmıştır. “Ruhul-Kudüs (Cebrail)”

Diyanet İşleri Meali (Eski) de; “Meryem oğlu İsa'ya belgeler verdik” vardır.

Yenide ise; “Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik.”

İncelendiğinde görüleceği üzere, farklılıklar göze çarpaçaktır.

Görüldüğü gibi Diyanet bile her seferinde çalıştığı meâllerde değişimler yapmıştır.

Şimdi bizim kelime kelime çalışmamızı inceleyelim:

Bakara Sûresi 87: “Ve lekad âteynâ mûsâl kitâbe ve kaffeynâ min badihî bir rusuli ve âteynâ îsâbne meryemel beyyinâti ve eyyednâhu bi rûhil kudus e fe kullemâ câekum resûlun bimâ lâ tehvâ enfusukumustekbertum fe ferîkan kezzebtum ve ferîkan taktulûn”

Velekad âteynâ Mûsâ

: Andolsun, sunduk, bildirdik,
Mûsâ,

El kitabı

: Kitabı, hakikatlerin sözleri, yazılı
olan,

Ve kaffeynâ	: Art arda, ardı sıra geldi,
Minbadi hi bi el resûl	: Ondan sonra, resûl, hakikatleri bildiren,
Ve âteynâ isa ibn meryem	: Verdik, sunduk, bildirdik, Meryem oğlu İsa,
Elbeyyinâtî	: Apaçık deliller, açıklamalar, kanıtlar,
Ve eyyednâ-hu	: El, güç, eller, her şeyi tutan kudret, destek, biz, o,
Bi rûhi el kudusi	: Temiz, bereketli, kutsal rûh, tertemiz rûh, Rûhu'l Kudüs ile,
Fe kullemacâe kum	: Öyle ki, her sefer, her defa, gelen, bildiren, sunan, size,
Resûl	: Hakikati gösteren, açıklayan, bildiren,
Bima lâ tehvâ	: Şeyler, yok, hoşnut, memnun, sevgi, hoşlanmadınız,
Enfusu-kum	: Nefsleriniz, kendiniz,
İstekbertum	: Kibirlenmek, gururlanmak,
Fe ferîkankezzebtum	: Böylece, sonra, grup, bazıları, yalanladınız,
Ve ferikantaktulûn	: Bir grup, bazıları, öldürdünüz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 87- Doğrusu Mûsâ sunduğumuz kitabı anlayanlardandı. Ondan sonra da, onun ardı sıra hakikatleri bildirenler geldi. Meryem oğlu İsa sunduğumuz apaçık delilleri anladı ve o her şeyi tutan kudretimizi anladı ve tertemiz bir ruh üzere oldu. Öyle ki hakikatleri gösterenlerin, her seferinde size sunduğu hakikatlerden hoşlanmadınız. Sizler onlara karşı kibirlendiniz ve bazılarınız onları yalanladı ve bazıları- nız onları öldürdü.

Görüleceği üzere bizim çalışmamızda:

“bi rûhi el kudusi: temiz bereketi, kutsal ruh, tertemiz ruh, Ruh’ül Kudüs ile” gibi anlamlara gelir.

Ruh’ül Kudüs: Tertemiz ruh demektir.

Kudüs: Kutsal, tertemiz, temiz, anlamlarına gelen bir kelimedir.

Kendi dilimize göre çevirdiğimiz meâl, Kur’ân’dan anladığımız şekildedir.

Buna yanlış denmesi hiç hoş değildir.

Şimdi Bakara Sûresi 253. âyeti inceleyelim:

Bakara Sûresi 253: “Tilker rusulu faddalnâ badahum alâ badin minhum men kellemallâhu ve rafea badahum derecât ve âteynâ îsâbne meryemel beyyinâtî ve eyyed-nâhu bi rûhıl kudus ve lev şâallâhu maktetelellezîne min badihim min badi mâ câethumul beyyinâtu ve lâkinih-telefû fe minhum men âmene ve minhum men kefer ve lev şâallâhu maktetelû ve lâkinnallâhe yefalu mâ yurîd”

Tilke el resûl faddalnâ	: O, bu, resûl, fazilet, erdemli, lutûf, biz,
Bada hum alâ badin minhum	: Bazıları, onlar, bazılarına, birbirlerine, onlar,
Men kelleme Allâh	: Kim, kimse, kelam, konuşmak, Allah,
Ve rafeabada hum	: Yüce, yüksek, refah, bazıları, onlar,
Derecât	: Derece, makam, mertebe,
Ve âteynâ İsa ibn Meryeme	: Sunduk, verdik, biz, Meryem oğlu İsa,
Elbeyyinati	: Açıklamalar, delillerle açıklamalar,

Veeyyednâ hu	: Destek, onay, güç, kuvvet, biz, o,
Birûhel kudus	: Rûh, kutsal, tertemiz, kutsal rûh, mukaddes,
Ve levşâe Allâh	: Eğer, istek, dilek, anlamayı istemek, Allah,
Mâiktetelu ellezîne	: Öldürmez, yazık etmez, zarar vermez, o kimseler,
Min badi him min badi	: Sonra, bazı, onlar, birbirlerini,
Mâcaet hum	: Sonlara gelen şey, sunulanlar,
Elbeyyinât	: Açıklamalar, deliller,
Ve lâkin ihtelef	: Lakin, fakat, ayrılık, ikilik, ihtilaf,
Fe min hum men âmene	: Artık, onlardan, kim, kimse, inanır, iman eder,
Ve minhum men kefere	: Onlardan, kim, kimse, hakikatleri örttü,
Ve levşâeAllâh	: Eğer, istek, dilek, anlamayı istemek, Allah,
Mâiktetelu	: Öldürmez, yazık etmez,
Ve lâkinne Allâh yefalu	: Lakin, amma, fakat, Allah, fâil olan, işleyen, yapan,
Mâ yuridu	: Şey, ne, değil, irade, istek,

Bakara Sûresi 253- O resuller Bizi anlayan erdemli kimselerdi. Onlardan bazıları bazılarından daha erdemliydi. Allah'ın kelamını anlayan kimselerdi. Onlardan bazılarınin dereceleri yüksekti. Meryemoğlu İsâ, apaçık delillerle sunduklarımızı ve ondaki kuvvetin mukaddes Ruh'umuz olduğunu anlayanlardandı. Onlardan sonra gelenlere, apaçık delillerle hakikatler sunulduğu halde, eğer Allah'ı anlamak isteselerdi birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat onlar ayrılığa düştüler. Onlardan iman eden

kimseler de vardır ve onlardan hakikatleri görmemezlikten gelip örten kimseler de vardır. Eğer onlar Allah'ı anlamayı isteselerdi birbirlerini öldürmezlerdi. Tüm varlığın işleyişinde fâil olan Allah'tır, ne varsa O'nun iradesiyledir.

Şimdi bazı meâllerden örnekler verelim.

Bakara Sûresi 253: Diyanet İşleri Meali (Yeni): “İşte peygamberler! Biz, onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden, Allah'ın konuştukları vardır. Bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs (Ceb-rail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasından gelen (millet)ler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler. Onlardan inananlar da vardı, inkâr edenler de. Yine Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lâkin Allah dilediğini yapar.”

Bakara Sûresi 253: Diyanet Vakfı Meali: “O peygamberlerin bir kısmını diğerlerinden üstün kıldık. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş, bazılarını da derece derece yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya açık mucizeler verdik ve onu Rûhu'l-Kudüs ile güçlendirdik. Allah dileseydi o peygamberlerden sonra gelen milletler, kendilerine açık deliller geldikten sonra birbirleriyle savaşmazlardı. Fakat onlar ihtilafa düştüler de içlerinden kimi iman etti, kimi de inkâr etti. Allah dileseydi onlar savaşmazlardı; lâkin Allah dilediğini yapar.”

Bakara Sûresi 253: Elmalılı Meali (Orjinal): O işaret olunan Resuller, biz onların bazısını bazısından efdal kıldık, içlerinden kimi var Allah kelâmına Kelim etti, bazısını da derecelerle daha yükseklerle çıkardı, Meryemin oğlu İsa'ya da o beyyineleri verdik ve kendisini Ruhul'kudüs ile te'yid eyledik, eğer Allah dilese idi bunların arkasında kümmetler, kendilerine o beyyineler geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi, ve lâkin ihtilâfa düştüler kimi iman etti kimi küfür, yine Allah dilese idi birbirlerinin kanına girmezlerdi ve lâkin Allah ne isterse yapar.

İncelendiğinde yine bazı farklılıklar görülecektir.

Diyanet Vakfı Mealin'de, "Ruhul Kudüs" vardır, Ceb-rail diye çevrilmemiştir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni) de ise; her ikise de kullanılmıştır, Ceb-rail parantez içine alınmıştır. "Ruhu'l-Kudüs (Ceb-rail)"

Diyanet İşleri Meali (Eski) de; "Meryem oğlu İsa'ya belgeler verdik"vardır.

Bakara 87 Diyanet meâli yenide ise; "Meryem oğlu İsa'ya mucizeler verdik."

Ama Bakara 253 de Diyanet meâli yenide ise "Meryem oğlu İsa'ya ise açık deliller verdik" şeklindedir.

Bizde incelememize göre çalıştık.

Şimdi Mâide Sûresi 110. âyeti inceleyelim:

Mâide Sûresi 110: "İz kâlellâhu yâ îsebne meryemez-kur nimetî aleyke ve alâ vâlidetike iz eyyedtuke bi rûhil kudusi tukellimun nâse fil mehdi ve kehl, ve iz allemtukel

kitâbe vel hikmete vet tevrâte vel incîl ve iz tahluku mi-
net tâni ke heyetit tayri bi iznî fe tenfuhu fîhâ fe tekûnu
tayran bi iznî ve tubriul ekmehe vel ebrasa bi iznî, ve iz
tuhricul mevtâ bi iznî, ve iz kefeftu benî isrâîle anke iz
citehum bil beyyinâtî fe kâlellezîne keferû minhum in
hâzâ illâ sihrun mubîn”.

İz kâle Allah	: Demişti, Allah,
Yâ İsa ibn Meryeme	: Ey Meryem oğlu İsa,
Uzkur nimeti aleyke	: Nimetimi hatırla, an, anla, senin üzerindeki,
Ve alâvalideti-ke	: Annenin üzerinde,
İz eyyedtu-ke	: O zaman, destek, onay, güç, kuvvet, sen,
Bi rûhi el kudusi	: Kutsal, rûh, tertemiz, bereket, rûh,
Tukellimu en nâse	: İnsanlarla konuşuyorsun, doğuş, beşik, yatak, yaygı,
Fî el mehd	: Doğuş, beşik, yayıp döşemek, yatak, hazırlanmak,
Ve kehlen	: Kemalat, erkek, mert, yetişkin iken,
Ve iz allemtu-ke el kitâb	: Sana öğretmiştim, bildirdik, kitab, hakikatler,
Ve el hikmete	: Hikmet, varlığın yaratılışının bilgileri, düşünceleri,
Ve el tevrâte	: Yasalar, hüküm, öğreti, hükümler,
Ve incil	: Müjde, rûhun açığa çıkması, huzur veren bilgi,
Ve iz tahluku	: Oluşturmak, yapmıştın, halkiyet,
Min el tin	: Özümnden, toprak,
Ke heyeti	: Gibi, vücut, heykel, sûret,
El tayr bi izn	: Kuş, uçmak, yücelik, yetkili, ruhsat,
Fe tenfuhufiha	: Sonra, uçurmak, üflemek, onun içinde,

Fe tekûnu tayran	: Sonra, böylece, olmak, kuş, uçmak, yücelik,
Bi izn	: Yetkili, ruhsat,
Vetubriu el ekmehe	: Aklamak, temize çıkarmak, boş, kör, göremeyen,
Ve el ebrasa	: Alaca tenli, lekeli, baras, vücudu kendine nispet eden,
Bi izni	: Yetkili, izin, sorumlu,
Ve iz tuhricu	: Çıkartıyordun, açığa çıkarmak,
El mevt	: Nutfe, öz, ölü, idraksiz, ölü gibi,
Bi izn	: Yetkili, sorumlu, tüm varlığın işleyişinde yetkili,
Ve iz kefeftu	: O zaman, sıkıntı, savmışım,
Benî isrâîl anke	: İsrail oğulları, Yakub'unoğulları, senden,
İzcite-hum	: Sundun, anlattın, getirdin, onlar,
Bi el beyyinat	: Apaçık deliller, açıklamalar,
Fe kâle ellezine keferû	: O zaman dedi, hakikatleri görmemezlikten gelip örten,
Minhum in hâzâ	: Onlardan, bu ancak sadece,
İllâ sihrunmubînun	: Apaçık bir sihir, aldatma,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Mâide Sûresi 110- Allah bildirdi: Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annenin üzerindeki nimetlerimi anla. Sendeki kuvvet tertemiz Ruhumuzdur. Sen insanlarla doğuş hakkında ve kemalât hakkında konuşuyordun. Sana; kitabın hakikatlerini, hikmeti, yasaları ve huzur veren bilgileri bildirdik. Sen; varoluşun Özümden olduğunu, sonra da o vücudlardaki yüceliğin Bizim yetkimiz olduğunu anlatıyordun. Onların içine üfleyeni, sonra bir yücelik içinde ortaya çıkışın hep Bizim yetkimiz olduğunu anlatıyordun. Hakikatleri görmeyenlere gerçekleri tertemiz

gösteriyordun. Cehalet kirliliğiyle vücudları kendine nisbet edenlere; o vücudları tutmada Bizim yetkili olduğumuzu, tüm varlığın Özümnden açığa çıktığını, tüm varlığın işleyişinde yetkili olduğumuzu anlatıyordun. Sen; İsrailoğullarına hakikatlerimizi apaçık delillerle anlattığında, senden uzak durmuşlar, sonra da onlardan hakikatleri görmemezlikten gelip örtenler, bu apaçık bir aldatmadır demişlerdi.

Farklı meâl çalışmalarını yazalım:

Mâide Sûresi 110: Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah, “Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve anana olan nimetimi an” demişti, “Seni Ruhul Kudüs ile desteklemiştim; beşikte ve yetişkin iken insanlarla konuşuyordun; sana Kitap’ı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretmiştim. Sen iznimle, çamurdan kuş gibi bir şey yapmış ona üflemiştin de iznimle kuş olmuştu; anadan doğma körü, alacalıyı iznimle iyi etmiştin. Ölüleri iznimle diriltiyordun. İsrailoğullarına belgelerle geldiğinde, onlardan inkar edenler, ‘Bu apaçık bir büyüdür’ demişlerdi de Ben onların sana zarar vermelerini önlemiştim.”

Mâide Sûresi 110: Diyanet İşleri Meali (Yeni): “O gün Allah, şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu’l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun.[164] Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat’ı, İncil’i de öğretmiştim.[165] Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir kuş oluyordu.[166] Yine benim iznimle doğuştan

körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani benim iznimle ölülerini de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman, ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler, “Bu, ancak açık bir büyüdür” demişlerdi.”

Şimdide Nahl Sûresi 102 yi inceleyelim:

Tevhîd-i Kur’ân Meâli:

Nahl Sûresi 102: “Kul nezzelehu rûhul kudusi min rabbike bil hakkı li yusebbitellezîne âmenû ve huden ve buşrâ lil muslimîn”

Kul nezele hu	: Anlat, de, indirdi, sundu, ortaya koydu, açığa çıkma, o,
Rûhel kudus	: Kutsalrûh, kutsal, tüm değerler ondan gelir,
Mîn rabbi-ke	: Rabbinden, seni vücûdlandırıran,
Bi el hakk	: Hak ile, gerçek, hakikatler,
Liyusebbite	: Kanıt, ispat, sağlam olan, dosdoğru olan, sabitlemek,
Ellezîneâmenû	: İman eden kimseler,
Ve huden	: Yol gösterme, hidayet verme, rehber,
Ve buşra	: Müjde, sevindirme, mutluluk, umut vermek,
Li el muslimûn	: Barış ve huzur üzere olanlar,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Nahl Sûresi 102- De ki: Açığa çıkan her varlık, kutsal olan Ruhtandır ve seni vücûdlandırıran aittir, iman eden kimseler için dosdoğru hakikatlerdir ve yol göstermek içindir, barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur.

Nahl Sûresi 102: Diyanet İşleri Meali (Eski): De ki: “Kuran’ı; Ruhul Kudüs (Cebrail) Rabbinin katından,

inananların inançlarını Pekiştirmek, Müslümanlara doğruluk rehberi ve müjde olmak üzere gerçekte indirmiştir.”

Nahl Sûresi 102: Diyanet İşleri Meali (Yeni):” Ey Muhammed! De ki: “Ruhu’l-Kudüs (Cebrail), inananların inançlarını sağlamlaştırmak, müslümanlara doğru yolu göstermek ve onlara bir müjde olmak üzere Kur’an’ı Rabbinden hak olarak indirdi.”

Görüleceği üzere diğer âyetlerde de bizim çalışmamızda:

Ruh’ül Kudüs; aynı anlamlar üzere çevrilmiştir.

“bi rûhi el kudusi: temiz bereketi, kutsal ruh, tertemiz rûh, Rûh’ül Kudüs ile” gibi anlamlara gelir.

Rûh’ül Kudüs: Tertemiz rûh demektir.

Kudüs: Kutsal, tertemiz, temiz, anlamlarına gelen bir kelimedir.

Kendi dilimize göre çevirdiğimiz meâl, Kur’ân’dan anladığımız şekildedir.

18. Maddeki İddia: Yaklaşık olarak “İman edenlere sebat kazandırın, müslümanlara rehber ve müjde olsun diye rabbin tarafından bir gerçek olmak üzere Kur’an’ı Ruhul kudüs ‘iin indirdiğini söyle tercüme edilmesi gereken Nahl 102 âyeti inanç esaslarına aykırı bir şekilde şöyle tercüme edilmiştir: “De ki: Açığa çıkan her varlık, kutsal Ruhtandır ve seni vürudlandırana aittir, iman eden kimseler için dosdoğru hakikatlerdir ve yol göstermek içindir, barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur. “ Görüldüğü üzere yazar kendisince bir âyet uydurmuş, bir anlamda Hristiyanlık tealojisine göre âyete meal verilmiştir.

Gerçekten şu yapılan iddia insanın hayrete düşürüyor ve tüylerini diken diken ediyor.“bir âyet uydurmuş, bir anlamda Hristiyanlık tealojisine göre âyete meal verilmiştir.” Diye itham ediliyor.

Zebur, Tevrat, İncil, Kur’ân, Allah’ın insanlık âlemine sunduğu ulvî mesajlardır.

Gönlü açık olan her kişi, her birinden ulvî mesajlar alır.

Bir topluluğun diğer topluluğa kin duyması, alay etmesi, ötelemesi Kur’ân’ın rûhuna aykırıdır.

Bunu en güzel bir şekilde Hucurat Sûresi 11. âyet bizlere açıklıyor.

Hucurât Sûresi11 : “Yâ eyyuhellezîne âmenû lâ yeshar kavmun min kavmin asâ en yekûnû hayren minhum.”

Meâli- “Ey iman edenler! Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de o alay edilenler daha hayırlıdır.”

Şimdide 18. maddede örnek gösterilen Nahl Sûresi 102. âyeti inceleyelim:

Önce çalışmamızı yazalım:

Nahl Sûresi 102: “Kul nezzelehu rûhul kudusi min rabbike bil hakkı li yusebbitellezîne âmenû ve huden”

Kul nezele hu	: Anlat, de, indirdi, sundu, ortaya koydu, açığa çıkma, o,
Rûhel kudus	: Kutsal rûh, kutsal, tüm değerler ondan gelir,
Min rabbi-ke	: Rabbinden, seni vücûdlandırıan,
Bi el hakk	: Hak ile, gerçek, hakikatler,
Liyusebbite	: Kanıt, isbat, sağlam olan, dosdoğru olan, sabitlemek,

Ellezîne âmenû : İman eden kimseler,
Ve huden : Yol gösterme, hidayet verme, rehber,
Ve buşra : Müjde, sevindirme, mutluluk, umut vermek,
Li el muslimîn : Barış ve huzur üzere olanlar,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 102- De ki: Açığa çıkan her varlık, kutsal olan Ruhtandır ve seni vücudlandırana aittir, iman eden kimseler için dosdoğru hakikatlerdir ve yol göstermek içindir, barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur.

Şimdi de bazı meallerden örnek yazalım:

Elmalılı Meali (Orjinal) Nahl Sûresi 102: “Söyle onlara: onu Rabbindan hikmeti hakkile Ruhulkudüs indirdi ki iyman edenleri tesbit etmek ve müslimanlara bir hidâyet, bir bişaret olmak için”

Mustafa İslamoğlu Meali Nahl Sûresi 102: De ki: “Onu Kutsal Ruh, mutlak hakikate bir atıf olsun ve hem imanda sebat edenleri desteklesin, hem de Allah’a teslim olan kimseler için bir yol haritası ve bir müjde olsun diye, Rabbin katındaki ana kaynaktan indirmektedir”

Diyanet İşleri Meali (Eski) Nahl Sûresi 102: De ki: “Kuran’ı; Ruhul Kudüs (Cebrail) Rabbinin katından, inanların inançlarını Pekıştirmek, Müslümanlara doğruluk rehberi ve müjde olmak üzere gerçekte indirmiştir.”

Diyanet İşleri Meali (Yeni) Nahl Sûresi 102: Ey Muhammed! De ki: “Ruhu’l-Kudüs (Cebrail), inananların inançlarını sağlamlaştırmak, müslümanlara doğru yolu göstermek ve onlara bir müjde olmak üzere Kur’an’ı Rabbinden hak olarak indirdi.”

Mustafa İslamoğlu Meâli incelendiğinde o da “Rûhul Kudüs” kelimesini, bizlerle aynı anlamda “Kutsal Ruh”olarak çevirmiştir.

Diyanetin mealinde Kur’ân bazı surelerinin bazı âyetlerinde “Rûhul Kudüs”aynı bırakılmıştır.

Örnek: Diyanet İşleri Meali (Eski) Bakara Sûresi 87: And olsun ki, Mûsâ’ya kitap verdik, ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa’ya belgeler verdik, onu Ruhul Kudüs ile destekledik. Size bir peygamber nefsinizin hoşlanmadığı bir şey getirdikçe, büyüklük taslayarak, bir kısmını yalancı sayıp, bir kısmını öldürür müsünüz?

Bizim çalışmamızda; “De ki: Açığa çıkan her varlık, kutsal olan Ruhtandır” bu çevrim büyük bir ithamla “Hristiyanlık teolojisine göre” denilmiştir.

Kur’ân’ı incelediğimizde bütün âlemin üflenen Rûh’tan yaratıldığı âyeti vardır.

Hicr Sûresi 29: “Fe izâ sevveytuhu ve nefahtu fîhi min rûhî...”

Meâli: “İnsanı en güzel sıfatlarla düzenledim ve içine ruhumdan üfledim...”

Yine Kur’ân’ı incelediğimizde Âdem’in durumu İsâ’nın durumu ile aynıdır der.

Âl-i İmrân Sûresi 59: “İnne mesele îsâ indallâhi ke meseli âdem...”

Meâli: “Muhakkak ki Allah’ın katında İsâ’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir...”

Bu boyut; kişinin bedeninin geldiği ve kişinin bedeni her an çalıştıran Rûh boyutudur.

Âl-i İmrân Sûresi 59. âyetinde işaret edilen: “Muhakkak ki Allah’ın katında İsâ’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir” âyetinde Rûh boyutudur.

İsâ’nın kişideki karşılığı; Rûh boyutudur.

Âdem’in kişideki karşılığı da: Rûh boyutudur ki “nefahtu fîhi min rûhî.” ile buna işaret edilir.

Kur’ân’ı incelediğimizde İsâ boyutundan ve Âdem boyutundan murad “Rûh” boyutudur.

Yine çalıştığımız âyetin şu bölümünden rahatsızlık duyulması ve şöyle yazılması hiç doğru değildir:” barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur.”

Ve o âyetinde geçen” İslam” kelimesinin açıklamasını yaptık.

“Ve buşrâ lil muslimîn” bu âyetin karşılığını olan” barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur.” Açıklamasına itiraz edilmesi çok acıdır.

Önce İslam ve Müslüman kelimelerini inceleyelim:

İslam kelimesi Arapça “سَلَام: Slam, Seleme” kökünden geldiği söylenirse de İslam kelimesinin Hz. Âdem’e kadar gittiği de söylenir.

Slam “سَلَام, İslām اسلام”

Slam; Sin, Lamelif, Mim harfleriyle yazılır..

İslām اسلام kelimesinin ise başında”Elif” harfi vardır.

Bu her bir harf neyi sembolize eder, ne anlamlarda kullanılmıştır, çok iyi araştırmak gerekir.

Tüm araştırmalar şunu gösteriyor ki İşlam: Barış, huzur, selâmet,sulh, anlamına gelen bir kelimedir.

Müslüman da: Barış ve huzur veren, selâmet içinde olan, zarar vermeyen, kavga etmeyen, çevresine huzur veren kişi demektir.

İşte, Nahl Sûresi 102. Âyeti kelime kelime çalışarak kendi Kur’ân’dan anladığımız şekilde mealledik.

19. Maddedeki İddia: Kur’an’da farklı bağlamlarda çokça geçen ehl-i kitap kavramı, meale “aktarılan söylentilerde kalan” şeklinde yansıtılarak Kur’an’ın anlamı tahrif edilmektedir. Örnek için bkz. Bakara 105, 109.

İddia edildiği gibi bir tahrifat kesinlikle yoktur.

Burada yapılan gayret Kur’ân Arapçası olan” Ehl-i Kitap”kelimesinin Türkçe karşılığıdır.

şimdi örnek gösterilen âyetleri tek tek kendi çalışmamız ve değişik meal çalışmalarıyla inceleyelim.

Önce kendi çalışmamızdan başlayalım:

Bakara Sûresi 105: “Mâ yeveddullezîne keferû min ehlil kitâbi ve lel muşrikîne en yunezzele aleykum min hayrin min rabbikum vallâhu yahtassu bi rahmetihî men yeşâu vallâhu zul fadlil azîm”

Mâ yeveddu	: Değil, şey, ne, beğenmek, istemezler,
Ellezîne keferû	: Hakikatler örtenler, görmemezlikten gelen,
Min ehli el kitâbi	: Kendi anlayışlarında kalan, aktarılan söylentilerde kalan,
Ve lâ el muşrikîne	: Yok, ortak koşmak,

En yunezzel aleykum	: Sunulması, gelmesi, indirilmek, üzerinize,
Min hayr min rabbi-kum	: Hayır, iyi olan, Rabbinizden,
Ve Allah yahtassu	: Allah, tahsis eder, verir, vermek, sunmak, ulaşmak,
Bi rahmeti-hi	: Rahmet, merhamet, o,
Men yeşau	: Kim, kimse, ister, isteyen kimse,
Ve Allâhzu el fadli	: Allah, sahip, lütuf, nitelik,
El azîm	: Büyük, yüce, sıfatların sahibi, karar sahibi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. 105- Aktarılan söylentilerde kalıp, hakikatleri görmemezlikten gelen kimseler; Rabbinizin hakikatleri üzere olmanızı, hayırlar üzere olmanızı ve ortak koşmaktan vazgeçmenizi istemezler. Allah'ın rahmetini anlamayı kim isterse o ona ulaşır. Allah bütün lütufların sahibidir, tüm varlığın işleyişinde karar sahibidir.

Diğer çalışmalardan örnek verelim

Muhammed Esed Meali. Bakara Sûresi 105: Ne önceki vahyin takipçilerinden hakikati inkara yeltenenler, ne de Allah'tan başka şeylere ilahlık yakıştıranlar, Rabbin tarafından sana indirilen bir hayrı 86 görmekten hoşlanırlar; ancak Allah dilediğini rahmetine ulaştırır; zira Allah, sınırsız lütuf Sahibidir.

Mustafa İslamoğlu Meali. Bakara Sûresi 105: Ne önceki vahyin muhataplarından küfre saplananlar, ne de Allah'tan başkasına ilâhlık yakıştıranlar Rabbinizden size bir hayrın indirilmesini isterler. Oysa Allah, rahmetini istediğine verir zira Allah sınırsız lütuf sahibidir

Diyanet İşleri Meali (Yeni). Bakara Sûresi 105: Ne Kitab ehlinde inkâr edenler ve ne de Allah’a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir iyilik gelmesini isterler. Oysa Allah, rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

İncelediğimizde anlıyoruz ki; Mustafa İslamoğlu ve Muhammed Esed’in çalışmasında “Ehl-i Kitap” kelimesi yoktur, her ikisi de bu kelimeyi açmışlardır.

Diyanetin çalışmasında ise; “Ehl-i Kitap” kelimesi aynen bırakılmış, kendi dilimiz olan Türkçe’ye çevrilmemiştir.

Bizde yaptığımız çalışmada “Ehl-i Kitap” kelimesini kendi dilimize çevirmeye çalıştık.

Ehli kitap: Okuduğu kitaplarda ve söylenen sözlerde kalan, mânâsına ulaşamayan demektir.

Bizim “Ehl-i Kitap” kelimesinden anladığımız; ister kitaplarla aktarılan, isterse sözlerle aktarılan şeylere inanıp, aslına şahit olmadan hareket eden demektir.

Ehli kitap; birçok şekilde çevrilebilir.

1-Aktarılan söylentilerde kalan

2- Dedikodularda kalan.

3- Okuduğu kitaplarda kalan.

4-Asılsız şeylere inanan.

5-Şahit olmadan söylenen sözlerle inanan.

Bunun için Tebriz-i Şems, Mevlana’ya, tüm kitapları attırmıştır, amaç kitaplarda, sözlerde kalmasın, canlı

kitap olan varlık kitabını okusun. Çünkü Allah'ın hakikatleri satır satır varlık kitabında yazılıdır.

İnsanların yazdığı kitaplar yardımcı öğelerdir.

Diğer örnek verilen Bakara Sûresi 109. Âyeti kendi çalışmamızda incelersek:

Bakara Sûresi 109: “Vedde kesîrun min ehlil kitâbi lev yeruddûnekum min ba'di îmânikum kuffârâ haseden min indi enfusihim min badi mâ tebeyyene lehumul hakk fafû vasfehû hattâ ye'tiyallâhu bi emrih innal-lâhe alâ kulli şeyin kadîr”

Vedkesîr	: İstedi, sevdi, çoğu,
Min ehli el kitâb	: Kendi anlayışlarında kalan, aktarılan söylentilerde kalan,
Levyeruddûne-kum	: Keşke, şayet, dönmek, siz,
Min badi imanı kum	: Sonra, iman, inanma, siz,
Kuffâran	: Hakikatleri örten, kabul etmeyen,
Haseden	: Haset, kıskanma, çekememezlik,
Min indi enfusi-him	: Yanında, ona ait, nefsler, kendileri,
Min badi mâtebeyyene	: Daha sonra, şey, ne, değil, beyan oldu, açımlandı,
Lehum el hakku	: Onlara, hakikatler, gerçekler,
Fe afû ve asfehu	: O zaman affedin ve hoşgörün, anlayış,
Hattâyetiye	: Hatta, gelmek, anlamak, anlayıncaya kadar,
Allah bi emr hi	: Allah, işleyiş, hüküm, o işleyiş,
Enne Allâh	: Muhakkak ki Allah,
Alâ kulli şeyin kadîr	: Bütün her şey, kudret,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 109- Aktarılan söylentilerde kalanlardan çoğu, siz iman ettikten sonra sizin dönmeyi, hakikatleri kabul etmemenizi isterler. Onların

halleri bir hasetlik hâlidir. Bundan sonra onlar, açıklanan hakikatler üzere olurlarsa, artık onlara karşı bir affetme içinde ve anlayış içinde olun. Hatta Allah'ın tüm varlıktaki o işleyişini anlayıncaya kadar onlara yardımcı olun. Muhakkak ki Allah bütün her şeydeki kudrettir.

Görüldüğü gibi her iki âyette de aynı anlamda çevirdik.

Her müellif Kur'ân'dan anladığı bir anlam üzere çalışır, meâllerin farklılığını buradan gelir.

Ayrıca Diyanetin çalışmasından örnek vermek gerekirse, onlar bazı âyetlerde“(Ehl-i kitap) Yahudiler yahut Hristiyanlar” olarak çevirmişlerdir. Bazı âyetlerde ise “Ehl-i kitap” olduğu gibi bırakmışlardır.

Bakara Sûresi 111.Diyanet Vakfı Meali: (Ehl-i kitap) Yahudiler yahut hristiyanlar hariç hiç kimse cennete giremeyecek, dediler. Bu onların kuruntusudur. Sen de onlara: Eğer sahidten doğru söylüyorsanız delilinizi getirin, de.

20. Maddedeki İddia: Yahudi ve Hristiyanların açıkça zikredildiği âyetlerin meallerinde bu dinî gruplara yer verilmemiştir. Ömek için bkz. Bakara 111, 113, 120, 135, 140.

Kur'ân'da, “Nasara” ve “Hadu” kelimelerini bazı müellifler “Hristiyan” ve “Yahudi” diye çevrim yapıyor.

Oysa biz kelime kökenine göre yaptığımız çalışmaya göre, “Nasara” ve “Hadu” kelimelerini dilimize çevirdik.

Bunu şimdi inceleyelim

Nasara kelimesi; “Nasr” kelime kökünden gelir.

“Hadu” kelimesi de “Huda” kelime kökünden gelir.

Nasara kelimesi yardımcı olan demektir.

Hadu kelimeside yol gösterilen, gösterilen yolda giden, yol gösterenin gösterdiği yolda giden demektir..

Huda yol gösteren, Hadu gösterilen yolda giden demektir.

Huda Allah’tır, yani Allah her varlıktan Huda ismiyle hakikatlerini gösterir.

Mısır’da trafik ışıklarında yeşil yandığı zaman”Hadu” yazar, yani gösterilen yoldan git demektir.

Burada yapılan iddia, Hazreti İsa’ya yardım edenlere “Nasrani” dendiğinden dolayı, “Nasrani” kelimesini hristiyan diye çevrilir iddiasıdır.

Oysa Hazreti Muhammed’e de Medine da yardım edenlere” Ensar” “dendi.

“Ensar” da, “Nasrani” de aynı kökten gelen kelimelerdir “Nasr”

Hristiyan kelimesi; Yunanca karşılığı olan khristos (χριστός) kelimesine dayanır.

Bu kelime “khristos” Kur’ân’da yoktur.

“nasârâ” kelimesini Hristiyan diye çevirmek Kur’ân’ın anlam bütünlüğüne sığmaz.

Nasr, Nasrani, Nasara, Ensar, Nusret, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Hiç birini Hristiyan diye çevirmek kelime kökenine uymaz.

Bunun için Kur'ân'ın kelimelerinin dilimize çevrimini yaparken çok dikkatli olmalıyız.

Biri böyle çevirdi biz de böyle çevirelim demek, Kur'ân'a haksızlık yapmaktır.

Her müellif elbette bir çalışma içinde çevrim yapar, bu tabîi ki saygı duyulacak bir davranıştır.

Kur'ân'ın bir âyeti diğer âyetiyle çelişmez:

Kur'ân bir âyette: Hucurât Sûresi 11 âyette: “Ey iman edenler! Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de o alay edilenler daha hayırlıdır.” Derken.

Diğer bir âyette; Mâide Sûresi 51. Âyette: Diyanet İşleri Meali (Eski): Ey İnananlar! Yahudileri ve hristiyanları dost olarak benimsemeyin.....diye çevrilmesi, iki âyetin bir biriyle çelişmesine yol açıyor.

Allah bir âyette; “Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de o alay edilenler daha hayırlıdır” derken, diğer bir âyette “Yahudileri ve hristiyanları dost olarak benimsemeyin” diye çevrim yapılması, Hem Kur'ân'ın da çelişki yoktur savına hem de gönüle oturmuyor.

Şimdi örnek gösterilen âyetleri bir bir inceleyelim.

Bakara 111, 113, 120, 135, 140.

Bakara Sûresi 111:

Önce kelime kelime kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 111: “Ve kâlû len yedhulel cennete illâ men kâne hûden ev nasâr tilke emâniyyuhum kul hâtû burhânekum in kuntum sâdikîn.”

Ve kâlû len yedhule : Dediler, değil, asla, dahil olmak, girmek,

El cennete	: Cennet, huzur,
İllâ men kâne	: Ancak, kim, oldu,
Huden	: Yalnız bir yol gösteririz diyen, yol gösterilen,
Ev nasârâ	: Veya, ya da, yardımcı olan, yardım eden,
Tilke emâniyyu- hum	: Bu, onların emaniyyesi, zan, kuruntu, inançları,
Kul hâtû	: Anlat, söyle, getir, bildir, göster,
Burhâne-kum	: Delil, kanıt, siz,
İn kuntum sâdıkîn	: Eğer, siz iseniz, doğru söyleyen,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 111- Ancak yol gösteren ve yardımcı olan kimselerden başkası asla cennete dâhil olamaz dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. De ki: Eğer doğru söylediklerini iddia ediyorlarsa delillerini gösterebilirler.

Aşağıda Elmalî Hamdi Yazır’ın çevriminde “Yehud veya Nasradan” diye bırakılmış ve dilimize çevrilmemiştir.

Bakara Sûresi 111. Elmalî Meali (Orjinal): “bir de Yehud veya Nasradan başkası asla Cennete giremeyecek dediler, bu onların kendi kuruntuları, haydi de; doğru iseniz getirin bûhranınızı”

Bakara Sûresi 111. Diyanet İşleri Meali (Eski) “Yahudi veya Hristiyan olmayan kimse elbette cennete girmeyecek” dediler; bu onların kuruntularıdır. De ki: “Sözünüz doğru ise delillerinizi getirin”.

Bakara Sûresi 111. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Bir de; “Yahudi ve Hristiyanlardan başkası Cennet’e girmeyecek” dediler. Bu, onların kuruntuları! De ki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin.”

Bakara Sûresi 111. Diyanet Vakfı Meali: (Ehl-i kitap) Yahudiler yahut hıristiyanlar hariç hiç kimse cennete giremeyecek, dediler. Bu onların kuruntusudur. Sen de onlara: Eğer sahiden doğru söylüyorsanız delilinizi getirin, de.

Şimdi diğer âyete geçelim:

Bakara Sûresi 113: “Ve kâletil yahûdu leysetin nasârâ alâ şey ve kâletin nasârâ leysetil yahûdu alâ şeyin ve hum yetlûnel kitâb kezâlike kâlellezine lâ yalemûne misle kavlihim, fallâhu yahkumu beynehum yevmel kıyâmeti fîmâ kânû fîhi yahtelifûn

ve kâleti el ya hude: dedi, yol gösteririz diyen”

Ve kâleti el ya hude	: Dedi, yol gösteririz diyen,
Leyseti en nasârâ alâ şey	: Değil, yok, yardımcı olan, üzerine, için, bir şey,
Ve kâleti el nasara	: Dedi, yardımcı olan, yardım eden,
Leyseti el ya hude alâ şey	: Değil, yol gösteririz diyen, üzerine, bir şey,
Vehum yetlune	: Onlar, o hâlde olanlar, okudular, bildirilen, açıklanan,
El kitâb	: Kitap, hakikatlerin sözleri,
Kezâlike	: Bunun gibi, böylece, bu böyledir, gerçek budur,
Kâlellezînelâ yalemu	: Dedi, söyledi, o kimseler, yok, bilmek, ilmin sahibi,
Misli kavli-him	: Benzer, aynı, sözleri, söylemleri, onlar,
Fe allahyahkumu	: Oysa, Allah, hükmün sahibi, hâkim olan, hakikatin sahibi,
Beyne-hum	: Arası, onlar, onların aralarında, herşeyde,

Yevme el kıyâmeti : Hakikatlerin ortaya çıktığı gün,
ölüm günü,
Fî mâ kânû fihi yahtelifun : İçinde, olmaz, onun içinde, ihtilaf,
ikilik, ayrılık,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 113- Yalnız biz yol gösteririz diyenler, yalnız biz yardımcı oluruz diyenler hakkında: Onlar bir şey üzere değillerdir, dediler. Yalnız biz yardımcı oluruz diyenler de, yalnız biz yol gösteririz diyenler hakkında: Onlar bir şey üzere değillerdir, dediler. O halde olanların hepsi, bildirilen hakikatlerin sözlerini kendi zanlarına göre anlayıp, bu böyledir dediler. Bilgisi olmayan kimseler de onların söylediği benzer şeyleri söylediler. Oysa onların aralarında konuştukları konulardaki hakikatin sahibi Allah'tır. O hâlde olanlar ölünceye kadar ikilikten başka bir şeyin içinde olmazlar.

Bakara Sûresi 113 Elmalılı Meali (Orjinal): Yehud dedi ki: «Nasara hiç bir şey üzerinde değil» Nasar da dedi ki: «Yehud, hiç bir şey üzerinde değil» halbuki hepsi de kitab okuyorlar; İlmi olmıyanlar da tıpkı öyle onların dedikleri gibi dedi, onun için Allah ihtilâf etmekde oldukları davada Kıyamet günü beyinlerinde hükmünü verecektir.

Bakara Sûresi 113 Diyanet İşleri Meali (Eski): Yahudiler “Hıristiyanlar bir temel üzerinde değil” dediler, Hıristiyanlar da “Yahudiler bir temel üzerinde değil” dediler; oysa onlar Kitaplarını da okuyorlar. Bilgisizler de tıpkı onların söylediklerini söylemiştir. Allah, kıyamet günü, anlaşmazlığa düştükleri şeylerde onların arasında hüküm verecektir.

Bakara Sûresi 113: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Yahudiler, “Hıristiyanlar bir temel üzerinde değiller” dediler. Hıristiyanlar da, “Yahudiler bir temel üzerinde değiller” dediler. Oysa hepsi Kitab’ı okuyorlar. (Kitab’ı) bilmeyenler de tıpkı bunların söyledikleri gibi demişti. Artık onların aralarında uyuşmadıkları davada, kıyamet gününde hükmü Allah verecektir.*

Bakara Sûresi 113: Diyanet Vakfı Meali: Hepsini de kitabı (Tevrat ve İncil’i) okumakta oldukları halde Yahudiler: Hıristiyanlar doğru yolda değillerdir, dediler. Hıristiyanlar da: Yahudiler doğru yolda değillerdir, dediler. (Kitabı) bilmeyenler de birbirleri hakkında tıpkı onların söylediklerini söylediler. Allah, ihtilâfa düştükleri hususlarda kıyamet günü onlar hakkında hükmünü verecektir.

Diyanetin kendi hazırladı Arapça Kur’ân yazılımda bir âyette “hude” kelimesi (Bakara 113) Yahudi diye çevrilmiştir.

Bakara 62 de ise “hadu” kelimesini “Yahudi” diye çevrilmiştir.

“Huda” kelimesi ile “Hadu” kelimesi arasında bir incelik vardır.

Huda: Yol gösteren demektir,

Hadu; Yol gösterenin gösterdiği yol üzere giden demektir.

Şimdi örnekte gösterilen Bakara 120 ye geçelim.

Önce kendi kelime açılımımızı yazalım:

Bakara Sûresi 120: “Ve len terdâ ankel yahûdu ve len nasârâ hattâ tettebia milletehum kul inne hudâllâhi

huvel hudâ ve leinittebate ehvâehum badellezî câeke
minel ilmi mâ leke minallâhi min veliyyin” ve lâ nasîr

Ve len terdâ anke	: Değil, asla, razı olmak, hoşlanmak, senden,
El yahadu	: Biz yol gösteririz diyen, bize yol gösterildi diyen,
Ve lâ en nasârâ	: Yok, yardımcı olan,
Hattâtettebia	: Hatta, tâbi olmak, uymak, izlemek,
Millet hum	: Örf, gelenek, âdet, inanç, onlar,
Kul inne hudâ Allâh	: Anlat, muhakkak, yol gösteren, hidayet veren, Allah,
Huve el huda	: O, hidayet, kılavuz, rehber, sahip, efendi, yol gösteren,
Ve le in ittebate	: Elbette, eğer, şayet, tâbi olmak, uymak, sen,
Ehvâe-hum	: Heva, çıkar, kendi çıkarlar, boş şeyler, asılsız, onlar,
Bade ellezîcea ke	: Sonra, ki o, geldi, sen,
Min el ilmi	: Bir ilim,
Mâ leke min Allah	: Değil, şey, ne, senin, Allah,
Min veliyyin	: Bir dost, veled, yakın olan,
Ve lâ nasîr	: Yok, yardımcı, destek, arka çıkan,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 120- Yalnız biz yol gösteririz ve yalnız biz yardımcı oluruz diyenlerin, atalarından gelen inançlarına, adetlerine uymazsan, senden hoşlanmazlar. De ki: Muhakkak ki yol gösteren Allah’tır, tüm varlıktan her an yol gösteren O’dur. Eğer sen bir ilim geldikten sonra, onların hevalarına uyarsan, Allah’tan başka sana bir dost ve bir yardımcı da yoktur.

Bakara Sûresi 120. Elmalılı Meali (Orjinal): sen milletlerine tabi olmadıkça ne Yehud, ne Nasara senden asla

hoşnud da olmazlar her halde yol, Allah yolu de, şanın
hakkı için sana vahyile gelen bu kadar ilimden sonra bil-
farz onların hevalarına tâbi olacak olsan Allahdan sana
ne bir veliy bulunur ne bir nasır

Bakara Sûresi 120. Elmalılı Meali (Orjinal): sen mil-
letlerine tabi olmadıkça ne Yehud, ne Nasara senden asla
hoşnud da olmazlar her halde yol, Allah yolu de, şanın
hakkı için sana vahyile gelen bu kadar ilimden sonra bil-
farz onların hevalarına tâbi olacak olsan Allahdan sana
ne bir veliy bulunur ne bir nasır

Bakara Sûresi 120. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Sen
dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyan-
lar asla senden razı olmazlar. De ki: “Allah’ın yolu asıl
doğru yoldur.” Sana gelen ilimden sonra, eğer onların
arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah’tan
sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır.

Bakara Sûresi 120. Diyanet Vakfı Meali: Dinlerine uy-
madıkça yahudiler de hıristiyanlar da asla senden razı
olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah’ın yolu-
dur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uya-
cak olursan, andolsun ki, Allah’tan sana ne bir dost ne
de bir yardımcı vardır.

Örnek gösterilen diğer bir âyete geçerse:

Bakara Sûresi 135:

Bakara Sûresi 135: Ve kâlû kûnû hûden ev nasârâ
tehtedû kul bel millete ibrâhîme hanîfâ ve mâ kâne mi-
nel müşrikîn

ve kâlû kunu huden: dediler, olun, yalnız bir yol gösteririz diyenler

Ve kâlû kûnû huden	: Dediler, olun, yalnız bir yol gösteririz diyenler,
Ev nasârâ	: Veya, ya da, yardımcı olan,
Tehtedu	: Yol gösterme, doğru yolu bulma,
Kul bel	: De, hayır, sadece, bilakis,
Milleti	: İmla, düzenlenen ilkeler, belge, düzenleyip yazdırılan,
İbrâhîme	: Cumhurun babası, öze uygun yaşayan, Rahîm üzere olan,
Hanifen	: Tevhîdüzere, tek Allah’a inanan,
Ve mâkâne	: Olmadı, değildi,
Min el müşrikîne	: Ortak koşan, kendine varlık isnat eden, sıfatları sahiplenilen,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 135- Yalnız biz yol gösteririz ya da yalnız biz yardımcı oluruz diyenler, bize uyun doğru yolu bulun dediler. De ki: Hayır, sadece İbRahîm’in düzenlediği ilkeler üzere, Tevhid üzere oluruz. O Allah’a ait olan sıfatları kendine nisbet edenlerden olmadı.

Diğer çalışmalardan örnekler:

Bakara Sûresi 135. Elmalılı Meali (Orjinal): Bir de Yehud veya Nasara olun ki hidâyet bulasınız dediler, de ki: hayır, hakperest hanif olarak İbRahîm milleti ki o hiç bir zaman müşriklerden olmadı

Bakara Sûresi 135. Diyanet İşleri Meali (Eski): “Yahudi veya Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız” dediler. “Doğruya yönelmiş olan ve Allah’a eş koşanlardan olmayan İbRahîm’in dinine uyarız” de.

Bakara Sûresi 135. Diyanet İşleri Meali (Yeni): (Yahudiler) “Yahudi olun ve (Hıristiyanlar da) “Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız” dediler. De ki: “Hayır, hakka yönelen İbRahîm’in dinine uyarız. O, Allah’a ortak koşanlardan değildi.”

Diğer örnek gösterilen âyet Bakara Sûresi 140:

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 140: Em tekûlûne inne ibrâhîme ve ismâîle ve ishâka ve yakûbe vel esbâta kânû hûden ev nasârâ kul e entum alemlâh ve men azlemu mimmen keteme şehâdeten indehu minallâh ve mâllâhu bi gâfilin ammâ tamelûn

Em tekûlûne	: Yoksa, veya, öyle mi oldu, demek, söylemek,
inne İbrâhîm	: Muhakkak, doğrusu, İbRahîm,
Ve İsmâile ve İshak	: İsmail ve İshak,
Ve yakûbe ve esbâta	: Yakub ve torunları,
Kânû huden	: Oldular, yol gösteren, yalnız biz yol gösteririz diyen,
Ev nasârâ	: Veya yardımcı olan, yalnız biz yardımcı oluruz diyen,
Kul e entumalemu	: De, söyle, sizin, bir bilginiz, ilim,
Emi Allâh	: Ya da, yoksa Allah,
Ve men azlemu	: Kim, daha zalim,
Mimmen keteme	: Kimseden, saklamak, gizlemek, susmak,
Şehadet	: Bilip gören, tanık,
İnde hu min allâhi	: Yanında, katında, O’na ait, Allah’tan,
Ve mâ Allâh	: Değil, şey, ne, Allah,
Bi gâfil	: Bir gaflet içinde olan, gafil, uzak olan, ayrı,
Ammâ tamelûne	: Şeyler, nesne, yaptığınız şeyler,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 140- İbrâhîm, İsmâil, İshâk, Yâkûb ve torunları, yalnız biz yol gösteririz ya da yalnız biz yardım ederiz diyenlerden mi oldu diyorlar? De ki: İlmin sahibi siz misiniz, yoksa Allah mı? Allah'a ait olan hakikatleri bilip gördükten sonra saklayan kimse-den ve Allah'ı unutup yaptığı şeylerde bir gaflet içinde olandan, daha zalim olan kimdir?

Diğer meâllerden örnek vermek gerekirse:

Bakara Sûresi 140. Elmalılı Meali (Orjinal): Yoksa İbRahîm de, İsmail de, İshak da, Yakub da, Esbat da hep Yehud veya Nesârâ idiler mi diyorsunuz? Deki sizler mi daha iyi bileceksiniz yoksa Allah mı? Allahın şahadet ettiği bir hakikati bilerek ketm edenden daha zalim kim olabilir? Allah ettiklerinizden gafil değil

Bakara Sûresi 140. Diyanet İşleri Meali (Yeni) :Yoksa siz, “İbRahîm de, İsmail de, İshak da, Yakub ile Yakuboğulları da yahudi, ya da hıristiyan idiler” mi diyorsunuz? De ki: “Sizler mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?” Allah tarafından kendisine ulaşan bir gerçeği gizleyen kimseden daha zalim kimdir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

Bakara Sûresi 140. Diyanet Vakfı Meali: Yoksa siz, İbRahîm, İsmail, İshak, Ya'kub ve esbâtın yahudi, yahut hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine (bildirilmiş) bir şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

Âyetler incelendiğinde her müellifin kendine göre çalışması vardır, farklılıklar vardır.

Bizde bu âyetten çalışmamıza göre ne anladıysak onu mealledik.

Bu âyetlerden anladığımız; karşınıza çıkan topluluklardan “sadece biz yol gösteririz, sadece bir yardım ederiz” “bize uyarsan hidâyet bulursun” “bize uyarsan yardım bulursun” diyenlere inanmayın. Siz sadece Allah’ı dost edinin “innema veliyi kum Allah” (Mâide Sûresi 55) âyetini işaret ederek, yol göstericinin de yardım edenin de Allah olduğu işaret edilmiştir.

21.Maddedeki İddia: Bakara 119’da geçen Ashâb-ı cehim, “sıfatları kendine nisbet edip bir azmışlık içinde olanlar” şeklinde tercüme edilmiştir.

Şimdi önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 119: “İnnâ erselnâke bil hakkı beşîren ve nezîren ve lâ tuselu an ashâbil cahîm”

İnnâ erselnâ ke	: Muhakkak, irsal, açığa çıkmak, göndermek, biz, sen,
Bi el hakkı	: Hak ile, hakikatler, gerçekler,
Beşîren	: Sevindirici, umut verici,
Ve nezîren	: Hakikatleri açıklayıp uyarıcı,
Ve lâ tuselu	: Yok, sorulmaz, sorumluluk,
An ashâbi el cahîmi	: Sahip, halk, sıfatları kendine nispet eden, cehalet, azmışlık,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 119- Muhakkak ki sen; gerçekleri anlatmak, sevindirip umut vermek, açıklayıp uyar-mak, Bizi anlatmak için açığa çıktın. Sıfatları kendine

nisbet edip bir azmışlık içinde olanlardan senin bir sorumluluğun yoktur.

Diğer çalışmalardan örnekler verelim:

Bakara Sûresi 119: Muhammed Esed Meali: Doğrusu Biz seni [ey Peygamber,] hakikat ile gönderdik: bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak; yakıcı ateşe mahkum olanlardan sen sorumlu değilsin.

Bakara Sûresi 119: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Şüphesiz biz seni hak ile; müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemlik olanlardan sorumlu tutulacak değilsin.

Bakara Sûresi 119: Diyanet Vakfı Meali: Doğrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

Yukarıda görüleceği üzere; Muhammed Esed Meali'inde "cehennem" kelimesi yoktur.

Âyette "ashâbi el cahîmi" kelimesi vardır.

Cahîm, cehennem ilişkisi nedir? Bunu ancak Kur'an'ın tüm Cehennem diye çevrilen âyetlerini bir bir incelediğimiz zaman anlayabiliriz.

İhya Sözlüğe göre Cehennem: Arapça "cehmân" kelimesinden türetilmiştir. "Cehm", sert ve çirkin olmak, "cehmân" dibi görünmez derin kuyu demektir.

Kamus-ı Türkî'de, Arapçaya İbraniceden gelen bir sözcük olarak gösterilen cehennem, "Kudüs yakınlarında hayvan leşlerinin ve idam edilen suçluların cesetlerinin atıldığı dere" olarak aktarılır. Ayrıca ahirette

günahkârların azap gördükleri yer, tamu, dûzah şeklinde tanımlanır (Kamus-ı Türkî, T 489)

Eski Uygur Türkçesinde, “tamu” (Caferoğlu, 1993: 146); Altayca-Türkçe Sözlük’te “tami” (Gürsoy-Duranlı, 1999: 167); Kazan-Tatar Türkçesinde, “Temuğ” (Öner, 2009:272) şeklinde cehennem anlamıyla verilmiştir. Ayrıca Kazan-Tatar Türkçesi Sözlüğü’nde “cehennem” anlamının yanında “çok sıcak yer”, “zor hayat” anlamları da eklenmiştir. Kaynak: Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 4/3 2015 s. 875-888, Cehennem ve Tamu kelimeleri üzerine art zamanlı bir değerlendirme. Erol Kuyma

Kur’ânda “Cehennem” kelimesine, birçok müellif kendi araştırmalarına göre çevrim yapmıştır. Çoğuda “cehennem” olarak bırakmıştır.

Öncelikle kendi araştırmamıza göre, Kur’âna göre cehennem nedir bunu bir bir inceyelim.

CEHENNEM NEDİR, KUR’ÂNA GÖRE İNCELENMESİ

Cehennemi bizlere hep, öldükten sonra günahkâr olanların, günah derecelerine göre yanacağı yer olarak anlattılar.

Cehennem ölüm öncesi midir, öldükten sonra mıdır, yoksa her ikisi midir? Çok iyi araştırmak gerekir.

Ateşte yanmanın hakikati nedir?

Cehennem bir ateş kuyusu mudur?

Cehennem denilen şey nedir?

Öldükten sonra mı ateşte yanmak vardır?

Yanmanın birçok boyutu var mıdır? Ateş, su, kimyasal, hava, toprak gibi?

Allah bizi öldükten sonra cehennemde yakacak mıdır, yoksa biz yaşarken yaptığımız zalimliklerle kendimizi mi yakacağız?

Kur’ân’da birçok âyeti incelediğimiz zaman, gelecek zaman değil, şimdiki zaman olarak karşımıza çıkar.

Bir örnek vermek gerekirse:

İnfitâr Suresi 14. âyet: “Kötüler de cehennemdedirler.” (Elmalî Meâlî)

Kötüler öldükten sonra cehennemde yanacaklardır denmiyor, cehennemdedirler deniyor. Yâni şimdiki zaman.

Demek ki cehennem denilen şey her an vardır?

Anlıyoruz ki, çevremize kötülük yapıyorsak, yaşarken kendi vücut bedenimizde cehennemi yaşıyoruz.

Öldükten sonra, delilleriyle, ispatlarıyla cehenneme şahit olmuş kişi yoktur, bu yalnızca bir inançtır.

Öldükten sonra böyle bir yer var mı yok mu inançtan öte geçemez.

Ama Kur’ân bizlere ölüm öncesi yaptığımız kötülüklerle, vücudumuzun nasıl bir cehenneme düştüğünü âyet âyet açıklıyor.

Birine kötülük yapan kişinin, vücudunda kimyasal dalgalanma değişir.

Hücreleri farklı çalışır, beyin farklı çalışır.

İşte bu salınımlar kişiye cehennemi yaşatır.

Kişi kendi yaptığı zalimliklerle kendini yakar.

Kendini strese, bunalıma, sıkıntılara sokar.

Cehennem denilen şey nedir ve bunun Kur'ân'a göre açıklanması nedir?

Cehennem kelimesi, kelime olarak: “Ceh جه” “Cehl جهل” “Cehûl جهول” “Câhim, جحيم” “Cehennem جهنم” aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde anlıyoruz ki, cehennem kelime olarak “Cehl جهل” “Cehûl جهول” kelimesinden geliyor.

Cahil aynı kökten geliyor.

Kişinin kendi cehaleti sonrası kendi düştüğü durum onun cehennemi olur.

Çünkü cahillik, ilimden uzak olmaktır, ilimden uzak olan kendi cahilliğiyle kendini yakar.

Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde; cehennem ve cehennemin tabakaları şöyledir.

Cehennemin tabakaları: Cehennem, sair, sekar, cahim, hütame, leza, haviye, veyl.

Meâllerin hemen hemen tümünde bu kelimeler cehennem diye çevriliyor.

Oysa her kelimenin ayrı taşıdığı anlam vardır.

Şimdi bunları incelersek:

1-Cehennem:

Derin kuyu, cehaletin derin kuyusu, cehalet ateşi, yakıp yıkıcı olan..

Kur'ân'da 77 yerde geçer...

Nar kelimesini de cehennem diye çeviriyorlar,

Nar kelimesi ateş, yakıp yıkıcı olan demektir, kişinin ateş hali yani yakıp yıkıcı halleri Kur'ân'da bazı yerlerde nar kelimesi ile belirtilir.

Araf 36: Vellezîne kezzebû bi âyâtinâ vestekberû anhâ ulâike ashabun nâr hum fîhâ hâlidûn

Meâli: Âyetlerimize karşı yalanlarda kalanlar ve kibirli hallerde olanlar, işte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler, onlar devamlı o hallerde hareket ederler.

Buradan anlıyoruz ki, cehennem tabakası, kişinin kendi cehalet kuyusuna düşmesidir, kendi cehaletiyle kendini yakmasıdır.

Kendini; benlik, gurura düşürmesi, kendi bâtil inancında kalmasıdır. Bâtil inançla zalimliklere düşmesidir.

2- Sâir cehennemi:

Sâir: Öteki, öbürü görme, ayrımcılık içinde olmak, Allah ayrı kendini ayrı görme, başkası, diğeri görmek, yani ötekileştirmek, varlığı ayrı ayrı görmek, varlığı tutanı görememek.

Bir başkasını da Allah'ın kulu görememek.

Kur'ân'da 17 yerde geçer.

Şurâ Sûresi 7:”ve ferîkun fîs saîr”.....”ve bir kısmı da ötekileştirmenin cehaletinde kalır.”

Varlığın bütünlüğünü anlayamama sonrası, kendi ayrı bir varlık görüp, ötekileştirme cehaletinde kalmak, sâir cehenneminde kalmaktır.

Ve sair, ve sair, ve sair dilimize buradan geçmiştir.

3- Sekâr cehennemi:

Sekâr: Şaşırmış, yanlış değerlendirmeler yapmak, kendi bildikleriyle hakikatler arasında kalıp şaşırmışlık durumu.

Kur’ân’da 4 yerde geçer.

Velid bin mugire Hazreti Muhammed’e gelir onu dinler, ondan etkilenir ve ona inanmaya meyil gösterir.

Bu etkiyle Amr bin hişama gider ve Hazreti Muhammed’in dediklerini övgüyle anlatır. Fakat Amr bin hişam, mûguriye çok tepki gösterir. “Atalarının inancını mı terk ediyorsun” diyerek mugireyi azarlar ve ona eski bildiklerini hatırlatır ve velid bin mugire şaşırmış bir halde eski bildiklerine geri döner.

İşte sekar, şaşırmış ve eski bildiklerinden vazgeçmemiş bir haldir.

Hakikat bilgileri ile atalardan bilgiler arasında gelgit yaşamak” sekar-şaşırmışlık” durumudur.

Cehalet bilişleri terk edilmeden, hakikat bulunmaz.

Müddessir Sûresi 27: “Ve mâ edrâke mâ sekar”

Meâli: “İdrak ettin mi şaşırmışlığı?”

4- Câhim cehennemi:

Câhim: Kendini farklı görüp, üstün görme hali. Azmış olan.

Allah’ın sıfatlarını kendine nisbet edip bir azmışlık içinde olan.

Tevhid şuurunu idrak edemeyip kendi çıkarlarına göre hareket eden. Azmışlığın cehaletinde olan. Kâlpier cehalette kalıp, kendilerini üstün görenler.

Kur'ân'da 26 yerde geçer...

Saffat Sûresi 64: “İnnehâ şeceretun tahrucu fî aslil cahîm”

Meâli: “Muhakkak ki o fena hallerin geldiği yerin kaynağı, benlik içinde olup kendine varlık isnat etmenin cehaletidir.”

5- Hutame cehennemi:

Hutame: Kırıp geçirmek, parçalamak, Tevhid edememek, ikilikte kalmak. Kalbinde hem Allah var hem ben varım durumu taşıyanın hâli.

Araplarda bir söz vardır çobanların en kötüsü hutâme olandır derler.

Yani koyunları bir arada tutamayan, dağıtan anlamında kullanılır.

Kişiyi hakikatler sunulmuştur fakat kişi eski cehalet bilişlerinde kaldığından dolayı, bir türlü Tevhid şuuruna ulaşamamıştır.

Varlığın birliğini anlayamaz, tüm varlığı bir arada tutan Zâtı idrak edemez.

Hatim kelimesi de buradan gelir.

Hatim: Birliğe ulaşan, birliği anlayan, bitiren.

Hutame: Birlikten uzaklaşan, birlik şuurunda olmayan.

Hümeze Sûresi 4: “Kellâ le yunbezenne fîl hutameh”

Meali: “Hayır, o halde olanların içlerinde dışlanmışlık, parçalamışlık halleri vardır”

6- Lezâ cehennemi:

Lezâ: Zaaf, kendi suret varlığında kalmak, cehennem tam ortası denir. Kendi vücud varlığının gururunda, zaafında kalan kolay kolay bu cehaletten kurtulamaz.

Sûret boyutunda kalan, sîreti göremeyen.

Tende kalan, câna eremeyen.

Mearic Sûresi 15: “Kellâ, innehâ lezâ”

Meali: “Hayır muhakkak ki onlar, fenayı vücut zaafılarında kalanlardır.”

7- Hâviye cehennemi:

Hâviye: Huviy kelimesinden gelir.

Hüviyet, yani aslının ne olduğunun şuurundan düşmek.

Yukarıdan düşmek, uçurum, hakikatten düşmek, kendi öz varlığının ne olduğunun şuurundan uzaklaşmak.

Kuran’da 3 yerde geçer.

Kişî Hakk ve halk birliğinin idrakine vardığını düşünür ama eski cehalet bildikleri tekrar ortaya çıkar ve böylece ikiliğe düşer ve halkiyet şuurundan eski cehalet bilişlerine düşer.

Her varlık kuldur şuurundan uzaklaşır.

İşte eski cehalet bildiklerini gönlünden tamamen temizleyemeyen, gönlünde zerre kadar da olsa o kibri taşıyan bu hale düşer.

İnsanın ve tüm varlığın Hûviyeti Allah’tır.

Güzel insan Hazreti Muhammed, kâlbinde zerre kadar kibri olan iman etmiş sayılmaz, der.

İşte İman makamı, Hûvviyet makamıdır.

Yani kendini ve cümle âlemi tutan zâtı mutlak olan Allah şuurunda durmak.

Bu şuurdan düşen Hâviye cehennemindedir.

Karia Sûresi 9: “Fe ummuhu hâviyetun”

Meâli: “İşte o aslını anlayamaz, hakikatlerden cehalet hallerine düşer.”

8- Veyl cehennemi:

Veyl: Helak olmak, yazık etmek.

Kişiyi hakikatler sunulmuştur, Tevhid şuurunun tüm dersleri sunulmuştur, fakat o kendine üstünlük çıkar-mıştır, kendini makam sahibi görmüştür.

İman sahibi olmuşken, o imanı kendine mahsus görmüştür, kendini imanlı bazılarını imansız görmüştür, kendini seçilmiş üstün görmüştür.

Kendini ilahlaştırmak veyl cehennemine düşmektir.

Kâinatın sahibi Allah iken, kişi kendini üstün, farklı, seçilmiş, evliya, gavs, veli, âlim görmekle veyl chen-nemine düşer.

Murselat Sûresi 37: “Veylun yevmeizin lil mukezzibîn”

Meâli: “Her an her şeyde yetkili olanı yalanlayanların yazık o hallerine.”

İşte Kur’ân’ı incelediğimizde anlıyoruz ki cehennem: Kişinin kendi cehaletiyle yaptığı zalimlikler sonrası düş-tüğü durumdur.

Cehennem kişinin yaptığı kötülüklerle kendini yak-masıdır.

Cehennemin olduğu yerde huzursuzluk, sıkıntı, bunalım, isyan, kavga, gibi kişiyi yakan haller vardır.

Cehennem halinde yaşayan kişiler; sözlerinden, yaşantılarından, davranışlarından kendilerini belli ederler.

Cehennem ehli, kendi yaptığı kötülüklerle kendini yakandır.

Cehennem ehli, etrafına ateş saçandır, zulüm saçandır.

Öfke, hiddet, kavga, dedikodu, fâsıklık, çalıp çırpma, kul hakkı yemek, gibi halleri olan kişi cehennem ehlidir.

Cehennem ehli etrafına huzursuzluk verir.

Cennet ehli etrafına huzur verir.

Evet, bizlerde çalışmamızda, Kur’ân’ı incelediğimizde böyle bir karşılık bulduk.

Ve meâlimizi buna göre yaptık.

22.Maddedeki İddia: Kur’ân-i Kerim’de İslam’dan önceki din mensuplarına gönderilen vahiy olan kutsal kitaplar, “varlık kitabı” şeklinde tercüme edilerek gerçeklikleri olmadığı izlenimi uyandırılmaktadır. Örnek için bkz. Bakara 121, 144, 145. Halbuki Kur’ân ve daha önce gönderilen kitaplara iman İslam’ın en temel inanç esaslarından biridir.

Bizler Kur’ân’dan anladığımı “Kitap nedir” hakikatini anlamaya ve anladığımızı meâle yansıtmaya çalıştık.

Ve bunu Kur’ân’ın birçok âyetinden çıkardı.

Şurâ Sûresi 52. âyette: ...“Sen kitap nedir bilmiyordun ve imanın da yoktu.”...” mâ kunte tedrî mel kitâbu ve la el îmânu”..

Şimdi düşünelim Hazreti Muhammed'e sunulan vahyde, Hazreti Muhammed çevresinde hiç mi kitap görmede ki âyet"Sen kitap nedir bilmiyordun" âyeti sunuluyor.

Ve bizlere gerçekte canlı kitabın insanın kendi vücudu ve varlık olduğu uyarısı yapılıyor.

Kur'ân bize varlık kitabını okumamızı, yönümüzü oraya döndürmememizi birçok âyetle tavsiye eder.

Bugün Kur'ân meallerinin çoğu birbirini tutmaz.

Her müellif kendi araştırmasına göre meal yapmıştır.

Allah bizi canlı kitap olan varlık kitabını kitap olarak sunar.

Hazreti Âdem zamanında, hazreti Nuh zamanında, Hazreti İdris zamanında insanların derlediği kitaplar yoktu.

Ama onlar ve diğer Rêsul Nebiler her çevresine varlık kitabını okumalarını tavsiye etti.

Bu topluma sorduğumuzda "âyet nedir" diye herkes Kur'ân'da mürekkeple yazılı olan yazıları gösterir.

Kur'ân'ı incelediğimizde görüyoruz ki her şey bir âyettir.

Zûhruf Sûresi 4: Ve innehu fî ummil kitâbi ledeynâ le alîyyun hakîm

Meâli: Muhakkak ki o kâinat kitabı, Bize ait olan ana kitabın içindendir. Elbette bir ilim taşır, hikmet taşır.

Rad Sûresi 39:ve inde hu ummul kitâb

Meâli:ve ana kitap O'nun katındadır.

Tüm kâinat bir Kur'ân'dır ve her varlık bir âyettir.

Yûsuf Sûresi 105 âyet: Ve keeyyin min âyetin fîs semâvâtî vel ardı yemurrûne aleyhâ ve hum anhâ muridûn

Meâli: Göklerde ve yerde nice âyetler vardır ki yanından gelip geçerler ve onlar onun farkına varmazlar.

Fussilet Sûresi: Gece ve gündüz ve güneş ve ay O'nun âyetleridir.....

Kur'ân; Okunan şey demektir. "Karae"den türemiştir. "El-makru" okunan, okunmuş, okunabilir olan her varlık. "İkrâ" da buradan gelir.

Kur'ân; Birlik içinde, birleştirerek, birliği görerek okumak,

Bir şeyi diğer bir şeye birleştirerek okumak, demektir.

Yani Kur'ân; tüm kâinatı birlik içinde tutan Allah'ın birliğini anlamak için olan okuyuş.

Kur'ân; İkra kökünden gelir." اقرأ İkra` sözcüğü, "قرأ qaree" fiilinin emir kipidir. İbranice'den gelir ve Süryanice'de de mevcuttur.

İşte, tüm kâinat okunabilir bir kitaptır, yani Kur'ân'dır.

Şimdi örnek gösterilen âyetleri inceleyelim.

Bakara Sûresi 121: "Ellezîne âteynâhumul kitâbe yet-lûnehu hakka tilâvetihî ulâike yuminûne bihî ve men yekfur bihî fe ulâike humul hâsirûn"

Ellezîne âteynâ hum : O kimseler, verdik, sunduk, onlar,
kendileri,

El kitâbe : Kitap, varlık kitabı,

Yetlûne-hu	: Anlayarak okuma, okuyup takip edip ulaşmak,
Hak	: Hak, gerçek, hakikat, doğru olan,
Tilavet hi	: Okuyup temizlenme, ilave etmeden okuma,
Ulâike yuminun bi-hi	: İşte onlar, iman eden, inanan, ona,
Ve men yekfurbihi	: Kim, hakikatleri örtmek, kabul etmemek, ona,
Fe ulâike hum el hâsirûn	: İşte onlar, kaybeden, başarısız olan, hüsran,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: 121- Kendilerine sunduğumuz varlık kitabını okuyup, anlayıp hakikatine ulaşan o kimseler, okudukça cehaletten temizlenirler. İşte onlar ondaki hakikatlere inanırlar. Artık varlık kitabındaki hakikatleri görmemezlikten gelen kimseler ise, işte onlar kaybedenlerdir.

Bakara Sûresi 121. Elmalılı Meali (Orjinal): kendilerine kitabı verdiğimiz ehliyetli kimseler onu tilâvetinin hakkını vererek okurlar, İşte onlar ona iman ederler, her kim de onu inkâr ederse işte onlar da husranda kalanlardır

Bakara Sûresi 121. Diyanet İşleri Meali (Eski): Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereğince okuyanlar var ya, işte ona ancak onlar inanırlar. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir.*

Bakara Sûresi 121. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Kendilerine kitab verdiğimiz kimseler, onu gereği gibi okurlar. İşte bunlar ona inanırlar. Onu inkâr edenlere gelince, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

Şimdi Bakara Sûresi 144. Âyeti inceleyelim

Bakara Sûresi 144: Kad nerâ tekallube vechike fîs semâi fe le nuvelliyenneke kibleten terdâhâ fe velli vechike şatral mescidil harâm ve haysu mâ kuntum fe vellû vucûhecum şatrah ve innellezîne ûtûl kitâbe le yalemûne ennehul hakku min rabbihim ve mâllâhu bi gâfilin ammâ yamelûn

Kad nerâ	: Oldu, olmuştu, görmek, bilmek, anlamak istemek,
Tekallube	: Çevirmek, dönüş, içi dışa çevirmek, irfaniyete dönüş,
Vechi ke fî el semâi	: Yüzünü, yönünü, semaya, ulvî âlem, ulviyet,
Fe le nuvelliye	: Artık, öyle ki, elbette, çevireceğiz, döndürme,
Enne ke kibleten	: Seni, kibleye, yönelme, kabul etme,
Terdâhâ	: Hoşnut, memnun, razı, huzur, hoşnut olacağın,
Fe velli vechi ke	: Artık, çevirmek, yüz, siz,
Şatra	: Taraf, yön, cihet, her taraf,
El mescidi el harami	: Mescid-i Haram, kutsal olana teslim olmak,
Ve haysu mâ kuntum	: Nerede, ne, şey, siz, olsanızda, olursanız,
Fe velluvucûhe-kum	: Artık, çevirmek, yüzlerinizi,
Şatrah	: Yönüne, tarafına, her taraf,
Ve inne ellezî	: Muhakkak, o kimseler,
Utu el kitâb	: Verildi, sunuldu, kitab, ilahi sözler, varlık kitabı,
Le yalemûne	: Elbette biliyorlar, bilirler, bilen,
Enne hu el hakku	: Olduğu, o, bir hak, gerçek, hakikat,
Min rabbi-him	: Rabbi, onlar, her şey, kendileri,

Vemâ Allâh	: Değil, yok, şey, ne, Allah, Allah'ı unutmak,
Bi gâfilin	: Bir gaflet içinde olmak, bilmemezlik, boş, ayrı değil,
Ammâ yamelun	: Yaptığınız şeyler, amelleriniz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 144- Sen yüzünü Ulvi Âleme döndürüp hakikatleri anlamayı istiyordun. Elbette sen huzur bulduğun kıblen olan Bize döndürüldün. Öyle ki sen yüzünü, her tarafta kutsal olana bir teslimiyet içinde çevirdin. Her nerede olursanız olun, artık yüzünüzü, her tarafta olan O'na döndürün. Muhakkak ki her varlığın bir kitap olarak sunulduğunu bilen o kimseler; elbette gerçek olanın, kendilerini vücudlandıranın O olduğunu bilirler. İşte onlar, yaptıkları şeylerde Allah'a karşı bir gaflet içinde değildirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 144. Diyanet İşleri Meali (Yeni): (Ey Muhammed!) Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu (vahiy beklediğini) görüyoruz. (Merak etme) elbette seni, hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz. (Bundan böyle), yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzünüzü hep onun yönüne çevirin. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler, bunun Rabblerinden (gelen) bir gerçek olduğunu elbette bilirler. Allah, onların yaptıklarından habersiz değildir.[38]*

Bakara Sûresi 144. Diyanet Vakfı Meali: (Ey Muhammed!) Biz senin yüzünün göğe doğru çevrilmekte olduğunu (yücelerden haber beklediğini) görüyoruz. İşte

şimdi, seni memnun olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. (Ey müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzlerinizi o tarafa çevirin. Şüphe yok ki, ehl-i kitap, onun Rablerinden gelen gerçek olduğunu çok iyi bilirler. Allah onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

Burada Diyanet vakfı ile Diyanet İşleri yeni meâl arasındaki fark, incelendiğinde görülecektir.

Meâlde, Diyanet vakfında, “ehl-i kitap” vardır, Diyanet İşlerinde ise “kitap verilenler” vardır, ikisi arasında fark budur.

Bakara Sûresi 145:

Bakara Sûresi 145: Ve le in eteytellezîne ûtûl kitâbe bi kulli âyetin mâ tebiû kibletek ve mâ ente bi tâbîn kibletehum ve mâ baduhum bi tâbîn kiblete badın ve le inittebate ehvâehum min ba'di mâ câeke minel ilmi inneke izen le minez zâlimîn.

Ve le in eteyte ellezîne : Elbette, eğer, şayet, getirsen, sunsan, o kimseler,

Ûtû el kitâbe : Verilen, sunulan, kitap, hakikatler, varlık kitabı,

Bi kullîâyet : Hepsi, bütün, âyet, işaret delil,

Mâtebiu : Değil, şey, tâbi olmak, uymak,

Kiblete-ke : Kiblen, yönelme, kabul etme, uyduğun hakikatler, sen,

Ve mâente bi tabiin : Sen değilsin, tâbi olan, uyan,

Kiblete-hum : Kible, yönelme, kabul etme, onlar,

Vemâbadu hum : Değil, bazı, kısım, onlar,

Bi tabiin : Tâbi olan, uyan,

Kibletebadın : Kible, yönelme, kabul, bazıları,

Ve le in itteba te	: Elbette, eğer, şayet, tâbi olsan, uysan,
Ehvâe-hum	: Hevaları, istekleri, şahsi çıkarları,
Min badi	: Sonra, -den sonra,
Mâcae ke	: Şey, ne, gelen, sunulan, ulaştığın, sen,
Min el ilmi	: İlimden, bilgiden,
İnne ke izen	: Muhakkak, doğrusu, sen, o zaman,
Le min el zalimîne	: Elbette, şüphesiz, zalimlerden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 145- Elbette sen o kimselere, varlık kitabındaki bütün delilleri sunsan, senin yöneldiğin hakikatlere onlar tâbi olmazlar ve sen de onların yöneldiklerine tâbi olacak değilsin. Zaten onların bir kısmı bir kısmının yöneldiğine tâbi olmaz. Elbette sen; sana sunulan ilimden sonra eğer onların hevalarına uyarsan, muhakkak ki sen o zaman, elbette zalimlerden olursun.

Diğer meâllerden örnekler:

Bakara Sûresi 145. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Andolsun, sen kendilerine kitap verilenlere her türlü mucizeyi getirsen de, onlar yine senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, o takdirde sen de mutlaka zalimlerden olursun.

Bakara Sûresi 145. Diyanet Vakfı Meali: Yemin olsun ki (habibim!) sen ehl-i kitaba her türlü âyeti (mucizeyi) getirsen yine de onlar senin kıblene dönmezler. Sen de onların kıblesine dönecek değilsin. Onlar da birbirlerinin kıblesine dönmezler. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyacak olursan, işte o zaman sen hakkı çiğneyenlerden olursun.

İncelendiğinde farklar görülecektir.

Bizlerin Kur'ân'ın incelediğimizde anlıyoruz ki, kitap denilen canlı kitap olan varlık kitabıdır.

Ve meâllerimizde buna göre yaptık.

Kur'ân'ın bize verdiği idrak budur ve meâli okuyanların yönlerini varlığa dönmeleri ve varlığı okumaları açısından bilgilennmelerini istedik.

23. Maddedeki İddia: Kâbeden bahseden âyetlerin meallerinde “Kâbe” tamamen keyfi bir şekilde “gönüller” olarak tercüme edilmiştir. Örmek için bkz. Bakara 125, 1127. Ayıca âyetlerde geçen mescid-i haram, Mescid-i aksa, Tür-i sinâ gibi mukaddes mekânlardan bahseden âyetlerin meallerinde bu mekânlar tamamen batinî mistik şekilde yorumlanmıştır. Örnek için bkz. İsrâ 1; Tevbe 19; Tevbe 28; Tîn 2.

Biz, namazda döndüğümüz Kâbe'ye karşı negatif bir düşünce içinde asla değiliz.

Kâbe'den murad nedir, Kâbe'den gelen mesaj nedir onu yakalamaya çalıştık.

Kur'ân'ı incelediğimizde “Kâbe” kavramının karşılığını bulmaya ve meâli ona göre yapmaya çalıştık.

“Yerlere göklere sığmadım, müminin gönlüne sığdım” hadisinde işaret edilen, “gönül” Allah'ın evi olarak tasvir edilmiştir.

Kur'ân'dan anladığımız Kâbe hakkında kısaca yazı paylaşmak istiyorum.

KÂBE NEDİR

Allah insanı kendinden var etti, kendini ona gizledi, ama insan Allah'ı kendinde aramadı.

İnsan, Mekke'de ki eve "burası Allah'ın evi" dedi, O'nu orada aradı, oraya koştu, kendine koşmadı.

Taştan duvardan yapılan evin etrafında dolandı, kendi vücut evinin ne olduğunu anlamak için, bir ilim irfân içinde kendi vücudunun etrafında dolanmadı.

İnsan, sadece inandı, aslını hiç sormadı.

İnsan, sadece yöneldi, yöneldiği ne bilmedi.

İnsan, birileri koşup gitti diye koşup gitti, gittiği yerde koşup gittiği ile buluşmadı.

İnsan, yaşadığı toplumu ne yaptıysa onu yaptı, neye inandıysa ona inandı.

İnsan, hiç şahit olmadan inandı.

İnsan, Allah nedir sormadı, aramadı, şahit olmadı.

İnsan, masumiyetinden dolayı sadece inandı, birilerinin Allah ile başlayan sözlerine eğildi ve inandı.

İnsan, Kâbe'yi, Mekke'de ki Hazreti İbrâhîm'in taş-tahtadan yaptığı ev sandı.

Oraya "Beytullah" yani "Allah'ın evi" dedi.

Oysa Allah'ın kendi beden evinde olduğunu hiç anlamadı.

Peki, neydi Kâbe?

Mekke'deki kâbe Allah'ın evi miydi?

“Beytullah” Allah’ın evi demek ise, Kâbe Allah’ın evi mi?

Yâni Allah o evin içinde mi?

Taştan duvardan yapılan yapılan ev, Allah’ın evi olabilir mi?

Allah insanı inşa etti, insan taştan ev inşa etti, Allah’ı kendinde değil orada aradı.

Oraya koştu, kendine koşmadı.

Orada dolandı, kendi vücud evinde dolanmadı.

Kâf Sûresi 16:

..”ve nahnû akrebu ileyhi min hablil verîd”

“Biz ona şah damarından daha yakınız”

Kâbe’ye “Beytullah” dediler, yani “Allah’ın evi”

Camilere de “Allah’ın evi” dediler, öyle tasvir ettiler.

Peki, Allah o evlerin içinde miydi?

Peki, böyle denilmesinden maksat nedir?

Allah o evin içinde midir?

Hem denilir ki; İslâm’ın en önemli ibadetlerinden biri Hacc’tır. Hicretin 9. yılında farz kılınmıştır, denir.

Hem de denilir ki; Hacc Hazreti İbrâhîm’den beri gelen bir ibadettir.

Hatta derler ki; müşriklerin en önemli ibadeti de Hacc’tır.

Peki, nedir bunun hakikati?

Araştırdığımızda anlıyoruz ki; Hacc Hazreti Muhammed’den önce de vardı.

Hatta Çağrı filminin ilk başlangıcında bu konu işlenir.

Tarihi bilgilerde rastlıyoruz ki;

Hazreti Muhammed amcası Hazreti Hamza'ya: "Amca orası Allah'ın evi değil" der.

Elini Hazreti Hamza'nın kalbine koyarak: "Amca Allah'ı arayacaksan onu kendi vücut evinde ara" der.

Hazreti Hamza: "Yeğenim sen ne diyorsun eğer böyle söylersen, sana zulmederler, seni buradan kovarlar, seni öldürmeye kalkarlar, toplum yüzyıllardan beri oraya Allah'ın evi der, sakın bunu her yerde söyleme" der.

Hazreti Hamza çöllerde yalnız kaldığında bu konuyu çok düşünür.

Yeğeninın söyledikleri kulaklarında, kalbinde çınlar durur.

Efendimiz Hazreti Muhammed ve arkadaşlarını Kâbe'nin kenarında sıkıştırdıklarında, Hazreti Hamza gelir.

Amr bin Hişam: "Senin Muhammed'in yalancının biri" der.

Hazreti Hamza: "Konuşturmadınız ki, dinlemediniz ki, hangisi gerçek hangisi yalan konuşmadan bilmez ki" der.

Amr Bin Hişam: "Muhammed yalancı sahtekâr" deyince,

Hazreti Hamza yayı ile Amr Bin Hişam'a vurur.

Ve Hazreti Hamza, Efendimize döner ve tarihi o sözü söyler: “Geceleri çölde tek başıma kaldığımda anladım, Allah o kadar büyüktür ki dört duvar arasına sığmaz”

Evet, Hazreti Hamza çölde yalnız kaldığında yeğenin sözlediklerini çok düşündü ve Kâbe’nin ne olduğunu anladı.

Kâbe; İnsanın vücuduydu.

Kâbe; Cümle kâinat’tı.

Kâbe; Gönüldü.

Kâbe; Muhammed’di, İbrâhîm’di, Mürşid-i Kâmil’di

Kâbe; İlmin kaynağı, rûhun kaynağı, cümle varlığın kaynağı olan, Râhîm sırrı olan Nûr boyutuydu.

Kâbe: “Hû” idi, yâni her yerden kendini gösteren “O” idi.

Onun için bu hakikati anlayanlar hep benzeri sözler söylediler.

Beyazıt Bistami: “Kâbe kurulduğundan beri Allah oraya bir kez bile gitmedi, ama benim vücudumdan bir an bile olsa ayrılmadı” der.

Beyazıt’e Hocası: “Kâbe benim, beni tavaf et” der.

Mevlana: “Kâbe’den murad gönüldür” der.

Yunus Emre: “Bin kere de varsan Hacca, hepsinden iyice bir gönüle girmektir” der.

Hacı Bektaşî Veli:

“Hararet nardadır sacda değildir, Keramet baştır tacda değildir”

“Ne arar isen kendinde ara, Kudüs-te Mekke-de Hacc-da değildir” der.

Hacc Hazreti Muhammed'den de önce de yapılan bir ibadetti.

Ebu Süfyan; “din ile ticareti bir arada bulundurmak ne güzel” der.

Bu zihniyet hâlâ devam eder.

Her yıl yüz binlerce kişinin milyar dolar dökerek gittiği Mekke, mânâ boyutuyla yapılan Hacc'mıydı?

Varılan yer Kâbe'miydi?

Oysa Hazreti Muhammed:

“Komşun aç iken, hasta iken, sıkıntısı var iken önce ona koş” dedi.

“Giyeceği, yiyeceği yok iken, işsiz iken, okul ihtiyacı var iken, önce ona koş” dedi.

Peki, yaptık mı?

Yapabildik mi?

Hacc ömürde bir kez iken, buna uyduk mu?

Yüzbinlerce kişinin döktüğü para ile, her yıl bu ülkede binlerce insana iş, sağlık, eğitim, oluşturulabilirdi.

Hastaneler, okullar, yollar, iş alanları, yapılabilirdi.

“Umre” ziyaretini de adeta farz haline getirdiler.

Onlarca defa giden kişiler var.

Ve birbirlerine “ben 20-25 defa umre yaptım” diyerek hava atan kişiler çoğunlukta.

Şu kadar Umre Hacc yerine geçer, diyerek de, aslı olmayan şeylerle milyonların paralarını çaldılar.

Aynen Ebu Süfyan'ın; "din ile ticareti bir arada bulundurmak ne güzel" dediği gibi, insanların Allah inancını suistimal ettiler.

Oysa bilselerdi ki Umre; Hacc'ın içinde Hacc'dan daha derin bir farzdır.

Oysa bilselerdi ki Umre; kişinin kendi vücudundaki hakikat boyutlarını ziyaret etmektir, orada hakikatlere şahit olmaktır.

İnsanlar Mekke'ye de Medine'ye de gidebilir.

Hazreti Muhammed orada yaşamış, onun hatırası için 2 gün Medine'de 2 gün Mekke'de kalabilir.

Ama Hacc'dan murad Allah'a şahit olma sırrıdır.

Hacc'dan murat kendi vücud evinde hakikatlere şahit olma sırrıdır.

Oraya gidenler bile ne yaptıklarını biliyorlar mı acaba?

İhram nedir, Tavaf nedir, Vakfe'ye durmak nedir biliyor muyuz acaba?

Kâbe'yi 7 kez dönmek nedir?

Sâfa Merve arasını 7 kez koşmak nedir?

Mina'da taşlanan 3 şeytan nedir?

O şeytanları kendimizde bulduk mu acaba?

Hakk'a kurban olduk mu acaba?

Arafat sırrı nedir?

Neden Arafat'ta, öğlen ikindi namazları birleştirilerek sadece farzı kılınır?

Neden Müzdelife’de akşam yatsı namazları birleştirilerek sadece farzı kılınır?

Bunların mânâlarına ulaşabildik mi acaba?

Gecen yıllarda Diyanet işleri başkanına sordular: “Neden Kâbe’yi 7 kez dönüyoruz”

Başkanın verdiği cevap: “Bilmiyoruz böyle düzenlemişler” oldu.

Diyanet İşleri başkanı bunu cevaplayamıyorsa, halk nereden bilecek?

Şimdi örnek gösterilen âyetlerden konuyu inceleyelim

İsrâ Sûresi 1: Subhânellezî esrâ bi abdihî leylen minel mescidil harâmi ilel mescidil aksallezî bâreknâ havlehu li nuriyehu min âyâtinâ innehu huves semîul basîr

Subhân ellezî	: Noksan sıfatlardan münezzeh, zatıyla saran, ki o,
Esrâ	: Karanlıktan aydınlığa sevk eden, gece yürüyüşü,
Bi abdi-hi leylen	: Kulunu, geceleyin, karanlık, cehaletin karanlığı,
Min el mescidi el harâmi	: Teslim olunan yer, teslimiyet, kutsal, mukaddes,
İlâ el mescidi el aksa	: Uzakmescid, en son, nihayet, erişilecek son nokta,
Ellezî bâreknâ	: Mübarek, bereketli kıldık, bereketimiz, nimet, feyz,
Havle hu	: Etrafını, çevresini, o,
Li Nuriye hu	: Görmesi için, anlaması için, ona göstermek için,
Minâyâti-nâ	: Âyetlerimiz, işaretlerimiz, delil, hakikatlerimiz,

İnne hu huve el semîu : Muhakkak o, işittiren,
El basîr : Gördüren, basiret veren,

Tevhîd-i Kur'ân Mêleî 1- Ki O'dur noksan sıfatlardan münezzeh olan. Kulunu; cehaletin karanlığından, hakikatlerin aydınlığa sevk eden, çevresinde olan her şeyde, bereketimizi, işaretlerimizi görmesi için, teslim olunan mukaddes yerden, teslim olunacak son noktaya ulaştırır. Muhakkak ki O'dur işittiren, gördüren.

İsrâ Sûresi 1.Diyânet İşleri Meali (Yeni): Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Harâm'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

İsrâ Sûresi 1.Diyânet Vakfı Meali: Bir gece, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir.

Bu âyetteki çalışmamızda; Mescid-i Harâm ve Mescid-i Aksâ kelimesini kendi dilimize çevirmeye gayret gösterdik ve meâlî ona göre yaptık.

Min el mescidi el harami: Teslim olunan yer, teslimiyet, kutsal, mukaddes,

İlâ el mescidi el aksa: Uzak mescid, en son, nihâyet, erişilecek son nokta

Diğer bir âyet: Tevbe Sûresi 19

Tevbe Sûresi 19: E cealtum sikâyetel hâcci ve imâratel mescidil harâmi ke men âmene billâhi vel yevmil âhırı ve câhede fî sebilillâh lâ yestevûne indallâh ve allâhu lâ yehdîl kavmez zâlimîn

E cealtum	: Yaptınız mı, kılmak, eylemek, sunmak,
Sikâyet	: Su verme, yardım,
El hacci	: Niyet, maksat, Allah'ı aramak, gerçeğe yönelme,
İmârate	: Yapmak, gayret,
El mescidi	: Teslim olunan yer, tüm varlığıyla teslim olma hakikati,
Elharâm	: Kutsal, yasak olan, mutlak olana yönelme,
Ke men âmene bi Allah	: Gibi, kim, kimse, inanan, iman eden, Allah,
Ve el yevmi el âhırı	: Son ana kadar, her an, ahir güne,
Vecâhede	: Mücadele eden, anlamada gayret eden,
Fî sebil Allah	: Allah yolunda,
Lâ yestevûne	: Yok, bir olma, eşit, aynı müsavi, denk, katı,
İnde Allah	: İndinde, ona ait, Allah,
Ve Allah lâ yehdi	: Allah yok, yol bulma,
El kavme ez zâlimîne	: Zalim, kavim, zalim kimseler,

Tevhîd-i Kur'ân Mâali 19- Allah'ı anlamak için bir arayışta olanlara yardım ettiniz mi? O kutsal olana teslim olmak için gayret gösterenler, Allah'a iman eden kimseler gibidirler. Son anlarına kadar Allah yolunda hakikatleri anlamak için mücadele ederler. Allah'ın indinde eşitsizlik yoktur. Zalim kimseler Allah'a yol bulamazlar

Diğer Meallerden örnekler verelim.

Tevbe Sûresi 19. Elmalılı Meali (Orjinal): Ya siz hacılara sekâlığı ve Mescidi haramda umreciliği Allaha ve Âhîret gününe iman edip de Allah yolunda cihâd etmekte bulunan gibi mi tuttunuz? Bunlar ındallah müsavi olmazlar, Allah zalimler gürühuna hidâyet vermez

Tevbe Sûresi 19. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ın bakım ve onarımını, Allah'a ve âhîret gününe iman edip Allah yolunda cihad eden kimse(lerin amelleri) gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah, zâlim topluluğu doğru yola erdirmez.

Şimdi Tevbe Sûresi 28. âyeti inceleyelim:

Tevbe Sûresi 28: Yâ eyyuhâllezîne âmenû innemâ müşrikûne necsun fe lâ yakrabûl mescidel harâme ba'de âmihim hâzâ ve in hıftum ayleten fe sevfe yugnîkumul-lâhu min fadlihî in şâe innallâhe alîmun hakîm

Yâ eyyuha ellezîne âmenû	: Ey iman edenler,
İnnemâ	: Ancak, doğrusu, muhakkak,
El müşrikûn	: Ortak koşma, kendine varlık isnat etme,
Neces	: Pis, kirli, kötü hal, cehaletin kirliliği,
Fe lâ yakrabu	: Artık, bundan böyle, yok, yakın olmak, yaklaşmayın,
El mescide	: Teslim olunan yer,
El harame	: Kutsal olan, yasak olan,
Bade amihim hâzâ	: Sonra, yıllık, avamca, cahalet hâllerinde olan, o hâl,
Ve in hıftum	: Eğer, korktunuz, çekindiniz,
Ayleten	: Yönelme, fakirlik, bilgisizlik,

Fe sevfe	: İleride, yakında,
Yugni kum Allâh	: Zengin, varlık sahibi, değerler, bilgili, siz, Allah,
Min fadli hi	: Lütuf, nitelik, o,
İnşâe	: Eğer, şayet, istek, istekli olun,
İnne Allâ halîm	: Muhakkak, Allah, ilmiyle var eden, ilmin sahibi,
Hakîm	: Tüm varlığa hâkim olan, hüküm hikmet sahibi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 28- Ey iman edenler! Muhakkak ki Allah'ın varlığının yanında kendine varlık isnat etme hâli kötü bir haldir. Bundan böyle o hâle yaklaşmayın. Cehalet hallerinde olanlar kutsal olana teslimiyet içinde olamazlar. Eğer bilgisiz olmaktan çekiniyorsanız, O'nun lütuflarını anlamakta istekli olun. Allah'ın sizdeki o değerlerini belki yakında anlarsınız. Muhakkak ki Allah, ilmiyle tüm varlığa hâkim olandır.

Diğer meallerden örnekler.

Tevbe Sûresi 28: Hayrat Neşriyat Meali: Ey îmân edenler! Müşrikler ancak bir necis (bir pislik)tir;(1) bu yıllarından sonra artık Mescid-i Harâm'a (Kâ'be ve civârına) yaklaşmasınlar! Fakat (bundan dolayı) fakirliğe düşmekten korkarsanız, o takdirde Allah dilerse, sizi fazlından ileride zengin edecektir. Şübhesiz ki Allah, Alîm (herşeyi hakkıyla bilen)dir, Hakîm (her işi hikmetli olan)dır

Tevbe Sûresi 28: Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah dilerse sizi kendi

lütfundan zengin edecektir. Şüphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.

Burada ki çalışmamızda müşriklik; yani “Allah’ın varlığının yanında kendine varlık isnat etme hâli kötü bir haldir.” Diye çevirdik.

Diğer meâller ise; “Müşrikler ancak bir pisliktir.” Diye meâl edilmiştir.

Oysa bir kişi müşriklikten tevbe edebilir ve günahından döner temizlenebilir.

Ama meâli “Müşrikler ancak bir pisliktir” diye çevirirsek, sanki ölünceye kadar kişi, müşrik kalır gibi bir algı meydana geliyor.

Burada “el müşrikun” “el müşrik” kökünden gelir; müşriklik demektir, yani “Allah’ın ulviyetinin yanında ben de varım demek”

Müşriklik, şirk kökünden gelir, şirket kelimeside buradan gelir.

Müşrik, ortak çıkarmak demektir, yani Allah’a ortak koşmak.

Şimdi de Tin Sûresi 2:

Tin Sûresi 2: “ve tûri sînîn”

ve turi sinin: gönül, sıfatlar, üretken, geliştirilmiş, insan vücudu

3- Sıfatlarla donatılmış insan vücuduna.

Tin Sûresi 2: Elmalılı Meali (Orjinal) “Ve o Turi sînîne”

Elmalı bu âyeti olduğu gibi bırakmış açmamıştır.

Tin Sûresi 2: Mahmut Kısa Meali “Allah’ın, insanlık tarihinde bir kez, bir Peygamberle, Mûsâ ile aracısız konuştuğu yere, kutsal Sînâ Dağına ve çevresine”

Mahmut Kısa ise farklı bir yorum yapmıştır.

Biz ise, “Tur “ nedir, “Sin, Sina” nedir, her bir kelimeyi araştırarak ona göre mâl yaptık.

Sina kelimesi, Sin kelime kökünden gelir.

Sin, Yâ-Sîn Sûresindeki “Sin” dir.

Sin; insan demektir, kendini anlamış, özünü anlamış insan demektir.

24. Maddedeki İddia: Namaz kılarken kıbleye dönülmesini emreden ve kıblenin Mescid-i haram olduğunu ifade eden âyetlerin meallerinde Mescid-i haram yani kıble yok sayılmıştır. Örmek için bkz. Bakara 149, 150.

Kıble asla yok sayılmamıştır.

Çalışmamızda “Mescid-i haram” kelimesini kendi dilimize çevirmeye çalıştık.

Şimdi örnek gösterilen âyetlerin kelime kelime çalışmasını sunalım:

Bakara Sûresi 149: Ve min haysu harecte fe velli vecheke şatral mescidil harâm ve innehu lel hakku min rabbike ve mâllâhu bi gâfilin ammâ tamelûn

Ve min haysu harec te	: Nerden, neresi, nerede, nasıl, çıkış, dışarı, sen,
Fe velli vechi ke	: Artık, çevirmek, yönelmek, yüz, gerçek, sen,
Şatra	: Taraf, yön, cihet, her taraf,

El mescidi el harâmi	: Kutsal olana teslim olmak, hürmet edilen yer,
Ve inne hu le el hakku	: Muhakkak, o, elbette, hak, gerçek, hakikat,
Min rabbike	: Rabbi, sen, seni vücûdlandırın,
Ve mâ Allâh	: Değil, yok, şey, ne, Allah,
Bi gâfilin	: Gafil, gaflet, unutmak, boş, ayrı değil,
Ammâ yamelun	: Şeyler, yaptığınız,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 149- Sen nerede olursan ol, artık yüzünü her tarafta olan O kutsal olana bir teslimiyet içinde çevir. Muhakkak ki O elbette gerçek olandır, seni vücudlandırandır. Allah'ı unutup yaptığınız şeylerde bir gaflet içinde olmayın

Diğer çalışmalardan örnek sunarsak:

Bakara Sûresi 149: Diyanet İşleri Meali (Eski): Her nereden yola çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram semtine çevir, şüphesiz bu Rabbinden bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

Bakara Sûresi 149: Diyanet İşleri Meali (Yeni) :(Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) Mescid-i Haram'a doğru dön. Bu, elbette Rabbinden gelen gerçek bir emirdir. Allah, sizin işlediklerinizden asla habersiz değildir.

Görüldüğü gibi, Diyanet İşleri Meali (Eski) ile Diyanet İşleri Meali (Yeni) arasında “namaz” farkı vardır.

Birinde (Eski) “Her nereden yola çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram semtine çevir”

Birinde (Yeni) “Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) Mescid-i Haram’a doğru dön.” Diye çevrilmiştir. Burada “namaz” kelimesi vardır, diğerinde” namaz” kelimesi yoktur.

Şimdi Bakara Sûresi 150. âyeti inceleyelim.

Bakara Sûresi 150: Ve min haysu harecte fe velli vecheke şatral mescidil harâm ve haysu mâ kuntum fe vellûvucûhekum şatrah li ellâ yekûne lin nâsi aleykum huccetun illellezîne zalemû minhum fe lâ tahşevhum vahşevnî ve li utimme nimetî aleykum ve leallekum tehtedûn

Ve min haysuharec te	: Nerden, neresi, nasıl, çıkış, dışarı, sen,
Fe velli vechi ke	: Artık, çevirmek, yüz, siz,
Şatra	: Taraf, yön, cihet, her taraf,
El mescidi	: Teslim olunan yer, secde edilen, bütünleşilen yer,
El harâmi	: Kutsal olan, yasak olan, değerli olan,
Ve haysuma kuntum	: Nerede, ne, şey, siz, olsanız da, olursanız,
Fe velluvucûhe-kum	: Artık, çevirmek, yüzlerinizi,
Şatrah	: Yönüne, tarafına,
Liellâyekûne	: İçin, değil, olmaması için,
Li en nâsialeykum	: İnsanlara, üzerinizde,
Huccet	: Delil, hüccet, kanıt,
İllâ ellezînezalemuminhum	: Ancak, sadece, o kimseler, zalim olan, onlardan,
Fe lâ tahşev-hum	: Artık, onlardan korkmayın,
Vahşev-nî	: Korkun, beni anlamamaktan,

Ve li utimme	: İçin, tamam olan, bütünlük,
	tastamam, noksansız,
Nimet aleykum	: Nimet, sıfat, üzerinizde,
Ve lealle-kum tehtedun	: Umulur ki, siz, yol bulursunuz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: 150- Sen nerede olursan ol, artık yüzünü her tarafta olan O kutsal olana bir teslimi-yet içinde çevir. Kendi üzerinizdeki delilleri anlamayan insanlardan olmamanız için, her nerede olursanız olun, artık yüzünüzü her tarafta olan O'na döndürün. Ancak zalim kimseler böyle yapmazlar. Artık onlardan korkmayın, Beni anlamamaktan korkun. Size sıfatlarımızı bir bütünlük içinde sunduk. Umulur ki siz yol bulursunuz.

Âyetin kelime açıklamasında görüleceği üzere, kendi çalışmamıza göre meâl edilmiştir.

El mescidi	: Teslim olunan yer, secde edilen, bütünleşilen yer
El harami	: Kutsal olan, yasak olan, değerli olan,

Diğer meâllerden örnekler:

Bakara Sûresi 150: Diyanet İşleri Meali (Yeni): (Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. (Ey mü'minler!) Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü Mescid-i Haram'a doğru çevirin ki, zalimlerin dışındaki insanların elinde (size karşı) bir koz olmasın. Zalimlerden korkmayın, benden korkun. Böylece size nimetlerimi tamamlayayım ve doğru yolu bulasınız.

Bakara Sûresi 150: Diyanet Vakfı Meali: (Evet Resûlüm!) Nereden yola çıkarsan çık (namazda) yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Nerede olursanız olunuz,

yüzünüzü o yana çevirin ki, aralarından haksızlık edenler (kuru inatçılar) müstesna, insanların aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delili bulunmasın. Sakın onlardan korkmayın! Yalnız benden korkun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da doğru yolu bulasınız.

Yine diyanetin eski ve yeni çalışmasına baktığımızda, birinde “namaz” kelimesi vardır diğeri yoktur.

Meâl çalışmalarında her müellif oradan ne anladıysa cümleye onu döker.

25.Maddedeki İddia: Hac menasikinden sa’yın yapıldığı Safa ile Merve’den bahseden âyetin mealinde Safa,”safılık”, Merve ise “cömertlik” olarak tercüme edilmiştir. Bu da yazarın Arapça ve İslam kültürüne olan vukufiyetinin meal türü bir eser yazacak seviyeden çok uzak olduğunun bariz bir göstergesi olarak değerlendirilmiştir. Bkz. Bakara 158.

Bu âyetlerde de “Safa” ve Merve” kelimelerin dilimizdeki karşılığı bulunmaya çalışılmış ve ona göre çalışılmıştır.

Bakara sûresi 158: İnnes safâ vel mervete min şeâirillâh fe men haccel beyte evtemera fe lâ cunâha aleyhi en yettavvefe bi himâ ve men tetavvaa hayran fe innal-lâhe şâkirun alîm

Hacca hacılar, Safâ ve Merve tepeleri arasında yedi kere gidip gelerek vâcip olan sa’y ibâdetlerini yerine getirirler.

Bunu neden yaparlar?

Hazreti Hacer annemiz, oğlu İsmail’e su aramak için 7 kez iki tepeye gidip gelmiştir.

Ama su bulamamıştır.

Su, İsmail’in topuğunun değdiği yerden çıkmıştır

Peki, Hazreti Hacer annemiz boşuna mı gidip gelmiştir.

Bunlar hep içinde “derin sırlar” taşıyan mesajlardır.

Burada “Safa” nedir “Merve” nedir?

Hacer kimdir, İsmail kimdir, 7 kez gidip gelmek nedir?

Ayağını vurmasıyla çıkan su nedir?

Bunlar içinde derin sırlar barındıran mesajlardır.

Şimdi örnek gösterilen âyeti inceleyelim.

Kelime çalışmamız şöyledir.

Bakara Sûresi 158: İnnas safâ vel mervete min şeâirillâh fe men haccel beyte evitemera fe lâ cunâha aleyhi en yettavvefe bi himâ ve men tetavvaa hayran fe innal-lâhe şâkirun alîm

İnne el safâ	: Muhakkak, saflık, berraklık, temiz olma, ihtiyaç,
Ve el mervete	: Taş, kuvars, güzel koku, sahra, cömertlik,
Min şeairi Allâh	: İşaret, delil, nişan, ilke, kural, temel kaide, bilgi, Allah,
Fe men	: Artık kim, kimse,
Hacce	: Özel maksat, mutlak olana yönelmek, arayış, niyet,
El beyt	: Ev, kendi vücut evi,
Ev itemera	: Ziyaret, arayış, hakikatin arayışı,

Fe lâ cunaha aleyhi	: Yok, vebal, günah, sorumluluk, onun üzerinde,
En yettavvefe bi hima	: Dolaşma, anlamak için gayret, tavaf, vefalı, onları,
Ve men tetavvaa	: Kim, gönüllü, içten, samimi arayış,
Hayran	: Hayır, iyilik, iyi olan, hayırlı olan,
Fe inne Allah	: Böylece, muhakkak, Allah,
Şakir	: Şükredilen, her şeyiyle teslim olunacak olan,
Alîm	: Bilen, ilmin sahibi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: 158- Muhakkak ki Allah'ın işaretlerine ulaşan kimse saflık ve cömertlik içindedir. Artık kim mutlak olanı kendi vücud evinde arar ve onu anlamak için dolaşırsa, hakikatleri anlamak için varlığa bakmasında, dolaşmasında ona bir vebal yoktur. Kim hayırlar yolunda; samimi, içten olursa, böylece o, ilmin sahibinin, her şeyiyle teslim olunacak olanın Allah olduğunu bilir.

Safâ kelimesinin Osmanlıcada karşılığı şöyledir:

Safâ kelimesi “Saf” kelimesinden gelir.

Saf: Temiz, berrak, aydınlık, duru olmak gibi anlamlarla gelir

Safâ: Gönül şenliği, eğlence, duru olmak, temiz, sâfi olmak.

Safa ve Merve kelimelerinin açılımı şöyledir.

İnne el safa	: muhakkak, saflık, berraklık, temiz olma, ihtiyaç
ve el mervete	: taş, kuvars, güzel koku, sahra, cömertlik,

Bu kelime açılımına göre meâlimizi yaptık.

Şimdi diğer meâllerden örnek verelim:

Bakara Sûresi 158: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Şüphesiz Safa ile Merve, Allah'ın (dininin) nişanelerindendir. Onun için her kim hac ve umre niyetiyle Kâbe'yi ziyaret eder ve onları da tavaf ederse, bunda bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah onu bilir, karşılığını verir.

Bakara Sûresi 158: Diyanet Vakfı Meali:Şüphe yok ki, Safa ile Merve Allah'ın koyduğu nişanlardandır. Her kim Beytullah'ı ziyaret eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde kendisine bir günah yoktur. Her kim gönüllü olarak bir iyilik yaparsa şüphesiz Allah kabul eder ve (yapılanı) hakkıyla bilir.

Diyanetin meâli görüldüğü gibi “Safa ve Merve” ke-limelerini Arapça olarak bırakmıştır.

Biz ise kendi dilimizin karşılığına uygun olarak çevrilmeye çalışılmıştır.

Ve yine eski ve yeni meâl incelendiğinde farklılıklar vardır.

Diyanet yeni meâlde “(dininin) nişanelerindendir” sözü vardır.

Diyanet vakfının meâlinde ise “Allah'ın koyduğu nişanlardandır.” Sözü vardır.

Yine Diyanet yeni meâlde, “her kim hac ve umre niyetiyle Kâbe'yi ziyaret eder” sözü vardır.

Diyanet vakfının meâlinde ise; .”Her kim Beytullah'ı ziyaret eder veya umre yaparsa” sözü vardır.

İncelendiğinde farklılıklar görülecektir.

Ki bu meâl çalışmasında gâyet doğaldır.

Bizde çalışmamızı, Kur’ân kelimelerinin kendi dilimiz karşılığı bulunmaya çalışmış ve ona göre yaptık.

26. Maddedeki İddia: Peygamberlik kesbi olmayıp tamamen Allah’ın vazifelendirmesi olmasına rağmen peygamber gönderilmesinden bahseden âyetlerde sanki peygamberler ilahî bir görevlendirme olmaksızın ortaya çıkıyorlar gibi meallere başvurulmaktadır. Ömek için bkz. Bakara 129, 132.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz.

Bizim çalıştığımız Kur’ân’ın hiçbir yerinde “peygamber” kelimesi yoktur.

Çünkü Kur’ân’da “peygamber” diye bir kelime yoktur.

Kur’ân’da “Resûl, Nebî” kelimeleri vardır.

Peygamber, Farsça bir kelimedir.

Farsçaya da mutlaka başka bir dilden geçmiş olabilir.

Farsça paygāmbar پیغامبر “her çeşit haberci, elçi” sözcüğünden alıntıdır. Farsça sözcük Farsça paygām پیغام “haber, ileti”

(Not: Bu sözcük Orta Farsça (Pehlevice veya Partça) aynı anlama gelen patgām sözcüğünden evrilmiştir.

Biz Efendimiz Hazreti Muhammed’e peygamber sözünü söylemeyiz.

Peygamber, gökte bir tanrıdan haber getirdiğine inanılan bir inancın sözüdür.

Firavun, Haman’a peygamber derdi.

Hatta; bir şey yapacağı zaman Haman’a danışır; “Ey Haman! Söyle bakalım göklerin tanrısı ne diyor, şu işi yapalım mı yapmayalım” mı diye danışır.

Efendimiz Hazreti Muhammed’in gökte bir tanrıdan vahy aldığına gönlümüz kanâat getirmiyor.

O, her yeri ulviyetiyle ihata eden ve her yerden vahy eden Allah’tan vahy alıyordu.

Biz böyle inanıyoruz.

Şimdi örnek verilen âyetleri inceleyelim:

Önce kendi kelime çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 129: Rabbenâ vebas fîhim resûlen min-hum yetlû aleyhim âyâtike ve yuallimuhumul kitâbe vel hikmete ve yuzekkîhim inneke entel azîzul hakîm

Rabbe-nâ	: Rabbimiz,
Veibas fîhim	: Dirilik, kaldırma, gönderme, açığa çıkma, onların içinden,
Resûlen	: Hakikatleri bildiren, resûl,
Min-hum	: Onlardan, kendilerinden,
Yetlû aleyhim	: Okur, açıklar, onlara,
Âyetike	: İşaret, delil, âyet, sen,
Ve yuallimu-hum	: Öğretir, öğretene, açıklasın, öğretsin, onlar,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: 129- Rabbimiz! Onların içinden hakikatleri gösteren, diri olanın sen olduğunu anlatanlar açığa çıksın. Onların üzerlerinde olan senin işaretlerini onlara açıklasın ve onlara her varlığın bir kitap olduğunu ve her varlıkta ince hikmetler olduğunu ve cehaletten arınmayı öğretsin. Muhakkak ki sen, varlıktaki tüm niteliklerin yüce sahibisin, tüm varlığa hâkim olansın.

Resul kelimesi İhya sözlükte şöyle tarif edilir:

(Resul: Kur’ân’ da yaklaşık 263 âyette zikredilen bu kelime “risl” kökünden türemiştir. “Risl”, “yerine getirmek, üzere gitmek” demektir. “Nake risl”, güdülmesi kolay deve ve “ibil merasil”, kolayca yürütülen develer anlamındadır. “Risl” bazen de yumuşaklık manasına gelir. “Yavaş ol, mülayim ol demektir.

Câhiliye dönemi şiirlerinde, “resul” elçi veya mesajcı, aynı kökten türeyen “risâlet” ise “mesaj” anlamına gelir. Zuheyr b. Ebi Sulmâ şöyle der: “Ey arkadaşlar benden, Andlılara ve Zübyan oymağına (fenalığı bırakmayacağınıza, barışı bozacağınıza dair) bütün antlarla ant mı içtiniz? diye haber götür. Görülüyor ki burada “risâlet”, haber ve mesaj manasında kullanılmıştır)

Şimdi diğer meâllerden örnek verelim:

Diyanet Vakfı Meali: Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden senin âyetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin.

Bakara Sûresi 129: Yaşar Nuri Öztürk Meali: “Rabbimiz! İçlerinden onlara, senin âyetlerini okuyacak, kendilerine Kitap’ı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyip arındıracak bir resul gönder. Sen, evet sen, Azîz’sin, tüm ululuk ve onurun sahibisin; Hakîm’sin, tüm hikmetlerin kaynağısın.”

İncelendiğinde görülecektir, müellifler “Peygamber-Resul-Elçi” olarak çevirmişlerdir.

Biz ise tüm Kur’ân’da; “hakikatleri gösteren, hakikati bildiren” olarak çevirdik.

Şimdi örnek gösterilen diğer âyeti inceleyelim.

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 132: “Ve vassâ bihâ ibrahîmu benîhi ve yakûb yâ benîyye innallâhestafâ lekumud dîne fe lâ temûtunne illâ ve entum muslimûn”

Ve vassâ biha İbrâhîm	: Vasiyet, öğüt, o hakikatler, onunla, İbRahîm,
Beni hi	: Evlatlarına, çocuk, o,
Ve yakubu ye benîyye	: Yakub, ey evlatlarım, çocuk,
İnne Allâh ıstafa	: Muhakkak, Allah, seçmek, seçicilik, fark etme, süzme,
Lekum el din	: Sizin, din, varlığın yaratılış yasaları,
Fe lâ temûtunne	: Artık, yok, ölmeden,
İllâ ve entum muslimîn	: Ancak ve siz, teslim olan, barış huzur üzere olan,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: 132- İbrahim evlatlarına hakikatleri anlamalarını vasiyet etti. Yakub da: Ey evlatlarım! Muhakkak ki Allah size, varlığın yaratılış yasalarını anlamanız için fark etme yeteneği verdi. Artık siz ölmeden önce, varlığınızın sahibini bilip teslim olun, barış ve huzur üzere olanlardan olun, dedi.

Diğer meallerden örnek:

Bakara Sûresi 132: Diyanet İşleri Meali (Eski): İbRahîm bunu oğullarına vasiyet etti. Yakub da: “Oğullarım! Allah dini size seçti, siz de ancak O’na teslim olmuş olarak can verin” dedi.

Bakara Sûresi 132: Diyanet İşleri Meali (Yeni): İb-Rahîm, bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: “Oğullarım! Allah, sizin için bu dini (İslâm’ı) seçti. Siz de ancak müslümanlar olarak ölün” dedi.

Diyanet eski ve Diyanet yeni incelendiğinde arada yine farklar olduğu görülecektir.

Eski: “Allah dini size seçti”, “O’na teslim olmuş olarak can verin”

Yeni: “Allah, sizin için bu dini (İslâm’ı) seçti”, “Siz de ancak müslümanlar olarak ölün”

Bizlerin çalışmasında “Din” kelimesini Kur’ân’dan anladığımız şekilde çevirdik.

Bunu açıklarsak:

Peki, Kur’ân’a göre dinin açılımı nedir?

Kur’ân’a göre din: Varlığın yaratılış yasalarıdır.

Kur’ân’a göre sünnet: Varlığın işleyiş yasalarıdır.

Mümin Sûresi 14:..... Lehu el dine..... Din O’nundur.

Mü’min Sûresi 65: :..... Lehu el dine..... Din O’nundur.

Zumer Sûresi 11: :..... Lehu el dine..... Din O’nundur.

Nahl Sûresi 52: ve lehu ed dinu vasiben... ve din daima O’nundur.

Peki, Din nedir?

Kur’ân’ı incelediğimizde Yûsuf suresi 76 ve Rûm Sûresi 30. âyetinde da Din nedir sorusunun hakikatine ulaşıyoruz.

Yûsuf Sûresi 76:..... mâ kâne li yehuze ehâhu fî dînil meliki.

Meâli:İşte böylece hükümdarın yasaları olmasa, o, kardeşini tutamazdı.....

Yûsuf suresi 76 da “Dini Melik” kelimesi vardır, “Hükümdarın yasaları” demektir.

Buradan anlıyoruz ki Din: Yasa, Kanun, anlamına geliyor.

Yani Mısır’ın hükümdarı Mısırı o yasalarla yönetti.

Buradan anlıyoruz ki Din: Yasa demektir.

Rûm suresi 30. âyetinde de “Fıtrat Allah” kelimesi vardır.

Fıtrat: Açığa çıkma, yaratılış, yaratmak, varoluş, tüm kainâtın açığa çıkması, tohumun kabuğunun yarılp fizelin çıkışı.

Bu ne demektir: Allah’ın fıtratı.

Yani: Allah’ın varlığı yaratması. Allah’ın bir özden varlığı yaratması.

Rûm Sûresi 30: Fe ekim vecheke lid dîni hanîfâ fitratallâhilletî fataran nâse aleyhâ lâ tebdîle li halkıllâh zâliked dînul kayyimu ve lâkinne ekseren nâsi lâ yalemûn.

Meâli: Bundan sonra yüzünü, Allah’ın varlığı yaratmasına, varlığın yaratılış yasalarına, Tevhid üzere çevir. İnsanların vücuda gelişi O’ndandır. Allah’ın halkiyetinde bir değişiklik yoktur. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu dinin hakikatini bilemiyorlar.

Evet, âyetinde belirtildiği gibi” li el dini hanifen fıtrata Allah, elleti fatara”

Din “Allah’ın fıtratıdır”. Yani “varlığın yaratılış yasaları”dır.

İşte buradan da anlıyoruz ki Din: Allah'ın varlığın yaratılış yasalarıdır.

Yani varoluş yasalarına”Din” diyoruz.

Varlıktaki yaratılış, nitelikten niceliğe, atomdan moleküllere, zerreden kürreye tüm varlığın varoluşundaki yasalara, Kur’ân: “Din” der.

Bizde meâlimizi kelime kelime Kur’ân karşılığını bu-
larak çevirmeye çalıştık.

26 maddede; “peygamberler ilahî bir görevlendirme olmaksızın ortaya çıkıyorlar gibi meallere başvurulmak-tadır” sözü doğru bir söz değildir.

Dini alanda çalışan mütefekkirler hep bu konuyu tar-
tıışmışlardır. Seçilmişmidir, yetişmişmidir diye.

Biz bu konuda bir yoruma sahip değiliz.

Sadece bildiğimiz Efendimiz kendi sözüyle cevap ve-
riyor” tertemiz sulplerden geldim” bu sözü çok iyi tefek-
kür etmeliyiz diye düşünüyorum.

27. Maddedeki İddia: İslam'ın en temel emir ve yasaklarından bahseden ahkam âyetlerinin hemen tamamı mealde kasıtlı bir şekilde tahrif edilmiş, keyfi bir şekilde tercüme edilmiş. âyetlerin ihtiva ettiği emir ve yasaklar yok sayılmıştır. Bazı örnekler için bkz. Bakara 173, 178, 180, 183, 184, 185, 187, 188, 217, 221, 222, 225, 226, 227, 231, 232, 234, 235, 237, 238, 240, 275, 282; Nur 2-6, Nur 31-32;

Şu itham şu doğru değildir. “emir ve yasaklarından bahseden ahkam âyetlerinin hemen tamamı mealde ka-
sıtlı bir şekilde tahrif edilmiş, keyfi bir şekilde tercüme

edilmiş, âyetlerin ihtiva ettiği emir ve yasaklar yok sayılmıştır.”

Bizim yaptığımız Kur’ân’ı kendi dilimize çevirme gayretidir.

Salât kelimesini Namaz değilde, kendi dilimizin karşılığı olan “bağlanmak-birleşmek-bütünleşmek” çevirdik diye, namazı yok sayıyor denmesi hiç vicdani değildir.

Ki Salât’ın Farsça karşılık Namaz’dır, Türkçe karşılığı değil.

Kur’ân’da “oruç” diye bir kelime yoktur.

Kur’ân’da “savm-sıyam” kelimesinin Türkçe karşılığı, sakınmak, el çekmek, korunmak, uzak durmaktır.

Savm-sıyam’ı dilimize çevirdik diye oruç yok sayıyor denmesi hiç hakkani ve vicdani değildir.

Şimdi bir bir örnek gösterilen âyetleri incelersek:

Önce kelime kelime kendi açıklamamızı yazarsak:

Bakara Sûresi 173: İnnemâ harrame aleykumul meytete ved deme ve lahmel hınzîri ve mâ uhille bihî li gayrillâh fe menidturra gayra bâgin ve lâ âdin fe lâ isme aleyh innallâhe gafûrun rahîm.

İnnemâ harrame aleykum	: Ancak, fakat, yasak, uygun olmayan, üzerinize, size,
El meytete	: Ölü gibi, duyarsız, idraksız hâl,
Ve ed dem	: Kan, içki, yudum, nefes, an,
Ve lahme el hınziri	: Kötü düşünen, gaddar, zararlı olan, zararlı et, domuz eti,
Ve mâuhıl li gayr	: Şey, ne, değil, uygun, başka, gayri,
Allah bihi	: Allah, onu, ile, göre, O’nun hakikatleri,

Fe men idturra	: Kim, mecbur, zaruret, zor durumda,
Gayrı bağın	: Başka, dışında, diğer, taşkınlık, haksızlık, hasedlik, isyan,
Ve lâ adin	: Yok, dönme, haktan ayrılmadan,
Fe lâ isme aleyhi	: Artık, böylece, yok, günah, suç, vebal, ona,
inne Allâh gafûr	: Allah, mağfiret, bağışlayan,
Rahîm	: Rahîm, özünden var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 173- Hakikatlere duyarsız olmanız, kan dökücü olmanız, zararlı hallerde olmanız sizlere haramdır ve Allah'ın hakikatlerinin dışında olmanız haramdır. Artık kim zor durumda kalsa bile, taşkınlık yapmasın ve haktan ayrılmadan hareket etsin, böylece ona bir vebal yoktur. Muhakkak ki Allah mağfiret edendir, varlığı özünden varedendir.

Diğer meallerden örnek verirsek:

Bakara Sûresi 173: Elmalılı Meali (Orjinal): o size yalnız şunları haram kıldı: meyte, kan, hıncır eti, bir de Allahın gayrisinin namına kesilen; sonra kim bunlardan yemeğe muhtar kalırsa diğerin hakkına tecavüz etmemek ve zaruret miktarını geçmemek şartile ona da günah yükletilmez, çünkü Allah gafur, rahîmdir

Bakara Sûresi 173: Diyanet Vakfı Meali: Allah size ancak ölüyü (leş), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir.

Elmalı'nın meali incelendiğinde "hınzır" diye bırakılmış.

Diyanet meâli incelendiğinde "domuz" diye çevrilmiş.

Hınzır kelimesine sözlüklerde baktığımızda:

TDK Sözlük: Katı yürekli, kötü düşünen, gaddar, yaramaz, haylaz, zarar veren, kurnaz, içten pazarlıklı, domuz, acımasız.

Bakara Sûresi 178:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 178: Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykumul kısıâsu fîl katlâ el hurru bil hurri vel abdu bil abdi vel unsâ bil unsâ fe men ufiye lehu min ahîhi şeyyun fettibâun bil marûfi ve edâun ileyhi bi ihsân zâlike tahfîfun min rabbikum ve rahmet fe meni'tedâ bade zâlike fe lehu azâbun elîm

Ya eyyuha ellezîne âmenû	: Ey iman edenler, ey inananlar,
Kutibealeykum	: Yazılı, kitab, sizlere,
El kısas	: Eşit karşılık, kıssa, hikaye, ibret, ders, öğüt,
Fî el katla	: İçin, öldürülme, ölüm, yazık etmek, mahvetmek,
El hurr bi el hurri	: Özgür, hür, bağımsız, hür ile,
Ve el abdu bi el abdu	: Köle, kul, kul ile, köle ile,
Ve el unsâ bi el unsa	: Ünsiyet, ashiyet, kadın, dişi,
Fe men ufiyelehu	: Artık, kim, af, bağışlama, o,
Min ahi hi şeyin	: Kardeş, arkadaş, dost, cömert, o, bir şey,
Fe ittibaun	: Artık, tâbi olmak, uymak,
Bi el marûfi	: İyilikle, bilinen, âriflik,

Ve edâunileyhi	: Eda, ödemek, yerine getirme, davranış, ona,
Bi ihsan	: İhsan ile, iyi güzel davranışlar içinde olmak,
Zalike tahfif	: İşte bu, hafif, zayıf, rahatlık, huzur, mutluluk,
Min rabbkum	: Rabbinizden, sizi vücûdlandırıran,
Ve rahmetun	: Bir rahmet,
Fe men iteda	: Artık, fakat, kim, haddi aşmak, saldırmak,
Bade zâlike	: Bundan sonra, artık, böylece,
Fe lehu azâbun elîm	: O taktirde, artık, azap, sıkıntı, elim, acı,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 178- Ey iman edenler! Ölümde sizler için ibretler yazılıdır. Hür olmada hürlük, kul olmada kulluk, aslını tanımada asliyet. Artık kim; o dostluk yolunda ona yapılan şeylerde bir bağışlama içinde olursa, sonra da irfaniyete uygun davranırsa ve iyi davranışlar içinde olursa, işte böylece sizler Rabbinizden bir rahatlık ve rahmet içinde olursunuz. Bundan sonra kim haddi aşarsa, artık o acı sıkıntılarda olur.

Diğer meâllerden örnek verelim.

Bakara Sûresi 178: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Ey iman edenler! Öldürmede kısas size farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ama her kim, ölenin kardeşi tarafından bir şey karşılığı bağışlanırsa, o zaman örfe uyması, ona diyeti güzellikle ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasından yine saldırırsa, artık ona acı veren bir azab vardır.

Bakara Sûresi 178: Elmalılı Meali (Orjinal): Ey o bütün iman edenler! Maktuller hakkında üzerinize kısas yazıldı: hürre hür, köleye köle, dişiye dişi, bunun üzerine her kim kardeşinden cüz'î bir afve mazhar olursa o vakit vazife birinin o marufu takib etmesi birinin de ona borcunu güzellikle ödemesidir bu, rabbınızdan bir tahfif ve bir rahmettir, her kim bunun arkasından yine tecavüz ederse artık ona elîm bir azab vardır

Bakara Sûresi 178: Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın (öldürülür). Ancak her kimin cezası, kardeşi (öldürülenin velisi) tarafından bir miktar bağışlanırsa artık (tarafklar) hakkaniyete uymalı ve (öldüren) ona (gereken diyeti) güzellikle ödemelidir. Bu söylenenler, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Her kim bundan sonra haddi aşarsa muhakkak onun için elem verici bir azap vardır

Bakara Sûresi 178: Muhammed Esed Meali : Siz ey imana ermiş olanlar! Öldürme [olayların]da adil karşılık (kısas) size farz kılındı: Hür için hür, köle için köle ve kadın için kadın. 147 Ve eğer kardeşi tarafından suçlu kimse[nin suçunun bir bölümü] bağışlanmışsa, 148 bu [bağış] uygun şekilde tatbik edilmeli ve kardeşine tazminatı güzellikle ödenmelidir. 149 Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Buna rağmen 150 hak ve adalet sınırlarını bilerek ve isteyerek ihlal eden için şiddetli bir azap vardır.

Diğer bir örnek verilen meâl.

Bakara Sûresi 180:

Bakara Sûresi 180: Kutibe aleykum izâ hadara eha-
dekumul mevtu in tereke hayrâ el vasiyyetu lil vâlideyni
vel akrabîne bil marûf hakkan alel muttekîn

Kutibe aleykum	: Yazılı, kitap, üzerinizde hakikatler yazıldı,
İzâ hadara ehade kum	: Hazır, vardır, o halde olun, bir, tek, siz,
El mevt	: Nutfe, tohum, öz, gelinen öz,
İn tere ke hayran	: Eğer, terk, bırakmak, ayrılmak, hayır, iyi olan, güzel,
Elvasiyyetu	: Vasiyet, tavsiye, bırakmak, öğüt,
Li el valideyn	: Doğurtan, anne baba için,
Ve el akrabine	: Yakınlar, yakınlık,
Bi el marufi hakk	: Âriflik, bilmek, kaynağından gelen bilgi, doğru, hak,
Alâ el muttekîne	: Üzerine, ancak, fenalardan sakınan, ortak koşmayan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 180- Sizin üzerinizde tüm hakikatler yazılıdır. Siz, birliği ve geldiğiniz özü anlama içinde olun. Eğer bir şey bırakmak istiyorsanız; anne babanız için ve yakınlarınız için güzel şeylerde olun, hakikatlerin bilgisinde olun, fenalardan sakınma, ortak koşmama hallerinde olun.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 180: Elmalılı Meali (Orjinal) : Biri-
nize ölüm geldiği vakit bir hayır -bir mal- bırakacaksa,
babası ve anası ve en yakın akrabası için meşrubir su-
rette vasiyyet etmek müttekiler üzerine icrası vacib bir
hak olarak üzerinize yazıldı

Bakara Sûresi 180: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır (mal) bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya meşru bir tarzda vasiyette bulunması -Allah’a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir hak olarak- size farz kılındı.

Bakara Sûresi 180: Diyanet Vakfı Meali: Birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir mal bırakacaksa anaya, babaya, yakınlarla uygun bir biçimde vasiyet etmek Allah’tan kor- kanlar üzerine bir borçtur.

Diğer bir örnek Bakara Sûresi 183:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 183: Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykumus sıyâmu kemâ kutibe alellezîne min kablikum leallekum tettekûn

Yâ eyyuhâ ellezîne âmenû	: Ey iman edenler,
Kutibe aleykum	: Yazılı, kitap, sizin üzerinize, size,
Elsıyâmu	: Sakınmak, bırakmak, çekinmek, hareket etmemek,
Kemâ kutibe	: Gibi, yazıldı, var, kitap,
Alâ ellezîne min kabli kum	: Üzerine, o kimseler, sizden önce,
Lealle-kum	: Umulur siz, böylece,
Tettekûne	: Fenalardan sakınmak Allah’a ortak koşmamak,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 183- Ey iman edenler! Sakınmak sizden öncekilere yazıldığı gibi, sizlere de yazıldı. Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah’a ortak koşmazsınız.

Bu âyette görüleceği gibi “sıyam” kelimesini kendi dilimizin karşılığı olan “sakınmak” olarak çevirdik.

Oruç, Farsça bir kelimedir.

Savm'ı oruç diye çevirirsek, Farsça'ya çevirmiş oluruz.

Türkçe karşılığı ise; sakınmak, bırakmak, çekinmek, hareket etmemek, susmaktır

Meryem Sûresinde Meryem'e “susma orucu” vahyedilir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 183. Erhan Aktaş Meali: Ey iman edenler! Sizden öncekilere yazıldığı gibi, siyam size de yazıldı. Umulur ki takva sahibi olursunuz.

Bakara Sûresi 183. Elmalılı Meali (Orjinal): Ey o bütün iyman edenler! Üzerlerinize oruc yazıldı, netekim sizden evvelkilere yazılmıştı gerek ki korunursunuz.

Diğer bir örnek Bakara Sûresi 184:

Önce kendi kelime açıklamalı çalışmamız:

Bakara Sûresi 184: Eyyâmen madûdât fe men kâne minkum marîdan ev alâ seferin fe iddetun min eyyâmin uhara ve allellezîne yutîkûnehu fidyetun taâmu mis-kîn fe men tatavvaa hayran fe huve hayrun lehu ve en tesûmû hayrun lekum in kuntum talemûn

Eyyâmen madûdâtin	: Günler, güzel, hayırlı, birkaç, sayılı, belirli, sınırlı,
Fe men kânemin-kum	: Fakat, kim, oldu, sizden,
Maridan	: Hasta, rahatsız, sıkıntılı, müşkül,
Ev alâ seferin	: Veya, yada, sefer, yolculuk, arayışta olmak,
Fe iddetun	: O zaman, birkaç, çeşitli, birçok, adet, bir dizi,
Min eyyâminuhara	: Günlerden, güzel, iyi, hayırlı, diğer, başka,
Ve alâellezîne	: Onlar üzerine,

Yutikune-hu	: Takat, güç, dayanmak, o,
Fidyetun	: Fidyeye, karşılık, sadaka, yardım,
Taam	: Yemek, beslenen, şey, bilgilenmek, yararlanmak,
Miskin	: Çaresiz, miskin,
Fe men tatavvaa hayran	: Artık, kim, gönüllü, içten, samimi, hayır, iyi olan şey,
Fe huve hayrunlehu	: Artık, o, hayırlı olan, onun için,
Ve en tesûmû	: Cehaletten fenalardan sakınmak,
Hayrlekum	: Hayırlı, iyi olan, size,
În kuntum talemûn	: Eğer, şayet, siz oldunuz, bilen, biliyorsunuz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 184- Günleriniz sınırlıdır. Artık sizden kim müşkillerde olur ya da bir arayışta olursa, bundan sonra o sınırlı günlerini hakikatlerden başka şeylerde geçirmesin. O gücünün yettiğince de çaresizlik içinde olan kimselerle hakikatlerin bilgilerini paylaşsın. Bundan sonra kim; samimi bir hâlde, hayırlı yolda olursa, artık onun için hayırlı olan şeyler vardır. Eğer siz bilenlerden, hayırlı kimselerden olmak istiyorsanız, cehaletten, fenalardan sakının.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 184: Hasan Basri Çantay Meali : (O) sayılı günler (dir). Artık sizden kim (o günlerde) hasta, yahud sefer üzerinde olur (ve orucunu yemiş bulunur) sa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutar. İhtiyarlığından, yâhud şifâ bulması ümîd edilmeyen bir hastalıktan dolayı oruç tutmıya) gücü yetmeyenler üzerine de bir yoksul doyumu fidye (lâzımdır). Bununla beraber kim gönül isteğiyle bir hayır yaparsa işte bu, onun

için daha hayırlıdır. Oruç tutmanız sizin hakkınızda (yemenizden ve fidye vermenizden) hayırlıdır, bilirsiniz.

Bakara Sûresi 184: Elmalılı Meali (Orjinal): Sayılı günler, içinizden hasta olan veya seferde bulunan ise diğer günlerden sayısınca, ona dayanıp kalacaklar üzerine de fidye: bir miskin doyumu, her kim de hayrına fidyeyi artırırsa hakkında daha hayırlıdır, bununla beraber oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır eğer bilerseniz

Bakara Sûresi 184: Diyanet Vakfı Meali: Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diğer günlerde kaza eder. (İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakiri doyuracak fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yarsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer bilerseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

İncelendiğinde aralarında farklılıklar görülecektir.

Örnek gösterilen Bakara sûresi 185 in açıklanması:

Bakara Sûresi 185: Şehru ramadânellezî unzile fîhil kurânu huden lin nâsi ve beyyinâtin minel hudâ vel furkân fe men şehide minkumuş şehra fel yesumhu ve men kâne marîdan ev alâ seferin fe iddetun min eyyâmin uhara yurîdullâhu bikumul yusra ve lâ yurîdu bikumul usra ve li tukmilûl iddete ve li tukebbirûllâhe alâ mâ hedâkum ve leallekum teşkurûn.

Şehru

: Ay, şehir, iç âlem, medeniyet, açığa çıkış,

Ramadan	: Yakmak, kesinleştirmek, Hakk'ı arama ateşi,
Ellezi unzile fihî	: Ki o, sunuldu, verildi, indirildi, onun içinde, onda,
El kurân	: Kur'ân, kainat kitabı, hakikatlerin sözleri, okunan,
Huden li el nâs	: Yol gösteren, insanlar için, insanlara,
Ve beyyinâtın	: Apaçık deliller, açıklamalar,
Min el huda	: Yol gösterenden, sahip, yol gösterme,
Ve el furkânî	: Furkan, fark edicilik, hakkı batıldan ayırmak,
Fe men şehide minkum	: Artık, kim, bilip gören, tanık, sizden,
Elşehra	: Ay, iç alem, şehir, meşhur, şeref, şan sahibi,
Fe li yesum-hu	: Artık, için, cehaletten fenalardan sakınmak, o,
Ve men kânemaridan	: Kim, oldu, hasta, rahatsız, müşküllerde,
Evalâseferin	: Veya, yada, sefer, yolculuk, arayışta olmak,
Fe iddetun	: O zaman, birkaç, çeşitli, birçok, adet, bir dizi,
Min eyyâmin uhara	: Günlerden, güzel, iyi, diğer, başka,
Yuridu Allah	: İrade, ister, Allah,
Bikum el yusra	: Sizin, size, kolaylık, rahatlık,
Ve lâ yurîdu	: Yok, irade, dilek, istemez,
Bikum el usra	: Sizin, size, zorluk, güçlük,
Ve li tukmilu el iddete	: İçin, tamamlamak, anlamak, çeşitli, birçok, adet,
Ve li tukebbirû Allah	: İçin, yüce olan, yüceltmek, Allah,
Alâmâhedâ-kum	: Üzerine, yücelik, şey, ne, yol göstermek, rehber, siz,
Ve lealle-kum teşkurûne	: Umulur ki, siz, varlığının sahibini bilip teslim etmek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 185- İç aleminde Hakk'ı aramanın ateşi yananlar için, tüm kâinat kitabının içinde sunulmuş hakikatler vardır. Onda insanlar için yol gösterme vardır, apaçık delillerle yol gösterme vardır, hakk ile batılı fark etme vardır. Artık sizden kim, iç alemindeki hakikatleri bilip görenlerden olmak isterse, bundan sonra cehaletten, fenalardan sakınsın. Kim, müşkillerde olur ya da bir arayışta olursa, bundan sonra o sınırlı günlerini hakikatlerden başka şeylerde geçirmesin. Allah'ın iradesinde sizlere kolaylık vardır ve o iradede sizlere zorluk yoktur. Zamanınızı hakikatleri anlamak içinde geçirin. Allah'ın yüceliğini anlamak için, üzerinizdeki tecellilerin sahibini anlayın. Umulur ki siz varlığınızın sahibini bilir teslim edersiniz.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 185: Muhammed Esed Meali: Kur'an, insanoğluna bir rehber, bu rehberliğin apaçık bir delili ve doğruyu yanlıştan ayırd edici bir ölçü olarak [ilk defa] bu Ramazan Ayında indirilmiştir. Bundan dolayı, sizden kim bu aya erişirse onu baştan başa tutsun. Ancak hasta veya seyahatte olan, başka günlerde [aynı sayıda oruç tutsun]. Allah sizin için kolaylık diler, zorluk çekmenizi istemez; ama [belirlenen günlerin] sayısını tamamlamanızı ve size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı yüceltmenizi ve [O'na] şükretmenizi [ister].

Bakara Sûresi 185: Elmalılı Meali (Orjinal): O Şehri Ramazan ki insanları irşad için hak fûrkânı, hidâyet delili beyyineler halinde Kur'an onda indirildi, onun için sizden her kim bu Ay şuhudda -ya'ni haza- ise onu

oruç tutsun, kim de hasta yahud seferde ise tutamadığı günler sayısınca diğer günlerden kaza etsin, Allah size kolaylık irade buyuruyor zorluk irade buyurmuyor, hem buyuruyor ki sayıyı ikmal eyleseniz de size hidâyet buyurduğu veçhüzere Allahı tekbir ile büyükleyesiniz ve gerek ki şükredesiniz

Bakara Sûresi 185: Diyanet İşleri Meali (Yeni): (O sayılı günler), insanlar için bir hidâyet rehberi, doğru yolun ve hak ile batılı birbirinden ayırmanın apaçık delilleri olarak Kur'an'ın kendisinde indirildiği Ramazan ayıdır. Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa, onu oruçla geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutsun. Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. Bu da sayıyı tamamlamanız ve hidâyete ulaştırmasına karşılık Allah'ı yüceltmeniz ve şükretmeniz içindir.

Bakara Sûresi 185: Diyanet Vakfı Meali: Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğri- den ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.

Örnek gösterilen Bakara sûresi 187

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 187: Uhille lekum leyletes sıyâmir refesu ilâ nisâikum hunne libâsun lekum ve entum libâsun lehun alîmallâhu enne-kum kuntum tahtânûne enfuse-kum fe tâbe aleykum ve afâ ankum fel âne bâşîrûhunne vebtegû mâ keteballâhu lekum ve kulû veşrabû hattâ yetebeyyene lekumul haytul ebyadu minel haytıl esvedi minel fecri summe etimmus sıyâme ilel leyli ve lâ tu-bâşîrûhunne ve entum âkîfûne fıl mesâcid tilke hudû-dullâhi fe lâ takrabûhâ kezâlike yubeyyinullâhu âyâtihî lin nâsi leallehum yettekûn

Uhille lekum leylete	: Helal, uygun, ehil, sahip, gece, gaflet, cehalet,
El sıyâmi	: Sakınmak, el çekmek, cehaletten, fenalardan sakınmak,
El refesu	: Edep dışı söylem, fena sözler söyleme,
İlâ nisâi-kum	: Nefsini tanıma yolunda olan, kadın, siz,
Hunne libasun lekum	: Onlar, elbise, dış örtü, giysi, örnek,
Ve entum libasun lehunne	: Siz, giysi, dış örtü, elbise, örnek, onlar için,
Alime Allâh	: Bilin, ilmin sahibi, Allah,
Enne-kum kuntum	: Olduğunuz, siz, idiniz, oldunuz,
Tahtanun enfuse-kum	: Alt kat, aşağı, nefslerinizi, kendiniz,
Fe tâbealeykum	: Artık, pişman olup dönme, sizin, üzerinizde,
Afâankum	: Af, bağışlamak, sizin,
Fe elana bâşîrû-hunne	: Artık, belli, açık, devam, ilerleme, başlamak, temas, onlar,
Veibtegû	: İsteyin, arayın, araştırmak, amaç,

Mâketebe allah	: Değil, şey, ne, yazılı olan, kitab, Allah,
Lekum	: Sizin için, size,
Vekulû	: Beslenmek, yararlanma, fayda,
Veışrabu	: İçin, sindirin, hissedin,
Hattâ yetebeyyene	: Hatta, açığa çıkar, belli olur, görünen,
Lekum el hayt	: Sizin için, size, birbirine bağlayan, iplik,
Ebyadu min el haytı	: Beyaz, aydınlık, temiz, iplik, birbirine bağlayan,
El evsedi	: Siyah, karanlık, cehalet karanlığı,
Min el fecr	: Aydınlık vakti, aydınlanma,
Summeetimmu	: Sonra, tamamlayın, anlayın,
Elsiyâme ilâ el leyli	: Cehaletten fenalardan sakınmak, gece, gaflet,
Ve lâ tubâşirû-hunne	: Yok, devam, ilerlemek, başlamak, temas, onlarla,
Veentumâkifun	: Siz, devamlı ibadet eden, sebat eden, inandığında duran,
Fî el mesacidi	: İçinde, teslimiyet, teslim olunan yer,
Tilkehududu Allah	: Bu, o, hudut, sınır, Allah,
Fe lâ takrabû-hâ	: Artık, yok, yakınlık, ona,
Kezâlikeyubeyyine Allah	: İşte böyle, açıklamak, beyan, apaçık görünmek, Allah,
Âyâtihî li el nâs	: Âyetler, işaretlerini, delil, insanlar için, insanlarda,
Lealle-hum yettekûne	: Umulur ki onlar, fenalardan sakınmak, hakikati anlamak,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 187- Sizler cehaletten, fena hal-lerden sakınıp ehil kimseler olun. Siz nefsinizi tanıma yolunda olanlara fena sözler söylemeyin. Onlar size örnektir,

sizler de onlar için bir örneksinizdir. Allah'ı bilin. Siz nefsinizi tanımada henüz alt makamlarda bulunuyorsunuz. Artık yaptığınız hatalardan dönüp bağışlanma içinde olun. Apaçık görünen varlığı anlamaya başlayın. Allah'ın tüm varlıkta yazılı olan hakikatlerini arayın ve faydalanın ve hissedin. Hatta cehalet karanlığından aydınlığa çıkıncaya kadar, tüm varlığın birbirine bağlılığını anlayıncaya kadar, tertemiz bir bağla Hakk'a bağlanıncaya kadar. Sonra da cehaletten, fenalardan sakınıp hakikatleri anlamayı tamamlayın ve o hakikatleri anlama yolunda olmayı yok etmeyin. Siz teslimiyet içinde olmaya devam edin. Bunlar Allah'ın hududlarıdır, artık O'na olan yakınlığı yok etmeyin. İşte Allah insanlarda işaretlerini apaçık gösterir. Umulur ki onlar fenalardan sakınıp, hakikatleri anlarlar.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara sûresi 187. Diyanet İşleri Meali (Yeni): Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz. Allah, (Ramazan gecelerinde hanımlarınıza yaklaşarak) kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye (tan yeri ağarıncaya) kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikâfta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insanlara böylece açıklar.

Bakara sûresi 187. Süleymaniye Vakfı Meali: Oruç gecelerinde kadınlarımızla cinsel içerikli konuşmalar yapmak size helal kılındı. Onlar sizin için bir elbise, siz de onlar için bir elbisesiniz. Allah kendinize ihanet ettiğinizi bildi de yüzünüze baktı ve sizi affetti. Artık onlarla birleşebilirsiniz. Allah'ın sizin için yazacağını (çocuk sahibi olmayı) isteyin. Fecrin olduğu tarafta, ak çizgi kara çizgiden size göre tam seçilinceye kadar yiyecek, için; sonra orucu geceye kadar tamamlayın. Mescitlerde itikâf halinde iken kadınlarımızla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır, onlara yaklaşmayın. Allah âyetlerini insanlara böyle açıklar ki kendilerini korusunlar.

Örnek verilen Bakara Sûresi 188

Önce kendi açıklamamız:

Bakara Sûresi 188: Ve lâ tekulû emvâlekum beynekum bil bâtil ve tudlû bihâ ilel hukkâmi li tekulû ferîkan min emvâlin nâsi bil ismi ve entum talemûn

Ve lâ tekulû	: Yok, yemeyin, faydalandırmayın, söylemeyin,
Emval kum	: Mal, varlık, değer, siz,
Beyne-kum bi el batıl	: Sizin aranızda, birbirinizi, batıl olan, boş, asılsız,
Ve tudlûbiha	: Siz olun, belirtmek, göstermek, onu,
Îlâ el hakim	: İçin, ancak, hüküm, hakim olan,
Litekulû	: İçin, yemek, beslenmek, fayda, yarar,
Ferîkan	: Kısım, grup, ekip, fırka,
Min emvâli el nâs	: Mallar, varlık, değerler, insanlar,
Bi el ismi	: Suç, günah, hata, vebal,
Ve entum talemûne	: Siz, bilin, biliyorsunuz, bilmelisiniz,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 188- Sizler birbirinize, varlığın hakikatleri hakkında aslı olmayan şeyler söylemeyin.

Sizler ancak hâkim olduğunuz konuları belirtin. İnsanlar hakikatlerin değerleri hakkında bir hataya düşmeden, bir ekip olarak faydalanma içinde olsunlar. Siz hakikatleri bilmelisiniz.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 188: Hasan Basri Çantay Meali: Aranızda (birbirinizin) mallarınızı haksız sebeplerle yemeyin ve kendiniz bilib dururken insanların mallarından bir kısmını günah (ı mucip suretler) le yemeniz için onları (o malları) haakimlere aktarma etmeyin.

Bakara Sûresi 188: Hayrat Neşriyat Meali: Hem mallarınızı aranızda bâtil (haram yollar)la yemeyin ve insanların mallarından bir kısmını kendiniz (haksız olduğunuzu) bile bile (rüşvet veya yalancı şâhidlik gibi) günah ile yemeniz için onları(n hükmünü) hâkimlere (bırakıp) aktarmayın!

Bakara Sûresi 188: İlyas Yorulmaz Meali: Birbirlerinizin mallarını, batıl yollarla yemeyin. İnsanların sahip oldukları mallardan bir kısmını, çirkin bir şekilde elde etmek için, yanlış olduğunu bildiğiniz halde, hâkimlere mallarınızı (rüşvet olarak) teklif etmeyin.

Örnek verilen Bakara sûresi 217. âyeti inceleyelim.

Önce kendi çalışmamız.

Bakara Sûresi 217: Yeselûneke anîş şehril harâmi kîtâlin fîhi kul kîtâlun fîhi kebîr ve saddun an sebîlil-lâhi ve kufrun bihî vel mescidil harâmi ve ihrâcu ehlihî minhu ekberu indallâh vel fitnetu ekberu minel katli ve lâ yezâlûne yukâtîlûnekum hattâ yeruddûkum an dînikum

inistetâû ve men yertedid minkum an dînîhî fe yemut ve
huve kâfirun fe ulâike habitat amâlulum fîd dunyâ vel
âhîret ve ulâike ashâbun nâr hum fîhâ hâlidûn.

Yeselûne ke	: Soruyorlar, sorarlar, sana,
An el şehri	: İçâlem, enfus, ay, meşhur, teşhir olan, açığa çıkan,
Elharâmi	: Kutsal, haram,
Kıtalin fihi	: Mücadele, gayret, onun hakkında, onun içinde,
Kul kıtalun	: Anlat, deki, bildir, mücadele, gayret,
Fihikebîrun	: Onun hakkında, içinde, büyük,
Vesaddun	: Menetmek, engellemek,
An sebil Allah	: Yol, hakikatler, Allah,
Ve kufrun bi-hi	: Hakikatleri örtmek, onu,
Ve el mescidi el harâmi	: Kutsal olana teslim olmak, yönelmek,
Veih râcu ehli hi	: Dışarı, çıkarmak, ortaya çıkarmak, ehli, sahip, halk, o,
Minhuekber inde allâh	: Ondan, oradan, büyük, yüce, katında, Allah,
Ve el fitnetu	: Fitne, arabozculuk, kargaşa, Hakk'tanayıran her şey,
Ekber min el katli	: Büyük, daha büyük, tehlikeli, öldürmek, dağıtmak,
Ve lâ yezâlûne	: Yok, zail olmazlar, geri kalmazlar,
Yukâtilûne-kum	: Savaşmak, mücadele etmek, sizinle savaşırılar,
Hattâyeruddû-kum	: Hatta, döndürürler, reddetmek, siz,
An dini-kum	: Din hakkında, sizi,
Înistetâû	: Eğer, şayet, güç, güçleri yetse,
Ve men yertedid min- kum	: Kim, dönmek, cehalete dönmek, sizden,

An dini-hi	: Din hakkında, varlığın yaratılış yasaları, o,
Feyemut	: Böylece, o taktirde ölür, kaybeder,
Ve huve kâfirun	: O, hakikatleri örtmek,
Fe ulâikehabitat	: Artık, işte onlar, boşa giden,
Amal hum	: Amelleri, çalışma, onlar,
Fî el dünyâ ve el âhiret	: Dünyada, yaşarken ve sonunda,
Ve ulâikeashâbu	: İşte onlar, sahip, halk, hâli,
Ennâri	: Ateş, yakıp yıkıcılık,
Hum fiha hâlidûn	: Onlar, orada, o hâlin içinde, devamlı,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 217- Sana kutsal olan o iç âlemin hakikatlerini anlamak için mücadeleyi soruyorlar. De ki: O büyük bir mücadeledir. Allah yolunda hakikatleri görmemezlikten gelip örtmeyi engellemektir. Kutsal olana teslim olmaktır. Allah'a ait olan o yüce hakikatleri ortaya çıkarmak, ehil olmaktır. Fitne öldürmekten daha tehlikelidir. Sizlerden dinin hakikatlerini anlamak isteyenlere karşı, güçleri yettiğince sizleri yolunuzdan döndürmek için mücadele eden, geri durmayanlar vardır. Kim, sizden o varoluş yasalarını anlamayı bırakıp, cehalete dönerse, işte onlar kaybedenlerdir ve hakikatleri görmemezlikten gelip örtenlerdir. İşte onların amelleri, yaşarken ve sonunda boşa gitmiştir. İşte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler, onlar devamlı o hâlin içindedirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara sûresi 217: Elmalı Meali (Orjinal): sana hurmetli aydan ve onda kıtalden soruyorlar; deki onda bir kıtal büyük bir günahdır, maamafih Allah yolundan bir

meni' ve ona bir küfür ve Mescidiharamdan meni' ve ehlini ondan çıkarmak Allah yanında daha büyük ve fitne katilden daha büyüktür, onlar güçleri yeterse sizi dininizden döndürmek için sizinle muharebe etmekten bir zaman geri durmazlar, sizden de her kim dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri Dünya ve Ahiret heder olmuştur ve artık onlar eshabı nardırlar, hep orada muhalled kalırlar

Bakara sûresi 217: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Sana Şehr-i Haram'ı, o ayda yapılan kıtali soruyorlar. De ki: «O ayda kıtal büyük bir günahdır. Fakat nâsı Allah'ın yolundan men etmek ve onu inkar eylemek, Mescid-i Haram'dan mende bulunmak ve onun ehlini oradan çıkarmak Allah yanında daha büyük (bir cinâyettir). Ve fitne ise katilden daha büyüktür.» Onlar muktedir olabilseler sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaştan geri durmazlar. Sizden ise her kim dininden dönüp de kâfir olarak ölürse artık onların bütün amelleri dünyada da, ahirette de sükut etmiş olur. Ve onlar artık cehennem ehlidirler. Onlar orada ebedîyyen kalacaklardır.

Örnek verilen Bakara Sûresi 221

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 221: Ve lâ tenkihûl müşrikâti hattâ yuminne ve le emetun mu'minetun hayrun min müşriketin ve lev acebetkum ve lâ tunkihûl müşrikîne hattâ yuminû ve le abdun mumminun hayrun min müşrikin ve lev acebekum ulâike yedûne ilen nâr vallâhu yedû ilel

cenneti vel mağfireti bi iznihi ve yubeyyinu âyâtihî lin
nâsi leallehum yetezekkerûn

Ve lâ tenkihû	: Yok, nikâh, uygunluk, birleştirme,
El müşrikât	: Müşriklik yolunda olan, müşrikliğe meyleden,
Hattâ yuminne	: Hatta, oluncaya, iman, inanan,
Ve le emetun muminetun	: Elbette, ulus, çalışan, uğraşan, iman etmeye adım atmış,
Hayrun min müşriketin	: Hayırlı olan, iyi olan, müşriklik yolunda olan,
Velefacebet kum	: Eğer, ise, hayret, acayip, farklı, hoş, siz,
Ve lâ tenkihû	: Yok, nikâh, uygunluk,
Elmüşrikîn	: Müşrik olan, ortak koşan,
Hattâyuminne	: Hatta, oluncaya, iman, inanan,
Ve le abdunmuminîne	: Elbette, kul, kulluk, mümin, emin olan, inanan,
Hayrun mim müşrikîn	: Hayırlı, iyi olan, ortak koşan, müşrik olan,
Velefacebe kum	: Eğer, ise, hayret, acayip, farklı, hoş, siz ,
Ulâikeyedûne	: İşte onlar, davet, çağrı,
Îlâ el nâr	: Ancak, sadece, ateş, yakıp yıkıcı hâller,
Ve Allah yedu	: Allah, davet, çağrı, aramak,
Îlâ el cennet	: Huzur, huzur üzere, cennet,
Ve el mağfireti	: Mağfiret, bağışlama, tertemiz yapan,
Bi izni hi	: Mağfiret, bağışlama, izin, yetkili, ruhsat, o,
Veyubeyyinu	: Açıklıyor, beyan, delilleriyle ortaya koyan,
Âyâtihî li el nâs	: Âyet, işaret, delil, o, insanlara,
Lealle-hum yetezekkerûne	: Umulur ki onlar, tezekkür, ulaştığı hakikatlerle bakan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 221- İman etmedikleri müddetçe müşriklik yolunda olanlarla bir araya gelmeniz uygun değildir. Eğer sizin gittiğiniz yolu sevmişse, elbette iman etmek için çalışan kimse, müşriklik yolunda olanlardan daha hayırlıdır. İman etmedikleri müddetçe müşrik olanlarla da bir araya gelmeniz uygun değildir. Eğer sizin gittiğiniz yolu sevmişse, elbette iman edip Allah'a kul olan kimse, müşrik olandan daha hayırlıdır. Müşrik olanların daveti ateşedir. Allah'ın davetine uyanlar huzur üzere olurlar ve her şeyde O'nun yetkili olduğunu bilirler, mağfireti anlarlar. İşte insanlar için âyetler açık açıklanır. Umulur ki onlar varoluşu düşünüp anlarlar, o hakikatlerle bu âleme bakarlar.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Suresi 221: Elmalılı Hamdi Yazır Meali :Müşrik kadınları, iman etmedikçe nikâhlaymayın. Bir müşrik kadın, sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye herhalde ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkeklere de mümin kadınları nikâh ettirmeyin. Bir müşrik, sizin hoşunuza gitse bile, mümin bir köle elbette ondan daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe davet ederler, Allah ise, kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Umulur ki onlar hatırdan tutup, öğüt alırlar.

Bakara Suresi 221: Elmalılı Meali (Orjinal): Maa-fih müşrikleri iyman etmedikçe nikâh etmeyin, bir müşrike sizi imrendirse bile iyman etmiş bir cariye her halde ondan daha hayırlıdır, müşrik erkeklere de nikâh ettirmeyin bir müşrik size hoş görünse bile, mü'min bir

kul elbette daha hayırlıdır, onlar sizi ateşe da'vet ederler, Allah ise iznile Cennete ve mağfirete davet ediyor da âyetlerini insanlara beyan buyuruyor gerekki hatırda tutarlar

Bakara Suresi 221: Yaşar Nuri Öztürk Meali: Müşrik kadınlarla, onlar iman edinceye kadar evlenmeyin. Özgürlüğünden yoksun inanmış bir kadın, müşrik bir kadından -müşrik kadın sizin hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle de onlar iman edinceye kadar nikâhlanmayın. İnanmış bir köle, müşrik bir erkekten -o hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Bu müşrikler sizleri ateşe çağırır. Allah ise sizi, izniyle cennete ve affa çağırır. Ve âyetlerini insanlara açık açık bildirir ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

Örnek gösterilen Bakara Sûresi 222

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 222: Ve yeselûneke anil mahîd kul huve ezen fatezilûn nisâe fîl mahîdi ve lâ takrabûhunne hattâ yathurne fe izâ tetahherne fetûhunne min haysu emerekumullâh innallâhe yuhıbbut tevvâbîne ve yuhıbbul mutetahhirîn

Ve yeselûn ke	: Soruyorlar, sorarlar, araştırırlar, sana,
An el mahid	: Akmak, adet kanaması, kirliliğin akması, yer,
Kul huve ezen	: Anlat, o, eza, ıstırap, kibir gururdan geçmek,
Fe itezilu	: Bu yüzden, uzak durun, yaklaşmayın, dokunmayın,
Elnisâe	: Nefsini tanıma yolunda olan, kadın,

Fî el mahîdi	: Akmak, yer, beşik, döşenmiş,
Ve lâ takrabûhunne	: Yok, yaklaşmak, onlar,
Hattâyathurne	: Hatta, olunca, temizleninceye kadar, arınmak,
Feizâtetahherne	: Artık, o zaman, sonra, temizlenmek, arınmak,
Fe etuhunne min haysu	: Artık, sonra, gelmek, bulmak, onlara, yerden,
Emere-kum Allâh	: Hüküm, emir, iş, siz, Allah,
İnne Allâh yuhibbu	: Muhakkak, Allah, sevgi, sever, aşk,
Ettevâbîne	: Tövbe edenler, yaptığı hatadan dönen,
Ve yuhibbu	: Sever, sevgi, aşk, sevgi içinde olan,
El mutetahhirin	: Arınan, temizlenen, temizlenmek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 222- Sana kirliliğin akması hakkında sorarlar. De ki: O bir eziyettir. Bu yüzden nef-sini tanıma yolunda olanlara kirlilikten geçinceye kadar dokunmayın. Onlar temizleninceye kadar yaklaşmayın. Artık onlar temizlendiğinde, Allah'ın hükümleri ölçüsünce onlara yaklaşın. Muhakkak ki yaptıkları hataları anlayıp dönenler, Allah sevgisine ulaşırlar ve kendilerini hakikatlerle temizleyenler bir sevgi içindedirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 222: Hayrat Neşriyat Meali: Sana hayızdan da soruyorlar. De ki: "O bir ezâdır!" Bu sebeble, hayızlı iken kadınlardan uzak durun ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın! Temizlendikleri zaman ise, artık Allah'ın size emrettiği yerden onlara varın! Şüphesiz ki Allah, çok tevbe edenleri sever, çok temizlenenleri de sever.

Bakara Sûresi 222: Elmalılı Meali (Orjinal): Sana hayızdan da soruyorlar, deki o bir ezadır, onun için hayız zamanı kadınlardan çekilin ve temizlenene kadar onlara yanaşmayın, iyi temizlendiler mi o vakit Allahın emrettiği yerden onlara varın, her halde Allah çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever

Örnek verilen Bakara Sûresi 225:

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 225: Lâ yuâhızukumullâhu bil lagvi fî eymânikum ve lâkin yuâhızukum bi mâ kesebet kulûbukum vallâhu gafûrun halîm

Lâ yuâhızu-kum Allah	: Yok, niyet, amaç, alma, edinme, siz, Allah,
Bi el lagvi	: Düşüncesizlik, boş, lüzumsuz sözler,
Fî eymâni-kum	: Noksansızlık, mükemmel, yemin, sağ,
Ve lâkin yuâhızu-kum	: Lakin, niyet, amaç, alma, edinme, sarılma, siz,
Bimâkesebet	: Şey, ne, değil, edinmek, kazandığı şeyler ile,
Kulûbu-kum	: Kalpleriniz, idrakleriniz,
Ve Allâhgafûr	: Allah, mağfiret eden, tertemiz lütuflar sunan,
Halîm	: Uysal, sakin,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 225- Allah hakkında boş lüzumsuz sözler edinmeyin. Siz mükemmeli arama içinde olun ve kalb sahibi olmak için hakikatlere sarılın ve tertemiz lütufları sunanın, güzel halleri sunanın Allah olduğunu bilin.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 225: Hasan Basri Çantay Meali: Allah, sizi yeminlerinizdeki «lâğv» dan dolayı sorumlu tutmaz. Fakat sizi kalplerinizin azmetdiği yeminler yüzünden muaahaze eder. Allah çok yarlıgâyıcıdır, halîmdir (kullarının günâhı sebebiyle azıklarının da kesici değildir).

Bakara Sûresi 225: Hayrat Neşriyat Meali: Allah, yeminlerinizdeki kasıdsız hatâ(larınız) ile sizi mes'ûl tutmaz, fakat kalblerinizin kazandığı (asıl kasedettiğiniz yeminler) ile sizi mes'ûl tutar. Çünkü Allah, Gafûr(çok mağfiret eden)dir, Halîm (cezâlandırmakta hiç acele etmeyen)dir.

Örnek verilen Bakara Sûresi 226

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 226: Lillezîne yulûne min nisâihim terabbusu erbaati eşhur fe in fâû fe innallâhe gafûrun rahîm

Li ellezîne	: O kimseler için, onlara, olanlar,
Yulune ilâ	: Yakınlık, çok istekli, son, nihayet, birlikte, derd, yemin,
Min nisâi-him	: Kadınlar, onlar, nefsinin tanıma yolunda olan,
Terabbusu	: Beklerler, durmak, yaklaşmamak,
Erbaat	: Dört, tamam, Rabbine dönmek,
Eşhurin	: Ay, meşhur, iç âlem, görünen, ortaya çıkan, tecelliler,
Fe in fau	: Böylece, fakat, sonlandırma, bitiş, dönmek,
Fe inne Allâh gafûr	: Muhakkak ki, Allah, mağfiret, tertemiz lütuflar sunan,
Rahîm	: Rahîm olan, varlığı özünden var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 226- Nefsini tanıma yolunda olanlardan hakikatleri anlamaya istekli olanlar; fenalara yaklaşmaz, tecellileri anlar, Rabbine döner, sonra da o cahil hallerini bitirirlerse, muhakkak ki tertemiz lütufları sunanın, varlığı özünden varedenin Allah olduğunu anlarlar.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 226: Diyanet İşleri Meali (Eski): Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler, dört ay bekleyebilirler; eğer yeminlerinden dönerlerse, bilsinler ki Allah bağışlar ve merhamet eder.

Bakara Sûresi 226: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Eşlerine yaklaşmamağa yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde) dönerlerse, şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

Bakara Sûresi 226: Elmalılı Meali (Orjinal): Kadınlarından perhiz yemini (îlâ) edenler için dört ay beklemek vardır, şayed rücu' ederlerse şüphesiz Allah gafur, rahîmdir

Örnek verilen Bakara Sûresi 227

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 227: Ve in azemût talâka fe innallâhe semîun alîm

Ve in azemû	: Eğer, ise, azimli, kararlı,
El talâk	: Boşamak, ayrılmak, bırakmak, çözmek,
Fe inne Allâhsemîun	: Muhakkak, Allah, işitmek,
Alîm	: İlmin sahibi, ilmiyle var eden

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 227- Eğer o cahil hallerini bırakmada kararlı davranırlarsa, muhakkak ki işittirenin, ilmiyle varedenin Allah olduğunu anlarlar.

Talâk, sözlükte serbest bırakmak, yani bir kaydı, bir bağlantıyı kaldırıp salıvermek demektir (İhya Sözlük)

Burada geçen “Talâk” kelimesini bir alt maddede geniş bir şekilde izah etmeye çalışacağız.

Biz “Talak” kelimesinin sadece erkeğin eşini boşaması olarak düşünüyoruz.

Her türlü kötü düşünceden ve kötü haldende ayrılmak olarak ta düşünüyoruz.

Bu âyetin diğer meallerden örnekleri:

Aşağıda görüldüğü üzere bazı müellifler “Talak” kelimesini olduğu gibi bırakmışlardır.

Bakara Sûresi 227: Elmalılı Meali (Orjinal): Yok eğer talâka azmetmişlerse şüphesiz Allah söylediklerini işidir, kurduklarını bilir

Bakara Sûresi 227: Muhammed Esed Meali: Ama eğer ayrılmaya kararlı iseler, unutmayın ki Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

Bakara Sûresi 227: Mustafa İslamoğlu Meali: Ama eğer ayrılmaya karar verirlerse, bilsinler ki Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.[428]*

Bakara Sûresi 227: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Ve eğer talaka azmederlerse muhakkak Allah-ü Azîmü'sşân semîdir, alîmdir.

Bakara Sûresi 227: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Biliniz ki, Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

Örnek verilen Bakara Sûresi 231

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 231: Ve izâ tallaktumun nisâe fe belagne ecelehunne fe emsikûhunne bi marûfin ev serrihûhunne bi marûf ve lâ tumsikûhunne dırâran li tatedû ve men yefal zâlike fe kad zaleme nefsehu ve lâ tettehizû âyâtillâhi huzuvâ vezkurû nimetallâhi aleykum ve mâ enzele aleykum minel kitâbi vel hikmeti yeizukum bihî vettekûllâhe valemû ennallâhe bi kulli şeyin alîm

Ve izâ tallaktum	: Bıraktığınızda, bağı çözmek, ayrılmak, bırakmak,
El nisâe	: Nefsini anlama yolunda olan, kadın,
Fe belagne	: Artık, anlamak, ulaşmak, erişmek,
Ecelehunne	: Süre, belirli zaman, belli süre, bir süre, onları,
Fe emsik hunne	: Artık, sımsıkı sarılmak, el çekmek, tutmak, kavramak, onlar,
Bi maruf	: İrfaniyet, bilmek, iyi hâller, iyi olan,
Ev serrihu hunne	: Ya da, bırakmak, kopmak, ayrılmak, taburcu, onlar,
Bimarûfin	: İrfaniyet, bilmek, iyi olan, âriflik,
Ve lâ tumsikû-hunne	: Tutmayın, el çekmek, bırakmak, onlar,
Dırâran	: İkilik, arabozmak,
Litadedu	: Haddi aşmışlık, bozmak, zarar vermek, saldırmak,
Ve men yefalzâlike	: Kim, yapar, işler, bunu, bu o,

Fe kadzaleme	: Artık, oldu, zulüm, haksızlık, kötülük,
Nefse-hu	: Kendi nefesine, kendine, o,
Ve lâ tettehizû	: Yok, edinmek, sarılmak, edinmeyin, yapmayın,
Âyâtî Allâh huzuven	: Âyet, işaret, delil, Allah, alay etmek, önemsememek,
Ve uzkurû nimet Allah	: Hatırlayın, anlayın, nimet, sıfatlar, tecelli, Allah,
Aleykum	: Sizin üzerinize, size,
Ve mâ enzele aleykum	: Sunulan şey, verilen, indirilen, üzerinize,
Min el kitabı	: Kitaptan, hakikatlerin sözleri, her varlık bir kitap,
Ve el hikmeti	: Bilgelik, yaratılışı anlama düşüncesi, ince hikmetler,
Yeizu-kum bihi	: Vazeder, öğüt, nasihat, siz, onunla,
Ve itteku Allâhe	: Fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın,
Ve alemûenne Allah	: Bilin, biliniz, olduğunu, Allah,
Bi kulli şeyin alîm	: Bütün her şey, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 231- Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrılmaları için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar bir irfaniyet içinde hakikatlere sınıksı sarılıncaya, bir irfaniyet içinde o cehalet hallerini bırakıncaya, hakikatleri anlayıncaya kadar bekleyin. Haddi aşmışlık içinde olup ikilik hallerinde olanlardan uzaklaşın. Kim o haller üzere olursa, işte o nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın âyetlerini önemsememezlik yapmayın ve üzerinizdeki Allah'ın nimetlerini anlayın. Tüm varlık kitabından size sunulan şeyleri ve her varlığın içinde ince hikmetler olduğunu anlayın. Bunlar sizlere öğütlerdir.

Fenalardan sakının, Allah’a ortak koşmayın ve bütün her şeydeki ilmin sahibinin Allah olduğunu bilin.

Yine “Talak” kelimesi eşini boşamak olarak çevrilmiş, “kadınları boşadığınızda, salıvermek) böyle çevrimler çok acıdır. Hazreti Muhammed’in “kadın erkek eşittir sözüne hiç uymamaktadır.

Meallerde, kadının bir eşya gibi gösterilmesi Mekeli müşriklerin inancını yansıttıyor olması çok acıdır.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 231: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Ve kadınları boşadığınızda, onlar da adetlerinin sonuna yaklaşınca artık onları ya iyilikle tutunuz veya iyilikle salıveriniz. Onları, haklarına tecavüz için zararlarına olarak tutuvmeyiniz. Bunu her kim yaparsa muhakkak nefesine zulüm etmiş olur. Ve Allah Teâlâ’nın âyetlerini eğlence yerine tutmayınız. Ve Allah Teâlâ’nın üzerinize olan nîmetlerini ve sizlere indirip kendisiyle öğüt verdiği kitabı ve hikmeti yâd ediniz. Ve Hak Teâlâ’dan korkunuz. Ve biliniz ki Allah Teâlâ şüphesiz her şeyi bihakkın bilicidir.

Bakara Sûresi 231: Muhammed Esed Meali: Böylece, kadınlarınızı boşadığınızda ve onlar bekleme sürelerinin sonuna yaklaşmak üzere iken onları ya güzellikle alıkoyun ya da güzel bir şekilde bırakın. Ama, arzuları hilafına, eziyet etmek için alıkoymayın: Çünkü, böyle bir davranışta bulunan, (yalnızca) kendisine haksızlık etmiş olur. Ve Allah’ın [bu] mesajlarını önemsemezlik yapmayın; Allah’ın size lütfettiği nimetleri ve size öğüt

için indirdiği vahyi ve hikmeti hatırlayın; Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun, ve bilin ki Allah her şeyin aslını bilir.

Bakara Sûresi 231: Diyanet İşleri Meali (Eski): Kadınları boşadığınızda, müddetleri sona ererken, onları güzellikle tutun, ya da güzellikle bırakın, haklarına tecavüz etmek için onlara zararlı olacak şekilde tutmayın; böyle yapan şüphesiz kendisine yazık etmiş olur. Allah'ın âyetlerini de alaya almayın; Allah'ın üzerinize olan nime-tini, öğüt vermek üzere size indirdiği Kitap ve hikmeti anın, Allah'tan sakının, Allah'ın her şeyi bildiğini bilin.

Örnek verilen Bakara Sûresi 232:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 232: Ve izâ tallaktumun nisâe fe belagne ecelehunne fe lâ tadulûhunne en yenkîhne ezvâcehunne izâ terâdav beynehum bil marûf zâlike yûazu bihî men kâne minkum yu'minu billâhi vel yevmil âhır zâlikum ezkâ lekum ve ather vallâhu yalemu ve entum lâ talemûn

Ve izâ tallaktum	: Bıraktığınızda, bağı çözmek, ayrılmak, bırakmak,
El nisâe	: Nefsini anlama yolunda olan, kadın,
Fe belagne	: Artık, anlamak, ulaşmak, erişmek,
Ecele hunne	: Süre, belirli süre, onlar, belli süre beklemek,
Fe lâ tadulû-hunne	: Artık, yok, engel, adil, doğruluk, onlar,
Enyenkîhne	: Uygun, nikâh, bağlanmak, birleşmek, katılmak,
Ezvâce-hunne	: Eş, aynı yolda olan, tür, birlikte, onlar,

İzâ terâdav beyne hum	: Hoşluk, memnun, razı olmak, aralarında,
Bi el marûfi	: İrfaniyet, bilmek, iyi olan, âriflik,
Zâlike yuazubihi	: İşte bu, vazeder, öğüt, nasihat, onunla,
Men kânemin kum	: Kim, oldu, sizden,
Yuminu bi Allah	: İman eder, inanır, Allah,
Ve el yevmi el âhiri	: Son gün, sonuna, sonunun geleceği gün,
Zâlikum ezka lekum	: İşte bu, arınmak, saf, temiz, zeki, anlayışlı, pak, idrak, sizin,
Ve atheru	: Arınmak, cehaletten arınmak, daha temiz olma,
Ve Allah yalemu	: Allah, ilmin sahibidir, ilmiyle var edendir, bilin,
Ve entum lâ talemûn	: Siz, yok, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 232- Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrılmalari için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar hakikatleri anlayıncaya kadar bekleyin. Artık o yolda olanlar hakikatlere bağlansınlar, adaletten ayrılmasınlar. Onlar aralarında irfaniyet üzere, hoşnutluk üzere olsunlar. Bunlar sizlere öğütlerdir. Sizden kim Allah'a iman eder ve sonunun geleceği güne inanırsa, işte bu sizin için zeki olmaktır ve cehaletten arınmaktır. Allah ilmin sahibidir ve sizler ilmin sahibi değilsiniz.

Burada da “Talak” konusu vardır.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 232 Diyanet İşleri Meali (Yeni): Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman kendi aralarında aklın ve dinin gereklerine

uygun olarak güzellikle anlaştıkları takdirde, eşleriyle (yeniden) evlenmelerine engel olmayın. Bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilmektedir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

Bakara Sûresi 232 Elmalılı Meali (Orjinal): Kadınları boşadınız da ıddetlerini bitirdiler mi, aralarında meşru surette rızalaştıkları takdirde kendilerini kocalarına nikâh edecekler diye tazyık da etmeyin, bu işte içinizden Allaha ve Ahiret gününe iman etmiş olanlara verilir bir öğüttür, bu sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha nezihtir, siz bilmezken Allah bilir.

Not: Bu âyetlere “Talak” kelimesinin farklı çevrimi yüzünden itiraz eden kişi, Bakara Sûresi 230. Âyeti es geçmesi çok düşündürücüdür. Ki o âyette de” Talak” vardır. Ama o âyet inanç boyutunda “Hülle” âyeti diye bilinir. İtiraz eden kişinin kendine bu âyet ters gelmiş olacak ki, 230. Âyeti es geçmiş. 227, 231. 232. 234. 235.237 İtiraz edilmiş, ama 230 es geçilmiştir.

Hülle inanç boyutunda şudur: 3 talâkla boşanan bir kadının aynı erkekle evlenebilmesi için, kadının bir başka erkekle sahih bir evlilik yapması ve o erkeğin onu boşaması sonrası, kadının ilk kocasına dönmesi olayıdır. (TDV İslam ansiklopedisi.)

Ki bu durum bir dönem uygulanmış olabilir. Burada erkeğin karısını boşamaması, ona sahip çıkması için yapılan bir uygulama olduğu muhtemeldir.

Boşanmayı zorlaştırmak için, kâmil insanlar tarafından ortaya konan, bir uygulama olduğu muhtemeldir.

Örnek verilen Bakara Sûresi 234

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 234: Vellezîne yuteveffevne minkum ve yezerûne ezvâcen yeterabbasne bi enfusihinne erbeate eşhurin ve aşrâ fe izâ belagne ecelehunne fe lâ cunâhe aleykum fî mâ fealne fî enfusihinne bil marûf vallâhu bi mâ tamelûne habîr

Ve ellezîne yuteveffevne	: O kimseler, vefat, teslim olma, sevgi bağlılığı, vefa,
Min kum	: Sizden,
Veyezerûne	: Geride kalan, geriye bırakılan, küçük görmek,
Ezvacen	: Eş, birlikte olan, aynı yolda olan, tür, cins, benzer,
Yeterabbasne	: Beklemek, durmak, hakikati anlamak için beklemek,
Bi enfusi-hinne	: Nefslerinde, kendilerinde, öz varlığı,
Erbeate	: Dört, makam, Rabbine dönmek, Allah'a dönmek,
Eşhurin	: Ay, meşhur olan, açığa çıkan, ıstık veren, teşhir,
Veaşran	: On, kısım, bölüm, grup, her biri, tamamlamak, hepsi,
Fe izâbelagne	: Artık, anladığında, ulaşmak, erişmek,
Ecelehunne	: Süre, belirli süre, zaman, onlar,
Fe lâ cunâhe aleykum	: Artık, yok, vebal, hata, fenadan kurtulmak, kendinizde,
Fî mâfealne	: İçinde, fâil olan, çalışmak, yaptılar, nispet ettiler,

Fî enfusi-hinne	: Nefslerinde, kendilerinde,
Bi el marufi	: İrfaniyet, bilgili, iyi olmak, bir ârifliği içinde olmak,
Ve Allâh bimâ tamelûne	: Allah, yaptığınız şeyler,
Habîr	: Bildiren, haber veren, hakikatleri bildiren,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 234- Sizden sevgiyle teslim olan kimseler vardır. Onlarla birlikte olup hakikatleri anlamada geride kalanlar; onlar nefslerini anlamak için beklerler, hakikatler açığa çıkıncaya kadar Rabbine dönerler ve her bir inceliği anlamak için gayret gösterirler. Artık onlar belli bir süre içinde hakikatleri anladıklarında, böylece kendilerine nisbet ettikleri fenalardan kurtulurlar, bir irfaniyet içinde olurlar. Allah yaptığınız şeylerden her an hakikatleri bildirir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 234: Elmalılı Meali (Orjinal): İçinizden vefat edib de arkalarına kadın bırakanların zevce-leri nefsilerini dört ay on gün bekletecekler, ıddetlerini bitirdilermi artık kendi haklarında meşru' olarak ihtiyar edecekleri hareketten size mes'uliyet yok, Allah her ne yaparsanız habîrdir

Bakara Sûresi 234: Diyanet İşleri Meali (Eski): İçinizden ölenlerin bırakmış olduğu eşler kendi kendilerine dört ay on gün beklerler; müddetleri sona erdiğinde, onların kendi haklarında uygun şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah işlediklerinizden haberdardır.

Örnek verilen Bakara Sûresi 235

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 235: Ve lâ cunâhe aleykum fîmâ arradtum bihî min hitbetin nisâi ev eknentum fî enfusi-kum alimallâhu ennekum se tezkurûnehunne ve lâkin lâ tuvâidûhunne sirran illâ en tekûlû kavlen marûfâ ve lâ tazimû ukdeten nikâhı hattâ yeblugal kitâbu ecelehu valemû ennallâhe yalemu mâ fî enfusikum fahzerûhu valemû ennallâhe gafûrun halîm.

Ve lâ cunâha aleykum	: Artık, yok, vebal, günah, hata, üzerinizde,
Fimâ arradtum bihi	: İçinde, şey, ne, hakkında, getirmek, göstermek, onu,
Min hitbeti	: Konuşmak, hitab, açıklamak,
Ennisâi	: Kadın, nefsinin anlama yolunda olan,
Ev eknentum	: Veya, örtmek, gizlemek, susmak,
Fî enfusi-kum	: İçinde, nefsleriniz, kendiniz, siz,
Alime Allah	: Bildi, ilmin sahibi, Allah,
Enne-kum	: Olduğunuzu, siz,
Se tezkurûne-hunne	: Anlamak, anmak, zikretmek, onlar,
Ve lâ tuvâidû-hunne	: Lakin, fakat, yok, vaad, sözleşmeyin, onlar,
Sirran	: Sır, bilinmeyen, gizli,
İllâ en tekulukavlen	: Ancak, sadece, söylemek, demek, bir söz,
Marûfen	: İyi, âriflik, bilmek,
Ve lâ tazimû	: Yok, kararlı, azmetmeyin, duyarsız,
Uktenen el nikah	: Düğüm, bağ, sözleşme, akid, anlaşma, uygun, nikâh,
Hattâyebluga	: Hatta, oluncaya kadar, ulaşır, tamamlanır, onlar,
Elkitâbu ecele hu	: Kitap, yazılı olan, süre, belirli, o,
Ve alemu enneallâh	: Bilin, olduğunu, Allah,

Yalemumafienfus kum	: Bilir, içinde, nefis, siz,
Fe ahzerû-hu	: Artık, sakının, dikkatli olmak, o,
Ve alemûenne Allah	: Biliniz, olduğu, Allah,
Gafûr	: Mağfiret, temizleyen, tertemiz lütuflar sunan,
Halîm	: Halim, sakın, yumuşak, güzel hâller,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 235- Nefsini anlama yolunda olanlarla hakikatler hakkında konuşmanız, o hakikatleri göstermeniz ya da bazı hakikatleri gizlemenizde size bir vebal yoktur. Siz Allah'ı bilenlerden olun, anlamak isteyenlere de yardımcı olun ve bilmediğiniz şeyler hakkında vaatle bulunmayın. Sadece irfaniyet üzere güzel sözler söyleyin. Uygun bir şekilde Hakk'a bağlanacaklara karşı duyarsız olmayın. Hatta onlar varlık kitabındaki hakikatleri anlayıncaya kadar belirli süre onlara yardım edin. Nefsinizi bilip Allah'ı bilenlerden olun. Bundan sonra o hakikatleri anlamada dikkatli olun ve tertemiz lütuflar sunanın, güzel halleri sunanın Allah olduğunu bilin.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 235: Diyanet İşleri Meali (Eski): Böyle kadınlara kapalı bir şekilde evlenme teklif etmenizde veya içinizden onlarla evlenmeyi geçirmenizde size sorumluluk yoktur. Allah onları anacağınızı bilir. Sakın meşru sözler dışında onlarla gizlice sözleşmeyin, müddet sona erece kadar nikah akdine kalkışmayın. İçinizde olanı Allah'ın bildiğini bilin de O'ndan çekinin. Allah'ın bağışlayan ve Halim olduğunu bilin.*

Bakara Sûresi 235: Abdullah-Ahmet Akgül Meali: (Böyle iddet bekleyen) Kadınları nikâhlamak istediğinizi (ima edip onlara) sezdirmenizde, ya da böyle bir isteği gönlünüzde beslemenizde sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler (örfi ve ahlâki girişimler) dışında onlarla (boşandığınız veya alacağınız kadınlarla) gizlice va'adleşmeyin (kirli ilişkilere girmeyin) ; bekleme süresi (iddetleri) tamamlanıncaya kadar, nikâh bağına akd edip resmileştirmeye kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan (gizli ve kirli ilişkiler kurmak konusunda Allah'tan korkup çirkin işlerden) kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah Bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır.

Bakara Sûresi 235: Ali Fikri Yavuz Meali: Kocasını ölen kadınları, iddetleri sona erdikten sonra nikâhlamaya niyyet ettiğiniz takdirde, daha iddet dolmadan onlara talip olduğunuzu işaret etmenizde (çaktırmanızda) veya böyle bir arzuyu gönüllerinizde saklamanızda size bir beis yoktur. Allah biliyor ki, siz onları muhakkak anacaksınız. Yalnız onlarla gizlice anlaşarak nikâh ve müna-sebet kurmayın. Ancak meşru olan işaret ve çıtlatma sözler söyleyebilirsiniz. Takdir edilen iddet sona ermedikçe nikâh akdine azmetmeyin. Bilin ki Allah, gerçekten gönlünüzde ne varsa onu bilir. Artık ondan sakının ve bilin ki, Allah çok bağışlayıcıdır, halîmdir.

Örnek verilen Bakara Sûresi 237

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 237: Ve in tallaktumûhunne min kabli
en temessûhunne ve kadfaradtum lehunne farîdaten fe
nısfu mâ faradtum illâen yafûne ev yafuvellezî bi yedihî
ukdetun nikâh ve en tafû akrabu lit takvâ ve lâ tensevul
fadla beynekum innallâhe bi mâ tamelûne basîr

Ve in tallaktumû-hunne	: Eğer, ayrılmak, bırakmak, boşarsanız, onlar,
Min kabli	: Önceden, daha önce,
En temessû-hunne	: Dokunmanız, temas, yakınlaşmak, onlar,
Ve kad farad tum	: Oldu, farz, gerekli, empoze, görev, siz,
Le hunne farîdaten	: Onlara, farz, gerekli, empoze, görev, hizmet,
Fe nısfu	: Artık, yarısı, ortası, merkezi, uygunu,
Mâfaradtum	: Farz, gerekli, karşılık, empoze, takip, uyma, siz,
İllâ en yafûne	: Ancak, hariç, af, bağışlamak, özür,
Evyafûveellezî	: Affeder, özür, bahşeder, vermek, ki o,
Bi yed hî	: Eli, gücü, o, kendi gücü,
Ukdetun el nikâh	: Söz, bağ, söz vermek, uygun, nikâh,
Ve en tafûakrabu	: Af, özür, yakın olan, için,
Li el takvâ	: Fenalardan sakınmak, takva içinde olmak,
Ve lâ tensevu	: Unutmayın,
Elfadla beyne kum	: Lutûf, fazl, fazilet, aranızda,
İnne Allah	: Muhakkak, Allah,
Bimâ tamelûne basîrun	: Yaptığınız şeyleri, gösteren, gören, anlayan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 237- Onlara cehaletlerini bırakmaları için yardım ettiğinizde, önceki hallerine yaklaşmamaları gerektiğini anlatın. Bu durum sizin de görevinizdir, onların da görevidir. Artık orta yolu takip etmeniz size gereklidir. Affedici olun. Uygun bir şekilde Hakk'a bağlanacakların, kendilerindeki gücün sahibini bilip teslim etmelerini söyleyin. Yakınlarınıza, fenalardan sakınmaları için hatalarını anlayıp dönmelerini söyleyin. Size verilen lütufları unutmayın. Muhakkak ki Allah yaptığınız şeylerden her an hakikatleri gösterir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 237: Bayraktar Bayraklı Meali: Eğer onları, cinsel ilişkiye girmeden boşar da, mehir tayin etmiş bulunursanız, o vakit üzerinize düşen yükümlülük, tayin ettiğiniz mehrin yarısını vermektir. Ancak, kadınların vazgeçmesi veya nikâh bağı elinde bulunanın vazgeçmesi hali müstesna! Mehirden vazgeçmeniz takvâya daha uygundur. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayınız. Şüphesiz ki Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür.

Bakara Sûresi 237: Elmalılı Meali (Orjinal): Ve eğer onları kendilerine el sürmede boşar da mehir kesmiş bulunursanız o vakit borc o kesdiğiniz mıkdarın yarısıdır megerki kadınlar afvetsinler veya nikâhın düğümü elinde bulunan erkek afvetsin, erkekler! sizin afvetmeniz takvaya daha yakındır, aranızdaki fazlı unutmayın şüphesiz ki Allah her ne yaparsanız görür,

Bakara Sûresi 237: Diyanet İşleri Meali (Eski): Eğer onlara mehir biçer de el sürmeden onları boşarsanız,

kendileri veya nikah akdi elinde olan erkeğin bağışlaması hali müstesna biçtiğinizin yarısını verin, bağışlamanız Allah'tan sakınmaya daha uygundur. Aranızdaki iyiliği unutmayın. Allah şüphesiz işlediklerinizi görür.

Bakara Sûresi 237: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız, tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadının, ya da nikâh bağı elinde bulunanın (kocanın, paylarından) vazgeçmesi başka. Bununla birlikte (ey erkekler), sizin vazgeçmeniz takvaya (Allah'a karşı gelmekten sakınmaya) daha yakındır. Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

Ne kadar acıdır ki, tüm meallerde adeta erkeğe seslenen bir tanrı algısı verilmiş.

Mealler, hep erkeğin kadınlar hakkında ne yapması gerektiği algısı verilmiş.

Böyle mealler birebir Mekkeli müşriklerin inanç alanı.

Hazreti Muhammed'in siyeri değil.

Örnek verilen Bakara Sûresi 238

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 238: Hâfizû alâs salavâtî ves salâtîl vustâ ve kûmû lillâhi kânitîn

Hâfizû	: Korumak, muhafaza etmek,
Alâel salavât	: İtikatlar, yönelmeler, istekler, iman, hatırlamalar,
Ve el salâtî	: Bağlılık şuuru, her an Hakk'a bağlı olma durumu,

Elvustâ	: Merkez edinmek, ortası, her an o şuurda olmak,
Vekûmû li Allah	: Durmak, hep o hâlde hareket etmek, diri olan, halk, Allah,
Kânitîn	: İtaat, boyun eğmek, tecellilerin sahibine teslim olmak,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 238- Hakk'a olan yönelmenizi, imanınızı, saygınızı muhafaza edin ve her an Hakk'a bağlı olma şuuruyla hareket edin ve tüm tecellilerinin Allah'a ait olduğunu bilip, hep o hâlde hareket edin.

Diğer mealllerden örnekler:

Dikkatlice incelenirse aradaki farklılıklar görülecektir.

Salât-i Vusta;

Bazısında, dua orta namaz. Yaşar Nuri.

Bazısında çevrimi yok. Muhammed Esed

Bazısında, orta namaz. Diyanet

Bazısında, sosyal görev, beş vakit namaz. Bahad-din sağlam

Bazısında, ikinci namazı. Bayraktar Bayraklı

Bakara Sûresi 238: Yaşar Nuri Öztürk Meali: Namaz-ları/duaları ve orta namazı/orta duayı koruyun. Tam bir saygıyla Allah'ın huzurunda kıyam edin.

Bakara Sûresi 238: Muhammed Esed Meali: NAMAZ-LARINIZA ve namazı en uygun şekilde ifa etmeye dik-kat edin ve Allah'ın huzurunda içten bir bağlılıkla durun.

Bakara Sûresi 238: Elmalılı Meali (Orjinal): namaz-lara dikkat edin hele orta namaza ve kalkın Allah için dıvan durun

Bakara Sûresi 238: Diyanet İşleri Meali (Eski): Namazlara ve orta namaza devam edin; gönülden boyun eğerek Allah için namaza durun.

Bakara Sûresi 238: Bahaeddin Sağlam Meali: Namazlara (sosyal görevlerinize) ve orta (beş vakit) namaza dikkat edin. Allah için dua ediciler olarak dikilin.

Bakara Sûresi 238: Bayraktar Bayraklı Meali: Namazlara ve orta namaza/ikinci namazına devam ediniz, gönülden bağlılık ve saygı ile Allah'ın huzurunda ayakta durunuz.

Örnek verilen Bakara Sûresi 240

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 240: Vellezîne yuteveffevne minkum ve yezerûne ezvâcâ vasıyyeten li ezvâcîhim metâan ilel havli gayre ihrâcın fe in harecne fe lâ cunâha aleykum fî mâ fealne fî enfusihinne min marûf vallâhu azîzun hakîm

Ve ellezîne yuteveffevne	: O kimseler, onlar, vefat, teslim olma, sevgi bağlılığı,
Min kum	: Sizden,
Veyezerûne ezvâcen	: Geride kalan, geriye bırakılan, eş, birlikte olan, tür,
Vasıyyeten	: Vasiyet, geride bırakılan,
Liezvaci-him	: İçin, eş, cins, tür, aynı yolda olan, onlar,
Metâan ilâ el havli	: Meta, fayda, yarar, ancak, için, yıl, değişim, güç,
Gayreihirâcın	: Çıkarılmaksızın, çıkmaksızın,
Fe in harecne	: Artık, eğer çıkarsa,
Fe lâ cunaha aleykum	: Artık, yok, vebal, günah, hata, üzerinize, size,

Fîmâfealne	: İçinde, şey, ne, değil, yaptıkları, gayret, mücadele, faal,
Fî enfus hine	: Nefslerine, kendilerini,
Min maruf	: İrfaniyet, bilmek,
Ve Allâh azîz	: Allah tüm niteliklerin yüce sahibi, sıfatların sahibi,
Hakîm	: Hakîm olan, tüm vücûdlarahâkim olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 240- Sizden sevgiyle teslim olan kimseler, onlarla aynı yolda olanlara; hakikatlerden ayrılmaksızın bir değişim içinde hakikatlerden faydalanmalarını, aynı yolda olup cehaletlerini terk etmelerini vasiyet ederler. Eğer onlardan hakikatlerden ayrılan olursa, sizin üzerinize bir vebal yoktur. Kendilerini bilmek isteyenler bir gayret içinde olduklarında, tüm sıfatların sahibinin, tüm vücudlara hâkim olanın Allah olduğunu bilirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 240: Hasan Basri Çantay Meali: Sizden zevceler (ini geride) bırakıp ölecek olanlar eşlerinin (kendi evlerinden) çıkarılmayarak yılına kadar fâidelenmesini (bakılmasını) vasiyyet (etsinler). Bunun üzerine onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa artık onların bizzat yaptıkları meşru' işlerden dolayı size mes'uliyet yoktur. Allah (emr-ü nehyine muhaalefet ve ilâhî hududunu tecâvüz edenlerden intikam almakda) mutlak gaalibdir, (teşri'de ve hükümleri açıklamada da) yüce hikmet saahibidir.

Bakara Sûresi 240: Elmalılı Meali (Orjinal): Ve içinizden zevcelerini geri bırakarak vefat edecek olanlar, zevceleri için senesine kadar çıkarılmaksızın bir intifası vasiyyet etmek var, bunun üzerine kendileri çıkarlarsa kendi haklarında yaptıkları meşru' bir hareketten dolayı size bir mes'uliyet yoktur, maamafih Allah azîzdir, hakîmdir

Bakara Sûresi 240: Diyanet İşleri Meali (Yeni): İçinizden ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler, eşleri için, evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Örnek verilen Bakara Sûresi 275

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 275: Ellezîne yekulûner ribâ lâ yekûmûne illâ kemâ yekûmullezî yetehabbetuhuş şeytânü minel mess zâlike bi ennehum kâlû innemal beyu mislur ribâ ve ehalallâhul bey'a ve harramer ribâ fe men câehu mev'izatun min rabbihî fentehâ fe lehu mâ selef ve emruhû ilâllâh ve men âde fe ulâike ashâbun nâr hum fîhâ hâlidûn

Ellezîne yekulûne	: Onlar, yerler, beslenmek, faydalanmak,
El ribâ	: Şahsi menfaat peşinde olmak, çıkar, artmak, şişmek,
Lâ yekûmûne	: Yok, kalkmak, yapmayın, anlamazlar,
İllâ kemâyekumu	: Ancak, sadece, sürece, gibi, kalkmak, hareket etmek,

Ellezîyetehabbetu-hu	: Ki o, çarpar, acındırmak, hırpalamak, kıvranmak, darp,
Elşeytân min el mess	: Şeytani hâller, dokunmak, hareket etmek, temas, değmek,
Zâlikebi enne-hum	: İşte bu, o, olması sebebi ile, olduğu, onlar,
Kâlû innemâel beyu	: Dediler, ancak, elbette, alışveriş, satış, satma,
Mislu el ribâ	: Gibi, benzer, riba, şahsi menfaat peşinde olmak,
Veehalle	: Helal, uygun, Allah,
Allah el beya	: Satış, alışveriş,
Veharrame	: Haram, yasak,
Elriba	: Şahsi menfaat peşinde olmak, çıkar üzere hareket etmek,
Fe men câehu mevizat	: Artık, bundan sonra, kim, geldi, kabul etti, o, vaaz, öğüt,
Min rabbi-hi	: Rabbinden,
Fe enteha	: Böylece, artık, bıraktı, vazgeçti, son, bitiş, uç,
Fe lehumâ selefe	: Artık, onun, şey, ne, değil, önce geçen, ced, ata,
Veemru-hu ilâallah	: İş, hüküm, o, ancak, Allah,
Ve men âde	: kim, döndü, cehalete döndü
Fe ulâike ashabu el nâr	: İşte onlar, sahip, ehli, halk, ateş, yakıcılık,
Hum fihâ hâlidîn	: Onlar, orada, o hâlde, devamlı,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 275- Şahsi menfaat ile kendine fayda sağlama peşinde olanlar, hakikatleri anlayamazlar. O kimseler şeytani halleriyle hareket ettikleri sürece, zarar verme içinde olurlar. İşte bu hâlde olanlar, elbette alışveriş şahsi menfaat peşinde olmaktır, derler. Allah için alışveriş helaldir. Şahsi menfaat peşinde olmak ise

haramdır. Artık kim; o hakikatleri Rabbinden bir öğüt olarak kabul ederse, böylece o hallerini sona erdirirse, artık o geride kalmaz ve o, tüm varlığın işleyişinin ancak Allah'a ait olduğunu anlar. Artık kim cehalet hallerine dönerse, işte onlar ateşe sahiptirler, onlar devamlı o hâlin içindedirler.

“Riba konusu bir alt maddede geniş bir şekilde izah edilmeye çalışılacaktır.”

Aşağıdaki örneklerde görüleceği üzere” riba” kelimesini Diyanet “faiz” diye çevirmiş, Elmalı ise aynen bırakmıştır.

Kur’ân’da “Riba” kelimesi de vardır, Fâiz” kelimesi de vardır.

Bu âyette “Riba” kelimesi geçer.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 275: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, “Alışveriş de faiz gibidir” demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah’a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

Bakara Sûresi 275: Elmalı Meali (Orjinal): Riba yiyen kimseler şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar, bu işte onların «beyi’ tıpkı riba gibidir» demeleri yüzünden, halbuki Allah bey’i halâl kıldı ribayı

haram, bundan böyle her kim Rabbbı tarafından kendine bir öğüt gelir de ribadan vaz geçerse artık geçmiş ona ve hakkında hüküm Allaha aiddir, her kim de döner yeniden alırsa işte onlar eshabı nardırlar, hep orada kalacaklardır.

Örnek verilen Bakara Sûresi 282

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 282: Yâ eyyuhâllezîne âmenû izâ tedâyentum bi deynin ilâ ecelin musemmen fektubûhu velyektub beynekum kâtibun bil adl ve lâ yebe kâtibun en yektube kemâ allemehullâhu felyektub velyumlilillezî aleyhil hakku velyettekillâhe rabbehû ve lâ ye bhas minhu şeyen fe in kânellezî aleyhil hakku sefîhan ev daîfen ev lâ yestatîu en yumille huve felyumlil veliyyuhu bil adl vesteşhidû şehîdeyni min ricâlikum fe in lem yekûnâ raculeyni fe raculun vemraetâni mimmen terdavne mineş şuhedâi en tedille ihdâhumâ fe tuzekkire ihdâhumâl uhrâ ve lâ yebeş şuhedâu izâ mâ duû ve lâ tesemû en tektubûhu sagîran ev kebîran ilâ ecelihî zâlikum aksatu indallâhi ve akvemu liş şehâdeti ve ednâ ellâ tertâbû illâ en tekûne ticâreten hâdıraten tudîrûnehâ beynekum fe leyse aleykum cunâhun ellâ tektubûhâ ve eşhidû izâ tebâyatum ve lâ yudârra kâtibun ve lâ şehîd ve in tef'alû fe innehu fusûkun bikum vet tekûllâh ve yuallimukumullâh vallâhu bi kulli şeyin alîm

Yâ eyyuheellezîne âmenû	: Ey iman edenler,
İzâ tedâyentum	: Olduğu zaman, olunca, sözleşme,
	siz,

Bideynin	: Alan, borç veren, talep edene verilmesi lazım olan,
İlâ ecelin musemmen	: Belli süre, zaman, süre, belirlenmiş, isimlendirilmiş,
Fe uktubû-hu	: O zaman, yazın, kaydedin,
Ve li yektub beyne kum	: İçin, yazsın, aranızda,
Katibun bi el adli	: Yazan, katip, adalet, doğru
Ve lâ yebe	: Yok, yap, çekinmesin,
Kâtibun en yektube	: Katip, yazıcı, yazmak,
Kemâ alleme hu allah	: Gibi, öğretti, öğretmek, o, Allah,
Fe li yektub	: Böylece, için, yazsın, yazar,
Ve liyalimellezî	: İçin, bilen, âlim, bildirsin, öğretsin, yazdırsın, ki o,
Aleyhi el hakku	: Onun üzerinde, üzerine, hak, hakikat, doğru, gerçek,
Ve li yetteki Allâh rabbe hu	: Fenalardan sakınmak, Allah'a ortak koşmamak, Rabbi,
Ve lâ yebhas min hu şey	: Yok, eksiltmek, noksan, ondan, bir şey,
Fe in kâneellezî	: Artık, fakat, oldu, ki o, o,
Aleyhi el hakk sefihan	: Onun üzerinde, hak, doğru, akıl etmeyen, akılsız,
Ev daifen	: Veya, zayıf, güçsüz,
Ev lâ yestatiu en yamil huve	: Veya, yok, isdidat, güç, bildirsin, öğretsin, yazdırsın, o,
Fe li liyalim	: Artık, o zaman, bildirsin, öğretsin, yazdırsın,
Veliyyu-hu bi el adli	: Velisi, dostu, o, adalet, doğru, adil,
Ve isteshiduşehîdeyni	: Bilenler, bilip görenleri şahit,
Mîn ricali-kum	: İleri gelen, bilgili kimse, lider, siz,
Fe in lem yekûna raculeyn	: Fakat, eğer, değil, bulunmak, ileri gelen, kâmil kimse,

Fe raculun	: Artık, kâmil kimse, bilgili, ileri gelen,
Veemretâni	: İş, işleyiş, onun, o işler, iki kadın,
Mimmenterdavne	: O kimselerden, onlardan, hoşnut, rıza, memnun, huzur,
Min eş şühedâi	: Bilip görünceye kadar, şahitlerden,
Entedilnehdahuma	: Kaybeden, dalalet olması, cehalette kalan, onlardan,
Fe tuzekkire	: Artık, böylece, anlayıp ulaşmak, hatırlatır,
Ihdâhumâ el uhra	: Onlardan birisi, diğer, başka,
Ve lâ yebe el şühedâu	: Yok, kaçınmak, üşenmek, bilip gören, şahitler,
Îzâmâduu	: Olduğu zaman, olunca, şey, ne, değil, davet, çağrı,
Ve lâ tesemû	: Yok, usanmayın, üşenmeyin, sıkılmasın, kaçınmasın,
Entektubû-hu sagiran	: Onu yazmanız, küçük, ufak, bilgiye ulaşmamış,
Ev kebir ilâ eceli hi	: Veya, büyük, ancak, süre, belirli olan, o, yaşça büyük,
Zâlikumaksatu inde allâh	: İşte bu, o, doğru olan, adaletli, katında, ona ait, Allah,
Weakvemu li el şehadet	: Sağlam duruş, doğru olan, tanık, bilmek,
Ve ellâtertâbû	: Değil, daha yakın, tereddüt, şüphe etmemeniz,
Îllâ en tekune ticaret	: Ancak, hariç, olmak, ticaret, alışveriş, paylaşma,
Hâdiratentudirun ha	: Var olan, hazır olan, yapılması, yürütmek, hareket, o,
Beyne-kum	: Kendi aranızda,

Fe leyse aleykumcunâhun	: Artık, böylece, değil, yok, üzerinizde, size, günah, vebal,
Ellâtektubû-hâ	: Değil, yok, yazmak, onu,
Veeşhidûizâtebâyatum	: Görün bilin, şahit, olduğunda, anlaşıma, satın alma,
Ve lâ yudarrakâtibun	: Yok, zarar, sıkıntı, zorluk, katip, yazıcı,
Ve lâ şehîdun	: Yok, şahit, tanık, bilmek,
Ve in tefalû	: Eğer yaparsanız,
Fe innehufasıkbikum	: Artık, elbette, o, çıkan, hakikatlerden cehalete, size,
Ve ittekuallâh	: Fenalardan sakınmak, Allah'a ortak koşmamak,
Veyuallimu-kum Allah	: Öğretiyor, öğretene, size, Allah,
Ve Allâh bi kulli şeyin alîm	: Allah, bütün her şey, ilim sahibi, ilmiyle var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 282- Ey iman edenler! Siz hakikatleri talep edip söz verdiğiniz zaman, ölünceye kadar o hakikat bilgilerini gönlünüze yazın ve kendi aranızda o hakikatleri gönüllerinize aktaracağınız zaman doğru bir şekilde aktarın. O hakikatleri gönlüne yazan, Allah'ın size öğrettiği gibi yazsın, başka türlü yapmasın ve üzerindeki hakikatleri bilen kimselerden olsun. Kendini vücudlandıran Allah'a karşı fenalardan sakınsın, ortak koşmasın. O hakikatlere karşı eksik anlamada içinde olmasın. Eğer kendindeki hakikatleri anlamada akıl edemiyorsa ya da bir zayıflık içindeyse ya da o hakikatleri bilmede güçsüz kalıyorsa, o zaman o hakikatlere dost olanlardan hakikatleri öğrenme içinde olsun. Böylece ilimde ileri gelenlerin gösterdiği, öğrettiği gibi bilip görenlerden olsun ve işleyişin sahibini bilip huzur

bulanlardan olsun. Cehalette kalanlardan olmasın, bilip görenlerden olsun. Böylece hakikatleri anlayıp, başka görmeyip, ikilikten geçip birlik şuuru ile bu âleme baksın. Hakikatlere davet edildiği zaman üşenmesin. Bilgide henüz yeni ya da bilgide kemalat içinde olanlar da, ömürlerinin sonuna kadar hakikatleri öğrenmekten kaçınmasınlar. İşte bu, Allah'a ait olan hakikatleri öğrenmek için doğru olandır ve bilip görenlerden olmak için sağlam duruştur ve tereddüt edenlerden olmamanız içindir. Ancak sizler, kendi aranızda hakikatlerin bilgilerini paylaşmada var olan gerçeklerle hareket edin. Böyle yaparsanız sizlere bir vebal yoktur. Hakikatlerin bilgilerini paylaşmamazlık yapmayın ve paylaştığınızda bilip görenlerden olun. Hakikatlerin bilgilerini paylaşmada zorluk çıkarmayın ve bilip görmeyi yok etmeyin, eğer böyle yaparsanız hakikatlerden cehalete çıkmış olursunuz. Fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın ve Allah'ın tüm varlıktan size her an öğrettiğini unutmayın ve bütün her şeydeki ilmin sahibinin Allah olduğunu bilin.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 282: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Ey iman edenler! Belli bir vade ile karşılıklı borç alış verişinde bulunduğunuz vakit onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen biri, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve herbiri yazarken Rabbi olan Allah'dan korksun da haktan birşey eksiltmesin. Şâyet borçlu bir bunak veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramıyacak

durumda biri ise velisi doğrusunu söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden hazırda olan iki kişiyi şahit de yapın. Şâyet iki tane erkek hazırda yoksa, o zaman doğruluğuna güvendiğiniz şahitlerden bir erkekle iki kadın ki, birisi unutulunca, öbürü hatırlatsın, şahitler de çağırıldıklarında kaçınmasınlar; siz yazanlar da az olmuş, çok olmuş, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun olduğu gibi; hem şahitlik için daha sağlam, hem şüpheyi düşmemeniz için daha elverişlidir. Meğer ki, aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olsun, o zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alım satım yaptığınız vakit de yine şahit tutun. Ayrıca ne yazan, ne de şahitlik eden bir zarar görmesin. Eğer onlara zarar verirsiniz, o işte mutlaka size dokunacak bir günah olur. Üstelik Allah'dan korkun. Allah size ayrıntılarıyla öğretiyor ve Allah her şeyi bilir.

Bakara Sûresi 282: Hasan Basri Çantay Meali: Ey îman edenler, ta'yîn edilmiş bir vakta kadar birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir yazıcı da doğrulukla (onu) yazsın. Kâtib, Allahın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın (borcunu ikraar etsin). Rabbi olan Allahdan korksun, ondan (borcundan) hiç bir şey'i eksik bırakmasın. Eğer üstünde hak bulunan (bordu) bir beyinsiz veya bir zaîf olur, yahud da bizzat yazdırmıya (ve ikraara) gücü yetmezse velîsi dosdoğru yazdırsın (ıkraar etsin). Erkeklerinizden iki de şâhid yapın. Eğer iki erkek bulunmazsa o halde raazî (ve doğruluğuna emîn)

olacağınız şâhidlerden bir erkekle iki kadın (yeter. Bu suretle) kadınlardan biri unutursa öbürünün hatırlatması (kolay olur). Şâhidler (şehâdetî edâye) çağırıldıkları vakit kaçınmasın. Az olsun, çok olsun, onu va'desiyle beraber yazmakdan üşenmeyin. Bu, Allah yanında adalete daha uygun, şâhidlik için daha sağlam, şübheye düşmemenize de daha yakındır. Meğer ki aranızda (elden ele) devredeceğiniz ve peşin yaptığınız bir ticâret olsun. O zaman bunu yazmamanızda size bir vebal yoktur. Alışveriş erdiğiniz vakit da şâhid tutun. Yazana da, şâhidlik edene de asla zarar verilmesin. (Bunu) yaparsanız o, kendinize (dokunacak) bir fisk (ve isyan olur). Allahdan korkun. Allah size öğretiyor. Allah her şey'i hakkıyla bilendir.

Bakara Sûresi 282: Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süre için birbirinize borçlandığınız vakit onu yazın. Bir kâtip onu aranızda adaletle yazsın. Hiçbir kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan geri durmasın; (her şeyi olduğu gibi) yazsın. Üzerinde hak olan kimse (borçlu) da yazdırsın, Rabbinden korksun ve borcunu asla eksik yazdırmamasın. Şâyet borçlu sefih veya akli zayıf veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun). Çağırıldıkları vakit şahitler gelmemezlik etmesin. Büyük veya küçük, vâdesine kadar hiçbir şeyi yazmaktan sakın üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah nezdinde

daha adaletli, şehadet için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha uygundur. Ancak aranızda yapıp birtirdiğiniz peşin bir ticaret olursa, bu durum farklıdır. Bu durumda onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. (Genellikle) alış-veriş yaptığınızda şahit tutun. Ne yazan, ne de şahit zarara uğratılsın. Eğer bunu yaparsanız (zarar verirsiniz) şüphe yok ki bu, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah her şeyi bilmektedir.

Örnek verilen Nûr Sûresi 2

Kendi çalışmamız:

Nûr Sûresi 2: Ez zâniyetu vez zânî feclidû kulle vâhıdın min humâ miete celdetin ve lâ tehuzkum bi himârafetun fî dînillâhi in kuntum tuminûne billâhi vel yevmil âhır vel yeşhed azâbehumâ tâifetun minel muminîn

El zâniyetu	: Zaniliğe meyleden, zan, keyfe göre, meşru olmayan,
Ve el zânî	: Zani olan, keyfine çıkarına göre hareket eden,
Feeclidu	: O zaman, deri, ten, sûret, cilde vurmak,
Kullevahid	: Bütün, hepsi, her biri, tek,
Min-humâ	: İkisinden, onlardan,
Mieteceldete	: Yüz, cilde vurmak, deri, ten, sûretlere meyleder,
Ve lâ tehuz kum	: Sizi almasın, çekmesin, tutmasın, mâni olmasın, siz,
Bi himarafetun	: Onların, ikisi, acıma, şevkat, merhamet, esirgeme,
Fî dini Allah	: Allah'ın dini için, dini üzere, var oluş yasaları,

İn kuntum	: Eğer, siz, oldunuz, olun,
Tuminûn bi Allah	: İman ediyorsunuz, inanırsanız, Allah'a,
Ve el yevmi el âhiri	: Gün, vakit, son, sonları, son vaktinize kadar,
Ve li yeşhed	: Şahit olsun, bildiren, tanık,
Azabehuma	: Azap, sıkıntı, müşkil, sınıktı çekenler,
Tâifet min el muminîne	: Taife, takım, gurup, müminlerden, inananlardan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli Nûr Sûresi 2- Kendi çıkarına göre hareket edenler ve kendi çıkarına göre hareket etmeye meyledenler, onlardan her biri sûretlere meylederler, sûretlerde kalırlar. O hâlde olanların şefkatli hâli sizi çekmesin. Sizler Allah'a inanarak, Allah'ın dinini anlamak için gayret gösterin ve son anınıza kadar o hâlde olun. Müminler taifesi sıkıntı çekseler de hakikatleri bildirmek için hareket ederler.

Zâni, zâniye kelimesi çok geniş anlamlar içeren kelimelerdir. Bu kelimeyi sadece gayri meşru cinsel ilişki olarak çevirmek, kelimenin derinliğini örtmek demektir.

Zâni kelimesi, bir sarayın yüz odası ise, gayri meşru ilişki bir odasıdır.

Zâni, Zina kelimesini bir alt maddede Kur'ân'dan anladığımızı izah etmeye çalışacağız.

Birini kendi şahsi çıkarları uğruna kullanmak için, zanna ve hevaya göre yaklaşımın, keyfine göre yaklaşımın adı da zinadır

Diğer meallerden örnekler:

Nûr Sûresi 2: Elmalılı Meali (Orjinal): Zaniye ve zanî, hemen bunlardan her birine yüz değnek vurun, Allahın dininde bunlara bir acıyacağız tutmasın, Allaha ve Âhîret gününe gerçekten inanıyorsanız, hem mü'minlerden bir taife azâblarına şâhid olsun

Nûr Sûresi 2: Ali Fikri Yavuz Meali: (Bekâr olub da) zina eden kadınla zina eden erkeğin her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, bunlara, Allah'ın dini hususunda (emirlerini yerine getirmekte) merhametiniz tutmasın. Müminlerden bir topluluk da, bunların ceza tatbikinde şahid olsun (hazır bulunsun ki, artık böyle bir fenalık işlenmesin).

Nûr Sûresi 2: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun.

Örnek verilen Nûr Sûresi 6

Kendi çalışmamız:

Nûr Sûresi 6: Vellezîne yermûne ezvâcehum ve lem yekun lehum şuhedâu illâ enfusuhum fe şehâdetu ehadihim erbeû şehâdâtin billâhi innehû le mines sâdıkîn

Ve ellezîne yermun	: O kimseler, laf atma, taş atma, ok, uzaklaştırma,
Ezvâce-hum	: Cins, tür, eş, aynı yolda olan, eşlik eden, birliktelik, onlar,
Ve lem yekun lehum	: Olmadı, yoktur, onlar,
Şuhedâu	: Şahitler, bilen, tanık olan,

İllâ enfus hum	: Kendileri için, nefis, kendi çıkarı için, onlar,
Fe şehadetu	: Bundan sonra, şahitlik, bilmek, her yerde hazır olan, şuurlu,
Ehadhim	: Bir, tek, onlar,
Erbeu	: Dört, Allah’a dönmek, belge, makam, Rabbine dönmek,
Şehadatin bi Allah	: Şahit olan, bilen, şuurlu, Allah’a, Allah ile,
İnne hu	: Muhakkak ki o, o hâlde olan,
Le min el sâdikîn	: Elbette, sadık, dosdoğru olan, dürüst olan, sadakat,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Nûr Sûresi 6- Bir birlik içinde hareket eden kimselere laf atanların, hakikatleri bilme durumları olmaz. Onlar ancak kendi çıkarları için hareket ederler. Bundan sonra Rabbine dönüp, birliğin şuurunda olanlar, Allah ile birlikte olduğunun şehadetindedirler. Muhakkak ki o hâlde olan kimseler, elbette dosdoğru hareket edenlerdir.

Her bir kelimenin karşılığı İhya Sözlükten yararlanmıştır.

Bunlardan âyette geçen “Ezvaç” kelimesinin İhya Sözlükte karşılığı:

Ezvâc, üç şekilde tefsir edilir: (İhya Sözlük)

1. Birbirine helâl olan erkek ve kadın
2. Sınıflar (cinsler, neviler, tür ve çeşitler)
3. Denkler, birlikte olanlar, eş ve arkadaş olanlar

Diğer meallerden örnekler:

Nûr Sûresi 6: Cemal Külünkoğlu Meali: Eşlerini zina etmekle suçlayan ve bu konuda kendilerinden başka şahit

gösteremeyen erkekler, eğer Allah hakkı için doğru söylediklerine ilişkin dört kez yemin ederlerse, tek başlarına yaptıkları bu şahitlik, dört şahitlik yerine geçer. Beşinci (yemin) ise, eğer yalan söyleyenlerdence, Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir ("Eğer yalan söylüyorsam, Allah'ın laneti üzerime olsun" demesidir).

Nûr Sûresi 6: Elmalılı Meali (Orjinal): Zevcelerine atan kendi nefislerinden başka şâhidleri de olmıyan kimseler ise her biri şöyle şehâdet etmelidir: dört şehâdet «billâhi kendisi şübhesiz sadıklardan» diye

Nûr Sûresi 6: Diyanet Vakfı Meali: 6, 7. Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği, kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesi, beşinci defa da, eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lânetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

Örnek verilen Nûr Sûresi 31:

Kendi çalışmamız:

Nûr Sûresi 31: Ve kul lil muminâti yagdudne min eb-sârihinne ve yahfazne furûcehunne ve lâ yubdîne zînetehunne illâ mâ zahera minhâ vel yadribne bi humurihinne alâ cuyûbihinne ve lâ yubdîne zînetehunne illâ li buûletihinne ev âbâihinne ev âbâi buûletihinne ev eb-nâihinne ev ebnâi buûletihinne ev ıhvânihinne ev benî ıhvânihinne ev benî ehavâtihinne ev nisâihinne ev mâ meleket ey mânuhunne evit tâbiîne gayri ulîl ırbeti miner

ricâlî evit tıflillezîne lem yazharû alâ avrâtin nisâi ve lâ
yadribne bi erculihinne li yuleme mâ yuhfîne min zîne-
tihiinn ve tûbû ilâllâhi cemîan eyyuhel muminûne leal-
lekum tuflihûn

Ve kul li el muminat	: De, anlat, müminlik yolunda olanlara,
Yagdudne	: Çevirsin, sakınsın, dikkat etsin, açmak,
Minebsarihinne	: Gözler, dikkat sahipleri, bakışlarını, idrak, hak bakışı,
Ve yahfazne	: Muhafaza, korusunlar,
Furucehunne	: Yarık, ikilik, ırz, olan, onlar,
Ve lâ yubdine	: Açığa vurmasınlar, açmasınlar,
Zinetehunne	: Ziyinet, süs, değerler, hakikat bilgileri, onlar,
İllâ	: Ancak, başka, sadece,
Mâzahera min ha	: Zahir, belirgin, bilinen şey, görünen, ondan, o hakikatler,
Ve li yadribne	: Darbe, vurmak, sarsılma, vASFetmek, vurgu, tarif,
Bihumuri-hinne	: Aklı örten, sarhoşluk veren, şarap, örtmek,
Alâcuyûbi-hinne	: Üzerine, yakaları, cepleri, içleri, taşıdıkları,
Ve lâ yubdînezinethunne	: Açığa vurmasınlar, açmasınlar, ziyinet, süs, değer, onlar,
İllâ li buûleti-hinne	: Ancak, zevc, birlikte hareket eden, eşlik, koca,
Ev ebai-hinne	: Ya da, babaları, ataları,
Ev ebâibûûleti-hinne	: Baba, ataları, aynı yolda olan, eş olan, eşilik eden,
Ev ebnâi-hinne	: Oğulları, evlatları, çocuklar,

Ev ebnâibuûleti-hinne	: Oğul, evlat, aynı yolda olan, eş olan, eşlik eden,
Ev ihvâni-hinne	: Kardeş, samimi arkadaş, sırdaş,
Ev benî ihvâni-hinne	: Evlat, çocuk, samimi arkadaş, sırdaş, öğrenci,
Ev benî ehavâti-hinne	: Evlat, çocuk, kadın arkadaş, kız kardeş, sırdaş bayan,
Ev nisâi-hinne	: Ya da kadınlar, nefsini tanıma yolunda olanlar, onlar,
Ev ma meleket ey mân hunne	: Ya da, değil, sahip oldukları, inanç, iman,
Ev et tâbiine	: Veya tâbi olanlar, uyanlar, hareket eden, başka, değil,
Gayriuli el erbet	: Değil, başka, edebe uygunluk, fuhşiyat,
Min el rical	: Kişi, erkek, yüksek makam sahipleri, ileri gelen, kâmil,
Ev el tıf	: Tıfıl, farkında olmayan, henüz aklı çalışmayan, küçük,
Ellezîn elem yazharu	: Açıklayamayan, zahir değil, açık değil, belli değil, belirsiz,
Alâavrâtin	: Günah, avret, gizli, mahrem, sır, saklı olan, eksik,
Nisâ	: Kadın, nefsini tanıma yolunda olan,
Ve lâ yadribne	: Yok, vurmak, vurgu, açığa vurmasınlar,
Bierculihinne	: Ayakları, gittikleri yerlere, bulundukları yer, yönelmek,
Li yulemema yuhfine	: Bilinsin, bilsinler, gizledikleri şeyler, korudukları,
Minzîneti-hinne	: Ziynetlerinden, değerler, süs,
Vetûbû	: Tövbe, dönün, yönelin, hatalarından dönsünler,

İlâ Allah cemian	: Ancak, sadece, Allah, hepiniz,
	topluluk, birlik şuuru,
Eyyuhel müminun	: Ey müminler, inananlar,
Lealle kum tuflihun	: Umulur ki siz, başarılı olmak,
	felaha ermek, kurtulmak,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Nûr Sûresi 31- Müminlik yolunda olanlara da anlat: Onlar da ikiliğe düşmekten korusunlar, onlar da hakikatlerden ayrılmamaya dikkat etsinler. Taşındıkları değerleri açığa vurmasınlar, ancak hakikatlerden bilinen şeyler başka. Bir darbeye maruz kalmamaları için içlerinde taşındıkları değerleri örtsünler ve değerleri açığa vurmasınlar. Ancak onlara aynı yolda eşlik edenler başka. Babaları ve onlara eşlik edenlerin babaları, evlatları ve onlara eşlik edenlerin evlatları, sırdaş arkadaşları ve sırdaş arkadaşlarının evlatları, samimi bay, bayan arkadaşları ve onların evlatları, nefsin tanıma yolunda olanlara ve henüz bir inanca sahip olamayanlara, edebe uygun hareket etmek tarzıyla kâmil kimselere, nefsin tanıma yolunda olup sırları açığa vurmayanlara ve henüz bir şeyin farkında olmayanlara, değerleri açabilirler. Artık onlar gittikleri yerlerde gizledikleri değerleri bilsinler ve açığa vurmasınlar ve yaptıkları hatalardan dönsünler ve ancak Allah'ın birliği üzere hareket etsinler. Ey müminler! Umulur ki siz başarılı olursunuz.

Nûr Sûresi 31 itiraz edilmiş ama, Nûr Sûresi 30 örnek verilmemiştir.

Oysa 2 âyet birbirine bağlıdır.

Bu âyet, inanç dünyasında, kadınların başörtüsü diye bilinir.

İnanç dünyası, Kur’ân’da (başörtüsü varmı yok mu?) tartışmasını devamlı yapar.

“Hamr” kelimesi, örtü, aklı örten, şarhoşluk, aklı bastırmak, eşek(Lokman Sûresi 19) gibi anlamlara gelir ve bu kavramlar hep tartışılmıştır.

Biz bayanlarımızın örtülü örtüsüz diye ayrılmasına taraftar değiliz.

Kardeşlerimizin kararlarına saygı duyuyoruz.

Allah’ın tüm vücudlarda her an tecelli ettiğine inanıyoruz.

Bu âyetten Kur’ân’ın bütünlüğünü inceleyerek, ne anladıysak onu yazdık.

Nûr Sûresi 30 ve Nûr Sûresi 31, birlikte değerlendirilmeli diye inanıyoruz.

Nûr 31 “kul lil muminât” Nûr 30” kul lil muminin”

Diğer meallerden örnekler:

Nûr Sûresi 31: Yaşar Nuri Öztürk Meali: Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsel organlarını/ırzlarını korusunlar. Süslerini/zînetlerini, görünen kısımlar müstesna, açmasınlar. Örtülerini/başörtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar. Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut erkek kardeşlerinin oğulları yahut kız kardeşlerinin oğulları

yahut kendi kadınları yahut ellerinin altında bulunanlar yahut ihtiyaç içinde olmayan erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut kadınların kaygı duyulacak yerlerini henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş

olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmazlar. Ey müminler, Allah'a topluca tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz!

Nûr Sûresi 31: Muhammed Esed Meali: İnanan kadınlara söyle, onlar da gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler; iffetlerini korusunlar; [örfen] görünmesinde sakınca olmayan yerleri dışında, cazibe ve güzelliklerini açığa vurmasınlar; ve bunun için, başörtülerini yakalarının üzerine salsınlar. Cazibe ve güzelliklerini kocalarından, babalarından, kayınpederlerinden, oğullarından, üvey oğullarından, kardeşlerinden, erkek kardeşlerinin ya da kız kardeşlerinin oğullarından, kendi evlerindeki kadınlardan, yahut yasal olarak sahip oldukları kimse-lerden, yahut kendilerine bağlı olup cinsel isteklerden yoksun bulunan erkeklerden, ya da kadınların mahrem yerlerinin henüz farkında olmayan çocuklardan başka kimsenin önünde açığa vurmasınlar; ve [yürürken] gizli görkem ve güzelliklerini belli edecek şekilde 40 ayakla- rını yere vurmasınlar. Ve siz, ey müminler, hepiniz top- luca, günahkarca davranışlardan dönüp Allah'a yönelin ki kurtuluşa, esenliğe erişesiniz!

Nûr Sûresi 31: Mahmut Kısa Meali: İnanan kadınlara da söyle: Onlar da bakışlarında ölçülü olsun, bakılması uygun olmayan yerlere bakmaktansakınsınlar. Her türlü

ahlâksızlıktan, çirkin davranıştan uzak durarak, iffet ve namuslarını korusunlar. Toplum içine çıkarlarken, beşerî münâsebetlerin gereği olarak ve İslâm toplumundaki örf ve âdetlere göre açılmasında sakınca görülmeyen ağız, göz, el, ayak gibi uzuvlar veya elde olmayarak görünen yerler hariç, kadınsı câzibe ve güzelliklerini mahrem olmayan —yani kendisiyle evlenmeleri ebediyen haram olmayan— kimselere göstermesinler. Bir de, başlarına alacakları örtülerini, saçları, kulakları, boynu, gerdanlığı ve göğsü örtecek biçimdeyakalarının üzerinden salıversinler. Ayrıca, vücut hatlarını tamamen kapatan dış kıyafetlerini üzerlerine örtsünler (33. Ahzap: 59). Gerek giyim kuşamlarında, gerek söz ve davranışlarında, mümin bir hanıma yaraşan ağırbaşlı ve edepli bir tavır takınsınlar.

Kadınlar her türlü kadınsı güzelliklerini ve süslerini ancak kocalarına gösterebilirler. Saçları, kolları, ayak bilekleri... gibi ikinci dereceden süslerini ise,

Babalarına, dedelerine, amcalarına, dayılarına, damatlarına,

Kocalarının babalarına ve dedelerine,

Öz oğullarına, torunlarına ve kocalarının başka bir kadından olan oğullarına,

Öz veya üvey kardeşlerine,

Öz veya üvey yeğenlerine,

Ayrıca, süt emzirme sebebiyle mahrem olan süt kardeşi, süt babası, süt oğlu, süt yeğeni, süt amcası, süt dayısı gibi akrabalarına,

Temiz ve güvenilir kadın arkadaşlarına,
Sahip oldukları köle ve cariyelere,
Kadınlara ilgi duymayacak derecede yaşlanmış olan
erkek hizmetçilere,

Ve kadınların mahrem yerlerinin henüz farkında olmayan erkek çocuklara gösterebilirler.

Bir de, gizledikleri güzelliklerini belli edecek şekilde ayaklarını yere vurarak kırıta kırıta yürümesin, tahrik edici davranışlarda bulunmasınlar.

İşte bu kurallara uyduğunuz takdirde, temiz ve huzurlu bir toplum oluşturabilirsiniz. Fakat ne kadar titiz davransanız da, ufak tefek kusurlarınız, hatâlarınız olacaktır. Bunun için:

Ey inananlar, hepiniz kötülüklerden, günahlardan tövbe edip topluca Allah'a yönelin ki, dünyada ve âhîrette kurtuluşa erebilesiniz.

Günahlardan arınmış temiz ve sağlıklı bir toplum oluşturabilmek için yerine getirmeniz gereken önemli bir görev daha var:

Nûr Sûresi 31: Edip Yüksel Meali: İnanan kadınlara da söyle, gözlerini sakınsınlar, iffetlerini korusunlar ve açıkta olması gereken yerleri hariç, alımlı yerlerini göstermesinler. Örtülerini göğüslerinin üzerine kapasınlar. Vücutlarının alımlı yerlerini kimseye göstermesinler; ancak kocaları, babaları, kocalarının babaları, oğulları, kocalarının oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, diğer kadınlar, cinsel iktidara sahip olmayan erkek hizmetkarlar ve işçiler

ve kadınların cinsel yönlerini henüz anlamayan çocuklar hariç. Gizledikleri alımlı bölgelerini sergilemek/bildirirmek için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey inananlar, topluca ALLAH'a yöneliniz ki başarılı olasınız.

Nûr Sûresi 31: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar. Zinetlerini, kocalarından, yahut babalarından, yahut kocalarının babalarından, yahut oğullarından, yahut üvey oğullarından, yahut erkek kardeşlerinden, yahut erkek kardeşlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut müslüman kadınlardan, yahut sahip oldukları kölelerden, yahut erkekliği kalmamış hizmetçilerden, yahut da henüz kadınların mahrem yerlerine vakıf olmayan erkek çocuklardan başkalarına göstermesinler. Gizledikleri zinetler bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey mü'minler, hep birlikte tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!

Örnek verilen Nûr Sûresi 32

Kendi çalışmamız:

Ve enkihûl eyâmâ minkum ves sâlihîne min ibâdikum ve imâikum in yekûnû fukarâe yugnihimullâhu min fadlih vallâhu vâsiun alîm

Ve enkihi	: Uygun, nikâh, birleşmek, katılmak,
Eleyâmâminkum	: Bağlı olmayan, bekâr, bir yere bağlanmış değil, sizden,

Ve el sâlihîn	: Dosdoğru olan, iyi kimse, Sâlihkimse,
Minabid kum	: Kulluk, siz,
Ve emankum	: Köle, arzu, temenni, iman, itikat,
En yekûnûfukarâ	: Eğer, ise, olurlar, fakir, yoksun, bilgisiz,
Yugnihim	: Zengin, varlıklı, değer, hakikatler, bilgilendirme, onlar,
Allah min fadli hi	: Allah, nitelik, sıfat, fazilet, erdem, lütuf, onun,
Ve Allah vâsiun	: Allah, geniş, engin, sonsuz, her yeri kuşatan,
Alîm	: İlmiyle var eden, ilmin sahibi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: Sizden bir yere bağlanmamış olanlara hakikatler ölçüsünce uygun davranın. Kulluğunuzda dosdoğru olun. Hakikatlerden yoksun olanların inanmaları için yardımcı olun, onları bilgilendirin. Allah lütuflandırandır ve Allah ilmiyle sonsuz olandır.

“Emankum” kelimesini cariye ya da esir diye çevirmek ne kadar hakkanidir araştırmak gerekir.

Oysa Kur'ân'da “Cariye” kelimesi vardır, o da bir bayan olarak işaret edilmez.

Hakkâ Sûresi 11 “جَارِيَةٌ” Cariye

Cariye: Yardımcı, güncel, geçerli, akıp giden, akım, akış, gemi, vücudun çalışmasında etken olan öğeler.

Cariye; Arapça cry kökünden gelir, carâ, carayân, ceyran aynı kökten gelen kelimelerdir.

Carâ, aktı, koştı anlamındadır.

Bizde Kur'ân ölçüsüyle çalıştığımızda anladığımızı meal ettik.

Diğer meallere örnekler:

Nûr Sûresi 32: Elmalılı Meali (Orjinal): Bir de sizden olan dulları ve kölelerinizden, cariyelerinizden sahipleri evlendirin, eğer fukara iseler Allah, onlara fazlından gına verir, Allah, vasi'dir, alîmdir

Nûr Sûresi 32: Yaşar Nuri Öztürk Meali: İçinizden bekârları/dulları, bir de erkek hizmetçilerinizden ve hâlayıklarınızdan durumu uygun olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lütfundan zenginleştirir. Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.

Nûr Sûresi 32: Diyanet Vakfı Meali: Aranızdaki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.

Nûr Sûresi 32: Süleymaniye Vakfı Meali: İçinizden evli olmayanlar ile erkek ve kadın esirlerinizden uygun durumda olanları evlendirin. Yoksul iseler Allah, kendi ikramıyla onların ihtiyacını giderir. Allah'ın imkânları geniştir, bilir.

28. Maddedeki İddia: Yazarın Arapça ve Kur'an'ın anlam dünyasından ne derece bihaber olduğunun göstergelerinden biri de ibadet vakitlerinin kendisine göre ayarlandığı "hilallerden" bahseden âyette geçen "hilaller" kelimesinin Türkçe lafız benzerliğinden olsa gerek "ehil olmak"; Bakara 220'de geçen ve yetimin çoğulu olan "yetâmâ" kelimesinin "Atalarının inancından kopup hakikati arayanlar": Bakara 222'de geçen ve kadınların özel hallerinden bahseden âyette geçen "mehid"

kelimesinin “kirliliğin akması”; aile hukukundan bahsedilen Bakara 229’da geçen “talâk” kelimesinin “cehalet bağından kurtulmak”; ölen kişinin eşinin beklemesi gereken iddet süresini açıklayan Bakara 234’te geçen ve vefat edenler anlamındaki “yuteveffevne” fillinin, “sevgiyle teslim olmak” ; infak adabından bahseden Bakara 264 ve 271’de geçen “sadaka” kelimesinin “sada-kat”, Faiz ve ribanın haramlığının anlatıldığı Bakara 275-278’de geçen “riba” keimesinin “şahsi menfaatleri peşinde koşanlar” şeklinde tercüme edilmiş olmasıdır. Ayrıca Nur sûresinin ilk âyetinde geçen ve Kur’an sûrelerinden bir süre anlamındaki “ kelimesi “suretleriyle her varlığı kendimizden açığa çıkardık” gibi akıl almaz bir şekilde tercüme edilmiş olması bu tespitin tipik örneklerinden biridir.

Şahsıma hakaret edilerek başlanan bu maddede öncelikle” biri de ibadet vakitlerinin kendisine göre ayarlandığı” sözü hiç doğru değildir.

İnnaç dünyası yıllardan beri Kur’ân’da “ibadet vakitleri Kur’ân’da geçer, geçmez “tartışmasını hep yapar.

Televizyonlara hep çıkan, külliyata çok hâkim olan birçok kişi, Kur’ân’da ibadet vakitlerini bulamayız, 5 vakit namazı bulamayız, 5 vakit namazı peygamberin hadislerinden buluruz diye ifadeleri vardır. (Bunlardan biri Cübbeli Ahmet’tir.)

Biz de Kur’ân’ı incelediğimizde oradan ne anladıysak onu mealledik.

Yapılan iddiada” “hilallerden” bahseden âyetle geçen “hilaller” kelimesinin Türkçe lafız benzerliğinden olsa gerek “ehil olmak” diye çevrilmiştir denilmiştir.

Bahsedilen âyet Bakara Sûresi 258. Âyettir.

Bu âyetle net bir şekilde “ehil” kelimesi geçer.

İhya Sözlükte “Ehille” şöyle tarif edilir: hilalin çoğuludur. Hilal, ayın insanlara ilk görüldüğü sıradaki halidir. Bu tanımdan anlaşılmaktadır ki rü’yet (görme) anlamına da gelmektedir. Öyle ki, görülmesi üzerine haykırıldığından dolayı bu isim ile isimlendirildiği ifade edilmiştir. Zira bu kelimenin esas manası sesi yükseltmektir. Türkçe’deki “Ay!” sesi bu kullanıma uygundur.

Hilal kelimesinin Osmanlıca sözlükte karşılığı da şudur:

- 1.Sâfi ve halis.
- 2.Sıdk ile dostluk etmek.
3. Ara. Aralık.
- 4.Zaman ve vakit.
- 5.İki şey arasına sokulmuş olan.
- 6.Buluttan yağmurun çıktığı yer.
7. Bir kelimenin aslını ve ondan türeyenleri gösteren tertip.
- 8.Kulak ve diş karıştırmak gibi şeylerde kullanılan ucu sivri nesne.
9. Hilâl
- 10.Yeni ay şekli. Yeni ay.

11. Yay şeklinde görülen her yeni aya ve her ayın üçüncü gecesine kadar aya hilâl denir. 26 ve 27 nci gecelerdeki aya da hilâl, onda sonrakileri kamer denir.

12. Cami kubbeleri ve minâre külâhları tepesine konulan alemlerin hilâl şeklinde olan uç kısmı.

Hilal aynı zamanda “Bayrak” ta demektir.

Şimdi âyeti inceleyelim

Önce kendi çalışmamızı inceleyelim:

Bakara Sûresi 189: Yeselûneke anil ehillet kul hiye mevâkîtu lin nâsi vel hacc ve leysel birru bi en tetûl buyûte min zuhûrihâ ve lâkinne birre menittekâ vetûl buyûte min ebvâbihâ vettekûllâhe leallekum tuflihûn

Yeselûne ke	: Ararlar, sorarlar, araştırırlar, sen,
An el ehillet	: Ehil, bakış, görüş, hilal, saf, halis,
Kul hiyemevakitu	: Anlat, söyle, kez, kere, vakit, zaman, belirli olan,
Li en nâsi	: İnsanlar için,
Ve el haccı	: Kutsal olanı arayış, maksat, niyet, Hacc,
Ve leyse el birr	: Değil, doğruluk, dürüstlük, temizlik,
Bi en tetu	: Gelmek, girmek,
Elbuyûte	: Evler, bulunan yer,
Min zuhuri ha	: Arkasından, geçmiş, görünüm, görünüş,
Velakinne el birre	: Lakin, fakat, doğruluk, dürüstlük,
Menittekâ	: Kim, kimse, kişi, fenalardan sakınmak, ortak koşmamak,
Veutu el buyut	: Gelin, girin, ev, ikamet edilen bulunan yer,
Minebvâbi-hâ	: Kapı, hakikatlere ulaşmak, onun,
Veittekûallah	: Fenalardan sakınmak, ortak koşmamak, Allah,

Lealle-kum tuflihun : Umulur, siz, kurtuluş, başarılı olmak, felah bulmak,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Baraka Sûresi 189: Sana ehil olmayı sorarlar, de ki: O insanların zaman içinde ve kutsal olanı arayışta kazandıkları bilgiyledir. Bulunduğunuz yerlere eski bilişlerinizle gelmeniz doğruluk değildir. Fakat doğruluk; fenalardan, cehaletten sakınarak, bulunduğunuz yerlere o hakikatlere ulaşarak gelmenizdir ve fenalardan sakınmak, Allah'a ortak koşmamaktır. Umulur ki siz başarılı olursunuz.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 189: Hasan Basri Çantay Meali: Sana yeni doğan ayları sorarlar. De ki: «O, insanların fâidesi için, bir de hacc için vakit ölçüleridir, iyilik ve taat, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyilik (eden; Allaha muhalefetden) sakınandır. Evlere kapılarından gelin. Allahdan korkun. Tâki muraadınıza kavuşasınız.

Bakara Sûresi 189: Hayrat Neşriyat Meali: (Ey Resûlüm!) Sana hilâllerden de soruyorlar. De ki: “Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.” İyilik, (bâtıl bir âdetinize binâen) evlere arkalarından girmeniz değildir; fakat iyilik, (günahlardan) sakınan kimse(nin iyiliği)dir. Artık evlere kapılarından girin ve Allah'dan sakının, tâ ki kurtuluşa eresiniz.

Bakara Sûresi 189: Elmalılı Meali (Orjinal): Sana hilâllardan soruyorlar, onlar, de: insanlara hacciğin de vakit ölçüleridir bununla beraber irginlik evlere arkalarından gelmenizle değildir, ve lâkin iren, korunandır,

evlere kapılardan gelin ve Allaha korunun ki felâh bulasınız

Bakara Sûresi 189: Yaşar Nuri Öztürk Meali: Sana, doğan Aylardan sorarlar. De ki: “Onlar, insanların çeşitli yararları ve bir de hac için vakit ölçüleridir.” Hayırda erginlik/dürüstlük evlere arkalarından girmeniz değildir. Hayırda ergin/dürüst o kişidir ki, takvaya sarılıp korunur. Evlere kapılarından girin. Allah’tan korun ki kurtuluşa erebilesiniz.

Bakara Sûresi 189: Bayraktar Bayraklı Meali: Sana ayın evrelerini soruyorlar. De ki: “Onlar, haccın ve insanların öteki faaliyetlerinin vaktini gösterir. Evlere arkalarından girmeniz iyi değildir; asıl iyi Allah’a karşı sorumluluk bilincinde olmaktır. O halde evlere kapılarından giriniz ve Allah’a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olunuz ki kurtuluşa eresiniz.”

Şimdide 28. maddede geçen” Bakara 220’de geçen ve yetimin çoğulu olan “yetâmâ” kelimesinin “Atalarının inancından kopup hakikati arayanlar” ithamında “yetim” kelimesini Kur’ân ölçüsüyle açıklamak istiyorum.

Yetim kelimesinin geçtiği âyet şöyledir.

Kendi çalışmamız ve diğer meallerden örnek yazarsak:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 220: Fîd dunyâ vel âhirat ve yeselû-neke anil yetâmâ kul ıslâhun lehüm hayr ve in tuhâlîtû-hum fe ihvânukum vallâhu yalemul mufside minel muslihi ve lev şâallâhu le anetekum innallâhe azîzun hakîm

Fî el dunyâ ve el âhiret	: Dünya için, yaşam ve sonları, sonunda,
Veyeselûne-ke	: Sana soruyorlar, sorarlar,
An el yetâmâ	: Yetimler, atalarının inancından kopup hakikati arayan,
Kul islâhunlehumhayrun	: Anlat, ıslah etmek, düzeltmek, onları, hayır, iyi olan,
Ve in tuhâlitû-hum	: Eğer, şayet, karıştırıcı, karışırırsanız, katılırsanız,
Fe ihvânu-kum	: Artık, kardeş, yoldaş, dost, siz,
VeAllâhyalemu	: Allah, ilmin sahibi, bilin
El mufsid	: Fesatlık, arabozucu, ikilik çıkarmak,
Min el muslihi	: Islah edenlerden, iyileştirme,
Velevşae Allah	: Şayet, olsa, ise, eğer, istek, Allah,
Le anete-kum	: Elbette, günah, fesat, sıkıntı, müşkül, kötülük, siz,
İnneAllâhAzîz	: Olduğu, Allah, tüm niteliklerin sahibi, sıfatların sahibi,
Hakîm	: Hakîm olan, tüm varlığa hâkim olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 220- Bunlar yaşamınız ve sonunuz için açıklamalardır. Atalarının inancından kopup hakikati arayanlar hakkında sana sorarlar, de ki: Onlara hakikatler yolunda ıslah olmaları için hayırlı bir şekilde yardım edin. Onlar sizinle aynı düşüncelere katılırlarsa, artık onlar sizin yoldaşınızdır. Allah'ın ilmin sahibi olduğunu unutmayın. İkiliğe, bozgunculuğa karşı iyileştirme düzeltme yolunda olun. Eğer isterseniz elbette sizin müşkillerinizi Allah giderir. Muhakkak ki Allah tüm sıfatların sahibidir, tüm varlığa hâkim olandır.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 220: Muhammed Esed Meali: bu dünya ve ahiret hakkında. Yetimler[e nasıl davranılacağı] hakkında sana sorarlar. De ki: “Onların durumlarını düzeltmek en hayırlı olanıdır.” Ve onların hayatlarını paylaşırsanız [unutmayın ki] onlar sizin kardeşlerinizdir. Zira Allah, bozgunculuk yapanları, düzeltmeye çalışanlardan ayırd etmesini bilir. Ve Allah dileseydi, taşıyamayacağınız yükleri omuzlarınıza yüklerdi: [Ama] unutmayın ki Allah kudret sahibidir, hikmet sahibidir!

Bakara Sûresi 220: Diyanet Vakfı Meali: Dünya ve ahiret hakkında (lehinize olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). Sana yetimler hakkında soruyorlar. De ki: Onları iyi yetiştirmek (yüz üstü bırakmaktan) daha hayırlıdır. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız, (unutmayın ki) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, işleri bozanla düzelteni bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi de zahmet ve meşakkate sokardı. Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.*

Bakara Sûresi 220: Abdullah-Ahmet Akgül Meali: Hem dünya, hem ahiret (konusunda dikkatli hareket etmeniz, infakta da dengeyi gözetmeniz gerekir) . Ve Sana yetimleri sorarlar. De ki: “Onları ıslah etmek (ve topluma yararlı hale getirmek) hayırlı (bir görevdir) . Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgunculuk (fesat) çıkaranı ıslah ediciden (ayırt edip) bilir. Eğer Allah dileseydi size de zorluk çıkartıp (aciz ve çaresiz bırakabilirdi) . Şüphesiz Allah Güçlü ve Üstün olandır, Hüküm ve Hikmet sahibidir.

Bakara Sûresi 220: Besim Atalay Meali: Sana öksüzlerden sormaktadırlar, diyesin ki : «Yararlı bir hale koymak onları, sizin için hayırlıdır, onlarla birlikte bulunursanız, imdi onlar kardeşlerinizdir, Allah bilir fesatçılarla, onatları, eğer Allah dileseydi, size güçlük çıkardı, Allah aziz, Allah bilge»

Kur'ân'da yetim kavramını açıklamaya çalışalım.

Yetim İhya Sözlükte şöyle tarif edilir:

Yetim: Yetâmâ, “nedîm”, “nedâmâ” gibi “yetîm”in çoğuludur veya çoğulun çoğuludur. Yetim infirad (yalnız olma, yanında kimse bulunmama) mânâsına “yatem”den türetilmiştir. Nitekim emsalsiz inciye “durr-i yetim” denilir.

Bu yalnız kalma mânâsı dolayısı ile babası ölmüş olana da yetim denir. Lügat bakımından hem büyük hem de küçük için ifade edilir. Fakat örfte henüz kendini kurtaramayacak yaşta olanlar için söylenir.

Osmanlıca Sözlük yetim: “Tek, eşsiz, yalnız”

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki atalardan gelen inançtan kopup yalnız kalan ve hakikatleri arayan kimselere “yetim” denir.

Mâide Sûresi 104: “Ve izâ kîle lehum teâlev ilâ mâ enzelallâhu ve iler resûlî kâlû hasbunâ mâ vecednâ aleyhi âbâenâ e ve lev kâne âbâuhum lâ ya'lemûne şeyen ve lâ yehtedûn”

Meâli: Onlara; Allah'ın size sunduğu hakikatlere ve resulün anlattıklarına gelin, denildiği zaman: Atalarımızı ne üzere bulduysak onlar bize yeter, dediler. Ataları

hakikatlerden bir şey bilmiyor ve hakikatin yolunu bulanlardan olmasalar bile mi?

A'râf Sûresi 28: “Ve izâ faalû fâhişeten kâlû vecednâ aleyhâ âbâenâ vallâhu emerenâ bihâ kul innallâhe lâ yemuru bil fahşâ e tekûlûne alâllâhi mâ lâ talemûn”

Meâli: Bir benlik içinde haddi aşanlar derler ki: Biz atalarımızı da bu yolda bulduk ve bu bize Allah'ın hükümleridir. De ki: Benlik içinde olmak, haddi aşmak, kesinlikle Allah'ın hükümleri değildir. Sizler Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylüyorsunuz.

A'râf Sûresi 70: “Kâlû e citenâ li nabudallâhe vahdehu ve nezere mâ kâne yabudu âbâunâ fetinâ bi mâ teidunâ in kunte mines sâdikîn”

Meâli: Dediler ki: Sen bize, tek Allah'a kul olmamız ve atalarımızın kulluk ettiği şeyleri bırakmamızı mı söylemeye geldin? Eğer sen doğruyu söylüyorsan, öyleyse bize söylediğin şeyleri getir, ispat et.

Yetimlik konusunu “yalnız kalmak” anlamındadır.

Burada ki “yalnız kalmak” nedir dersek:

Hakikatlerin arayışında sorgulamaya başlayıp, atalardan gelen inancın kopup yalnız kalmak.

Bunu şöyle açıklamak istiyorum:

Annem babam hangi inançta ise, biz de öyle olduk.

Annem babam Müslüman inancındaydı, ben de öyle oldum.

Annem babam Hıristiyan inancındaydı, ben de öyle oldum.

Annem babam Musevi inancındaydı, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Annem babam Sunnî idi, ben de Sunnî oldum.

Annem babam Aleviydi, ya da Bektaşî idi, ya da Câferî idi, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Annem babam, Hanefî, Malikî, Şafiî ya da Hanbelî idi, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Anne babamın; ibadeti, ibadethanesi, giysisi, kitabı neyse, benim de o oldu.

Yetmedi:

Anne babamın, tarikat'ı, cemâat'ı neyse, benim de o oldu.

Yani anne babam ne ise, ben öyle oldum.

Onlar da anne babasından ne gördüyse, öyle oldular.

Onlar da atalarının inancı üzere oldular.

Ve hepimiz, kendi inancımızı diğerlerinden üstün gördük.

Çünkü öyle öğretiler.

Ve kendi inancımızda olanları iman sahibi, diğerlerini kâfir gördük.

Çünkü öyle öğretiler.

Ve kendi inancımızda olanları cennete gidecek, diğerlerini cehenneme gidecek diye öğrendik.

Çünkü öyle öğretiler.

Bir gün geldi, sorgulama, arayış başladı, Allah hakinin arayışının aşkı gönülleri sardı.

İşte o an yalnız kaldım, yani yetim oldum.

Hazreti Ali'nin dediği gibi: "Asıl yetimlik annesiz basız kalmak değil, ilimden edepten yoksun olmaktır"

"Duvar ise şehirdeki iki yetim çocuğa ait idi. Altında onlara ait bir define vardı. (Kehf sûresi 82)

Bu âyetten "iki yetim"den muradı nedir, her mütefekkir kendi gönlünce yorum yapar.

Fecr Sûresi 17 de" yetime ikram" nedir?

Mâûn Sûresi'nde tarif edilen yetim kimdir?

Kur'ân'da yetim kavramını Mâûn Sûresi en güzel bir şekilde işaret ediyor.

Mâûn Sûresi "E raeytellezî yukezzibu bid dîn, Fe zâlikellezî yedu'ul yetîm, Velâ yahuddu alâ taâmîl miskîn" diye başlayan üç âyette en güzel işareti veriyor.

Din hakkında yalanlarda kalan kimse, yani Dinin hakikatini bilemeyen kimse, yetimi yani atalarının inancından kopmuş hakikatlere şahit olmak isteyen kimseyi hakikatlerden faydalandıramaz.

Mâûn Sûresinden anlıyoruz ki yetim; hakikatleri arayan, atalarının inancından kopmuş olan, hakikatlere şahit olmak isteyen. Yani hiçbir inanca bağlı olmayan, yalnız olan ve hakikatlere şahir olmak isteyen kimse.

Bizim Kur'ân'dan anladığımız budur, bir başkasının farklı anlayışında saygı duyuyorum.

Kur'ân her okuyucunun gönlüne göre mesajlar sunar.

Kur'ân'ın mucizevi boyutlarından biri de budur.

Şimdide 28 maddede” Bakara 222’de geçen ve kadınların özel hallerinden bahseden âyetle geçen “mehid” kelimesinin “kirliliğin akması”;" bölümünü inceleyelim.

Önce Bakara Sûresi 222. âyeti inceleyelim.

Önce kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 222: Ve yeselûneke anil mahîd kul huve ezen fatezilûn nisâe fîl mahîdi ve lâ takrabûhunne hattâ yathurne fe izâ tetahherne fetûhunne min haysu emerekumullâh innallâhe yuhıbbut tevvâbîne ve yuhıbbul mutetahhirîn

Ve yeselûn ke	: Soruyorlar, sorarlar, araştırırlar, sana,
An el mahid	: Akmak, âdet kanaması, kirliliğin akması, yer,
Kul huve ezen	: Anlat, o, eza, ıstırap, kibir gururdan geçmek,
Fe ıtezilu	: Bu yüzden, uzak durun, yaklaşmayın, dokunmayın,
El nisâe	: Nefsini tanıma yolunda olan, kadın,
Fî el mahîdi	: Akmak, yer, beşik, döşenmiş,
Ve lâ takrabûhunne	: Yok, yaklaşmak, onlar,
Hattâyathurne	: Hatta, olunca, temizleninceye kadar, arınmak,
Feizâtetahherne	: Artık, o zaman, sonra, temizlenmek, arınmak,
Fe etuhunne min haysu	: Artık, sonra, gelmek, bulmak, onlara, yerden,
Emere-kum Allâh	: Hüküm, emir, iş, siz, Allah,
İnne Allâh yuhıbbu	: Muhakkak, Allah, sevgi, sever, aşk,

Ettevâbîne	: Tövbe edenler, yaptığı hatadan dönen,
Ve yuhibbu	: Sever, sevgi, aşk, sevgi içinde olan,
El mutetahhirin	: Arınan, temizlenen, temizlenmek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 222- Sana kirliliğin akması hakkında sorarlar. De ki: O bir eziyettir. Bu yüzden nef-sini tanıma yolunda olanlara kirlilikten geçinceye kadar dokunmayın. Onlar temizleninceye kadar yaklaşmayın. Artık onlar temizlendiğinde, Allah'ın hükümleri ölçüsünce onlara yakınlaşın. Muhakkak ki yaptıkları hataları anlayıp dönenler, Allah sevgisine ulaşırlar ve kendilerini hakikatlerle temizleyenler bir sevgi içindedirler.

İhya Sözlüğe göre: “Hayız” akmak anlamındadır.

El mâhid kelimesi: akmak, adet kanaması, kirliliğin akması gibi anlamlara gelir.

Biz Kur'ân'dan anladığımız anlama göre çevrimi yaptık.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 222: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Ve sana hayz halinden soruyorlar. De ki: «O bir kerih şeydir. Artık hayz zamanında kadınlarınızdan çekiliniz. Ve onlara temizleninceye kadar yaklaşmayınız. Fakat iyice temizlendikleri vakit onlara Allah'ın size emrettiği yerden varın. Şüphe yok ki Allah Teâlâ çok tevbe edenleri sever ve çok temizlenenleri de sever.»

Bakara Sûresi 222: Yaşar Nuri Öztürk Meali: Sana âdet halini de sorarlar. De ki: “O, insana rahatsızlık veren bir haldir. Hayızlı oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın.

İyice temizlendiklerinde, Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin.” Şu bir gerçek ki Allah, çok tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever

Bakara Sûresi 222: Diyanet Vakfı Meali: Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever.

Şimdide “Talâk” iddiasını açıklamak istiyorum.

Bakara Sûresi 229. Âyet örnek gösteriliyor.

Ayrıca Kur'ân'da “Talâk Sûresi” vardır.

Önce kendi çalışmamızı yazmak istiyorum

Bakara Sûresi 229: Et talâku merratân fe imsâkun bi marûfin ev tesrîhun bi ihsân ve lâ yahıllu lekum en tehuzû mimmâ âteytumûhunne şeyen illâ en yehâfâ ellâ yukîmâ hudûdallâh fe in hıftum ellâ yukîmâ hudûdal-lâhi fe lâ cunâha aleyhimâ fî meftedet bihi tilke hudûdullâhi fe lâ tatedûhâ ve men yeteadde hudûdallâhi fe ulâike humuz zâlimûn

El talâku	: Bağı çözmek, bırakmak, ayrılmak,
Merratâni	: Makamlar üzere, kere, birçok, iki kere,
Fe imsakun	: Artık, tutmak, el çekmek, uzak durmak,
Bi marafin	: Belirtilmiş, bilinen, nezaket, irfaniyet içinde,

Ev tesrihun bi ihsânin	: Ya da, bırakmak, terhis, bitirmek, ihsan, güzelce,
Ve lâ yahıllulekum	: Yok, uygun, helal, size,
En tehuzumimmâ	: Almak, edinmek, sarılmak, şeyden,
Âteytumû-hunneşeyen	: Verdiniz, bıraktınız, onlar, bir şey,
İllâ en yehâfâ	: Ancak, başka, korkmak, çekinmek,
Ellâyukîmâ	: Değil, ikame etmek, hep o hâlde durmak, sağlam, diri,
Hudûda Allâhi	: Allah'ın hudutları, sınırları, kanunları, mertebe, derece,
Fe in hıftum	: Artık, eğer, ise, korkmak, çekinmek,
Ellâyukîmâ	: Değil, yok, ikame, dirilik, sağlamlık,
Hudûda Allâh	: Allah'ın hudutları, derece, mertebe, sınırları,
Fe lâ cunâha aleyhima	: Artık, yok, vebal, günah, hata, onların, üzerlerinde,
Fî mâiftedet bihi	: İçin, şey, ne, değil, fidye, bedel, vazgeçmek, vermek, ona,
Tilke hudûda Allâh	: İşte bu, hudur, sınır, mertebe, derece, Allah,
Fe lâ tatedû-hâ	: Artık, yok, aşmak, haddi aşmak, onu,
Ve men yeteadde	: Kim, taşkınlık, aşılıyor,
Hudûda Allâh	: Hudur, sınır, Allah,
Fe ulâike hum el zâlimîn	: Artık, işte onlar, zalimler, zulümlerde olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 229- Cehalet bağından kurtulmak makamlar üzeredir, öyle ki bir irfaniyet içinde o hallerden el çekmektir, ya da iyi bir şekilde cehaleti anlayıp o halleri bırakmaktır. Bıraktığınız o hallere tekrar dönüp sarılmanız size uygun değildir. Ancak o hallerinize dönmekten korkarsanız, Allah'ı anlamak için makamlara bakın, o sağlam duruştan başka bir hâlde

olmayın. Yine de bir korku içinde olursanız, Allah'ı anlamak için her varlıktaki o dirilik şuurundan başka bir hâl üzere olmayın. Artık böyle yapanlar, o hallerden vazgeçenler bir vebal içinde olmazlar. İşte bunlar Allah'ı anlamadaki mertebelerdir. Bundan sonra haddi aşmayın ve kim Allah'ı anlamada, mertebelerinde haddi aşanlardan olursa, işte onlar zalimlerdir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 229: Diyanet Vakfı Meali: Boşama iki defadır. Bundan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salıvermektir. Kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şey almanız size helâl olmaz. Ancak erkek ve kadın Allah'ın sınırlarında kalıp evlilik haklarını tam tatbik edememekten korkarlarsa bu durum müstesna. (Ey müminler!) Siz de karı ile kocanın, Allah'ın sınırlarını, hakkıyla muhafaza etmelerinden kuşkuya düşerseniz, kadının (erkeğe) fidiye vermesinde her iki taraf için de sakınca yoktur. Bu söylenenler Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar zalimlerdir.

Bakara Sûresi 229: Elmalılı Meali (Orjinal): O talâk iki def'adır, ondan sonrası ya eyilikle tutmak ya güzellikle salmaktır, onlara verdiklerinizden bir şey almanız da sizlere halâl olmaz, meğer ki erkekle kadın Allahın çizdiği hudutta duramayacaklarından korksunlar, eğer siz de bunların hududı ilâhiyeyi dürüst tutamayacaklarından korkarsanız kadının ayrılmak için hakkından vaz geçmesinde artık ikisine de günah yoktur, bunlar

işte Allahın tayin ettiği hududdur, sakın bunları aşmayın, her kim Allahın hududunu aşarsa işte onlar hep zalimlerdir.

Mealleri incelediğimizde insanın aklına şöyle sorular geliyor.

Boşanmak iki defa ne demektir?

Neden erkek boşayabiliyor, kadın boşayamıyor?

Meâlleri incelediğimizde hep erkeğe seslenen bir Allah algısı neden veriliyor?

Bu çevrimler doğru olabilir mi?

Hadid Sûresi 14:ve garrekum bi Allâh el garûr

Meâli:..... ve aldaticılar sizi Allah ile aldattı.

Âyetinde işaret edilen ne olabilir?

Talak, sözlükte serbest bırakmak, yani bir kaydı, bir bağlantıyı kaldırıp salıvermek demektir (İhya Sözlük)

Şimdi “Talâk” kelimesinden ve Talâk Sûresinden anladığımızı yazmak istiyorum.

Çevrilen meallerde:

Kur’ân-da boşama neden erkeğe mahsus kılınıyor?

Kur’ân-da kadının eşini boşama hakkı yok mu?

Kur’ân kadını erkeği eşit saymıyor mu?

Kur’ân kadını alınıp satılan, bir eşya yerine mi koyuyor?

Evet, mevcut mealleri okuduğumuzda bu sıkıntılara rastlıyoruz.

Peki, gerçekten Kur'ân meâlleri kadını insan yerine koymuyor mu?

Neden eşini boşamayı erkeğe mahsus kılmış?

Neden meallerde kadının boşanma hakkı yok?

Talâk Sûresi 1:

Diyanet: Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde.....

Nisâ Sûresi 20:

2 - Diyanet: Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz,.....

Ahzâb Sûresi 49:

Diyanet: Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp, sonra onlara dokunmadan (cinsel ilişkide bulunmadan) kendilerini boşadığınızda,.....

Bakara Sûresi:

Diyanet:

223:Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl derseniz öyle varın.....

227: Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse.....

230: Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz.....

231: Kadınları boşadığınız

.....

Mevcut mealleri incelediğimizde görüyoruz ki kadının boşama hakkı yok.

Hatta görüyoruz ki kadının insan sayılma durumu yok.

Kadın adeta kullanılacak bir eşya gibi gösterilmiş.

Âl-i İmrân Sûresi 14: Burada bile kadın adeta altın, gümüş, at, davar gibi bir eşya....

Diyanet: Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzulanmış şeyler insana süslü gösterildi.....

Adeta Kur’ân erkekerkil bir zihniyete göre meâllenmiş.

Kadın asla insan yerine konmamış.

Kadına bir sesleniş yok.

Neden kadın erkeğin bir malı gibi gösterilmiş?

Neden”Talâk” kadını boşamak diye çevrilmiş?

Neden din adına yorum yapanlar hep: Talâk konusunda kadının doğrudan söz hakkı yoktur, demişler.

Neden kadın yok sayılmış, söz hakkı verilmemiş, fikri alınmamış?

Hazreti Muhammed “Kadın erkek eşittir, kadın da bir insandır” dediği halde neden mevcut meallerde buna rastlayamıyoruz?

Hazreti Muhammed”Kadınlara haklarını verin, evlenme konusunda onların rızasını alın, onların da karar vermelerini sağlayın” dediği halde bunu yok saymışlar?

Neden İslam hukuku diye oluşturulan şeyde:

İslâm hukukunda boşama; prensip olarak kocanın tek yanlı iradesiyle ve mahkeme kararına gerek olmaksızın meydana gelir, diye hukuk oluşturmuşlardır?

Neden bu hukukta erkek karısına 3 kez”Sen boşsun” dediğinde kadın boşanmış oluyor?(Bakara Sûresi 230 a göre yorumlanıyor)

Evet, neden kadının söz hakkı yok?

Neden kadının eşini boşama hakkı yok?

Okuduğumuz mevcut meallerin hiçbirinde neden kadına bir hakk bulamıyoruz?

Peki, gerçek böyle mi?

Hazreti Muhammed’in anlattığı hakikatler bu mu?

Kur’ân gerçekten kadını yok mu sayıyor, onu bir mal mı gibi görüyor?

Öncelikle ilgili âyetlerde ki ilgili kelimeleri inceleyim:

Talâk, Ezvac-Zevc, Nisâ kelimelerini inceleyelim.

Talâk kelimesi; tüm müellifler tarafından erkeğin karısını boşaması olarak çevrilmiş.

Oysa Talâk kelimesi: Ayırmak, bırakmak, çözmek, bağından kurtulmak, boşamak, bağlı olan bir şeyi çözmek, uzaklaşmak, salıvermek, gibi anlamlara da geliyor.

Kişinin kendindeki kötülüğü, fena halleri, kötü düşünceleri, zarar verici halleri bırakması da talâk-tır.

Kişinin kendinde olan huy haline gelmiş tüm kötü haller olan; dedikodu, çekiştirmek, küçük görmek, çıkar halleri, ego, gurur, kibir gibi halleri de bırakması da talâk-tır.

Ezvâç-Zevç kelimesi:

Ezvaç-Zevç: Eş, cins, tür, çeşitler, denkler, birlikte olanlar, arkadaş olanlar, aynı yolda olan, aynı görüşte olan, aynı amaçta gayrette olan, yoldaş, gibi anlamlara geldiği halde, neden hemen erkeğin eşi olan kadın olarak çevrilmiş.

Nisâ:

Nas, Nisa, Nefs aynı kökten gelen kelimelerdir.

Nâs: نَاسٌ

Nisâ: نِسَاءٌ

Nefs: نَفْسٌ

Nâs: İnsan olan, kendini bilen, kendindeki ve tüm varlıktaki mutlak gücü anlamış olan, ünsiyete ulaşmış olan.

Nisâ: İnsan olma yolunda olan, kendini tanıma yolunda olan, kadın diye de çevrilir. Ama burada ki kaddından maksat cinsiyet olarak değil, nefsin tanıma aşamasında olan anlamındadır.

Nisâ, kadın diye bilinir.

Nisâ kelimesinin Nûn ile Sîn harfleri arasında Elif yoktur

Nisâ: Bedenlerin “Sûret” yönüdür.

Yani kişi kendi bedenini anlamak için kendi bedene baktığında karşısına “Nisâ” boyutu çıkar.

Ve kendini tanımak için “Nisâ”boyutunda “Nisâ” olarak “Nâs” oluncaya kadar irfâniyet yolculuğu yapar.

Yani beden okulunda bedeni anlamaya çalışmak”-Nisâ” olmaktadır.

İşte Nisâ: Nefsini yani kendini anlama yolunda olan demektir. Yani kendini bilme yolunda olan her kişi “Nisâ”dır.

Yani kendini bilme yolunda talebe.

Evet, Kur’ân neden böyle meâllendi diye çok iyi araştırma yapmak gerekir.

Kur’ân konusunu araştıran kişiler çok samimi bir gayretle bunu yapmalılar.

Tevhîd-i Kur’ân Meâli:

Talâk Sûresi 1- Ey Hakikati bildiren! Nefsini tanıma yolunda olanları bırakacağınız zaman, artık onları hakikatlere uygunluk ölçüsünde belirli bir dönem içinde bırakın.....

Talâk Sûresi 1:

Diyanet: Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde.....

Nisâ Sûresi 20- Eğer sizinle aynı yolda olmak, aynı makamlarda olmak isteyenlerin düşüncelerini değiştirmek istiyorsanız, siz onlara birliğin bilgilerini bir ölçü ile verin

Nisâ Sûresi 20:

2 - Diyanet: Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz,.....

Ahzâb Sûresi 49- Ey iman edenler! İnanma yolunda olup size uyduktan sonra sizden ayrılanlarla, hakikatler konusunda onlarla temas halinde bulanacak değilsiniz.

Artık onlar dünya çıkarlarına yöneldiklerinden dolayı onları bırakın, güzellikle gönderin.

Ahzâb Sûresi 49:

Diyanet: Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp, sonra onlara dokunmadan (cinsel ilişkide bulunmadan) kendilerini boşadığınızda,.....

Bakara Sûresi 223- Siz nefsinizi tanıma yolunda olun, kendinizi hakikatlerle yetiştirin. Öyle ki siz kendinizi yetiştirmede arzulu olun, hakikatlere ulaşın ve kendinizi hakikatlere teslim edin ve fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın ve O'nun kendinizde olduğunu bilin ve ümit veren müminlerden olun.

227- Eğer o cahil hallerini bırakmada kararlı davranırlarsa, muhakkak ki işittirenin, ilmiyle varedenin Allah olduğunu anlarlar.

230- Artık o kişi o hallerini bıraktığında, artık onun sonradan o hallere dönmesi uygun değildir.

231- Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrılımları için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar bir irfaniyet içinde hakikatlere sımsıkı sarılıncaya, bir irfaniyet içinde o cehalet hallerini bırakıncaya, hakikatleri anlayıncaya kadar bekleyin.

Bakara Sûresi:

Diyanet:

223:Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın.....

227: Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse.....

230: Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz.....

231: Kadınları boşadığınız

Talâk, karısını boşamak mı demektir?

Talâk hakikati nedir?

Talâk, kişinin bağlandığı eş edindiğı tüm kötü huy-
larını bırakmak, boşamak olabilir mi?

Kur'ân'da geçen, Talâk âyetleri ve Talâk Sûresi, eşini boşamaktan mı bahseder?

Talâk Sûresi 1- Diyanet: Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde.....

Allah karısını boşamak isteyen erkeğin isteğine göre âyet mi vahy ediyor?

Yoksa birileri bize böylemi meal ediyor ve bu böyle diye iddia mı ediyor.

Ahzab Sûresi 49: Diyanet: Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp, sonra onlara dokunmadan (cinsel ilişkide bulunmadan) kendilerini boşadığınızda.....

Bu âyete göre iman edenler erkekler mi oluyor?

Kadınların iman etme durumu yok mu?

Kur'ân'a göre erkeklerin boşama hakkı var da kadınların yok mu?

Önce Talâk kelimesinin anlamını araştıralım.

Talâk; bırakmak, ayırmak, ayrılmak, çözmek, bağıni çözüp salıvermek, bağı olduğı şeyden kurtulmak, uzaklaşmak, gibi anlamlara gelirken, bizler neden bunu, karısını boşamak diye düşünürüz.

Oysa insan; bağı olduğı, esir olduğı, öfkesinden, fâsıklığından, kibrinden, kendini ilah görme huyundan, makam takıntısından, hakir görme gibi huylarından da boşanabilir.

Kişi önce kötü huylarıyla evli olduğunu, huylarını eşi haline getirdiğini, batıl inançlarla evli olduğunu, ayrımcılık yücelik algısı veren inancıyla evli olduğunu anlamalıdır.

Ve bunlardan kurtulmaya çalışmalıdır, yani bunları boşamaya çalışmalıdır.

Biz inanıyoruz ki “Talâk” kelimesi sadece eşinden boşanmak değildir.

Kişinin tüm fenalardan da, tüm kötü duygu, düşünce, hallerden de ayrılmasıdır.

Kim neye inanmak istiyorsa inanabilir.

Fakat şu asla unutulmamalı ki güzel insan, güzel dost Hazreti Muhammed’in anlattığı İslam asla bugün ki anlatılan değil...

Evet, biz “Talâk” kelimesini Kur’ân’dan anladığımız ölçüde çevirdik.

Şimdide “Bakara 234’te geçen ve vefat edenler anlamındaki “yuteveffevne” fillinin, “sevgiyle teslim olmak” iddaasına cevap vermeye çalışalım.

Kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 234: Vellezîne yuteveffevne minkum ve yezerûne ezvâcen yeterabbasne bi enfusihinne erbeate eşhurin ve aşrâ fe izâ belagne ecelehunne fe lâ cunâhe aleykum fî mâ fealne fî enfusihinne bil marûf vallâhu bi mâ tamelûne habîr

Ve ellezîne yuteveffevne	: O kimseler, vefat, teslim olma, sevgi bağlılığı, vefa,
Min kum	: Sizden,
Veyezerûne	: Geride kalan, geriye bırakılan, küçük görmek,
Ezvâcen	: Eş, birlikte olan, aynı yolda olan, tür, cins, benzer,
Yeterabbasne	: Beklemek, durmak, hakikati anlamak için beklemek,
Bienfusi-hinne	: Nefslerinde, kendilerinde, öz varlığı,
Erbeate	: Dört, makam, Rabbine dönmek, Allah'a dönmek,
Eşhurin	: Ay, meşhur olan, açığa çıkan, ışık veren, teşhir,
Veaşran	: On, kısım, bölüm, grup, her biri, tamamlamak, hepsi,
Fe izâbelagne	: Artık, anladığında, ulaşmak, erişmek,
Ecelehunne	: Süre, belirli süre, zaman, onlar,
Fe lâ cunâha aleykum	: Artık, yok, vebal, hata, fenadan kurtulmak, kendinizde,
Fî mâfealne	: İçinde, fâil olan, çalışmak, yaptılar, nisbet ettiler,
Fî enfusi-hinne	: Nefslerinde, kendilerinde,
Bi el marufi	: İrfaniyet, bilgili, iyi olmak, bir âriflikiçinde olmak,
Ve Allâh bimâ tamelun	: Allah, yaptığınız şeyler,

Habîr

: Bildiren, haber veren, hakikatleri
bildiren,

234- Sizden sevgiyle teslim olan kimseler vardır. Onlarla birlikte olup hakikatleri anlamada geride kalanlar; onlar nefslerini anlamak için beklerler, hakikatler açığa çıkıncaya kadar Rabbine dönerler ve her bir ince-liği anlamak için gayret gösterirler. Artık onlar belli bir süre içinde hakikatleri anladıklarında, böylece kendile-rine nisbet ettikleri fenalardan kurtulurlar, bir irfani-yet içinde olurlar. Allah yaptığınız şeylerden her an ha-kikatleri bildirir.

“Yuteveffevne” kelimesi “vefa” kelime kökünden gelir.

ve ellezine yuteveffevne : o kimseler, vefat, teslim olma, sevgi
bağlılığı, vefa

Bizde meâlimizi kendi dilimizdeki karşılığına göre çalıştık.

Şimdi başka bir iddia olan: “; infak adabından bah-seden Bakara 264 ve 271’de geçen “sadaka” kelimesinin “sadakat”” bölümünü inceleyelim.

Şimdi “infak ve sadakat” kelimelerini inceleyelim.

Bakara 264 ve 271 i inceleyelim:

Önce Bakara Sûresi 264 ü yazalım

Kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 264: Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ tub-tılû sadakâtikum bil menni vel ezâ kellezî yunfiku mâ-lehu riâen nâsi ve lâ yu’minu billâhi vel yevmil âhır fe meseluhu ke meseli safvânin aleyhi turâbun fe esâbehu

vâbilun fe terakehu salda lâ yakdirûne alâ şey'in mimma
kesebû vallâhu lâ yehdîl kavmel kâfirîn

Yâ eyyuhâ ellezîne âmenû	: Ey iman edenler,
La tubtilu	: Yok, iptal, yok etmek, bırakmayın, kopmayın,
Sadakati kum	: İçten samimi olmak, sadık, dosdoğru olmak, siz,
Bi el menni	: Nimet, kesmek, kimin, minnet, dolayı, -den, kim,
Ve el ezâ ke	: Eza, eziyet, sıkıntı, gibi,
Ellezîyunfiku	: O kimse, onlar, infak eder, verir,
Male hu	: Mal, değer, varlığını, o,
Riae en nâsi	: O, gösteriş, riya, insanlar,
Ve lâ yuminu bi Allah	: Yok, inanmak, iman etmek, Allah,
Ve el yevmi el ahiri	: Son güne, sonuna, sonunun geleceği zamana,
Femeselu-hu ke mesele	: Artık, o zaman, durum, misal, o, gibi, durum,
Safvânin	: Kaygan taş, sert kaya,
Aleyhi turab	: Onda, üzerinde, toprak,
Fe esâbe-hu vabilin	: Artık, sonra, isabet, temas, dokunmak, o, şiddetli yağmur,
Fe terake-hu	: Sonra, böylece, terketti, bıraktı, o,
Salden	: Katı, sert, verimsiz, bir şey olmayan,
Lâ yakdirûne ala şeyin	: Yok, muktedir olamazlar, elde edemezler, bir şey,
Mimmâ kesebû	: Şeyler, edinmek, kazandılar,
Ve Allâh lâ yehdi	: Allah, yok, hidayet, yol bulmak, doğru yolu bulmak,
El kavme el kâfirîn	: Kavim, kimseler, hakikatleri örten,

Tevhi-i Kur'ân Meali 264- Ey iman edenler! Sadakat
içinde olan o hallerinizi bırakmayın. Kendinde olanları

gösteriş içinde veren insanlar gibi eziyet eden olmayın. Allah'a ve sonunuzun geleceği güne olan inancınızı yok etmeyin. Yoksa böyle olanın durumu, kayanın üzerindeki toprağın durumu gibidir. Sonra da şiddetli bir yağmur yağar o toprak ta akar gider, katı bir hâlde üzerinde bir şey olmayan bir duruma gelir. Hakikatleri görmemezlikten gelip örtenler Allah'a yol bulamazlar.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 264:Diyanet İşleri Meali (Yeni): Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı hâlde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan ve maruz kaldığı şiddetli yağmurun kendisini çıplak bıraktığı bir kayanın durumu gibidir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez.

Bakara Sûresi 264:Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını gösteriş için harcayan kimse gibi, başa kakmak ve incitmek suretiyle, yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, sağanak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah, kâfirleri doğru yola iletmez.

Örnek gösterilen diğer bir âyet:

Kendi çalışmamız:

Bakara Sûresi 271: İn tubdûs sadakâtî fe niimmâ hiye ve in tuhfûhâ ve tutûhâl fukarâe fe huve hayrun lekum ve yukeffiru ankum min seyyiâtikum vallâhu bi mâ tamelûne habîr

İn tubdu	: Eğer, ise, görünüş, açıkça, açığa vurmak,
El sadakat	: İçten samimi olmak, dosdoğru olmak, sadakat,
Fe niimmâhiye	: Artık, ne güzel, o güzel bir hâl,
Ve in tuhfû-hâ	: Eğer, ise, gizlerseniz, saklı, onu,
Vetutû ha el fukarâe	: Verirsiniz, sunmak, yardım, fakir, yoksul, ihtiyacı olan,
Fe huve hayrunlekum	: Artık, o, hayırlı, iyi olan, sizin için,
Ve yukeffiruankum	: Örtür, örtülür, sizin,
Minseyyiâti-kum	: Fenalarınız, günahlarınızdan,
VeAllâhbimatamelun	: Allah, yaptığınız şeyler,
Habîr	: Bildiren, haber veren,

Tevhi-i Kur'ân Meali 271- Sadakat içinde olduğunuzu açığa vursanız da ya da o halinizi gizleseniz de, o ne güzel bir hâldir. İhtiyacı olana yardım etmek, o sizin için hayırlı olandır ve sizin fena halleriniz bu hallerinizden dolayı örtülür. Allah yaptığınız şeylerden hakikatleri bildirendir.

Diğer meallerden örnekler

Diyanet Vakfı Meali: Eğer sadakaları (zekât ve benzeri hayırları) açıktan verirsiniz ne âlâ! Eğer onu fakirlere gizlice verirsiniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır. Allah da bu sebeple sizin günahlarınızı örter. Allah, yapmakta olduklarınızı bilir.

Süleymaniye Vakfı Meali: Zekâtları/sadakaları açıkça verirsiniz pek güzel olur! Ama fakirlere verirken gizlemeniz, sizin için daha iyidir; bir kısım günahlarınızı örter. Yaptığınız her şeyin iç yüzünü bilen Allah'tır.

Mustafa İslamoğlu Meali: Eğer yardımları açıktan yaparsanız, o da hoş. Yok eğer onu ihtiyaç sahiplerine gizlice verirsiniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına keffaret olur. Zira Allah yaptıklarınızın tümünden haberdardır

Şimdi “infak ve sadaka” kelimelerini inceleyelim.

Topluma hep “infak-zekât-fitre-sadaka” kelimelerini paraya dayalı olarak yorumladık.

Oysa her birinin kendi içinde daha farklı yorumlarında vardır.

Öncelikle “Nifak” hakkında yazalım.

Kur’ân’dan anladığımız “infak” hakkında düşüncemiz şöyledir.

İNFAK

İnfak nedir? Nifak nedir? Münafıklık nedir?

İnfak, ihtiyaç fazlasını dağıtmak diye bilinir. Peki, doğru mudur?

Din adına birilerinden para, mal istemek doğru mudur?

Kur’ân’da infak nasıl anlatılır?

Bakara Sûresi 219.....yeselûne ke mâzâ yunfikûn kul el afv....

Meâlî: Sana infakın nasıl olacağını sorarlar. De ki: O bir bağışlamadır.

Kur'an'da görüyoruz ki; İnfak bir bağışlamadır. Arapça, Afv kelimesinin karşılığı bağışlamadır.

Peki, burada kendimize sormalıyız; bağışlanacak olan nedir?

Neden İnfak-ı hep malını, paranı bağışla diye anlatmışlardır.

Bağışlanacak olan şey nedir?

İnsan, kendi varlığının sahibini bilip, varlığını sahibine bağışlamanın adıdır İnfak.

İnfak-ın zıddı Nifak-tır. Nifak içinde olmakta mü-nafıklıktır.

İnfak; varlığından geçmek, varlığını bağışlamak yani varlığının sahibinin Allah olduğunu bilip sahibine teslim etmektir

Nifak: İkilikte kalmak, ikiyüzlü, arabozculuk, ara açılmak, iki yuvalı, içi başka dışı başka, hep ikilik üzere olan, Allah ile arasına kendi varlığını koymak,

Nifak kelimesin aslı tarla faresinden alınmıştır. Tarla faresinin yaptığı yuva ile benzetilmiştir.

Tarla faresi iki yuva yapar, biri yüzeye yakındır, biri daha derindedir.

Buradan anlıyoruz ki, varlığının sahibi bilip tam teslimiyet içinde olmanın adı İnfak-tır.

Yani varlığını tastamam Allah'a bağışlamanın adı infaktır.

İşte, anlıyoruz ki İnfak, varlığını sahibine bağışlamak

Nifakta, varlığını Allah ile arana koymak, ben de varım demek.

Bağışlanmış gibi görünüp kendi içinde kendine varlık isnat etmenin hâli de Nifak'tır. Bu halde yaşamamanın adı da münafıklıktır.

Çünkü İnfak içinde olan bilir ki, tüm varlığın sahibi Allah'tır.

Yani kendi varlığının sahibini bilip Allah'a tam teslimiyet içinde olan tüm varlığın da sahibinin Allah olduğunu bilir.

Ve asla kendine varlık isnat etmez, benlik, ego, gurur, kibir içinde yaşamaz. İkilik içinde yaşamaz, iki yüzlülük yapmaz,

Peki, neden bizlere hep infakı, malın fazlasını vermek diye anlattılar.

İşte burada çok iyi düşünmeliyiz. Çok iyi araştırmalıyız. Asıl niyetleri iyi çözmeliyiz.

Gittiğimiz cemaatlerde ve tarikatlarda neden İnfak-ı hep para bağışlamak, mal bağışlamak diye anlatırlar ve toplantının sonunda oradaki insanlardan para ve mal topladılar.

İşte bunları hep çok iyi düşünmeliyiz. Ve Kur'an'i ölçüye göre araştırmalıyız.

Osman geldi malının hepsini bağışladı, Ömer geldi malının hepsini bağışladı diye anlatılanların doğru mudur?

Hadis diye kimden aktarılmıştır bunları çok iyi düşünmeli ve araştırmalıyız. Ve gerçek niyetleri bilmeliyiz.

Çünkü hep cemaatlerde gözyaşları içinde böyle anlattılar ve sohbetin sonunda oradaki insanlardan para, mal topladılar.

Oradaki insanlar da duygusal bir hâl içine girip, elindekini avucundakini verdiler.

Oysa oradaki insanların öncelikle sorumlu olduğu kendi yakınları olan anne baba, eşi ve evlatları vardı.

Peki, Kur'ân ücret toplayın der mi? Karşılık alın der mi?

Kur'ân'ın hiç bir yerinde böyle bir şey görmüyoruz.

Kur'ân ihtiyacı olana yardım etmeyi tavsiye eder. Ve bunun aracısız, bire bir olmasını tavsiye eder.

Kur'ân yardımlaşmayı tavsiye eder.

Birbirinize yardım edin, yardım etmeyi tavsiye eder der.

Yardım birebir olmalıdır, asla aracı olmamalıdır.

Kur'ân-ın hiç bir yerinde para toplayın demez.

Onun için Kur'ân'ın başından sonuna kadar bu hasasiyet belirtilir

Ya-Sîn Sûresi 21: Sizden hiçbir karşılık istemeyenlere uyun ve onlar sizi hakikatlere yönlendiriyor.

Hûd Sûresi 51: Ey kavmim, bu anlattıklarımın karşı sizden bir karşılık istemiyorum. Bana karşılık verecek olan ancak beni yaratandır. Hâlâ akıl etmez misiniz?

Şuarâ Sûresi 109: Ben bu sözlerime karşı sizden bir karşılık istemiyorum. Bana karşılık sadece alemlerin Rabbi'ndendir.

Kalem Sûresi 46: Anlattığın hakikatlere karşılık onlardan bir karşılık beklemiyorsun ki, bir yükün altında ezilir gibi oluyorlar.

Evet, Kur'ân başından sonuna kadar ücret istemeyin, ücret isteyenlere uymayın, der.

Kur'ân ölçüsüne göre;

Mânevi alanda asla bir beklenti olmaz.

Mânevi alan ilâhî aşkla hareket etme alanıdır.

Bir yere sohbete, konferansa gidildiğinde para almak, hatta gittiği yerde karşılık beklemek caiz değildir.

Allah sohbeti yapıp, para, mal toplayıp kendine saltanat oluşturanlar da Kur'ân'a göre büyük bir zulmün içine düşmüşlerdir.

Evet, Kur'ân gerçeği budur.

Uyarsınız ya da uymazsınız.

Uyarsanız, Kur'ân'a, Resul ve Nebilerin yoluna uymuş olursunuz ve Allah'ın rızası üzere hareket etmiş olursunuz. Ve hep huzur içinde yaşarsınız.

Uymazsanız, Kur'ân'a, Resul ve Nebilerin yoluna uymamış olursunuz ve Allah'ın rızası üzere hareket etmemiş olursunuz. Ve hep sıkıntılar, huzursuzluk içinde yaşarsınız.

İhtiyacı olana yardım etmek Kur'ân-ın tavsiyesidir.

Bu yardım;

İlmi bilgiler vererek de olur...

Birini okutarak da olur..

Birine iş sağlamakla da olur..

Birini doyurmakla da olur..

Yolda kalmış birine yardım etmekle de olur...

Birine moral vermek de olur,

Tebessüm etmek de olur...vs.

Ama asla; sen bana ver ben ona yardım edeyim, demekle olmaz..

Yardım gerçekten ihtiyacı olanı tesbit ederek ve yardımını bizzat ulaştırarak olmalıdır..

İşte Kur'ân bizlere asla ücret istemeyin, ücret isteyenlere uymayın der...

Kendi cemaatleri için yıllarca para toplayanlar topluma ne kadar büyük zararlar verdiklerini hep görüyoruz....

Din yolunda zerre kadar bir karşılık beklenmez.

Bu bir Aşk yolculuğudur..

Aşk yolculuğunda zerre kadar beklenti olmaz.

İşte İnfak: Varlığını sahibine bağışlamaktır.

Nifak: Varlığını kendine nisbet etmek, Allah ile aramıza kendi varlığımızı koymaktır.

Münafık: Nifak içinde yaşamamanın halidir.

Kur'ân'dan anlıyoruz ki infak başka bir şeydir, yardım başka bir şeydir.

İnfakı ihtiyaç fazlasını dağıtmaktır diyerek, para, mal toplayanların niyetlerini amaçlarını çok iyi bilmeliyiz.

Biliyoruz ki yıllarca nifakı, para mal bağışlamak diye anlatan bir cemaat, ülkemizin milyarlarca lirasını yurt dışına kaçırdılar.

Lütfen uyanık olalım.

Ve şunu iyi bilelim.

Para, mal toplamak Kur'ân'da yoktur.

Ve Din adına para, mal toplamak haramdır.

Yardım tavsiye edilir ve yolu gösterilir.

Lütfen uyanık olalım. Din adına para mal isteyenlere asla uymayalım.

Kur'ân'ın belirttiği gibi kandırıcı bizi Allah, kitap, din, iman, gibi sözlerle kandırmaya çalışır.

Yeryüzünde Din inancı en çok sûistimâle gelen bir konudur.

Bir ülkeyi yıkmanın en kolay yolu Dini alet etmektir.

Biz bunu ülkemizde en acı bir şekilde yaşadık.

Lütfen Din adına anlatılanları iyi araştıralım.

Hemen inanmayalım.

Çünkü bizler duygusal insanlarız. Allah diyenlere hemen inanıyoruz.

Şimdi “Sadaka” kelimesini incelersek;

Âl-i İmrân Sûresi 95: ” صَدَقَ اللَّهُ ” Sadakallah”

Sadak, sadaka, sadakat, sıddık, saddak, sadık, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Doğru olan, gerçek olan, hakikati yansıtan, haki-kate bağlı olan, doğru bilgi, aslına bağlı olan gibi anlamlar taşır.

Bizim Kur’ân’ı incelediğimizde, “sadaka” kelimesi verilen bir para yardımı değil; sadakat, doğruluk, sıddıklık, dürüstlük anlamındadır.

Sadaka, Fitre, Zekât; derin anlamlar taşıyan bu kelimelerin içini boşaltıp paraya endeksli anlamlarla andık....

Sadaka kelimesini; Allah rızâsı için fakirlere verilen mal, para olarak öğrendik, anlattık.

Oysa;

Sadaka: Sadakat, doğruluk, dürüstlük, Sadık olmak, içten, samimi olmak, doğru bilgi, gerçekçi olmak, hakikati yansıtan, hakikate bağlı olan, aslına bağlı olan gibi anlamlara gelir.

Sadak, sadaka, sadakat, sıddık, saddak, sadık, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Allah rızası için bir sadaka demek, aslında; Allah’ı layıkıyla öğrenmem için, lütfen bana doğru bilgiler verir misiniz, demektir.

Yani Allah hakikatini öğrenmek için talep edilen “İlm-î Ledün”

Âl-i İmrân Sûresi 95: “صَدَقَ اللَّهُ” “Sadakallah”

Sadakallâhu’l-azîm, kelimeside buradan gelir.

İşte sadaka, para verilmesi değildir.

Sadaka: Doğru olan, gerçek bilgi, doğruluk içinde olmak, hakikat bilgisine dosdoğru ulaşmak ve dosdoğru aktarmaktır.

FİTRE:

Fitre kelimesini de: Yeterli miktarda mala, mülke, arpa, buğday, üzüm, hurma gibi ürünleri olan her müslümanın Ramazanda vermesi vacip ya da farz olan bir sadaka diye öğrendik, anlattık.

Oysa Fitre: Fâtır kelimesinden gelir.

Fâtır, Fâtara, Fitrât, İftâr, Fıtır, Fitre aynı anlamlar taşıyan kelimelerdir.

Fâtır; yaratan, vücuda getiren, var eden, yaratılış, yarmak, gibi anlamlara gelir.

Tohumun kabuğunun yarılp, filizin açığa çıkışı, yani yaratılışı anlatmak için “Fâtır” kelimesi kullanılmış.

Kur’ân’da, Fâtır Sûresi vardır.

Bu Sûre; var oluş yani yaratılış ile ilgili bilgiler sunar.

Kâinat nasıl var olmuştur ve var edicisi kimdir hakikatinin kelime karşılığı “Fâtır” kelimesi olarak karşımıza çıkar.

Fâtır Sûresi 1: “El hamd Allâh, fâtır el semâvâti ve el ardı.....”

“Allah; varlıktaki tüm niteliklerin sahibi, göklerde ve yerdeki her varlığı vareden, her varlıktaki gücün sahibidir. Her varlıkta, her tarafta yüceliğini gösterir. Varlığı belli bir süreçte, birlik üzere vücudlandırır. Ne irade ederse onu halk eder ve çoğaltır. Muhakkak ki Allah bütün her şeydeki kudrettir. “

İşte Fitre; yaratılış öğrenmek ile ilgili ilimsel bir tefekür içinde olmaktır.

Aynı zamanda; Fizik, Kimya, Biyoloji, Tıp, gibi ilimler öğrenen kişiler ve bu konuda öğretmenlik vasfına sahip olanların, bu ilimlerden ulaştıkları bilgileri, öğrencilerine sunması da “Fitre” dir.

ZEKÂT

Zekât kelimesini de; Sahip olunan mal ve paranın kırkta birinin her yıl sadaka olarak dağıtılması, diye öğrendik.

Oysa Zekât: Zekâ kelimesinden türemiştir.

Kelime olarak, temizlenmek, temizleme, silmek, batıl olanı terk etmek gibi anlamlara gelir.

Zekâ, Zeki, Tezkiye, iyi düzgün olmak, bereketli, gibi anlamlara gelir.

Zekât kelimesini, zekât malı temizler, diye öğrendik.

Oysa kişinin malı; tarlası, arsası, evi, arabası gibi mülkleri değildir.

Mülk Sûresinde, mülkün Allah’a ait olduğu bildirilir.

Kişi yalnızca belli bir süre kullanım hakkına sahip olma durumunda olup, emanetçidir.

Kişinin malı ise, aklındaki bilgilerdir.

Bu bilgilerden batıl olanı temizlemek “Zekât” dır

İşte Zekât; akılda olan batıl bilgileri, Zekâ ile temizlemek anlamına gelir.

A'lâ Sûresi 14 buna çok güzel işaret eder:

“Kad eflaha men tezekkâ.” “Cehalet hallerinden temizlenen kimse ise kurtuluşa erer.”

İşte, Sadaka, Fitre, Zekât kelimelerin parayla bir ilişkisi yoktur.

Sadaka: Doğruluk, dürüstlük, sadık olmak, doğru bilgi

Fitre: Varlığın yaratılış hakikatleri ve buna ulaşmak ve bunu aktarmak

Zekât: Aklımızdaki batıl bilgileri zekâmızı işleterek temizlemek...

Kur’ân ihtiyacı olan yardım etmeyi tavsiye eder.

Ve bu tavsiyeyi yaparken, tanıdığın kimseye ve aracı olmadan direkt olarak gerçek ihtiyacı olana, yardım etmeyi tavsiye eder.

Kur’ân’da onlarca âyette; para isteyenlere uymayın der.

Kur’ân; Sadaka, Fitre, Zekât, kelimelerini para ilişkisi olarak değil, başka mânâlarda ifade eder.

Meâlimizide bu kelimelerin karşılığını, Kur’ân’dan anladığımıza göre çevirdik.

Şimdi 28 maddede” Faiz ve ribanın haramlığının anlatıldığı Bakara 275-278’de geçen “riba” keimesinin “şahsi menfaatleri peşinde koşanlar” şeklinde tercüme edilmiş olmasıdır.” Bölümünü inceleyelim

Önce Bakara 275- 278 i inceleyelim:

Kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 275: Ellezîne yekulûner ribâ lâ yekûmûne illâ kemâ yekûmullezî yetehabbetuhuş şeytânu minel mess zâlike bi ennehum kâlû innemal beyu mislur ribâ ve ehallallâhul bey’a ve harramer ribâ fe men câehu

mev'izatun min rabbihî fentehâ fe lehu mâ selef ve em-
ruhû ilâllâh ve men âde fe ulâike ashâbun nâr hum fîhâ
hâlidûn

Ellezîne yekulune	: Onlar, yerler, beslenmek, faydalanmak,
El ribâ	: Şahsi menfaat peşinde olmak, çıkar, artmak, şişmek,
Lâ yekûmûne	: Yok, kalkmak, yapmayın, anlamazlar,
İllâ kemâyekumu	: Ancak, sadece, sürece, gibi, kalkmak, hareket etmek,
Ellezi yetehabbetu-hu	: Ki o, çarpar, acındırmak, hırpalamak, kıvrانmak, darp,
El şeytân min el mess	: Şeytani hâller, dokunmak, hareket etmek, temas, değmek,
Zâlikebi enne-hum	: İşte bu, o, olması sebebi ile, olduğu, onlar,
Kâltüinnemâel beyu	: Dediler, ancak, elbette, alışveriş, satış, satma,
Mislu el ribâ	: Gibi, benzer, riba, şahsi menfaat peşinde olmak,
Veehalle	: Helal, uygun, Allah,
Allah el beya	: Satış, alışveriş,
Veharrame	: Haram, yasak,
Elribâ	: Şahsi menfaat peşinde olmak, çıkar üzere hareket etmek,
Fe men câehu mevizat	: Artık, bundan sonra, kim, geldi, kabul etti, o, vaaz, öğüt,
Mîn rabbi-hi	: Rabbinden,
Fe enteha	: Böylece, artık, bıraktı, vazgeçti, son, bitiş, uç,
Fe lehumâ selef	: Artık, onun, şey, ne, değil, önce geçen, cet, ata,
Ve emru-hu ilâallah	: İş, hüküm, o, ancak, Allah,

Ve men âde : Kim, döndü, cehalete döndü,
Feulâikeashabu el nâr : İşte onlar, sahip, ehli, halk, ateş,
yakıcılık,
Hum fiha hâlidîn : Onlar, orada, o hâlde, devamlı,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: 275- Şahsi menfaat ile kendine fayda sağlama peşinde olanlar, hakikatleri anlayamazlar. O kimseler şeytani halleriyle hareket ettikleri sürece, zarar verme içinde olurlar. İşte bu hâlde olanlar, elbette alış veriş şahsi menfaat peşinde olmaktır, derler. Allah için alış veriş helaldir. Şahsi menfaat peşinde olmak ise haramdır. Artık kim; o hakikatleri Rabbinden bir öğüt olarak kabul ederse, böylece o hallerini sona erdirirse, artık o geride kalmaz ve o, tüm varlığın işleyişinin ancak Allah'a ait olduğunu anlar. Artık kim cehalet hallerine dönerse, işte onlar ateşe sahiptirler, onlar devamlı o hâlin içindedirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 275: Elmalılı Meali (Orjinal): Riba yiyen kimseler şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar, bu işte onların «beyi' tıpkı riba gibidir» demeleri yüzünden, halbuki Allah bey'i halâl kıldı ribayı haram, bundan böyle her kim Rabbi tarafından kendine bir öğüt gelir de ribadan vaz geçerse artık geçmiş i ona ve hakkında hüküm Allaha aiddir, her kim de döner yeniden alırsa işte onlar eshabı nardırlar, hep orada kalacaklardır

Bakara Sûresi 275: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, "Alışveriş de faiz gibidir"

demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah’a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

Bakara Sûresi 275: Yaşar Nuri Öztürk Meali: O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar. Bu böyledir, çünkü onlar, “Alış-veriş de riba gibidir.” demişlerdir. Oysaki Allah, alış-veriş helal, ribayı haram kılmıştır. Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi kendisine, işi Allah’a kalmıştır. Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

Meâller kıyaslandığında bazı müellifler olduğu gibi “riba” olarak bırakmıştır, bazıları “faiz” olarak bazıları “tefecilik” olarak çevirmiştir.

E dip Yüksel Meali: “Tefecilikle para yiyenler”

Şimda Bakara Sûresi 278 i inceleyelim

Kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 278: Yâ eyyuhâllezîne âmen ittekû al-lâhe ve zerû mâ bakiye miner ribâ in kuntum muminîn

Yâ eyyuhâ ellezîne âmenû	: Ey iman edenler, inananlar,
İttekû Allâh	: Fenalardan sakınmak, Allah’a ortak koşmamak,
Ve zerû	: Bırakmak, terk etmek, sarılmayın,

Mâbakiye	: Şey, ne, değil, geride kalan, arda kalan,
Min el ribâ	: Şahsi menfaat peşinde olmak, riba, faizden,
İn kuntum muminîn	: Eğer, ise, siz oldunuz, müminler, emin olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 278- Ey iman edenler! Fenalar-
dan sakının, Allah'a ortak koşmayın ve eğer müminler-
den olmak istiyorsanız, geride kalan cehalet hallerinize,
şahsi menfaat peşinde olan hallerinize tekrar sarılmayın.

Bazı meallerden örnekler verelim:

Bakara Sûresi 278: Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terkedin.

Bakara Sûresi 278: Elmalılı Meali (Orjinal): Ey o bütün iyman edenler! Allahdan korkun ve riba hesabından kalan bakayayı bırakın eğer gerçekten müminlerseniz

Bakara Sûresi 278: Edip Yüksel Meali: Ey inananlar, gerçekten inanıyorsanız ALLAH'ı dinleyin ve her çeşit tefecilik kalıntısını terkedin.

Şimdi Kur'ân'ı incelediğimizde anladığımız” ribâ ve fâiz” konusunu açıklamaya çalışalım.

Kur'ân'da “ribâ” kelimeside vardır, “fâiz” kelimeside vardır.

Eğer ribâ kelimesini fâiz diye çevirirsek, fâiz kelimesini ne diye çevireceğiz?

Ayrıca Allah aciz değil dir ki, fâiz kelimesi yerine ribâ kelimesini sunsun.

Peki, nedir “Ribâ”?

Nedir “Fâiz”?

Şimdi Kur’ân’a göre inceleyelim.

RİBÂ NEDİR?

Ribâ, fâiz aynı kelime midir?

Ribâ kelimesini hep fâiz diye biliriz.

Fâiz kelimesini de bankada paranın getirisi olarak değerlendiririz.

Oysa Arapça da hem fâiz, hem de ribâ kelimeleri vardır.

Her iki kelimeyi de araştırdığımızda görüyoruz ki, her iki kelime de kendi içinde farklı anlamlar taşıyor.

Arapça’da, ribâ, fâiz kelimesinin yerine “istismar” kelimesi kullanılır.

İstismar kelimesinin kökeni de “semere” kelimesidir.

Sömürmek, semirmek kelimesi de buradan gelir.

İşte Arapça’da; ribâ ya da fâiz kelimesinin yerine aslına uygun olan “İstismar-semirmek-sömürmek” kelimeleri kullanılır.

Ribâ kelimesinin Rab kelimesiyle bir ilişkisi olabilir mi?

Ribâ ve Rab kelimeleri aynı kökten geliyor olabilir mi?

Rab: “رَبّ”

Ribâ: “رِبَا”

Rab kelimesi ile Ribâ kelimesinin yazılımlarını inceleyerek, “Rı, ر Be ب” harfleri ile yazıldığını görüyoruz.

Ribâ kelimesinin sonunda hemzeli elif harfinin olduğunu görüyoruz.

Ribâ kelimesinin geldiği kökeni incelediğimizde görüyoruz ki:

Riba, Rib, Ribât, Ribbi, Ribbuyyûn, Rab, Rabbânî, Rabbâniyyûn, Rabita aynı kökten gelen kelimeler.

Ribâyı anlamamız için, Rab kelimesini incelemeliyiz.

Rab: Vücutlandıran, şekillendiren, biçimlendiren, vücudun sahibi gibi anlamlara gelir.

Kişinin vücudunu şekillendiren, yani kişiyi vücutlandıran ve her an vücutta işleyişiyle kendini gösteren, vücudu tutan, Allah'ın kişideki adı Rab'dir.

Şöyle düşünelim; bir tohumdan ağacın ortaya çıkışı ve ağacın şekillenmesi ve ağacın işleyişi “Rab” tecellisidir.

İşte bir bebeğin vücudlanması, şekillenmesi, vücudun her an işleyişi “Rab” boyutudur.

Rabita kelimesi de buradan gelir.

İşte Rabita; her varlığın birbiriyle olan bağıdır, bu bağda Allah hakikatidir.

İşte Rabita şuurunda yaşamak; öncelikle kendi vücudumuzda ki Rabb'e bağlanmak ve Rabb'ül Âlemin olan yani tüm vücudların sahibi olan Allah'a bağlı olduğumuzun şuurunda yaşamaktır.

Her varlığın vücudunu tutan ve vücudları şekillendiren ve vücudlarda her an tecelli eden Rab'tir.

Ve her varlığın birbirine bağlılığı Rabita'dır.

Ribâ'da; vücudlarda ki Rabb'i görememek ve varlığın birbiriyle olan bağına anlayamamaktan gelen şahıslasrmek, ego haline düşmek ve kendi çıkarları, menfaatleri için varlığa yaklaşmak demektir.

Ribâ bakışında olan kişi, "ben benim, sen sensin" zannındadır.

Yani benim vücudum bana ait senin vücudun sana ait diye bakmaktır.

Yani vücudları tutan Rabb şuurundan kopmaktır.

Rab; her vücudu tutan, her vücudu şekillendiren, Allah'ın o varlıktaki adı.

Rabita: Bağlılık, bağlanmak, bütünlülük, birleşmek, her vücudu ve cümle vücudu tutan bağı anlamak..

Ribât: Bağlılık, ip, bağı olduğu yolda ilerlemek, sağlam yapı,

Riba: Bağlanmamak. İşte ribâ her varlığı tutan bağı anlamamak, Rab şuurunda olmamak.

Yani Ribâ: Seni de onu da bağlayanın bağından, şuurundan uzaklaşmak

Bakara Sûresi 276: Yemhakullâhur ribâ ve yurbîs sadakât vallâhu lâ yuhıbbu kulle keffârin esîm

Meâli: Şahsi menfaat peşinde olanlar, Allah'ı anlamada başarısız olurlar. Dosdoğru hareket edenler ise başarılı olurlar. Fenalarda olup, hakikatleri görmemezlikten gelip örtenlerde Allah sevgisi yoktur.

İşte bir kişiye kendi şahsi menfaati için gitmek, kendi çıkarı için yaklaşmak, kendine menfaat edindirmek için olan her türlü yaklaşım “Riba” dır.

Eğer bizler, karşımızda ki kişinin de vücudunu tutanın Rab olduğunu anlarsak ve tüm vücudları tutanın da Allah olduğunu anlarsak, kişilere olan yaklaşımız Allah rızası için olur, asla kendi çıkarımız için olmaz.

İşte Ribâ; Rab şuurundan kopmaktır.

Rab şuurundan kopan kişi ben benim sen sensin yaklaşımı içinde olur.

Beni de seni de tutan Allah’tır şuurunda olmayan kişidir.

Ben benim sensin zihniyetinde olan kişi, her varlığı ayrı olarak görür, varlığı eşya boyutunda görür, tüm varlığı tutan Allah’ı idrak etmekten uzaktır.

Böyle olunca kişi; kişilere, varlığa öncelikle hep şahsi menfaatleri için yaklaşır ve kişileri, varlığı kullanır, kişilerin ve varlığın kişisel haklarını zedeler.

İşte Ribâ; şahsi menfaat peşinde olmaktır, çıkar için yaklaşımdır, kullanmak için yaklaşımdır.

Her vücudu tutan Rab’tır.

Her vücudu tutan Rab’bi görememek ise ribâ’dır.

Ribâ’ya düşen kişi artık varlığın dış boyutunda kalır ve o varlıktan kendi şahsi çıkarına uygun olarak ona yaklaşır.

Bir kişiye kendi şahsi çıkarı için gitmek ribâ’dır.

Kişi bir arkadaşına onun derdi için değil, kendi çıkarı için gitmesi ribâ'dır.

“Hadi arkadaşına gideyim, bir çayını içeyim” niyetiyle arkadaşına gitmek ribâ'dır.

Ama arkadaşına giderken onun derdi için gitmek ve giderken de elinde bir hediye ile ona gitmek ise insanlıktır.

İşte kişileri her türlü cihetten kullanmak niyeti, ribâ'dır.

Çünkü ribâ'da kişi, cümle vücudları tutan Allah şuurundan uzaktır.

Eğer kişi, her vücudu olan Rab'dır, şuurunda olsa hiçbir varlığa zerre kadar zarar için yaklaşamaz.

Yani sureti değil, sîreti idrak edebilse, varlığa zarar için yaklaşamaz.

İşte ribâ; Rab şuurundan uzak olmaktır.

FÂİZ:

Şimdide “Fâiz” kelimesini inceleyelim.

Kur’ân’î anlamda “Faiz” nedir?

Ribâ nedir, Fâiz nedir?

Toplumda “Fâiz” kelimesini bankada paraya karşılık olarak kullanıyoruz.

Peki, Kur’ân’î anlamda “Faiz” nedir?

Tevbe Sûresi 20:..... ve ulâike hum el fâizûn

Meâli:....ve işte onlar kazananlardır.

Mü’minûn Sûresi, 111:.....enne hum hum el fâizûn

Meâli: Muhakkak ki onlar kazananlardır.

Kur’ân-î anlamda görüyoruz ki”Fâiz” kelimesi, bambaşka bir anlamda kullanılmıştır.

Feyz bulmak kelimesi de buradan gelir.

Peki, neden toplumda “Fâiz” kelimesini olumsuz anlamda kullanıyoruz ve gerçek anlamını örtüyoruz.

Çünkü böyle öğretilmiş.

Oysa her bir kelime bir anlam taşır, asıl olan kelimeyi söylerken gerçek anlamına göre söylemeliyiz.

Kelimelerin asıl anlamı nedir?

Kelimeleri oluşturan her bir harf ne anlam taşır?

Kelimelerin gerçek anlamlarını bilen hakikatleri bilmede yol alır.

Kelimeler hakikat yolunun kapılarının anahtarıdır.

Fâiz kelimesini ve Ribâ kelimesini Kur’ân-î anlamda incelersek:

Fâiz: Feyz, Fevz, aynı kökten gelen kelimelerdir: Hakikati anlamada muvaffak olmak, kazanmak, başarılı olmak, çalışmasının karşılığını almak,, yüksek makama ulaşmak, bolluk, bereket, irfaniyet, ihsan, fazıl gibi anlamlara gelen bir kelimedir.

Kur’ân’da geçen”Fâiz” kelimesi; feyz bulmak, başarılı olmak, kazanmak, hakikate ulaşmak gibi anlamlar ile ilgilidir.

Buradaki kazanmak çalışmanın sonucu kazanmak, başarılı olmak anlamındadır.

Tevbe Sûresi 20:Ellezîne âmenû ve hâcerû ve câhedû fî sebîlillâhi bi emvâlihîm ve enfusihîm azamu derece-ten indallâh ve ulâike humul fâizûn

Meâli: İman edenler ve cehaletten irfaniyete geçenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla O'nu anlamak için gayret gösterenler, Allah'a ait yüce makamlardadırlar ve işte onlar kazananlardır.

Oysa banka faizi olarak kullandığımız kelimenin karşılığı Kur'ân'da"Ribâ" dır

Ribâ: Şahsi menfaat peşinde olan, çıkar peşinde olan, artmak, çoğalmak, yükselmek, şişmek, fazlalaşmak gibi anlamlara gelir.

Birinin yanına şahsi menfaat için gitmek, karşılık bekleyerek yardım etmek, Ribâ'dır ve haramdır.

Birine şahsi menfaat için gülümsemek bile Ribâ'dır ve haramdır.

Siyasi otoriteye şahsi çıkar için yaklaşmak, onları övmek, Ribâ'dır ve haramdır.

Siyasete halk için değil kendi şahsi çıkarı için atılmak, Ribâ'dır ve haramdır.

Her türlü şahsi menfaat için yapılan şeyler Ribâ'dır ve haramdır.

Birine bir bardak suyu şahsi menfaat için vermek bile, Ribâ'dır ve haramdır.

İbadetlerimizi kendi çıkarımız için yapmak, Ribâ'dır ve haramdır

Birine inançlı görünüp ondan yararlanmak, Ribâ'dır ve haramdır

Her türlü para, mal ilişkisinde haksız kazanç elde etmek, Ribâ'dır ve haramdır

Dini menfaat aracı yapmak, para elde etmek, makam elde etmek, Ribâ'dır ve haramdır

Burada soru şu: Neden İslam dünyası "Ribâ" kelimesinin yerine "Fâiz" kelimesini kullanıyor.

Neden "Ribâ" kelimesini kullanmıyor.

Ribâ kelimesi her türlü şahsi menfaat peşinde olmak anlamındadır.

Birine menfaat karşılığı Kur'ân okumak, dua etmek Ribâ'dır ve kesinlikle yasaktır.

Kısaca şahsi menfaat için yapacağımız en küçük bir şey Ribâ'dır ve haramdır.

Bakara Sûresi 275: Ellezîne yekulûner ribâ lâ yekûmûne.....

Meâli:.....Şahsi menfaat ile kendine fayda sağlama peşinde olanlar hakikatleri anlayamazlar...

Âl-î İmrân Sûresi 130: Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ tekulur ribâ adâfen mudâafeh ve ittekû allâhe leallekum tuflihûn

Meâli: Ey iman edenler, şahsi menfaat peşinde olmayın, hakkınızı abartıp katlamayın ve fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın. Umulur ki siz başarılı olursunuz.

Konuştığımız kelimelerin gerçek anlamlarını bilerek mi konuşuyoruz yoksa öyle öğrendiğimiz için mi konuşuyoruz.

Kelime, Allah'ın “Kelâm” sıfatından gelir.

Her bir kelime bir anlam, bir mânâ taşır.

Söylediğimiz kelimeleri, gerçek anlamlarına ulaşarak söylemeliyiz.

Kelimelerin anlamlarını değiştirerek konuşmak, Allah'ın kelâm sıfatına ihanet etmektir.

Ve gelecek nesilleri gittikçe yozlaştırmaktır.

İbrâhîm Sûresi 28:....hakikatlerin sözlerini değiştiren o kimseleri. Onlar bulundukları topluluklarda büyük tahribat yaparlar.

Acaba konuşma alanımızda hangimiz kelimelerin gerçek anlamlarını bilerek konuşuyoruz?

Resûl, Nebî dediğimiz Kâmil insanlar kelimeleri ilk oluşturan insanlardır ve onlar her bir kelimeyi bir mânâ üzere oluşturdular.

Ama yıllar geçtikçe nesiller kelimelerin gerçek anlamlarını başka anlamlara dönüştürdüler.

Ve konuşma dilimizde kullandığımız çoğu kelime gerçek anlamanın dışında kullanılmaya başlandı.

Kelimeleri menfaatimiz doğrultusunda kullanmaya başladık.

Maide Sûresi 13:...ve onların kalbleri Bizi anlamadıklarından dolayı bir katılık içindedir. Onlar hakikatlerin sözlerinin anlamlarını değiştirip, onu başka anlamlara döndürürler

Nisâ Sûresi 135:....konuştuğunuzda sözlerin anlamlarını değiştirmeyin.

Bakara Sûresi 59:... Fakat onlardan zalim olan o kimseler; onlara söylenen hakikatlerin sözlerini, başka bir anlayışa sebep olan sözlerle değiştirdiler. Böylece onlara sunduğumuz üzerlerindeki hakikatleri anlamadılar.....

Kur'ân'da birçok yerde kelimelerin anlamlarını bile-rek konuşun der.

Eğer kelimelerin asıl anlamlarını anlamadan ko-nuşursak, hakikatleri anlamaktan gittikçe uzaklaşırız.

Ve konuştuğumuz kelimeler bir telâfûzdan öte gitmez.

Kelimelerin asıl anlamı nedir?

Kelimeleri oluşturan her bir harf ne anlam taşır?

Bugün sosyal hayatta Din adına kullandığımız ke-limelerin gerçek anlamlarını gerçekten biliyor muyuz?

Allah nedir, Resûl nedir, Nebi nedir,

Cebrail, Mîkâil, İsrâfîl, Azrâil nedir?

Din nedir, Sünnet nedir, Şeriat nedir?

Mezheb, Tarikat, Cemaat nedir?

Cin, Hûrî, Melek nedir?

İblis, Şeytan, Zebani nedir?

În, İns, İnsan, nedir?

Kelimelerin gerçek anlamlarını bilen hakikatleri bil-medeyol alır.

Kelimeler hakikat yolunun kapılarının anahtarıdır.

Evet, Kur'ân'ı incelediğimizde bizim Kur'ân'dan an-ladığımız budur.

Ve meâlimizi bu açıklamalar doğrultusunda yaptık.

Yine 28. Maddede şu iddiayı inceleyelim: “Ayrıca Nur sûresinin ilk âyetinde geçen ve Kur’an sûrelerinden bir süre anlamındaki “ kelimesi “suretleriyle her varlığı kendimizden açığa çıkardık” gibi akıl almaz bir şekilde tercüme edilmiş olması bu tespitin tipik örneklerinden biridir.”

Önce Nûr Sûresi ilk âyetini yazalım.

Kendi incelememiz:

Nûr Sûresi 1: Sûratun enzelnâhâ ve faradnâhâ ve enzelnâ fihâ âyâtin beyyinâtin leallekum tezekkerûn

Sûratun	: Sûredir, sûret, biçim, görünüş, derece, kuşatan,sûr,
Enzelnâhâ	: Her bir varlık, indirdik, sunduk, açığa çıkardık,
Ve faradnâ-hâ	: Farz, icabet, konması, yükleme, hükümler, nitelikler, sıfat,
Ve enzelnâfihâ	: İndirdik, sunduk, onun içine, varlığın iç yüzünde,
Âyetbeyyinât	: Âyet, delil, işaret, apaçık, açıklanmış,
Lealle-kum	: Umulur ki, siz,
Tezekkerûn	: Varoluşu araştırmak, hakikatlere ulaşp o hâl ile bakmak,

Tevhîd-i Kur’an Meâli: 1- Sûretleriyle her varlığı kendimizden açığa çıkardık ve o sûretleri sıfatlarımızla tuttuk ve varlığın iç âleminde apaçık delilleri size sunduk. Umulur ki varlığın varoluş hakikatlerine ulaşır o hâl ile bu âleme bakarsınız.

İlk iki kelimeyi incelediğimizde:

Suratun	: Suredir, suret, biçim, görünüş, derece, kuşatan sur,
Enzelna ha	: Her bir varlık, indirdik, sunduk, açığa çıkardık,

Surat, Suret, Sur, Sûre, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Varlığın dış boyutuna sûret denir.

İnzal, nuzul, tenzil, tenezzül, aynı kökten gelen kelimelerdir.

İhya sözlüğe göre Nüzul, ziyafet ve ikram demektir. Nuzl, bir misafire ilk geldiğinde ikram edilmek üzere hazırlanan yiyecek, içecek ve diğer hediyelerdir ki, Türkçe’de buna “konukluk” denir. Nuzl, misafir gelir gelmez ikram için sunulan şey, ziyafet, ikram demektir. Ortaya çıkarılan ikramlar demektir.

Buradan anlıyoruz ki inzal, ortaya çıkarılan şey demektir.

Bu âlem Allah’ın kendinden inzal ettiği yani kendinden ortaya çıkardı bir âlemdir.

Nasılki ağaç tohumun özünden açığa çıkıyorsa.

Bu âlemde Allah’ın kendi özünden açığa çıkmıştır

Biz Kur’ân çalıştığımıza böyle anlıyoruz, herkesin anlayışına da saygı duyuyoruz.

İşte bu âyeti de bundan dolayı böyle meâlledik.

29.Maddedeki İddia: “İlımlı islam”, “ligt İslam” gibi söylemlere paralel olarak Kur’an-ı Kerim’de farklı bağlamlarda geçen cihad, savaş, azab gibi konulardan bahseden âyetlerin mealinde bu kavramlara yer verilmemiştir. Örnek için bkz. Bakara 216, 217; Tevbe 5-14, 29. Ayrıca Kâfirler hakkında sert ifadeler ihtiva eden âyetler, orijinal ifadeleri göz ardı edilerek tercüme edilmiştir. Örnek için bkz. Tevbe 28.

Şimdi bu madde ile ilgili açıklamamızı yapmaya çalışalım:

“İslam” kelimesi çok ulvî bir kelime olup, İslam kelimesinin önüne ılımlı, ligt gibi kelimelerin konulmasını doğru bulmuyoruz.

Biz sadece İslam kelimesinin Kur’ân’sal mânâsını anlamaya ve bunu hayatımıza geçirmeye çalışıyoruz.

Gönlümüzde İslam’ı bulmaya ve Müslüman olarak yaşamaya gayret ediyoruz.

Biz Efendimiz Hazreti Muhammed’in sunduğu İslam şuurunu yakalamaya çalışıyoruz ve o şuurda yaşamaya çalışıyoruz.

Biliyoruz ki Efendimiz; “Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemîn” âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için gönderilmedi” Enbiyâ Sûresi 107

O güzel insanı anlayan, gönlünde rahmeti bulan, İslam şuuruna ulaşır ve Müslüman olarak yaşar.

Ve Müslüman:

Zerre kadar hiç kimseye zarar veremez.

Kimseyle alay etmezler.

Kimseyi küçük görmezler.

Kâfirliği dışarıda birinde değil, kendilerinde ararlar.

Zerre kadar üstünlük taslama içinde olmazlar,

Sözlerinde, davranışlarında hiç kimseye karşı büyüklük içinde olmazlar,

Hiç kimseye kul olmazlar,

Hiç kimseyi kendilerine kul etmezler,

Her varlığı Allah'ın kulu bilirler,
Hiç kimsenin hakkına girmezler,
İnsanların ve varlığın ihtiyaçları için koşarlar,
Asla makam mevki peşinde koşmazlar,
Emaneti ehline verirler,
İnsan ayırma, insan kayırma peşinde olmazlar,
Birileri aç iken tok yatmazlar
Birileri hasta iken, derdi var iken önemsememez-
lik yapmazlar,

Kişilerin dertleriyle dertlenirler,
Birileri ağlarken asla gülmezler,
İnsanların acılarını yüreklerinde hissederler,
İnsanları karamsarlığa sürüklemeyizler,
İnsanlara ümit verirler,
Allah'tan başkasına kul olmazlar,
Bilirler ki her varlık birbiriyle kardeşdir,
Bilirler ki en büyük cihat nefisleriyle ilgili olandır.
Bilirler ki en büyük savaş kendi içindeki kibri, ben-
liği, şeytanlığı bitirme savaşdır.

Şimdi maddede olan âyetleri bir bir inceleyelim.

Bakara 216, 217; Tevbe 5-14, 29. Tevbe 28.

Bakara Sûresi 216:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 217: Kutibe aleykumul kitâlu ve huve
kurhun lekum ve asâ en tekrahû şeyen ve huve hayrun

lekum ve asâ en tuhibbû şeyen ve huve şerrun lekum
vallâhu yalemu ve entum lâ talemûn

Kutibe aleykum	: Yazıldı, kitap, üzerinizde,
El kital	: Gayret, mücadele, öldürme, mahvetme, yazık etme,
Ve huve kurhun lekum	: O, olan, küçük görmek, kerih, hoş gitmeyen, size,
Ve asâ tekrehu şeyen	: Umulur, kerih, küçük görmek, hoş gitmeyen, bir şey,
Ve huve hayrunlekum	: O, hayırlı olan, iyi olan, size,
Ve asâtuhibbuşeyen	: Umulur, sevmek, aşk, muhabbet, bir şey,
Ve huve şerrunlekum	: O, şer, kötü olan, zararlı, size,
Ve Allah yalemu	: Allah, ilmin sahibidir, ilmiyle var edendir, bilin,
Ve entum lâ talemûn	: Siz, yok, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,

Tevhîd-i Kur'an Meâli: 216- Üzerinizdeki yazılı olan hakikatleri anlamak için mücadele edin. Var olanları küçük görmeyin, küçük gördüğünüz şeyler belki sizin için hayırlıdır ve belki sevdiğiniz şeyler sizin için şerdir. Allah ilmin sahibidir. Sizler ilmin sahibi değilsiniz.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 216: Diyanet Vakfı Meali: Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

Bakara Sûresi 216: Elmalılı Meali (Orjinal): kıtal üzerinize yazıldı, gerçi o size hoş gelmez fakat olur ki siz bir

şey’i hoşlanmazsınız halbuki hakkınızda o bir hayırdır ve olur ki bir şey’i severseniz halbuki hakkınızda o bir şerdir siz bilmezken Allah bilir

Bakara Sûresi 216: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Cihad, hoşunuza gitmediği halde üzerinize farz kılındı. Bazan bir şeyi kerih görürsünüz. Halbuki o şey sizin için bir hayırdır. Ve bazan da bir şeyi seversiniz, halbuki o şey sizin için bir şerdir. Ve Allah Teâlâ bilir, sizler ise bilmezsiniz.

Bakara Sûresi 216: Besim Atalay Meali: Size güç gelirse de, üzerinize çarpışmak farz olunmuştur, hoş olmayan bir şey hayırlı gelebilir, hoş olan bir şey de, hayırsız olabilir, Allah bilir, sizlerse bilemezsiniz

Bakara Sûresi 216: Ali Fikri Yavuz Meali: Ey müminler, hoşunuza gitmediği halde, din düşmanları ile savaşmak üzerinize farz kılındı. Olur ki, bir şey hoşunuza gitmezken, sizin için o hayırlı olur ve bir şeyi de sevdiğiniz halde o, hakkınızda şer olur. Allah bilir, siz bilemezsiniz.

Yukarıda görüldüğü gibi müellifler; “Kıtal” kelimesini, “savaş”“kıtal”“cihad”“çarpışmak” din düşmanlarıyla savaşmak” gibi ayrı ayrı meal etmişlerdir.

Peki, nedir Kıtal kelimesinin Kur’ân’daki anlamı ve Kur’ân’daki savaş kelimeleri nedir.

Kur’ân’da “Savaş”kelimeleri:

Bakara 177 de “be’si” kelimesi

Bakara 190 da “katil” kelimesi, aynı kelime 217. Âyette “kıtal”

Bakara 191 de “utkulu” kelimesi

Bakara 216 da “kital” kelimesi

Bakara 244 de “katil”

Bakara 279 da “harb”

Âl-i imrân 146 da “katele”

Nisâ 71 de “infiru”

Nisâ 101 “deraptum”

Mâide 64 “harb”

Enfâl “enfâl” savaş ganimetleri

“Kutile” kelimesi Abese Sûresi 17. Âyette; “kahrolası, geberesi, canı çıkası” olarak çevriliyor.

Yukarıdaki âyette ki “kital kelimesi” şu anlamlara gelir.

El kital: gayret, mücadele, öldürme, mahvetme, yalık etme gibi anlamlara geliyor.

Bizde meâlimizi ona göre çalıştık.

Şimdide Bakara Sûresi 217. âyeti inceleyelim.

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 217: Yeselûneke anîş şehril harâmi kîtâlin fîhi kul kîtâlun fîhi kebîr ve saddun an sebîlil-lâhi ve kufrun bihî vel mescidil harâmi ve ihrâcu ehlihî minhu ekberu indallâh vel fitnetu ekberu minel katli ve lâ yezâlûne yukâtîlûnekum hattâ yeruddûkum an dînikum inistetâû ve men yertedid minkum an dînihî fe yemut ve huve kâfirun fe ulâike habitat amâluhum fîd dunyâ vel âhîret ve ulâike ashâbun nâr hum fîhâ hâlidûn

Yeselûne ke : Soruyorlar, sorarlar, sana,

An el şehri : İçâlem, enfûs, ay, meşhur, teşhir olan, açığa çıkan,

Elharâmi	: Kutsal, haram,
Kitalin fihi	: Mücadele, gayret, onun hakkında, onun içinde,
Kul kıtalun	: Anlat, deki, bildir, mücadele, gayret,
Fihikebîrun	: Onun hakkında, içinde, büyük,
Vesaddun	: Menetmek, engellemek,
An sebil Allah	: Yol, hakikatler, Allah,
Ve kufrun bi-hi	: Hakikatleri örtmek, onu,
Ve el mescidi el harâmi	: Kutsal olana teslim olmak, yönelmek,
Veihrâcu ehli hi	: Dışarı, çıkarmak, ortaya çıkarmak, ehli, sahip, halk, o,
Minhu ekber inde Allâh	: Ondan, oradan, büyük, yüce, katında, Allah,
Ve el fitnetu	: Fitne, arabozuculuk, kargaşa, haktan ayıran her şey,
Ekber min el katli	: Büyük, daha büyük, tehlikeli, öldürmek, dağıtmak,
Ve lâ yezâîlûne	: Yok, zail olmazlar, geri kalmazlar,
Yukâtîlûne-kum	: Savaşmak, mücadele etmek, sizinle savaşırılar,
Hattâyeruddû-kum	: Hatta, döndürürler, reddetmek, siz,
An dini-kum	: Din hakkında, sizi,
İnistetâû	: Eğer, şayet, güç, güçleri yetse,
Ve men yertedid min-kum	: Kim, dönmek, cehalete dönmek, sizden,
An dini-hi	: Din hakkında, varlığın yaratılış yasaları, o,
Feyemut	: Böylece, o taktirde ölür, kaybeder,
Ve huve kâfirun	: O, hakikatleri örtmek,
Fe ulâikehabitat	: Artık, işte onlar, boşa giden,
Amal hum	: Amelleri, çalışma, onlar,

Fî el dunyâ ve el âhiret	: Dünyada, yaşarken ve sonunda,
Ve ulâike ashâbu	: İşte onlar, sahip, halk, hâli,
Ennâri	: Ateş, yakıp yıkıcılık,
Hum fihâ hâlidîn	: Onlar, orada, o hâlin içinde, devamlı,

Tevhîd-i Kur'an Meâli. Bakara Sûresi 217- Sana kutsal olan o iç âlemin hakikatlerini anlamak için mücadeleyi soruyorlar. De ki: O büyük bir mücadeledir. Allah yolunda hakikatleri görmemezlikten gelip örtmeyi engellemektir. Kutsal olana teslim olmaktır. Allah'a ait olan o yüce hakikatleri ortaya çıkarmak, ehil olmaktır. Fitne öldürmekten daha tehlikelidir. Sizlerden dinin hakikatlerini anlamak isteyenlere karşı, güçleri yettiğince sizleri yolunuzdan döndürmek için mücadele eden, geri durmayanlar vardır. Kim, sizden o varoluş yasalarını anlamayı bırakıp, cehalete dönerse, işte onlar kaybedenlerdir ve hakikatleri görmemezlikten gelip örtenlerdir. İşte onların amelleri, yaşarken ve sonunda boşa gitmiştir. İşte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler, onlar devamlı o hâlin içindedirler.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 217: Diyanet İşleri Meali (Eski): Sana hürmet edilen ayı, o aydaki savaşı sorarlar. De ki: "O ayda savaşmak büyük suçtur. Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkar etmek, Mescidi Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük suçtur. Fitne çıkarmak ise öldürmekten daha büyüktür".

Güçleri yeterse, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşa devam ederler. İçinizden dininden dönüp kâfir olarak ölen olursa, bunların işleri dünya ve ahirette boşa gitmiş olur. İşte cehennemlikler onlardır, onlar orada temellidirler.

Bakara Sûresi 217: Elmalılı Meali (Orjinal): sana hurmetli aydan ve onda kıtalden soruyorlar; deki onda bir kıtal büyük bir günahdır, maamafih Allah yolundan bir meni' ve ona bir küfür ve Mescidiharamdan meni' ve ehlini ondan çıkarmak Allah yanında daha büyük ve fitne katilden daha büyüktür, onlar güçleri yeterse sizi dininizden döndürmek için sizinle muharebe etmekten bir zaman geri durmazlar, sizden de her kim dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri Dünya ve Ahiret heder olmuştur ve artık onlar eshabı nardırlar, hep orada muhalled kalırlar

Bakara Sûresi 217: Hasan Basri Çantay Meali: Sana haram olan o ayı, ondaki muhaarebeyi sorarlar. De ki: «Onda (o ayda) muhaarebe etmek büyük (günâh) dır, (insanları) Allah yolundan men' etmek, onu inkâr etmek, (ziyaretçilerin) Mescid-i haraama gitmelerine mâni' olmak, Onun halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük (günah) dır. Fitne katilden de beterdir. Kâfirler, güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmalarında devam edeceklerdir. İçinizden kim dininden döner de o, kâfir olarak ölürse onların (o gibilerin) yaptığı (iyi) işler dünyâda da, âhiretde de boşa gitmiştir. Onlar o ateşin (cehennemin) arkadaşlarıdır. Onlar orada (bir daha çıkmamak üzere) ebedî kalıcıdırlar.

Tevbe Sûresi 5:

Kendi çalışmamızı yazalım:

Tevbe Sûresi 5: Fe izânselehal eşhurul hurumu fak-
tulûl müşrikîne haysu vecedtumûhum ve huzûhum
vahsurûhum vakudû lehum kulle marsad fe in tâbû ve
ekâmûs salâte ve âtûz zekâte fe hallû sebîlehum innal-
lâhe gafûrun rahîm

Fe izâ in-seleha	: Artık, değiştirme, sona erdiği, geçtiği zaman, sıyrılma,
El eşheru	: Şehir, ay, bir şeyi ortaya çıkarmak,
El hurumu	: Haram, kutsal olan, yasak,
Fe uktulu	: Ortadan kaldırın, yok edin,
El müşrikîn	: Ortak koşma hâli, müşriklik, Allah’a ortak koşmak,
Haysu vecedtumû-hum	: Nerede, nasıl, burada, rastlama, o hâle girme, bulma,
Vehuzû-hum	: Sarma, çekmek, alma, yakalama, anlatma, onlar,
Veuhsuru hum	: Kuşatın, muhasara edin, mücadele, daraltma, onlar,
Veukudulehum	: Oturmak, beklemek, onlar,
Kullemarsad	: Hepsi, gözlemlleme, seyretme,
Fe in tâbû	: Böylece, eğer, tövbe etme,
Veekamû es salâte	: Her an salât üzere olmak, Hakk’a bağlılık,
Veatu ez zekâte	: Temizlenmek, kendindekini paylaşmak,
Fe hallu sebile-hum	: Öyleyse, bırakma, o hâlde, yoksun, onların yolu,
İnne Allâh gafur	: Muhakkak ki Allah, mağfiret, tertemiz lütuflar sunan,
Rahîm	: Rahîm olan, varlığı özünden var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 5- Böylece ortaya çıkan o kutsal olan hakikatleri anlayıp, cehalet halinden sıyrılıp çıktığınız zaman; artık ortak koşma hallerinizi yok edin ve o halde olanlarla nerede olursa olsun hakikatler ölçüsüyle mücadele edin ve onları hakikatlere çekin ve onlarla hakikatlerle mücadele edin, o halde olanların hepsini bekleyin gözlemleyin. Sonra da eğer fenalara dönmek üzere tövbe ederlerse ve temizlenme içinde olup kendilerindeki paylaşırlarsa ve her an Hakk'a bağlılık şuuru üzere olurlarsa, o zaman onları hakk yoluna bırakın. Muhakkak ki Allah lütuflarını tertemiz sunandır, varlığı özünden var edendir.

Diğer meallerden örnekler:

Tevbe Sûresi 5: Diyanet İşleri Meali (Eski): Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah bağışlar ve merhamet eder.

Tevbe Sûresi 5: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Haram aylar çıkınca bu Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılip zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

Tevbe Sûresi 5: Elmalılı Meali (Orjinal): O haram olan aylar çıktımı artık o bir müşrikleri nerede bulursanız

öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçid başlarını tutun, eğer tevbe ederler ve namaz kılıb zekâtı verirlerse sebillerini tahliye edin, çünkü Allah gafur, rahîmdir

Bizim bu âyetten anladığımız, kendimizdeki ortak koşma halini yok etmektir, yâni Allah'ın ulviyetinin yanında kendimize varlık isnat etmemizi yok etmektir.

Müşriklik nedir diye incelersek.

Bizim Kur'ân'dan anladığımız müşriklik şöyledir.

MÜŞRİKLİK

Kur'ân; kendinizdeki müşrikliği yok edin mi diyor, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün mü diyor?

El takısı ile başlayan Arapça kelimeler, bir nitelik mi belirtir, bir zamir midir?

Müşriklik nedir, müşrik nedir?

Kur'ân'da müşrikleri öldürün diye yapılan meâl doğru mudur?

Bir kişinin müşrik olup olmadığına kim karar verecek?

Bugün müşrik olan, yarın hatasını anlayıp dönerse, ona bu imkan verilmeyecek mi?

Birilerini müşrik ilan eden, kendisi müşrik olabilir mi?

Kur'ân'î Kerimde; Tevbe Sûresi 5 âyette “faktulûl müşrikîne” âyetinin meâli; müşrikleri öldürün diye yapılmaktadır.

Ve diğer âyetlerde de benzeri çevrimler yapılmaktadır

Aslında bu çevrimler, merhamet kitabı olan Kur'ân'a uygun mudur?

Önce bazı âyetleri inceleyelim.

Tevbe Sûresi 5:.... fe katale el müşrikîne....

Diyanet Meâli:.....artık müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün....

Tevhîd-i Kur'ân Meâli:artık ortak koşma hallerinizi yok edin...

Nisa Sûresi 89:eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. onlardan dost ve yardımcı edinmeyin.

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 89:.....artık onları uyarın ve o hallerde olduğu müddetçe onların kendilerine yazık ettiğini ve onların bir dostu olamayacağını ve yardımcıları da olamayacağını anlatın.

Enfâl Sûresi 12: “ben inkar edenlerin kalblerine korku salacağım, artık vurun onların boyunları üstüne, vurun her parmağına”

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 12:.....Hakikatleri görmemezlikten gelip örtenler ise kalblerinde bir tedirginliği taşırlar. Böylece onların üzerlerinde, meşakkatli bir hâlin etkisi vardır ve tüm o halde olanlarda o etkinin izleri vardır.

Mealleri incelediğimizde, “el müşrik” kelimesini, müşrikler diye çeviriyorlar.

Oysa “El” takısıyla yazılan her kelime, kelimenin niteliğini belirtir..

Yani: Müşriklik, münafıklık, kâfirlik, gibi....

Müşriklik başka şeydir, müşrikler başka şeydir.

Müşriklik; ortak koşmak demektir, ortak koşanlar demek değildir.

Müşrik dendiğinde bu zamirdir ve birilerini müşrik ilan etmektir.

Oysa müşrik kişinin kendinde olan bir düşünce yapısıdır.

Kur'an, nitelik olarak seslenir.

Ve her kişinin kendine seslenir ve kendindeki batıl olan şeylerin kaldırılmasını ister.

Ama ne hikmetse Kur'an'ı meallerle; sanki Müslümanları inanan, diğerlerini kâfir, müşrik, münafık ilan eden ve onları gördüğünüz yerde öldürün diyen bir kitap gibi karşımıza çıkıyor.

Kur'an, tüm Dünya insanlarına seslenir.

Ve müşriklik, münafıklık, kâfirlik gibi hallere düşmeyin diye uyarır.

Yoksa, müşrikleri, münafıkları öldürün diye seslenmez.

O zaman Kur'an'ın evrensel rahmetinden bahsetmek mümkün değildir.

Enbiyâ Sûresi 107- "Seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik."

Bu âyet bile Kur'an'ın evrensel bir rahmet kitabı olduğunun en güzel delilidir.

Âyetle her kişiye," kendinizdeki müşriklik, münafıklık, kâfirlik hallerinizi yok edin" uyarısı vardır.

Yoksa müşrik bulun da, nerede bulursanız bulun hemen öldürün âyeti yoktur.

Allah kişinin düştüğü gafletten kişinin dönmesi için her zaman ona zaman tanır.

Evet Kur’ân’a göre müşriklik nedir dersek!

Müşrik: “Şe-ri-ke, Şirk” kökünden gelmektedir.

Şerike ortak olmak demektir.

Senin de var benim de var anlamındadır.

“Şirket” de bu kökten gelir. Yani ortaklık.

Yani Müşrik: Ortak koşan anlamında kullanılır.

Yani Allah’a ortak çıkaran anlamındadır.

Yani Allah’a ait olan vasıfları ama kendimize ama bir başkasına isnad etmektir.

Yani, Allah’ın yarattığı bir kula ya da kendimize ulûhiyet isnad edilmesidir.

Müşrik Allah’a inan kimsedir, tüm ibadetlerini yerine getiren kimsedir.

Bunu Kur’ân’da en güzel bir şekilde görüyoruz.

Bazı örnekler verirsek:

Zuhruf Sûresi 9: Meâli: Doğrusu onlara, gökleri ve yerleri kim yarattı diye sorduğunda, elbette varlığın yüce sahibi, ilmin sahibi olan onları yarattı, derler.

Zümer Sûresi 38: Eğer onlara gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan, elbette Allah derler.

Ankebût Sûresi 63- Eğer onlara; gökten yağmuru indiren, böylece topraktan hayat veren, sonra da oradan nutfeler çıkaran kimdir, diye sorsan, elbette Allah derler.

Evet, müşrik Allah’a inanır ve ibadetlerini en güzel bir şekilde yapar.

Ama Allah'a ait olan sıfatları, yücelikleri, sıfat boyutunda değerlendirir ve bu yücelikleri Allah'ın zâtına de-
ğilde, kendine ya da bir kula uygun görür.

Bu duruma; Allah'a ait olan sıfatlardan, yüceliklerden 2 örnek verirsek

Alîm العلم İlmin sahibi, ilmiyle var eden

Azîz العزيز Tüm değerlerin yüce sahibi

Allah'ın alîm ismi, sıfatı, yüceliği vardır.

Allah'ın azîz ismi, sıfatı, yüceliği vardır.

Âlim; ilmin sahibi demektir, varlıkta satır satır yazılı olan ilim Allah'a aittir.

Kişi zerre kadar varlığa ilim cihetinde bir şey yazamaz.

Eğer biz; kendimizi veya bir kişiyi Alîm olarak görürsek müşrik durumuna düşmüş oluruz.

Yani diyoruz ki; Allah'ın sen alîmsin evet ama bak bu kulun da alîm.

İşte biz Allah'a ortak var ediyoruz.

Biz kişiye: Kâmil, Arif, Rical, Talebe diyebiliriz.

Ama alîm dediğimizde, müşrik oluyoruz.

İşte âyette Allah; bu halinizi yok edin, müşriklik durumuna düşmeyin diyor.

Yoksa gidin müşrik bulun öldürün demiyor.

Eğer biz kendimizi veya birini azîz görürsek, yine Allah'a ortak var ederiz.

Oysa, Azîz olan her varlıkta tüm yüceliğiyle kendini gösteren yalnızca Allah'tır.

Hiç bir insan, hiç bir varlıkta var olan yüceliği oraya koymuş değildir.

Evet, anlıyoruz ki müşriklik, Allah’a ortak çıkarmak demektir.

Ama kendini ama birini Allah’ın yanına yücelik isnat ederek koymak demektir.

İşte, Tevbe Sûresi 5 âyetinde “faktulûl müşrikîne” âyetinde çok muhteşem bir uyarı ile, “tüm müşriklik hallerinizi yok edin” uyarısı vardır. Yoksa müşrikleri öldürün değil..

Çünkü Kur’ân’ı iyi incelersek herkes her gün, her an, müşriklik durumuna düşer.

Amaç bunu anlamak ve bundan dönmektir.

Yoksa birilerinde müşriklik arar, onları öldürmeye kalkarsak, Dünya da bir tek insan kalmaz.

İşte bizler her an gaflete düşebiliriz.

Allah bizlere âyetinde bu gaflet hallerine düşmemeye dikkat edin diye uyarıyor.

Gaflete düşen insan her an hata yapabilir, zulüm meydana getirebilir.

Allah bizim her an şuurlu olmamızı tavsiye ediyor, müşriklik, münafıklık, fasıklık, kâfirlik gibi durumlara düşmememizi tavsiye ediyor.

Kur’ân bir rahmet kitabıdır. Her bireyin bu rahmeti anlamasını ister.

Kur’ân’ı kendimize sesleniyor gibi okumalıyız.

Dışarda müşrik arayan, kendi müşrikliğini görme-
yen en büyük kibrin içine düşer.

Her inancın birbirini “müşrik, kâfir” gördüğünü şu
dönemde, Kur’ân’ın “El müşrik- El Kâfir” kelimelerini
iyi anlamalıyız.

Müşrikliği, kâfirliği dışarıda birinde ya da birilerinde
değil, kendimizde bulmalıyız.

Şimdi örnek gösterilen diğer âyeti inceleyelim:

Kendi çalışmamızı yazalım:

Tevbe Sûresi 15: Kâtilûhum yuazzib hum allâh bi ey-
dikum ve yuhzihim ve yansurkum aleyhim ve yeşfi su-
dûre kavmin muminîn

Katilu-hum	: Katil, öldüren, mahveden, onlar,
Yuazzibi hum	: Azap veren, sıkıntı veren, onlar,
Allah bi eydi-kum	: Allah, el, güç, yönelme, kuvvet, hareket, siz,
Veyuhzi-him	: Sıkıntı, azap, alçaltır,
Veyansur kum aleyhim	: Yardım eden, siz, sizde, üzerinizde,
Veyeşfi	: Şifa veren, iyileştiren,
Sudur	: Gönüllerinde, içlerinde,
Kavm muminîn	: Kavim, topluluk, kimseler, mümin, emin olan,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 14- Onların azap verici o hâlleri
onları mahveder. Sizdeki güç Allah’ındır. Sizlerde yar-
dım etme hâli vardır ve onlarda sıkıntı veren hâl vardır.
Mümin kimselerin gönüllerinde şifa veren hâl vardır.

Diğer meallerden örnekler:

Tevbe Sûresi 15: Elmalılı Meali (Orjinal): Muharebe edin onlara ki Allah sizin ellerinizle kendilerini muazzeb kılsın, rüsvay etsin, nusratiyle sizi üzerlerine muzaffer buyursun ve mü'min bir kavmin yüreklerine su serpsin

Tevbe Sûresi 15: Diyanet İşleri Meali (Yeni): 14,15. Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü'min topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Örnek gösterilen diğer bir âyet:

Tevbe Sûresi 29:

Tevbe Sûresi 29: Kâtele ellezîne lâ yuminûne billâhi ve lâ bil yevmil âhiri ve lâ yuharrimûne mâ harramal-lâhu ve resûluhu ve lâ yedînûne dînel hakkı minellezîne ûtûl kitâbe hattâ yutûl cizyete an yedin ve hum sâgirûn

Katele ellezîne	: Yazık etme, mahvetme, öldürme, o kimseler,
Lâ yuminune bi Allah	: İnanmayan kimseler, iman etmeyen, Allah,
Ve lâ bi el yevmi el âhiri	: Yok, kabul etmez, her anları, sonuna kadar,
Ve lâ yuharrimûne	: Yok, haram, mahrum, yoksun,
Mâharrame Allâh	: Yok, değil, şey, haram, yasak, kutsal, Allah,
Veresûlu-hu	: Resûl, hakikati gösteren, o,
Ve lâ yedinûne	: Yok, yönelmezler, istemezler, gelmezler,

Din	: Din, yaratılış yasaları, varoluş yasaları,
El hakk	: Gerçek, hak, hakikat,
Min ellezîne	: O kimseler,
Ûtû el kitâb	: Sunulan, verilen, bildirilen, kitap, yazılı, varlık kitabı,
Hattâ yeate	: Hatta, vermek, teslim etmek,
Elcizyet	: Cizye, varlığından vermek, sahibine vermek,
An yed	: El, güç, kendini hareket ettiren güç,
Ve hum sagirûne	: Onlar, alçalmış, kaybetmiş olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 29- Allah'a iman etmeyen kimseler kendilerine yazık edenlerdir ve onlar son anlarına kadar iman etmezler ve Allah'ın yasak kıldığı şeyleri yasak bilmezler ve o Resulü dinlemezler. O kimselere; tüm varlık kitabından hakikatler sunulur denildiği hâlde, varlığın yaratılış yasalarının hakikatini anlamak için yönelmezler, hatta kendilerini hareket ettiren gücü anlayıp, sahibini teslim olmazlar ve onlar kaybedenlerdir.

Bu âyette:” Allah'a iman etmeyen kimselerle savaşın, öldürün, harb edin” gibi çevrimler yapılıyor.

Oysa âyette çok güzel bir mesaj veriliyor: “Allah'a iman etmeyen kimseler kendilerine yazık edenlerdir” diye

Diğer meallerden örnekler:

Aşağıdaki çevrimler incelendiğinde farklar görülecektir.

Tevbe Sûresi 29: Diyanet İşleri Meali (Eski): Kitap verilenlerden, Allah'a, ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak

dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.*

Tevbe Sûresi 29: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslâm'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın.

Tevbe Sûresi 29: Muhammed Esed Meali: [Ve] kendilerine [çok önceden] vahiy bahşedilmiş olduğu halde [gerçek anlamda] Allah'a da, ahiret gününe de inanmayan, Allah ve O'nun Elçisi'nin yasakladığını yasak saymayan ve böylece [Allah'ın onlar için din olarak seçtiği] hak dini din olarak benimseyip ona uymayan kimselerle savaşın; tâ ki, [savaş yoluyla] baş eğdirilip kendi elleriyle bağışıklık vergisi ödeyinceye kadar.

Tevbe Sûresi 29: İlyas Yorulmaz Meali: Allaha ve ahiret gününe iman etmeyenlerle, Allah ve O nun elçisinin haram ettiklerini yasaklamayanlarla, kendilerine kitap verilenlerden, doğru ve gerçek olan Allahın dinini din olarak kabul etmeyenlerle, kendi elleriyle size boyun eğerek, cizye verinceye kadar savaşın.

Tevbe Sûresi 29: Mahmut Kısa Meali: Kendilerine Tevrat, Zebur, İncil gibi kutsal Kitap verilen Hıristiyan ve Yahudilerden, Allah'a ve âhiret gününe gereğince inanmayan, Allah'ın ve son Elçisinin haram kıldığını haram kabul etmeyen ve Kur'an'da özellikleri belirtilen Hak Dini din olarak benimsemeyen kimselerle, alçalmış

ve gururları kırılmış bir hâlde, size kendi elleriylevergi verinceye dek Allah yolunda savaşın!

Onlar, Peygamberlerin emânet ettiği hak dini o kadar değiştirip tanınmaz hâle getirdiler ki

Diğer örnek gösterilen âyet: Tevbe Sûresi 28:

Kendi çalışmamızı yazalım:

Tevbe Sûresi 28: Yâ eyyuhâllezîne âmenû innemâl müşrikûne necesun fe lâ yakrabûl mescidel harâme ba'de âmihim hâzâ ve in hıftum ayleten fe sevfe yugnîkumul-lâhu min fadlihî in şâe innallâhe âlîmun hakîm

Yâ eyyuha ellezîne âmenû	: Ey iman edenler, emin olanlar,
İnnemâ	: Ancak, doğrusu, muhakkak,
El müşrikun	: Ortak koşma, kendine varlık isnat etme,
Neces	: Pis, kirli, kötü hâl, cehaletin kirliliği,
Fe lâ yakrabu	: Artık, bundan böyle, yok, yakın olmak, yaklaşmayın,
El mescide	: Teslim olunan yer,
Elharame	: Kutsal olan, yasak olan,
Bade amihim hâzâ	: Sonra, yıllık, avamca, cahalet hâllerinde olan, o hâl,
Ve in hıftum	: Eğer, korktunuz, çekindiniz,
Ayleten	: Yönelme, fakirlik, bilgisizlik,
Fe sevfe	: İleride, yakında,
Yugni kum Allâh	: Zengin, varlık sahibi, değerler, bilgili, siz, Allah,
Min fadli hi	: Lütuf, nitelik, o,
İnşae	: Eğer, şayet, istek, istekli olun,
İnne Allâh âlîm	: Muhakkak, Allah, ilmiyle var eden, ilmin sahibi,

Hakim

: Tüm varlığa hâkim olan, hüküm
hikmet sahibi,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 28- Ey iman edenler! Muhakkak ki Allah'ın varlığının yanında kendine varlık isnat etme hâli kötü bir haldir. Bundan böyle o hâle yaklaşmayın. Cehalet hallerinde olanlar kutsal olana teslimiyet içinde olamazlar. Eğer bilgisiz olmaktan çekiniyorsanız, O'nun lütuflarını anlamakta istekli olun. Allah'ın sizdeki o değerlerini belki yakında anlarsınız. Muhakkak ki Allah, ilmiyle tüm varlığa hâkim olandır.

Diğer meallere örnekler:

Tevbe Sûresi 28: Diyanet Vakfı Meali: Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllardan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir. Şüphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.

Tevbe Sûresi 28: Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Ey inanlar, müşrikler, mutlaka pis insanlardır, bu yıldan sonra artık onları Mescidi Haram'a yaklaştırmayın. Yoksulluktan korkarsanız bilin ki Allah dilerse yakında sizi lutfuyla, ihsanıyla zenginleştirir ve şüphe yok ki Allah her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.*

Tevbe Sûresi 28: Abdullah Parlıyan Meali: Ey iman edenler! Allah'tan başkalarına ilahlık yakıştıranlar, düpedüz kirli, pis, murdar olup, kirlenmiş kimselerdir. Bu yüzden bu yıldan sonra, Mescidi Haram'a yaklaşmasınlar. Bazı kimselerin Mescidi Haram'a yaklaşmaması

sebebiyle, iktisadi hayatınız bozulup, yoksulluğa düşmenizden kaygı duyarsanız, o zaman bilin ki, Allah dilerse sizi bolluk ve cömertliğiyle zengin kılacaktır. Çünkü Allah sınırsız bilgi sahibidir ve yaptığı herşeyi yerli yerince yapandır.

Bizim bu âyetten anladığımız, müşrikler pistir anlamında değil, müşriklik hali pistir anlamındadır. “Allah’ın varlığının yanında kendine varlık isnat etme hâli kötü bir haldir” diye mealimizi çevirdik.

Müşrik dediğimiz kişinin, gönlüne bir hidâyet düşer, ertesi gün müşriklikten kurtulabilir.

Ama ben ona pislik olarak bakarsam, kendimdeki kibri, müşrikliği görmezsem en büyük gaflete ve kibre düşerim.

Evet, Kur’ân’ı kelime kelime inceleyip ve birçok sözlükten yararlanıp meal yapmaya çalıştık.

Elbette bir çok hata yapmış olabiliriz, ki bunu önsözümüzde yazdık.

30. Maddedeki İddia: İslam tarihinin dönüm noktalarından biri olarak kabul edilen hicret hadisesinden ve hicret eden Müslümanlardan bahseden âyetler gerek dil kuralları gerekse de İslam tarihi verileri göz ardı edilerek mistik bir takım yorumlara kurban edilmiştir. Ömek için bkz. Bakara 218; Tevbe 20.

Şimdi Bakara 218 ve Tevbe 20. Âyetleri inceleyelim.

Bakara sûresi 218

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Bakara Sûresi 218: İnnellezîne âmenû vellezîne hâ-
cerû ve câhedû fî sebîlillâhi ulâike yercûne rahmetallâh
vallâhu gafûrun rahîm

İnne ellezîne âmenû	: Muhakkak ki onlar, iman eden, inanan,
Ve ellezîne haceru	: O kimseler, hicret, cehaletten irfaniyete yol alan,
Ve cahedu	: Gayret, mücadele, hakikatleri anlamak,
Fîsebîliallâh	: Hakikatler için, hakikatler hakkında, Allah'ın yolunda,
Ulâike yercune	: İşte onlar, arzu, ümit, umut,
Rahmete Allâh	: Allah'ın rahmeti,
Ve Allâh gafûr	: Allah, mağfiret, temizleyen, tertemiz lütüflar sunan,
Rahîm	: Rahîm olan, varlığı özünden var eden,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Bakara Sûresi 218- Muhak-
kak ki iman edenler ve cehaletten irfaniyete yol alan-
lar ve Allah yolunda hakikatleri anlamak, anlatmak için
gayret gösterenler, işte onların arzusu Allah'ın rahme-
tinde olmayı arzu etmektir. Allah mağfiret edendir, var-
lığı özünden varedendir.

Diğer meallerden örnekler:

Bakara Sûresi 218: Diyanet İşleri Meali (Yeni): İman
edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler; şüp-
hesiz bunlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok ba-
ğışlayandır, çok merhamet edendir.

Bakara Sûresi 218: Elmalılı Meali (Orjinal): şübhesiz
iyman ederler ve Allah yolunda muhacir olub da müca-
hede edenler muhakkak bunlar Allahın rahmetini umar-
lar, Allah gafur, rahîmdir

Bakara Sûresi 218: Yaşar Nuri Öztürk Meali: İnâ-
nıp hicret eden ve Allah yolunda uğraşıp didinenlere
gelince, onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok af-
fedici, çok merhametlidir.

Bakara Sûresi 218: Cemal Külünkoğlu Meali: Şüphe
yok ki, inananlar, zulüm ve kötülük diyarından (dinini
yaşayamadığı için) uzaklaşanlar ve Allah yolunda üs-
tün gayret gösterenler (var ya); işte onlar Allah'ın rah-
metini umabilirler. Muhakkak ki Allah çok bağışlayan-
dır, çok merhamet edendir.

Bayraktar Bayraklı Meali: Şüphesiz ki, iman eden-
ler, hicret edip Allah yolunda üstün bir gayretle müca-
dele verenler, işte ancak onlar Allah'ın rahmetini uma-
bilirler. Allah çok affedicidir; merhamet sahibidir

Âyette “hacer” kelimesi geçer.

Hacer aynı zamanda hicret anlamına da gelir.

Hacer ve Hicret hakkında Kur'ân'dan anladığımız
şudur:

HİCRET

Hicret kelime olarak; göç etmek, bir yerden bir yere
gitmek, yönelmek, cehaletten irfâniyete geçmek, taşın-
mak, geçmek gibi anlamlar içerir.

Hicr, Hicret, Hacer, Hicran, Hacc, Hacir, Muhacir,
Hoca yani Hacı yani öğretmen hep aynı kökten gelen
kelimelerdir.

Hicr Sûresi 80:ashâbul hıcr.....

Meâli: Hicr halkı....

Ankebut 26: innî muhâcirun.....

Meâli:.... Muhakkak ki ben Rabbime yöneleceğim.....

Hacc Sûresi 58: Vellezîne hâcerû fî sebîlillâhi.....

Allah'ın hakikatlerinin arayışında yol alan kimseler.....

Nahl Sûresi 41: Vellezîne hâcerû fillâhi min badi mâ zulimû.....

Meâli: Zalimliklerini bıraktıktan sonra, Allah'ı anlamak için bir arayışta olanlar

Kur'ân'da "Hicr Kavmi" geçer

Hicr kavmi yani taşları yontan kavim.

Hicr kavminden maksat, kişinin kendi içinde olan tüm taşlaşmış, kin, nefret, öfke, kavga, kibir, hakir görme, gibi kişiyi esir alan duyguların yontulması, toz haline getirilmesidir.

Kişi içindeki kötülük hallerini yok etmeden, ten şeh-rinden can şehrine hicret edemez.

Hacer kelimesi de buradan gelir.

Hacer: Taş, siyah taş, taş yontucu, gibi anlamlara gelir.

Kişi "Hacer" olmadan kendi içindeki onun gönlünü karartan tüm taşlaşmış duyguları, halleri parçalayıp yok etmeden "Hicret"i yapamaz

Kişinin ten şeh-rinden can şehrine hicret edebilmesi için, tüm fena hallerini"Hacer" olup yontmalıdır, yani yok etmelidir.

Hacer olan kişi Hicret eder, Hicret eden kişi Hacc eder, Hacc eden kişi artık kâmil olmuştur ve Hocalık eder yani öğretmenlik eder.

Bunların hepsi, sâliğın, seyrî sûluk yoludur.

Kişinin kendi varlığından geçip yani Fenâ-Fiilâh olup Bekâ mülküne ermesi, ancak kişinin Hicret etmesi ile mümkündür.

Hacer den Hicret'e, Hicret'ten Hacc'a olan tekâmül yolculuğunun her adımı Hicrettir.

Kişi, taşlaşmış duyguları yani kendine ve çevresine zarar veren tüm duyguları, bilmişlikleri, halleri, yontmadan, eritmeden, kesmeden, yok etmeden “Hacer” olamaz.

Hacer olmayan”Hicret” edemez.

Hicret edemeyen”Muhacir” olamaz.

İşte Hicret, kişinin tekâmül yolculuğudur.

Bir ilmin içinde nice bilgiler vardır

Bir bilgidен diğer bir bilgiye adım atmanın adı da Hicret'tir.

İşte mânâda Hicret; şehir olarak Mekke'den Medine'ye gitmenin adı değil, beden şehrinde Kâbe'yi bulmanın, kendini bilmenin, ıslah olmanın, sahibine teslim olmanın ve oradan kemâlâta ulaşmanın adıdır “Hicret”

Yani beden Mekke'sinden gönül Medine'sine varmanın adıdır.

Yani kendini bilerek, medeniyete ulaşmanın adıdır.

İşte Hicret;

Hakk yolunda yolculuğun,

Kendi bedeninin de, enfûsî yolculuğunun,

Tüm kötü hallerden iyi hallere geçmenin,

Cehaletten İrfâniyete,

Kötülükten Rahmete

Bedenden, Ulvî Âleme olan yolculuğun mânâsıdır..

Güneş, ay, yıldızlar her an hicret etmekte.

Kâinat her an hicret etmekte.

Varlık her an, bir hâlden bir hâle hicret etmekte.

Tüm kâinat aslına dönmek için her an hicret etmekte.

Peki, ya bizler?

Bilgide, irfaniyette, hâlde, edepte, ahlakta, yaşam davranışlarımızda hicret edebiliyor muyuz?

Yan komşumuzun sıkıntısı varken, onun sıkıntısını çözmek için ona hicret edebiliyor muyuz?

Hicret, “İnsan olma” yolculuğun adıdır.

Şimdi örnek gösterilen diğer âyeti inceleyelim

Tevbe Sûresi 20

Kendi çalışmamızı yazalım:

Tevbe Sûresi 20: Ellezîne âmenû ve hâcerû ve câhedû fî sebîlillâhi bi emvâlihîm ve enfusihîm azamü dereceten indallâh ve ulâike humul fâizûn

Ellezîne âmenû : İman edenler,

Ve hâcerû : Hicret, göç, cehaletten irfaniyete göç, taşınma, geçme,

Ve câhedû : Allah'ı anlamak için yapılan mücadele,

Fî sebîl Allâh : Allah'ın yolunda, hakikatlerinden,

Bi emvâli-him : Malları ile, bilgileri, değerleri, onlar,

Ve enfusi-him : Nefsleri, canları, kendileri, onlar,

Azamuderecet : Büyük, derece, makam, aşama,

İnde Allâh : Katında, ait, O'na ait, Allah,
Ve ulâike hum : İşte onlar, kazananlar, irfaniyeti artanlar,
el faizune

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 20- İman edenler ve cehaletten irfaniyete geçenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla O'nu anlamak için gayret gösterenler, Allah'a ait yüce makamlardadırlar ve işte onlar kazananlardır.

Diğer meallerden örnekler:

Tevbe Sûresi 20: Diyanet İşleri Meali (Yeni): İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad eden kimselerin mertebeleri, Allah katında daha üstündür. İşte onlar, başarıya erenlerin ta kendileridir.

Tevbe Sûresi 20: Diyanet Vakfı Meali: İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.

Tevbe Sûresi 20: Elmalılı Meali (Orjinal): İyman edip hicret etmiş ve mallarıyla, canlarıyla fîsebilillâh cihad etmekte bulunmuş olan kimseler Allah ındinde derece cihetiyle daha büyüktür ve bunlar işte o murada eren fâizîndir

Bu âyeti de “hacer” kelimesinden anladığımız şekilde meal yaptık.

31.Maddedeki İddia: Yahudiler olarak tercüme edilmesi gereken “yahûd”, “yalnız biz doğru yolu gösteririz diyenler” olarak tercüme edilmiştir. Bkz. Tevbe 30.

Bu konuyu daha önceki maddelerde izah etmiştim.

Ama yinede inceleyelim.

Önce Tevbe Sûresi 30. Âyeti inceleyim.

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Tevbe Sûresi 30: Ve kâletil yahûdu uzeyrunibnullâhi
ve kâletin nasârâl mesîh ibnu allâh zâlike kavluhum bi
efvâhihim yudâhiûne kavlellezîne keferû min kablu kâte-
lehumullâh ennâ yufekûn

Vekalet el ya hûdu	: Dediler, yalnız biz yol gösteririz diyenler,
Uzeyrunibnu allâhi	: Üzeyir, oğul, evlat, Allah,
Vekâlet en nasârâ	: Dediler, nasrani, yardımcı olan,
El mesihu	: Mesih, mesh eden, temizleyen,
İbnu Allâh	: Allah'ın oğlu,
Zâlike kavlu hum	: Bu, söyleme, deme, onlar,
Bi efvahi-him	: Ağzından çıkan, onlar,
Yudâhiûne kavle	: Taklit etmek, benzetiyorlar, söyleme, söz,
Ellezîne keferû min kablu	: Hakikatleri görmemezlikten gelen, örten, daha önce de,
Katele hum Allâh	: Yazık etme, mahvetme, öldürme, Allah, onlar,
Ennâ yufekun	: Nasıl, aldatılma, yalanlarda kalıp aldanma, döndürülme,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Tevbe Sûresi 30- Yalnız biz
yol gösteririz diyenler, Üzeyr Allah'ın oğludur dediler ve
yalnız biz yardımcı oluruz diyenler, Mesih Allah'ın oğ-
ludur dediler. Onların ağzından çıkan sözler, daha ön-
ceki hakikatleri görmemezlikten gelip örtenleri taklit et-
mektir. Onlar Allah hakkında nasıl da yalanlarda kalıp,
kendilerine yazık ettiler.

Âyette görüldüğü gibi “hûdu” kelimesi vardır.

“Hadu” kelimesi de “Huda” kelime kökünden gelir.

“Hadu” kelimesi de yol gösterilen, gösterilen yolda giden, yol gösterenin gösterdiği yolda giden demektir.

Huda yol gösteren, Hadu gösterilen yolda giden demektir.

Huda Allah’tır, yani Allah her varlıktan, Huda ismiyle hakikatlerini gösterir.

Mısır’da trafik ışıklarında yeşil yandığı zaman”Hadu” yazar, yani gösterilen yoldan git demektir.

Biz kelime kökenine göre “Hadu” kelimesini bu doğrultuda çevirdik.

Kur’ân bize çok güzel bir mesaj sunuyor.

Tolumda bazı topluluklar; “yalnız biz yol gösteririz, yalnız bize uyarsan doğru yolu bulursun, yalnız biz yardım ederiz” diye toplumu kendilerini yüce gösterek kandırıyor.

İşte Kur’ân; “böyle toplukları dost edinmeyin” diyor.

Hakikatin yolunu da gösteren, sizlere yardım eden de Allah’tır, Allah’ı dost edinin diyor.

Bizim Kur’ân’dan “Nasara ve Hadu” kelimerinden anladığımız budur.

32.Maddedeki İddia: Namaz sûreleri olarak bilinen Fil sûresi ile Nâs sûreleri arasındaki sûreler Mâun sûresi hariç, herhangi bir âyet numarası verilmeden tek bir âyet olarak tercüme edilmiştir. Mâun sûresi ise iki âyet olarak meallendirilmiştir. Benzer durum diğer başka sûrelerde de görülebilmektedir. Bkz. Asr sûresi.

Örnek gösterilen sûrelerin tek âyette toplanması anlam ve cümle bütünlüğü açısından daha uygun diye düşündük.

Mâûn Sûresinin ise 2 âyette olması da anlam ve cümle bütünlüğü yönünden daha uygun bulduk.

Çalışmamızı yazarsak:

FÎL SÛRESİ:

Seni vücudlandıranın nasıl fâil olduğunu anladın değil mi? Büyüklük hallerine sahip olanları da anladın. Kötülüklerde, aldanma içinde olanların hakikatleri anlamaları olmaz. Onlara birbiri ardınca yüce hakikatler sunuldu. Onlar; bir duygusuzluk içinde, kalbleri katılaşmış saldırgan bir halde idiler. Öyle ki onlar; zulüm, zorbalık, haksızlık gibi cehalet hallerinden dolayı kaybetmiş bir halde kaldılar.

NÂS SÛRESİ:

İnsanların aklını esir alan tüm o cehalet hallerinden, insanların gönlüne asılsız, kötü, sinsi düşünceyi veren o batıl şeylerden, sinsiliğin, vesvesenin şerrinden; insanları Zâtı Ulûhiyetiyle sarana, insanlardaki tüm tecellilerin sahibine, insanları vücudlandırana sığınmayı anlat.

ASR SÛRESİ

Doğrusu insanlar; zamanlarını hakikatleri anlamadan bir kayıp içinde geçirip giderler. Ancak iman edenler, dosdoğru Hakk yolunda çalışanlar, hakikatleri öğütleyenler ve sabrı öğütleyenler başka.

MÂÛN SÛRESİ

1- Varlığın yaratılış yasaları hakkında yalanlarda kalan kimseyi gördün değil mi? İşte o, atalarının inancından kopmuş, bir arayış içinde olan kimseyi horlar, çaresizi hakikatlerden faydalandıramaz, öğüt veremez.

2- Vah o temizlendiğini sanıp teslim olduklarını sananlara. O kimseler Hakk'a olan bağılıklarından bir gaflet içindedirler, o kimseler riya içinde olanlardır, küçük bir yardımı bile engelleyenlerdir.

Ki bunu Diyanet kendisi de yapmıştır ve çok güzel olmuştur

Nas Sûresi:

Nas Sûresi:Diyanet İşleri Meali (Eski): 1,2,3,4,5,6. De ki: “İnsanlardan ve cinlerden ve insanların gönüllerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Tanrısı, insanların Hükümranı ve insanların Rabbi olan Allah’a sığınırım.”

Nas sûresi: Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3, 4, 5, 6. De ki: İnsanların kalplerine vesvese sokan, (insan Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine) insanların İlâhına sığınırım!

Asr Sûresinde de aynı uygulamayı yapmıştır.

Asr Sûresi: Diyanet İşleri Meali (Eski): 1,2,3,4,5,6. De ki: “İnsanlardan ve cinlerden ve insanların gönüllerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Tanrısı, insanların Hükümranı ve insanların Rabbi olan Allah’a sığınırım.”

Asr Sûresi: Diyanet İşleri Meali (Yeni): 1,2,3,4,5,6.
De ki: “Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine
vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insan-
ların Rabbine, insanların Melik’ine, insanların İlâh’ına
sığınırım.”

Not: Sûrelerdeki âyetlerin rakamlandırılması konusu
hakkında çeşitli görüşler vardır.

Bunlardan biri:

“fasılalarda âyetlerin rakamla belirtilmesi hicrî al-
tıncı asırdan yani miladî on üçüncü yüzyıldan önce
kullanılan bir tarzdır. Fakat âyetlerin rakamla gösteril-
mesinin Oryantalistlerin Kur’ân çalışmaları sonucunda
XIX. yüzyılda ortaya çıktığı ve bu işi onların yaptığı da
iddia edilmektedir. Bazı araştırmacılara göre, âyet nu-
maraları Kur’an’a kolaylık olsun diye yirminci yüzyılın
başlarında konulmuştur. Bu durum elyazması mushaf-
lar incelendiğinde gâyet net olarak ortaya çıkmaktadır”

Kaynak: Çelik, Ahmet, Tarihî Süreçte Batınî ve İşârî
Yorum, Aktif Yayınevi, İstanbul 2008, s.54.

Diğer bir görüş: Bununla birlikte âyetlerin rakamla
numaralandırılmasının erken dönemlerde Müslüman
âlimlerin çalışmasının bir neticesi olduğu anlaşılmak-
tadır. Çünkü meselâ İbn Ebî Dâvud’un (ö.316/928)
Kitâbu’l-Mesâhif adlı kitâbına baktığımızda, Kur’ân’ın
üçte birliğinin ilk kısmı Berâe’nin doksan

birinci âyeti (ihdâ ve tisi’ne âyeten min Berâe), Kur’ân’ın
ikinci üçte birliği Ankebût kırk altıncı âyet (sittetun ve
erbeine âyeten min Sûreti’l-Ankebût)

Kaynak: İbn Ebî Dâvûd, Kitâbu'l-Mesâhif, II, 484.

Diğer bir görüş:

İbnu'l-Cevzî'nin (ö.597/1200) Fünûnu'l-Efnân adlı kitâbında da doğrudan, Ankebût kırk beşinci âyet (ham-sün ve erbaine) veya Saffat yüz kırk dördüncü âyet (mietu ve erbeu ve erbeine) gibi âyet numarası verilmektedir.⁴¹ Bu da âyet numaralandırmanın iddia edildiği gibi oryantalistlerin

çalışmasının bir sonucu olmadığını gösterir. Hatta İbn Abbas'tan

(ö.68/687) gelen bir rivâyete göre âyetlerin rakamlandırılması Hz. Cebraîl'in emriyle yapılmış bir uygulamadır. Zira Hz. Peygamber'e son âyet olan "Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının" (2.Bakara, 281) âyeti nazil olduğunda Hz. Cebraîl, Hz. Peygamber'e: "Ey Muhammed bu âyeti BakaraSûresi'nin iki yüz sekseninci âyetinin başına koy" demiştir.

Kaynak: el-Buğâ, Mustafa Dib, vd., el-Vâzih fî Ulûmi'l-Kur'ân, Dimeşk, 1998, s.78.

Bu bölüm: "Kur'ân'ın Bölümlenmesi" kitabından alınmıştır. Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 39 • Erzurum 2013 Hikmet Koçyiğit

33.Maddedeki İddia: Kur'ân'ı Kerim'in nüzulünden ve Kadir Gecesinden bahseden Kadir sûresi tamamen yanlış bir şekilde Türkçe'ye aktarılmıştır.

Kadr Sûresin’de verilen mesajı her müellif kendi gönlünce anlayabilir.

Kur’ân kadr gecesinde nuzul etmiştir.

Ama bu kadr gecesini nedir.

“lejl” geceden murad nedir?

Leyl Sûresinden murad nedir?

Leyli tehecced den murad nedir? İsrâ Sûresi 79

Bir gece kulun yürütülmesi nedir? İsrâ Sûresi 1

Kur’ân’da gecen “lejl” kelimesinin Kur’ân’a göre mânâları nedir?

Kard den murad nedir?

Kadr, kadir, kudret, kadrini bilmek aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kadr kelimesi İhya sözlükte şu şekilde tarif edilir:

Kadr “kadere”, “yakdiru” fiilinin masdarı olarak, güç yetirmek demektir. Dolayısıyla, bir hükmü tatbik etmek, gerçekleştirmek, yerine getirmek, şeref, şan, azamet, takdir, güç, tazyik, baskı anlamlarına gelir. İhya Sözlük

Osmanlıca sözlükte şöyledir: Kadr: İtibar. Değer, kıymet. Haysiyet. Derece miktarı. Miktar. Meblağ. Takat. Takdir, rızkı taksim eylemek. Gına.

TDK sözlükte şöyledir: Güçlü, kudreti, gücü yeten.

“Kader-قَدَرٌ” kelimeside buradan gelir.

Kur’ân’da ki “Kadr Sûresi-قَدْرُ” de aynı kökten gelir. Yazılımları da aynıdır.

Kader kelimesi “ka-de-re” fiil kökünden mastardır.

Kader-Kadr-Kadere: Güç, kudret, ölçü, değer, gücü yeten, değerli, muktedir, takdir, bir şeyin açığa çıkmasındaki en ince noktasına kadar olan ölçü, anlamlarına gelen bir kelimedir.

Kur'ân'da kader kelimesi;

Kamer Sûresi 49. âyet: İnnâ kulle şey'in halaknâhu bi kader.

Meâli: Muhakkak ki Biz bütün her şeyi bir ölçüyle halk ettik.

Bizler de kelimelerin karşılığını kendi dilimize çevirmeye çalıştık ve Kadr Sûresini ona göre çalıştık.

Önce Kadir Sûresini inceleyelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

KADİR SÛRESİ:

1-İnnâ enzelnâ hu fî leyletil kadr

İnnâ enzelnâ	: muhakkak biz, doğrusu, indirildi, sunduk,
hu	verildi, biz, o
Fiy leyleti	: içinde, gece, gaflet içinde, cehaletin karanlığı, kişiliği
El kadr	: değerli, kudret, güç, kudret sahibi, muktedir olan,

2- Ve mâ edrâke mâ leyletul kadr

ve mâ edra ke	: idrak etmezdin, anlayış, kavramak, bilmezdin, sen
Mâ leylet	: ne, şey, değil, gece, cehaletin karanlığı,
el kadr	: kudret, kudret sahibi, azamet, muktedir olan,

3- Leyletul kadri hayrun min elfi şehri

Leyletu	: gece, cehaletin karanlığı,
el kadr	: kudretli, muktedir olan, şan, şeref, azamet
Hayrun	: hayırlı olan, iyi olan, mal, akıl, ilim, nimet, lütuf,
min elf	: ünsiyet, öze mahsus, varlığın geldiği yer, özünden, bin
şehri	: ortaya çıkan, teşhir, açığa çıkan, içten dışarı, ay

4- Tenezzelul melâiketu ver rûhu fîy hâ bi izni rab- bihim min kulli emrin

tenezzelu	: inerler, gelirler, her varlıkta açığa çıkan, düşerler
el melâiketu	: her varlıktaki güç, kuvvet, meleke,
ve el rûhu	: ruh, can, her şeyin geldiği kaynak,
fiyha	: onun içinde, onda,
Bi izni	: izin, yetkili, icazet, ruhsat,
rabbi him	: rab, vücudlandıran, onlar, her varlık,
Min kulli emrin	: bütün işler, işleyiş, emirler, hükümler

5- Selâmun hiye hattâ matlail fecr

Selâmun hiye	: selam, selamet, esenlik, barış, İslam, onu
Hatta matlail	: bile, hem de, hatta, üstelik, doğuş, başlangıç,
El fecr	: fecir, tan vakti, gecenin bitmesi, aydınlığın başlaması

KADİR SÛRESİ

1- Cehaletin karanlığından kurtulup, tüm varlığı tutan Kudret'i anlamanız için o hakikatleri sunduk.

2- Sen, cehaletin karanlığından kurtulmanın ne olduğunu, tüm varlığı tutan Kudret'i bilmezdin.

3- Hayırlı olan; cehaletin karanlığından kurtulup, tüm varlığı tutan Kudret'i anlamak, açığa çıkan tüm varlığın geldiği Öz'ü anlamaktır.

4- Her varlıktaki güç ve Ruh O'ndan gelir. Her varlığı vücudlandırmada yetkili olan O'dur, tüm varlıktaki işleyiş O'dur.

5- O'nu anlamak selamet bulmaktır, aydınlığa ulaşmaktır.

Kadir gecesi ile ilgili birçok yorum vardır.

Hangi gece olduğu hakkında birçok görüş vardır.

Denir ki Ramazan ayının son 10 gününde tek olan gecelerde aramak gerekir.

Hazreti Muhammed şu gece demediğine göre, bu sûrenin hikmetini çok iyi düşünmeliyiz.

Kur'ân yavaş yavaş, tefekkür edilerek ve anlamı yakalanarak okunmalıdır diye düşünüyoruz.

Ve bundan dolayı Kur'ân'ı baştan sonra hep tefekkür ederek ve gönüle düşen soruların cevaplarını aramak üzere Kur'ân'ı inceledik ve son nefesimize kadar da incelemeye devam edeceğiz. Bir incelediğimiz yine yine incelemeye devam edeceğiz.

Kadir Sûresi ile ilgili gönüle gelen onlarca sorudan bazıları şudur.

El Leyl nedir?

El Kadr nedir?

Kur'ân Ramazanın 27. gecesi olan Kadr gecesinde Hazreti Muhammed'e indiyse, Hazreti Muhammed bu geceye kadar hangi itikat üzere hareket etti?

Bu gecede tüm günahlardan kurtulmak diye bir şey var mıdır?

Bin aydan yani bir ömürden daha hayırlı diye aktarılan bilgi doğru mudur?

Bu gecenin bir ömürden daha hayırlı olmasındaki hikmet nedir?

Leyl kelimesinin verdiği derin mesajı düşündüğümüzde bir çok anlama ulaşıyoruz.

Leyl hâli bir anlam itibariyle: kişinin Allah'ı idrakinden uzak olma halidir.

Leyl hâlinde yaşayan kişi; cehaletin karanlığında yaşayan kişidir.

Cehaletin karanlığında yaşayan kişi de, varoluş ve varedeni yani Allah'ı idrak edemeyen kişidir.

Şahidlik boyutuna geçemeyen kişidir. Ezandaki” eş-hedü” buna işaret eder.

Gece dediğimiz şey, aslında Dünyanın kendi gölgesidir.

Dünya güneş etrafında ve kendi etrafında döner.

Dünya kendi etrafında dönerken, güneşin diğer tarafta olmasıyla oluşan gölgeye bir gece deriz. Aslında bu durum dünyanın kendi gölgesidir.

İşte kişinin gölgesi de kendi varlığını görüp Hakkın varlığını görememesidir. Yani kendi gafletidir.

İşte bir kişi de olan Leyl hâli, kişinin cehaletin karanlığında olma hâlidir.

Böyle hâlde olan kişi, kendi bedenini kendine nisbet eder ve bedenin asıl sahibini bilemez.

İşte kişi kendi varlığının gölgesinde kalması yani varlığını kendine nisbet etmesi kişinin Leyl hâlidir.

Peki, kişi Lely hâinden nasıl kurtulur.

Kur'ân bu kurtuluğu Kadr Sûresi'nde bizlere muhteşem bir şekilde açıklıyor.

Kişinin gönlünün cehaletten temizlenmeye başlaması ve aydınlığına kavuşması, ancak ve ancak tüm kâinatı tutan Kudret sahibi Allah'ı idrak etmesiyledir.

İşte kişinin Leyl halinden kurtulması El Kadr-dir.

İlk âyette belirtildiğı gibi, tüm varlık kitabından sunulan hakikatleri anlayan kişi cehaletin karanlığından kurtulur.

Leyl hâinden kurtulmanın yolu, insanın kendi vücut kitabını ve kâinat kitabını "İkra- oku"masıyla başlar.

Kendini okumaya başlayan kişi, hakikatlerle tanışır.

İşte kendini ve varlığı okumaya başlayan kişinin Kadr gecesi başlamıştır.

Cehaletin karanlığından hakikatin aydınlığına çıkmanın tek yolu, insanın beden kitabını ve varlık kitabını okuması ve sonuçta, varoluş ve varedeni anlamasıdır.

Yunus'un dediğı gibi;

"Dördüncüsü hakikat ere eksik bakmaya,

Bayram ola gündüzü, kadr ola gecesi."

İşte her kim kendi cehalet karanlığından Hakkı idrak etmeye başlamıştır, o kişinin Kadr gecesi başlamıştır.

Hakikati anlayan kişi, cehaletin karanlığından tüm varlıktaki

Kudret sahibi anlamının aydınlığına ulaşmıştır.

Bayramda kavuşmaktır, yani Hakk ile Hakk olmaktır.

Damlanın Deryadan ayrı olmadığını zevk etmektir.

İşte Kadr Gecesi; cehaletin karanlığından kurtulmanın ve tüm kâinattaki tek kudret olan Allah hakikatinin aydınlığına ulaşmanın zamanıdır.

Halkımızın kadir gecesi anlayışına tüm gönlümle saygı duyarak, bizlerin Kur’ân’ı bütünsel anlamada inceleyerek ulaştığımız “Kadr Sûresi” meâli böyledir.

Şimdi bazı meallerden örnekler:

Kadir Sûresi:

Diyanet işleri Meali (yeni)

- 1- Şüphesiz onu (Kur’an’ı) Kadir gecesinde indirdik.
- 2- Kadir gecesinin ne olduğunu sen ne bileceksin.
- 3- Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.
- 4- Melekler ve Ruh (Cebrail) o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner de iner.
- 5- O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.

Kadir Sûresi:

Elmalılı Meali (Orjinal)

- 1- Elhak biz indirdik onu kadir gecesî
 - 2- Ne bilirdi ki sana? ne kadir gecesî?
 - 3- Bin aydan hayırdır o kadir gecesî
 - 4- İner peyderpey melâike ve ruh onda, izniyle rablarının her bir emirden
 - 5- Bir selâmdır o tâ tan atana kadar
- İki ayrı meali incelediğimizde;

Diyanet işleri Meali (yeni) de olan (Kur'an'ı) (Cebrail) kelimesi Elmalı da yoktur.

Ki meal çalışmasında her müellif orada yakaladığı anlamı çevirir.

1-Diyanetin çalışmasında “Kadir gecesi” kelimesinde gece”leyle” dilimize çevriliyor”kadr” kelimesi dilimize çevrilmiyor.

2-Ruh kelimesinin Cebrail diye çevriliyor. Elmalı ise aynen bırakıyor.

Ki âyetle “Cebrail” kelimesi yoktur, “ruh” kelimesi vardır.

Ve insan düşünmeden edemiyor:

“2- Kadir gecesinin ne olduğunu sen ne bileceksin.” Âyetinde nasıl bir derin bir mesaj sunuluyor.

Yoksa bizim kadir gecesi diye bildiğimiz gece, Kur'an'ın işareti üzere başka bir mânâ mı içeriyor.

Evet, Kadir Sûresi hakkında Kur'an çalışmamız ve Kur'an'dan anladığımız mânâ üzere meâlimizi oluşturduk.

Tüm müelliflerin çalışmasında saygı duyuyoruz.

Her müellif kendi gönlünce çalışır ve mealler.

34. Maddedeki İddia: Kur'an üslubunda önemli bir yer tutan yeminlerde (Aksam'ul kur'an) geçen ifadeler tamamen tahrif edilmiştir. Örnek için bkz. Duhâ, Tin, Adiyât, Leyl, Asr, Gâşiye, Târık, Buruc vb. sureler.

Burada itham edilen” tamamen tahrif edilmiştir” sözü doğru değildir.

Bu maddede içerik “yemin” konusudur.

Örnek gösterilen sûrelerin ilk âyetlerinde bazı müellifler “yemin” kase” kelimelerini kullanmış, bazıları kullanmamışlardır.

Kur’ân’da “yemin” kelimesi; “kase” yemin” half” gibi kelimelerin karşılığı olarak varsayılır.

“Nezr” ve “Îlâ” ve “Şahidlik” kelimeleri de “yemin, kase” diye çevrildiği olur.

“Vav” harf ile başlayanlar da bazen “kase-yemin” olarak çevrilmiştir.

İhya sözlüğe göre “Yemîn”: sağ ve sağlamlık demektir. Yani bir şeyi doğrulama anlamındadır.

“Yemin-Kase” sözlük olarak: gerçek olan şu ki, andolsun, doğrusu bu, sağ, sağlamlık, şahitsel boyut gibi anlamlar içeriyor.

Şimdi her bir sureyi tek tek inceleyelim.

Bu konuda Kur’ân çalışırken öncelikle kendimize şu soruyu sorduk:

Allah yemin eder mi?

Yemin kişiler arasında bir şeyi ispat etme derdine düşmektir.

Allah’ın bir şeyi ispat etme gibi bir durumu için, yemin etme durumu olabilir mi?

Allah varlıktan tüm tecellileri ile hakikatleri ortaya koyar.

Ve kuluna bunu” ikra-oku” âyetiyle yol gösterir.

Şimdi örnek verilen âyetleri bir bir inceleyelim.

Duha Sûresi:

Duha Sûresi ilk âyet”Ve el duhâ” âyetiyle başlar.

Önce kendi çalışmamız:

Duhâ Sûresi 1: Ved duhâ

Ve el duhâ : öğleden önce, kuşluk, gündüz, aydınlık, açığa çıkış,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli. Duhâ Sûresi 1- Hakikatlerin açığa çıkışına.

Bazı meallerden örnekleri verelim:

Verilen örneklerde görüleceği üzere bazı müellifler hiç yemin kelimesini kullanmamıştır.

Duhâ Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Kuşluk vaktine andolsun,

Duhâ Sûresi 1: Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3. Kuşluk vaktine ve sükûna erdiğinde geceye yemin ederim ki Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı.

Duhâ Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): O duhâya

Duhâ Sûresi 1: Abdullah-Ahmet Akgül Meali: (Gündüz, ortalık aydınlandığı zamanki) Kuşluk vaktine,

Duhâ Sûresi 1: Mustafa İslamoğlu Meali: Sabahın berrak aydınlığını temsil eden kuşluk vakti şahit olsun.

Duhâ Sûresi 1: Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Kasem olsun kuşluk vaktine.

Şimdi örnekte gösterilen Tin Sûresini inceleyelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Tîn Sûresi 1: Vet tîni vez zeytûn

Ve el tini : tin, öz, ruh, incir

Ve el zey tuni : gelen, kostümler, sıfatlar, nitelik, zeytin,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 1- Öze ve özden gelen sıfatlara.

Aşağıda gösterilen örneklerde, bazı müelliflerin yemin kelimesi kullanmadıkları görülecektir.

Tin Sûresi ilk âyeti de” Ve el tin ve el zeytin” kelimesiyle başlar.

Diğer meallerden örnek vermek gerekirse:

Tîn Sûresi 1: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Tîn'e ve Zeytun'a,

Tîn Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Eski): İncir ve zeytine and olsun,

Tîn Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Tîn'e ve zeytûn'a andolsun.[

Tîn Sûresi 1: Muhammed Esed Meali: İnciri ve zeytini düşün

Tîn Sûresi 1: Mustafa İslamoğlu Meali: İNCİR AĞACI ve zeytin (diyarı) şahittir

Şimdi verilen diğer örneğe geçelim:

Âdiyât Sûresi:

Önce bizim çalışmamız:

Âdiyât Sûresi 1: Vel âdiyâti dabhâ.

Ve el âdiyâti : geçmiş, koşanlar, hızla koşan, eski bilişler,
kıymetsiz şeyler, antika, uzaklaşan, bir şeyden
başka bir şeye koşmak,

dabhan : nefes nefese, koşmak, ilerlemek, kopup gitmek,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 1- Eski cehalet bildiklerinden kopup hakikatlere koşanlara.

Şimdi diğer meallerden örnekler verelim:

Burada da birçok müelliflin“yemin” kelimesini kullanmadığı görülecektir.

Ve dikkatlice incelendiğinde her birinde farklı anlamlar olacağı görülecektir.

Âdiyât Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Eski): And olsun Allah yolunda koştukça koşanlara

Âdiyât Sûresi 1: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: O harıl harıl (savaşa) koşanlara,

Âdiyât Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): O harıl harıl koşular koşan

Âdiyât Sûresi 1: Abdullah Parlıyan Meali: Soluk soluğa koşanlara,

Âdiyât Sûresi 1: Ali Fikri Yavuz Meali: And olsun, soluyarak koşanlara (gazilerin atlarına)

Âdiyât Sûresi 1: Bahaeddin Sağlam Meali: Koşarak ses çıkartan bineklere,

Âdiyât Sûresi 1: Bayraktar Bayraklı Meali: Öfkesinden dolayı soluk soluğa kalan düşmanlara

Şimdi örnek gösterilen Leyl Sûresine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Leyl Sûresi:

Leyl Sûresi 1: Vel leyli izâ yagşâ.

Ve el leyli : gece, karanlık, cehalet halleri

İza yagşâ : çöken, örtecek, kuşatan, kaybolmak, yok olmak, soluk

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 1- Cehalet hâlleri yok olup git-tiği zaman,

Diğer meallerden örnekler verelim:

Aşağıdaki örneklerde gösterileceği üzere bazı müellifler “yemin” kelimesini kullanmamışlardır.

Leyl Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni) : (Ortalığı) bürüdüğü zaman geceye andolsun,

Leyl Sûresi 1: Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3, 4. (Karanlığı ile etrafı) bürüyüp örttüğü zaman geceye, açılıp ağardığı vakit gündüze, erkeği ve dişiye yaratana yemin ederim ki işleriniz başka başkadır.

Leyl Sûresi 1: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Örttüğü zaman geceye

Leyl Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): Kasem olsun bürürken o geceye

Leyl Sûresi 1: İlyas Yorulmaz Meali: Karanlığı örttüğü zaman, geceye.

Leyl Sûresi 1: Bahaeddin Sağlam Meali: Karanlığı her tarafı kuşattığı zaman, geceye.

Şimdi örnek gösterilen Asr Sûresine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Asr Sûresi 1: Vel asr

ve el asrı : asr, zaman, yaş, yüz yıl, ömür, gelip geçen zaman,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli 1- Gelip geçen zamana.

Diğer meallerden örnekler verelim:

Aşağıdaki örneklerde de gösterileceği üzere bazı müellifler “yemin” bazıları “andolsun” bazıları “kasem” olarak yazmıştır. Bazıları da yemin kelimesini kullanmamışlardır.

Asr Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni): 1,2. Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir.

Asr Sûresi 1: Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3. Asra yemin ederim ki insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır

Asr Sûresi 1: Muhammed Esed Meali: DÜŞÜN zamanın akıp gidişini

Asr Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): Kasem olsun ki Asra

Şimdi örnek gösterilen Gâşiye Sûresine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Gâşiye Sûresi 1: Hel etâke hadîsul gâşiyeh

Hel eta ke : Mi, geldi, verildi, sunuldu, sen

Hadîsu : Hadise, söz, olay, konuşmak, aktarılan söz, haber, bilgi

El gâşiyeti : Suretleri tutan, ezici, afet, salgın, her yeri saran, perde, örtü

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Gâşiye Sûresi 1- Tüm suretleri tutanın bilgisi sana geldi değil mi?

Diğer meallerden örnekler verelim:

Aşağıdaki örneklerde görüleceği üzere hiçbir müellif bu sûrenin ilk âyetinde “yemin” kelimesini ya da o kelimeye yakın bir kelimeyi kullanmamıştır

Gâşiye Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Dehşeti her şeyi kaplayan felaketin haberi sana geldi mi?

Gâşiye Sûresi 1: Abdalbaki Gölpcınarlı Meali: Geldi mi sana her yanı ve herkesi kavrayıp kaplayan o felaketin haberi?

Gâşiye Sûresi 1: Abdullah Parlıyan Meali: Korku ve dehşeti her tarafı kaplayacak kıyametten haberin var mı?

Gâşiye Sûresi 1: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: O her şeyi kuşatacak olan Kıyamet'in haberi sana geldi mi?

Gâşiye Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): Geldimi sana o Gaşiye hadîsi

Şimdi örnek gösterilen Târık Sûresine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Târık Sûresi 1: Ves semâi vet târık

Ve el semâi : Ulvi âlem, sema, gökyüzü, beka

Ve et târıkı : Yansıyan nur, şiddetle vuran, etkileyen, delici
ışık, gece gelen

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Târık Sûresi1- Ulvi Âlem ve ondan yansıyan nura.

Diğer meâllerden örnekler verelim:

Aşağıdaki örneklerde de gösterileceği üzere bazı müellifler “yemin” bazıları “andolsun” bazıları “kasem” olarak yazmıştır. Bazıları da yemin kelimesini kullanmamışlardır.

Târık Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni) :Göğ ve târıka andolsun.

Târık Sûresi 1: Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3, 4. Gök-yüzüne ve târıka (sabah yıldızına) yemin ederim. Târıkın ne olduğunu nereden bileceksin? (O, karanlığı) delen

yıldızdır. Hiç kimse yoktur ki üzerinde bir koruyucu, bir denetleyici bulunmasın.

Târık Sûresi 1: Abdullah Parlıyan Meali: Göğ ve geceleyin gelen yıldıza veya sıkıntı ve bunalımda olanlara, gece gelen rahatlamaya dikkat edin.

Târık Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): Kasem olsun o Semâya ve Târık

Târık Sûresi 1: Muhammed Esed Meali: DÜŞÜN gökleri ve gece vakti geleni

Şimdi örnek gösterilen Burûc Sûresine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Burûc Sûresi 1: Ves semâi zâtil burûc

Ve el semai : Ulvi Âlem, gökyüzü, sema, ulviyet,

Zati el buruci : Sahip, takımyıldızları, burçlar, özellikler, yüce nitelikler

Tevhîd-i Kur'ân Meâli 1- Yüce niteliklere sahip Ulvi Âleme.

Diğer meallerden örnekler verelim:

Aşağıdaki örneklerde de gösterileceği üzere bazı müellifler “yemin” bazıları “andolsun” bazıları olarak yazmıştır. Bazıları da yemin kelimesini kullanmamışlardır.

Burûc Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Eski): İçinde burçları bulunan göğ and olsun;

Burûc Sûresi 1: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Burçlarla dolu göğ andolsun,

Burûc Sûresi 1: Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Burçlar sahibi gökyüzüne,

Burûc Sûresi 1: Elmalılı Meali (Orjinal): O Semai zatlilbûruca

Burûc Sûresi 1: Muhammed Esed Meali: DÜŞÜN büyük burçlarla dolu göğü

Burûc Sûresi 1: Mustafa İslamoğlu Meali: BURÇLARLA dolu gökyüzü şahit olsun

Burûc Sûresi 1: Abdalbaki Gölpınarlı Meali: Andolsun burçları bulunan göğ.

Burûc Sûresi 1: Abdullah Parlıyan Meali: Andolsun takım yıldızlarla dolu olan göğ,

Burûc Sûresi 1: Ahmet Tekin Meali: Burçlarla dolu gökyüzüne yemin ederim.

35.Maddedeki İddia: İlgili çalışmanın meal bir türü eser olmaktan ziyade yazarının kendi iç dünyasında ürettiği manaları Kur'an-ı Kerim'e söyletme çabasını yansıttığı bir çalışma olduğunun anlaşılması için söz konusu eserin çok kısa bir bölümünün incelenmesi kafi'dir. Zira baştan sona herhangi bir problem olmadan tercüme edilen âyet eserde yok gibidir. Örnek için bkz. Kevser Süresi.

Burada yapılan iddia” meal bir türü eser olmaktan ziyade yazarının kendi iç dünyasında ürettiği manaları” iddiasıdır.

Meâil ile tercüme inceliğini daha önce yazmıştık.

Her müellif, her sûrenin, her âyetin, kelimelerinde anladığı anlamı dile getirmiştir.

Çünkü Kur’ân derinlikler içeren, boyuttan boyuta ileten, mânâlar deryasına daldıran, her gönülü o gönülün idrakine göre sulayan, ucu bucağı olmayan ulvi bir der-yadır. Lokman Sûresi 27.âyet buna çok güzel işaret eder.

Şimdi örnek gösterilen “Kevser sûresini” inceleyelim.

Öncelikle halkımızın senede bir bayramı olan kur-ban bayramı diye bilinen bayrama zerrece bir sözümüz, olumsuz bakışımız asla olamaz.

Biz sadece Kur’ândan anladığımızı çevirmeye çalıştık.

Ve her bir kelimenin kelime kökenine kadar inerek kelimenin ilk ortaya çıktığı anlamı yakalamaya çalıştık.

Kevser Sûresinde geçen bazı kelimelerin sözlük anlamlarını inceleyelim.

Kevser:

İhya sözlük’te “Kevser” kelimesinin tanımı:

Kevser, çok hayır mânâsına gelir. “Çokluk” mânâ-sına gelen “el-kesratu” kelimesinin mübalağa sıyğasıdır. Araplar sayısı, değeri veya önemi çok olan herşeye “kevser” ismini verirler.

Osmanlıca Sözlük’te “Kevser” kelimesinin tarifi:

Bereket.

Kesretten mübâlağa. Çokluğun gayesine varan şey. Gâyet çok şey.

Pek çok hayır. Hikmet, ilim. Kur’an, İslâm, tevhid. İlm-i Ledün. Ma’rifetullah.

Kesret kelimesi de Kevser kelimesi de aynı köktendir.

Bizim anlayışımıza göre; kesrette vahdete ermenin yolu “İlm-i Tevhîd”

Görüldüğü gibi bize yapılan ithamın” İlgili çalışmanın meal bir türü eser olmaktan ziyade yazarının kendi iç dünyasında ürettiği manaları” gibi sözler doğru değildir.

Her bir kelimenin sözlükler karşılığı araştırılmış ve meal ona göre hazırlanmıştır.

Elbette hatalarımız olmuştur, hatasız meal yapmak mümkün değildir.

Şimdi diğer bir kelimeyi inceleyim:

Venhar:

Venhar “enhar” kelime kökünden gelir:

Enhar: Nehirler, çaylar, ırmaklar. Enhür(Osmanlıca Sözlük)

Enhar nehirdir, venhar da nehirin akmasıdır.

Süleyman Ateş hocamız “venhar” kelimesini: “Elini boğaza götürmek”olarak da çevirmiştir.

Venhar kelimesini “Kurban kesmek” diye çevirirsek, “Kurb” kelimesinin anlamını örtmüş oluruz.

Kâf Sûresi 16: “ve nahnu akrebu”

“ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi”

Meâli:..... Biz ona şah damarından daha yakınız.

Kurban kelime olarak, Türkçe’ye Farsça’dan, Farsça’ya İbranicedeki “Korban” kelimesinde geçtiği sanılır.

Arapçada, kurban diye bir kelime yoktur.

Arapçada olan “krb-kurb” yakın olmak, yakınlık anlamındadır.

Kur’ân da Kevser Sûresinde; وَأَنْحَرَ venhar âyetini, kurban kes diye çeviyorlar.

Ve bunu “Venhar” kelimesi “Nahr”dan türemedir ve Nahr da Deve kesmektir diye yorumlamışlardır.

Araplar Deve kesmeye “Nahr” derler ve bu yorum oradan gelmektedir.

Arapça da ayrıca kesmek “Zebh”kelimesine uygun düşer.

Ki “mezbaha” kelimesi buradan gelir.

Birçok müellif “Venhar” kelimesini “kan akıtmak” diye yorumlar.

Bu yorum ilk çağlardan beri kurban kesme âdetinde ki asıl amacın “kan akıtmak” olduğundan dolayı olduğu sanılır.

Bu yorum, kesilen hayvanın kanının düz akması kurbanın kabul edildiği inancından gelir.

Şim Kevser Sûresi’nin mealine geçelim:

Önce kendi çalışmamızı yazalım:

Kevser sûresi:

1-İnnâ ataynâkel kevser

İnna ataynâ ke : Muhakkak, şüphesiz, verdik, sunduk, sana,

El kevsere : İlmi Tevhit, çokluğun tekliği, hayırlar, bereket,

1- Şüphesiz Biz sana İlmi Tevhîd’i sunduk.

2-Fe salli li rabbike venhar

Fe sallı : Tertemiz, kutsanmak, arınmak, yücelik, dua,
bağlılık
Li rabbi ke : Rabbinin, seni vücudlandıranın,
Venhar : Akıtmak, sunmak, aktarmak, fedakârlık, erozyon,
nehrin akışı,

2- Bundan sonra o İlmi Tevhid'i Rabbine bağlılık
içinde tertemiz aktar.

3-İnne şânieke huvel ebter

İnne şanie ke : Muhakkak, nefret, ayıplayan, kin, buğz, öfke,
sen
Huvel ebteru : O, kesik, eksik, zelil, anlamaktan uzak,
hayırdan yoksun,

3- Muhakkak ki senin anlattığın hakikatlere karşı
içinde kin taşıyan o kimse, hakikatleri anlamaktan uzaktır.

Tevhîd-i Kur'ân Meâli. Kevser Sûresi: Şüphesiz Biz
sana İlmi Tevhid'i sunduk. Bundan sonra o İlmi Tev-
hid'i Rabbine bağlılık içinde tertemiz aktar. Muhakkak
ki senin anlattığın hakikatlere karşı içinde kin taşıyan
o kimse, hakikatleri anlamaktan uzaktır.

Diğer meallerden örnekler:

Kevser sûresi:

Diyanet İşleri Meali (Eski):

1- Doğrusu sana pek çok nimet vermişizdir.

2- Öyleyse Rabbin için namaz kıl, kurban kes.

3- Doğrusu adı sanı ortadan kalkacak olan, sana kin
tutan kimsedir.

Kevser sûresi:

Diyanet Vakfı Meali: 1, 2, 3. (Resûlüm!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes. Asıl sonu kesik olan, şüphesiz sana hınc besleyendir.

Kevser sûresi:

Süleyman Ateş Meali-

1-Biz sana Kevser'i (bol ni'met, ilim ve büyük şeref) verdik.

2- Öyleyse Rabbin için namaz kıl ve nahret (kurban kes veya ellerini boğazına kadar kaldırıp tekbir al).

3- Asıl sonu kesik olan, sana buğzedendir.

Kevser sûresi:

Süleymaniye Vakfı Meali:

1-Sana çok şey verdik

2-Öyleyse her işi Sahibin için yap ve her şeye O'nun için göğüs ger

3- Unutulup gidecek, senden nefret edendir

Kevser sûresi:

Şaban Piriş Meali:

1-Biz sana sayısız nimetler verdik.

2- Öyleyse sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.

3- Gerçek şu ki sana kin besleyen /düşmanının soyu kesiktir.

Kevser sûresi:

Yaşar Nuri Öztürk Meali:

1- Hiç kuşkusuz, biz verdik sana Kevser'i/iyilik, bereket, mutluluk, güzellik, soy ve aydınlığın tükenmezini.

2-O halde sen de Rabbin için namaz kıl/ dua et ve göğsünü gererek dimdik dur/ ellerini bağlayıp kıyam et/ namazı vakti girer girmez kıl/kavrayışını bilgi ile derinleştir/eti yenecek hayvan kes

3- Kuşkun olmasın ki, ebter/soyu kesik, seni kötüleyen ta kendisidir!

Yukarıdaki farklı mealler incelendiğinde farklılıklar görülecektir.

Mesela Süleymaniye Vakfı'nın çalıştığı mealde “Kevser” kelimesi yoktur. “Namaz kıl” yoktur.

Diyanetin kendi çalıştığı;

Diyanet İşleri Meali (Eski): mealinde de “Kevser” kelimesi yoktur. Kevser kelimesinin açılımı vardır.

1-Doğrusu sana pek çok nimet vermişizdir.

Ki bu şekilde olan çevrim de doğrudur.

Yukarıda yazdığımız gibi “Kevser” kesret-çokluk” kelimesi benzerdir.

Şimdi Kur’ân’dan anladığımız Kur’ân ile ilgili araştırmamızı yazmak istiyorum:

Kur’ân’da birçok kelimeyi kurban kesmek diye çevirdik.

“El hedye - الْهَدْيِ “ kurban kesmek...Bakara Sûresi 196

“Bi kurbânin- فُرْبَانٍ” kurban kesmek....Âl-i İmrân Sûresi 183

“Nusuk- نُسُكٍ “kurban kesmek....En’âm Sûresi 162

“el budne- الْبُذْنِ” kurban kesmek...Hacc Sûresi 36

“El kalâid- الْقَلَائِدُ” kurban kesmek.....Mâide Sûresi 2

“ Karrebâ kurbânen- “ قَرَّبَافُرَبَانًا “ kurban kesmek, yakın olmak için kurbanlar. ...Mâide Sûresi 27

Ki burada her iki kelimedede aynı kökten geliyor, kelimenin biri yakınlık biri kurban olarak çevriliyor.

“ Keffaret- كَفَّارَةٌ “ Kefaret kurbanı.....Mâide Sûresi 95

“El hedye - الْهَدْيِ “ kurban kesmek.....Mâide Sûresi 97

“Venhar- وَانْحَرْ “ Ve el Nhr...kurban kesmek...Kevser sûresi 2

“Zibhın- ذَبْحِ “ kurban kesmek....Saffat Sûresi 107

Bu âyetleri neden hep kurban kesmek diye çevirdik?

Oysa Kur’ân’da birçok yerde geçen “Kurb” kelimesini yakınlık olarak çevirdik.

Kâf Sûresi 16: “ve nahnu akrebu”

“ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi”

Meâli:..... Biz ona şahdamarından daha yakınız.

Bakara Sûresi 214.....”e lâ inne nasr Allâhi karîb”...

Meâli:.....”Yakınlığı anlamak isteyenlere Allah her zaman yardım eden değil midir?”

Kurban, “Kurb” kökünden gelir ve yakınlık demektir.

Kur’ân’da; Kurb, karîb, akrebu, kurban gibi kelimeler yakınlık anlamında kullanılır.

Kurb: Yakınlık anlamındadır

Mukarreb: Yakınlaşmış anlamındadır.

Hayvan kesmekle mi Allah’a yakın olunur?

Yoksa kendi varlığını Hakk’a teslim etmekle mi yakın olunur? Düşünmemiz gerekir.

Allah’a olan yakınlık hakikatini anlamak bir ilim üzeredir.

Kur’ân âyetiyle sabittir ki Allah bize şah damarımızdan daha yakındır.

İşte bu yakınlığı anlamak”Kurb-Kurban” kelimesiyle anlatılmak istenmiştir.

Allah’a yakınlık kişinin varlığından geçmesidir.

Yani varlığının Allah’a ait olduğunu bilmesi, kendine varlık isnat etmemesidir.

Yani benim dediği vücudunun Allah’a ait olduğunu bilmesi, Allah’a yakılık sırrına ermesidir.

Yani varlığını Allah’a kurban etmesi ve her an bu şurda yaşamasıdır.

Onun için Fuzuli:

“Yılda bir kurban keserler halk-ı âlem îyd için

Dem be dem sâat be sâat ben senin kurbanınam”

Yani” Halk senede bir kez ibadet için hayvan keserler ben ise her an Allah’a kurban olarak yaşarım” demiştir.

Yunus Emre’de der ki:

“İsmail’im, Hak yoluna canımı kurban eylerim,

Çünkü bu can kurban sana, ben koç kurbanı neyle-
rim” demiştir.

Var sen yine hayvanını kes,

Var sen yine bayramını yap,

Var sen akrabalarını ziyaret et,
Var sen eller öp, gönüller al.
Var sen küs olduğunla barış, helalleş.
Ama bil ki kurban:
Varlığından geçmektir.
Kurbiyyet sırrıdır.
Nahnu Akrebu sırrıdır.
İnnî Karîb sırrıdır.
Gururu, kibri, kötü halleri, zalimliği, çalmayı, çırp-
mayı, kul hakkını yemeyi kesmenin sırrıdır.
Allah'a kurban olmanın sırrıdır.
İnsan olma sırrıdır.
Evet, Kevser Sûresini, kelime kelime en ince araştır-
mamızı yaparak ve bu araştırmaya öncelikle Kur'ân'ın
kendinde yaparak, çalıştık ve mealimizi yaptık.
Elbette her müellif Kur'ân'dan anladığını kendi ça-
lıştığı meâle dökmüştür.
Evet, biz de Kur'ân'dan ne anladıysak onu meâlledik.
Meâl her müellifin birbir aynısı olması beklenemez.
Kur'ân'ın zenginliği de o dur ki; her gönüle, o gönü-
lün dünyasına göre seslenmesidir.
Kimi müellif” Huri ayn” kelimesini”tertemiz bakış-
lar” diye anlar.
Kimi müellif” Huri ayn” kelimesini “cennette iri gözlü
huriler verilecek diye anlar.
Kur'ân zengin anlamlar içeren ulvi bir kitaptır.

Somuncu baba denilen, Hacı Bayrami Veli Hazretlerinden de hocası olan 1331 de Kayseri’de doğmuş. 1412 de Darende’de vefat etmiş olan Şeyh Hamid-i Veli hazretlerinin Bursa Ulu caminin açılışında Fatiha Sûresini 7 boyutta açıkladığı herkesce bilinir.

Somuncu Baba’nın Molla Fenârî’ye Yazdırdığı Fâtîha Tefsîri tüm ilahiyatçılar arasında bilinir.

Şeyh Hamidi Veli Somuncu Baba Bursa Ulu Camii’nin açılış hutbesinde Fâtîha Sûresini 7 ayrı mânâda açıklamıştır diye bilinir.

Aşağıdaki bölüm, Muzaffer Özak ve Somuncu Baba ve eserlerinden alıntıdır.

Şeyh Hamidi Veli Somuncu Baba Bursa Ulu Camii’nin açılış hutbesinde; “Zamanımızdaki bazı ulemanın Fatiha suresiyle ilgili bazı müşkülleri vardır” diyerek Molla Fenari’nin tüm müşküllerini çözmesi camideki ulema, meşayih ve insanları hayrete düşürmüş, hayranlıklara gark etmiştir. Hutbe sonrası Molla Fenari -ki bu şahıs şeyhülislam, müfti’ül- en’am ünvanını almış 21 yıl Bursa Kadılığı yapmış, yüzden fazla eser yazmıştır- ayağa kalkarak cemaate şunları söylemiştir:

“Şeyh Hamid-i Veli bize buradan hikmetler saçıyor. Ululuğunu gösteriyor. Fatiha’nın ilk tefsirini cemaatten herkes anladı, ikinci tefsiri ise buradakilerden ancak bazıları çözebildi. Üçüncü tefsiri çok az kimse anlayabildi. Dördüncü ve ondan sonra yapılan tefsirler bizim idrakimizin dışındadır. Bunları yalnız kendisi anlayabilir.”

Somuncu Baba'nın bu duyulmamış yedi katlı Fâtîha tefsîrini dinleyen Molla Fenârî Hazretleri hayretler içinde kalmış. Kendisi bu kadar âlim olduğu halde ve Arapça'nın sarf, nahiv, bedî', beyân, belâgat ve lugat gibi bütün ilimlerine vâkıf olduğu halde daha önce hiç bir eserde okumadığı ve hiç bir hocadan duymadığı bu yedili tefsîre hayrân olmuş. Hemen yanındakilere kürsüdeki zâtın kim olduğunu ve onu nerede bulabileceğini sormuş ve açılış merâsimi bittikten sonra doğru Somuncu Baba'nın dergâhına doğru yola koyulmuş. Niyeti kendisinde olmayan bu yüksek ilmi ondan tahsîl etmek imiş. Fakat kendisi yüksek rütbeli bir din adamı olduğundan, kendisini kimse görmemesi için, Somuncu Baba'nın zâviyesine arka yollardan gizlice gitmiş.

Molla Fenârî, tekkeye geldiğinde, dergâh fukarâsının da Somuncu Baba'yı beklediklerini görmüş. O da dervîşlerin arasına karışmış ve hasırlardan birinin üzerine dervîşlerle berâber oturmuş ve şeyhin gelmesini beklemiş. Bir müddet sonra Hazret-i Şeyh gelmiş ve Molla Fenârî'nin gâyet gösterişli yaldızlı resmî kıyâfeti ile fukarâ ile birlikte hasır üstünde oturduğunu görünce çok hoşuna gitmiş ve “Oooo Müftü Efendi Hazretleri hoş geldiniz” diye kendisini selâmlamış ve hâl-hatır sormuş.

Somuncu Baba Hazretleri, “Sizin böyle tevâzû edip dervîşlerimle bir arada oturmanız çok hoşuma gitti” diyerek iltifât buyurunca Molla Fenârî “Aman efendim estağfirullah, elbette otururuz” diyerek cevap vermiş. Hazret, “Teşrîfinizin sebebi nedir?” diye sorunca Molla Fenârî, “Efendim bugün Câmi-i Şerîf’de dersinizi

dinlemek bahtiyarlığına nâil oldum. İlminize hayrân oldum, bendeniz de bu ilme tâlibim. Fakîre lutfedip himmet buyursanız da, bizi de bu esrar-ı ilâhîye mazhar kılsanız” demiş.

Hazret-i Şeyh, buyurmuşlar ki, “Bizim vazîfelerimiz biraz ağırcadır. Îfâsı oldukça müşkildir. Siz yapamazsınız” demiş. Molla Fenârî, “Efendim, gayret ederim, elimden geleni yaparım, lutfedin” diyerek ısrâr etmiş. Bunun üzerine Hazret-i Şeyh, “Peki, o zaman, bu kıyâfetinle benim merkebime binip Bursa’yı başdan aşağı dolaş, sarayın önünden de mutlaka geç, sonra yanıma gel. Eğer bunu yapabilirsen, bu ilmi sana öğretirim” buyurmuşlar.

Molla Fenârî, hiç beklemediği bu teklîf karşısında şaşırmış, bir müddet düşünmüş ve nefesine ağır geldiği için bunu yapamayacağını itirâf etmiş. Hazret-i Şeyh, “Ben sana yapamazsın demedim mi?” buyurmuşlar ve “Biz seni yine de boş göndermeyelim. Sen mâdemki te-nezzül edip benim dervîşlerimle şurada aynı hasır üstünde oturmak tevâzuunu gösterdin. Var git ve bir Sûre-i Fâtiha tefsîri yaz” diyerek büyük bir lutufda bulunmuşlar.

Hazret-i Şeyh’in kendisine ma’nevî bir lutufda bulunduğunu anlayan Molla Fenârî, teşekkürünü ifâde etmek için cebincen bir kese altın çıkarıp “Lütfen bu kese yi kabûl buyurunuz, buradaki dervîşânın ihtiyâcı için harcarsınız” demiş. Hazret-i Şeyh, hiç tereddüt etmeden “Biz bu parayı alamayız” diyerek bu teklîfi reddetmiş. Molla Fenârî, Somuncu Baba’yı iknâ etmek için “Efendim, içiniz rahat olsun, bu para benim şahsî servetimdendir, babamın çiftliğinden gelen paradır, devletden

aldığım maaşdan değildir” diyerek ısrâr edince Şeyh Efendi “Peki, öyleyse, bir deneme yapalım” demiş ve dervîşlerinden birine emir vermiş “Al bu parayı biraz arpa ve saman al da gel. Bizim karakaçana bir ziyâfet çekelim” demiş. Dervîş çarşıya gitmiş, arpa ile samanı almış, dergâha getirmiş ve hayvanın önüne koymuş. Hazret-i Şeyh’in karakaçanı önüne konulan arpayı ve samanı şöyle bir koklamış ve yemeğe tenezzül etmemiş. Üstelik arkasını dönüp bir de üstüne işemiş.

Hazreti Şeyh, Molla Fenârî’ye dönerek, “Müftü Efendi! Sen bu para helal paradır diyorsun ama bak sen de gör-dün, bizim karakaçan bile bu parayla alınan yemi kabûl edip yemedi. Nerede kaldı ki, biz bu parayı dervîşlerimize yedirelim” buyurmuşlar. Molla Fenârî, gözleriyle gördüğü bu hâdise karşında hayretler içinde kalmış ve çok mahcûb olmuş.

Muzaffer Özak ve Somuncu Baba ve eserlerinden alıntın buraya kadardır.

Bize yapılan ithamları ve 35 madde halinde yapılan eleştirilere kelime kelime cevaplamaya çalıştık.

Kendi gönlümüzce ve en içten samimi bir şekilde Kur’ân’ı anlamaya çalışarak çalıştık.

Eğrimizle doğrumuzla hiçbir beklentiye girmeden sadece Hazreti Muhammed’den gelen emanete sahip çıkmaya ve onu layıkıyla idrak etmeye çalıştık ve son nefesimize kadar bıkmadan çalışacağız.

Çevremizde bir çok kişi, hemene hemen her gün arayıp, bu meâl sayesinde Dini tekrar sevdiklerini, Hazreti Muhammed'i tekrar anlamaya başladıklarını söylüyorlar.

Gençlerimiz hızla Dini alandan soğuyorken, Allah'ı reddediyorken, ya da Hazreti Muhammed'e ağır sözler söylüyorken, bu meâli inceleyen gençler, tekrar Dini alana olan ilgilerini belli ediyorlar, tekrar düşünüyorlar, tekrar araştırıyorlar ve onlarla konuşmalarımızda bunu bize açıkça ifade ediyorlar.

Bizim amaçımızda, okunan ezanımızda günde 20 defa geçen "Eşhedü" kelimesisinin işaret ettiğı şahitliğe ulaşmak, varlıktaki Allah'a ait olan tecellilere şahit olmaktır.

BAZI MEALLERDEN DÜŞÜNDÜREN ÖRNEKLER

Bu bölümde, yapılan meâllerdeki mesajların Allah'ın mesajları mı, yoksa Allah adına birilerinin mesajlarını onu anlamak için meâl örneklerini ve sorular sunacağız.

Meallerde, bizlere sunulan mesajları Allah'mı sunuyor, Allah adına kandırıcılar mı sunuyor?

Bunları gece gündüz düşünüyor ve araştırıyoruz.

Şu âyetleri hiç unutmadan okuyup, düşünüyoruz.

Fâtır Sûresi 5:..... “ve lâ yegurrennukum bi Allâh el garûr” “ve aldaticılar sizi Allah ile aldatmasın”

En'âm Sûresi 116: “Ve in tutı eksere men fîl ardı yudlûke an sebîlillâh in yettebiûne illez zanne ve in hum illâ yahrusûn”

Bizi çok düşündüren meâller:

KALEM SÛRESİ 13

Allah kuluna; zorba, soysuz, damgalanmış, çirkin, kötü huylu soysuz, kaba, şerefsiz, zina mahsulü, damgalı dalkavuk, soyu belirsiz, soysuz yordakçı, kaba, kof, asalak, fırıldak, der mi?

Allah rızası için düşünün, bunları Allah'mı diyor, yoksa Allah adına birileri mi?

Diyanet İşleri (Eski): alçak zorbaya, bütün bunlar dışında bir de soysuzlukla damgalanmış kimseye,

Abdulkaki Gölpınarlı Meali: Ayrıca da çirkin ve kötü huylu soysuza.

Abdullah Parlıyan Meali: kaba, şerefsiz ve soysuz olan kimseye,

Ahmet Tekin Meali: Saygısız zorbalara, sonra da, soysuz, zina mahsulü, damgalı dalkavuklara boyun eğme.

Ahmet Varol Meali: Kaba ve bütün bunlardan sonra soyu belirsiz.

Ali Fikri Yavuz Meali: Zorbayı, bütün bunlarla beraber soysuz olan yardımcısı...

Bahaeddin Sağlam Meali: Kaba ve koftur. Ayrıca asalaktır.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.

Mustafa İslamoğlu Meali: Kaba ve duygusuz, üstüne üstlük fırıldak ve hayırsız.

HACC SÛRESİ 18:

Allah kulunu hor hakir kılar mı?

Kulunu hor hakir kılar, artık o değerli olamaz mı?

Diyanet Vakfı Meali: Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılar, artık onu değerli kılacak bir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah'ın hakir kıldığına ikramda bulunan olmaz. Allah, dilediğini yapar.

İSRÂ SÛRESİ 16:

Allah bir ülkeyi helak etmek ister mi?

Allah yerler bir eder mi, darmadağın eder mi?

Diyanet Vakfı Meali: Bir ülkeyi helâk etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlılarına (iyilikleri) emrederiz; buna rağmen onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke, helâke müstahak olur; biz de orayı darmadağın ederiz.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Biz bir ülkeyi yok etmek istediğimiz zaman, şımarık varlıklılarına emrederiz, onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece, o ülke helaka müstahak olur, biz de onu yerle bir ederiz.

ŞURÂ SÛRESİ 30:

Allah, kimini kısır mı kılar?

Diyanet İşleri Meali (Eski): Yahut hem kız hem erkek çocuk verir, dilediğini de kısır kılar. O, bilendir, her şeye Kadir'dir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Yahut o çocukları erkekler, dişiler olmak üzere çift verir, dilediği kimseyi de kısır yapar. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla bilendir, hakkıyla gücü yetendir.

Muhammed Esed Meali: yahut [dilediğine] hem erkek hem kız (çocuklar) verir ve dilediğini de kısır yapar: çünkü O, her şeyi bilendir, sınırsız güç Sahibidir.

TEVBE SÛRESİ 5:

Diyanet Vakfı Meali: Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekâtı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah yarlığan, esirgeyendir.

Böyle mealleri açıklayan kişiler, o dönem öyleydi diyerek bir açıklama getiriyorlar.

Oysa Kur'ân, her döneme, her gönüle hitap eden zaman üstü mesajlar sunar.

Bu âyetti "müşrikleri öldürün" diye mi anlamalıyız, yoksa kendinizdeki müşriklik halini yok edin diye mi anlamalıyız?

RAD SÛRESİ 13:

Allah gökten, yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar mı?

Elmalılı Meali (Orjinal): Ra'd hamdile tesbih eyler, Melekler de korkusundan, ve saikalar gönderir de onunla dilediğini çarpar, onlarsa Allah hakkında mücadele ediyorlardır, halbuki onun muhavvilesi çok şiddetlidir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Gök gürlemesi O'na hamd ederek tespih eder. Melekler de O'nun korkusundan tespih ederler. O, yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini

çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar. Hâlbuki O, azabı çok şiddetli olandır.

Diyanet Vakfı Meali: Gök gürültüsü Allah'ı hamd ile tesbih eder. Melekler de O'nun heybetinden dolayı tesbih ederler. Onlar, Allah hakkında mücâdele edip dururken O, yıldırımlar gönderip onlarla dilediğini çarpar. Ve O, azabı pek şiddetli olandır.

LOKMAN SÛRESİ 19

Allah yarattığı bir hayvanın sesine “seslerin en çirkini, şüphesiz eşeklerin sesidir” der mi?

Öfkeli, hiddetli, yalan söyleyenin, iftira atanın, bağırıp çağıran bir kişinin sesinden de mi çirkin eşeğin sesi?

Diyanet İşleri Meali (Yeni): “Yürüyüşünde tabîî ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkinini, şüphesiz eşeklerin sesidir!

TAHRÎM SÛRESİ 5:

Dullar bakirelerden murad nedir?

Eğer o sizi boşarsa derken, burada kadın ne durumda değerlendiriliyor.

Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Umulur ki sizi boşarsa Rabbi ona, sizin yerinize sizden de hayırlı Müslüman, inanmış itaatli, tövbekar, ibadette bulunan, ömrünü itaatle geçiren dul ve kız eşler verir.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Ey Peygamber'in eşleri! Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona; sizden daha iyi olan, kendini Allah'a veren, inanan, boyun eğen, tevbe eden, kulluk eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

Elmalılı Meali (Orjinal): Gerekki rabbi, şayed o sizi boşarsa, yerinize ona sizlerden daha hayırlı zevceler verir öyleki müslimeler, mü'mineler, kaniteler, tâibeler abideler, saimeler, seyyibler ve bâkirler

Muhammed Esed Meali: [Ey Peygamber eşleri!] Eğer o siz[den biriniz]i boşasaydı, Allah yerinize o'na sizden daha iyi eşler verebilirdi: Allah'a teslim olan, gerçekten inanan, O'nun iradesine gönülden itaat eden, [günah işledikleri zaman] tevbe ederek [O'na] yönelen, [yalnız O'na] kulluk eden ve [O'nun rızasını aramak için] yola koyulan, daha önce evlenmiş veya bakire kadınlar.

BAKARA SÛRESİ 142

Allah kuluna beyinsiz der mi?

Diyanet İşleri Meali (Eski): İnsanların beyinsizleri, “Yöneldikleri kıbleden onları çeviren nedir?” diyecekler; de ki: “Doğu ve batı Allah'ındır. O, dilediğini doğru yola eriştirir”.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Birtakım kendini bilmez insanlar, “Onları (müslümanları) yönelmekte oldukları kıbleden çeviren nedir?” diyecekler. De ki: “Doğu da, Batı da Allah'ındır. Allah, dilediği kimseyi doğru yola iletir

MUHAMMED SÛRESİ 23:

Allah lanetler mi, sağır kılar, gözleri kör eder mi?

Diyanet İşleri Meali (Eski): İşte, Allah'ın lanetlediği, sağır kıldığı ve gözlerini kör ettiği bunlardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): İşte bunlar, Allah'ın lânetleyip, kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

Allah insanın evinin temelinden çökertir mi?

Eski pagan kültüründe olan Tanrıların cezası olarak görülen binaların, şehirlerin depremlerle yıkılması, Kur'ân'da da birçok yerde geçen olaylar gerçekten insanlara bir ceza mı?

Zeus mitlerinde geçen olayların Kur'ân' da da yer alması gerçekte nedir?

Zeus mitlerindeki Tanrıların cezalandırmasının Kur'ân'a yansması ne kadar doğrudur?

Necm Sûresi 53 de geçen,... Altı üstüne getirilmiş şehirleri devirip yıktı.

Hakka Sûresi 9 da, altı üstüne getirilen belgeler, gibi mealler ne kadar doğrudur?

Necm Sûresi 53:

Diyanet İşleri Meali (Eski):Lut milletinin kasabalarını yere batıran, onları gömdükçe gömen O'dur.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): O, "Mu'tefike"yi de kaldırıp yere çarpmış ve onlara örttüğü azap örtüsünü örtmüştür.*

Diyanet Vakfı Meali: Altüst olan şehirleri de o böyle yaptı.

Mâide Sûresi 64:

Allah lanetler mi?

Allah,"Onların arasına kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık" der mi?

Lanetlendiler mi? Diyanet İşleri Meali (Eski)

Lânete uğrasınlar mı? Diyanet İşleri Meali (Yeni)

Allah bazılarını “Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar” diyerek azgınlıklarını artırırsa, Peki, bu bozguncuların zulmüne uğrayan masumların durumu ne olacak?

Zeus mitlerinde rastladığımız öfkeli, hiddetli, intikamcı, lanetleyen bir Allah tasvirinin meallere yansıtılmasına gençlerimiz maalesef çok alaycı bakıyor.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Yahudiler, “Allah’ın eli sıkındır” dediler; dediklerinden ötürü elleri bağlandı, lanetlendiler. Hayır, O’nun iki eli de açıktır, nasıl dilerse sarfeder. And olsun ki, sana Rabbinden indirilen sözler onların çoğunun azgınlığını ve inkarını artıracaktır. Onların arasına kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık. Savaş ateşini ne zaman körükleseler Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah bozguncuları sevmez.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Bir de Yahudiler, “Allah’ın eli bağlıdır” dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lânete uğrasınlar! Hayır, O’nun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, sana Rabbinden indirilen (Kur’an) onlardan birçoğunun azgınlık ve küfürünü artıracaktır. Biz onların arasına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar. Allah, bozguncuları sevmez.

Mülk Sûresi 17:

Allah gökten, insanın üzerine ”taş, mermi, çakıl taşı” mı atar?

Allah tehdit eder mi?

Diyanet Meâli: Yoksa siz, gökte olanın üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Tehdidim nasılmış bileceksiniz.

Elmalılı Mâali: Yoksa siz gökte olanın üzerinize mermiler yağdıran birini göndermesinden güvencede misiniz? O zaman tehdidimin nasıl olduğunu bilirsiniz!

Yaşar Nuri Öztük Meâli: O göktekinin, çakıl taşları taşıyan bir rüzgârı üzerinize salmayacağından emin misiniz? O zaman bileceksiniz nasılmış uyarım!

Mahmut Kısa Meali: Yine O Yücelerde Olan Allah'ın, başınıza gökten ölüm yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden nasıl emîn olabiliyorsunuz? Bugün küstahça inkâr ediyorsunuz ama, azap başınıza geldiği anda, Benim uyarımı hiçe saymanın ne demek olduğunu o zaman anlayacaksınız!

İsrâ Sûresi 101:

Allah Mûsâ'ya âyet mi sundu mucizemi verdi?

İsrâ Sûresi 101:

Diyanet(eski): And olsun ki, Mûsâ'ya dokuz tane açık mucize verdik. İsrailoğullarına sor, Mûsâ onlara geldiğinde, Firavun kendisine: 'Ey Mûsâ! Ben seni büyülenmiş sanıyorum' demişti.

Diyanet (yeni): Andolsun biz, Mûsâ'ya açık açık dokuz âyet verdik. Haydi İsrailoğullarına sor. Mûsâ onlara geldiğinde Firavun ona, «Ey Mûsâ! dedi, senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum!»

Bakara Sûresi 65:

Allah kullarına “aşâğılık maymunlar olun” “maymundan beter olun” der mi?

Hem kullarına hakaret edecek hem de maymuna aşâğılık diyecek.

Allah bir âyette hem insana hem maymuna hakaret eder mi?

Bakara Sûresi 65:

Diyanet Meâli: Şüphesiz siz, içinizden Cumartesi ya-sağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara, “Aşâğılık maymunlar olun” demiştik.

Yaşar Nuri Meâli: Yemin olsun, içinizden Cumartesi gününde azgınlık yapanları siz bilirsiniz. Onlara şöyle dedik: “Aşâğılık maymunlar oluverin.”

A'râf Sûresi 166:

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara “aşâğılık maymunlar olun” dedik.

Mustafa İslamoğlu Meâli: Ve sonunda, kendilerine yasaklanan şeyleri işlemekteki inatçı tutumları yüzünden onlara dedik ki: “Maymundan beter olun!

İsrâ Sûresi 50:

Allah kuluna “taş olun demir olun der mi?

Neden meâllerde; öfkelenen, sinirlenen, intikam alan, bir Allah tasviri ediliyor.

Diyanet Meâli (Yeni): De ki: “(Şüphe mi var?) İster taş olun ister demir!”

Diyanet İşleri Meali (eski): De ki: “İster taş veya demir ya da kalbinizde büyüttüğünüz başka bir yaratık olun....

Evet, Allah kuluna böyle der mi? Bize böyle öğretilenlerin aynısı Zeus mitlerinde var.

Zeus taş yapmak istediği insana “Medusa”yı gönderirmiş ve o da insanı bakışlarıyla taş haline çevirmiş. Bunu böylemi anlayacağız,?

A'râf Sûresi 99:

Düzeni mi? Tuzağı mı? Azabı mı? Planı mı?

Diyanet İşleri Meali (Eski): Onlar Allah'ın düzeninden güvende miydiler? Allah'ın düzeninden ancak mahvolacak millet güvende olur. Sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olan kimselere hala şu açıkça anlaşılmadı mı ki Biz dileseydik onları da suçlarının cezasına uğrattırdık.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ziyana uğrayan kavimden başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz.

Diyanet Vakfı Meali: Allah'ın azabından emin mi oldular? Fakat ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın (böyle) mühlet vermesinden emin olamaz.

E dip Yüksel Meali: Allah'ın planından emin mi oldular? Kaybedenlerden başkası Allah'ın planından emin olmaz.

Bakara Sûresi 159:

Lanet ediciler kimdir?

Allah'ın laneti yetersiz mi kalıyor, ayrıca Allah lanet ediciler diye bir topluluk mu var etti?

Diyanet İşleri Meali (Yeni): İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lânet eder, hem de bütün lânet etme konumunda olanlar lânet eder

Diyanet Vakfı Meali: İndirdiğimiz açık delilleri ve hidâyet yolunu -kitapta onu insanlara apaçık göstermemizden sonra- gizleyenler yok mu, işte onlara hem Allah hem de bütün lânet ediciler lânet eder.

Enfâl Sûresi 17

Allah öldürdü ne demektir?

Allah'ın öldürdüğüne Allah, şah damarından yakın değil mi?

Hem öldürmek, hem güzle bir imtihan nasıl oluyor?

Abdulkaki Gölpınarlı Meali: Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü ve attığın zaman sen atmadın, fakat Allah attı ve böylece de kendi katından, inananlara güzel bir nimet vermek, onları denemek istedi. Şüphe yok ki Allah her şeyi duyar, bilir.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı. Allah bunu, inananları güzel bir imtihana tabi tutmak için yapmıştı. Doğrusu O işitir ve bilir.

Ahmet Tekin Meali: Savaşta onları siz öldürmediniz. Fakat Allah öldürdü onları. Elindekileri attığın, silah kullandığın zaman da, isabet ettiren sen değildin. Fakat Allah yardım etti sana. Allah mü'minlere, sıkıntının yanında zafer nasip edip büyük ganimetler elde ettirerek,

güzellikleri, iyilikleri olan bir imtihandan geçirmek için böyle yaptı. Allah her şeyi işitir, ilmi herşeyi kucaklar

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Sonra onları siz öldürmediniz, lâkin Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu da müminlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Allah işitendir, bilendir.

Hacc Sûresi 19-20-21

Ateşten elbise nedir?

Başlarına kaynar su dökülecek?

Demir topuzlar?

Diyanet İşleri Meali (Eski): 19,20,21. İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O'nu inkar edenlere, ateşten elbiseler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür de bununla karınlarındakiler ve deriler eritilir. Demir topuzlar da onlar içindir.

Hacc Sûresi 15

Tavana kendini asan kişi ne yapar?

Tavana ip takıp kendini asan sonra ölen kişi nasıl bakıp görecek?

Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah'ın peygamber'e dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğini sanan kimse, yukarı bağladığı bir ipe kendini asıp, boğsun; bir düşün-sün bakalım, bu hilesi kendisini öfkeliendiren şeye engel olabilir mi?

Diyanet Meâli (Yeni): Her kim ona (Muhammed'e) Allah'ın dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa hemen tavana bir ip çeksın, sonra kendini

assın da bir baksın; başvurduğu (bu yöntem), öfkelen-
diği şeyi giderecek mi?

Abdulkaki Gölpınarlı: Allah, peygambere dünyâda
da, âhirette de yardım etmeyecek sanan bilsin ki yar-
dım edecektir, isterse tavana bir ip takıp assın kendini
de ölsün ve baksın da görsün, bu yaptığı düzen, kızdığı
şeyi ortadan kaldırır mı?

Furkân Sûresi 77:

İnsanın duası olmasa Allah ona değer vermez mi?

Diyaned Meâli: (Ey Muhammed!) De ki: “Duanız ol-
masa, Rabbim size ne diye değer versin! Siz yalanladınız.
Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak.”

Mitolojide bu aynen geçer.

Zeus der ki: Biz onların dualarıyla besleniriz. Onla-
rın duaları olmasa ne değerleri olur.

Hades'te der ki. Sen dualarıyla beslenirsin ben kor-
kularıyla.

Nisâ Sûresi 34

Kadınlar dövülmeli mi?

Peki, hata yapan erkekleri kim dövecek?

Kur'ân'ın kadın dediği nedir?

Erkek dediği nedir?

Erkek kadınlardan üstün müdür?

Erkeklerde sadakatsızlık yok da kadında mı var?

Hazreti Muhammed “kadın erkek eşittir” dediği
halde yapılan meâllerde, kadın erkek eşitliğine rastla-
yabiliyor muyuz?

Abdulgaki Gölpınarlı Meali: Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları bir çok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür.

Diyanet Vakfı Meali: Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar. Baş kaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve (bunlarla yola gelmezlerse) dövün. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır.[115] Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da “gayb”ı korurlar. (Evlilik yükümlülüklerini reddederek) başkaldırdıklarını gördüğünüz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın. (Bunlar fayda vermez de mecbur

kalırsanız) onları (hafifçe) dövün. Eğer itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah, çok yücedir, çok büyüktür

Mustafa İslamoğlu Meali: ERKEKLER kadınların koruyup gözeticisidirler; çünkü Allah erkeklerle kadınları farklı alanlarda üstün yeteneklerle donatmıştır; bir de erkekler servetlerinden harcama yapmaktadırlar. Dürüst ve erdemli kadınlar hem (Allah'a) boyun eğen, hem de Allah'ın koruduğu (iffeti, eşlerinin) yokluğunda da koruyan kadınlardır. Sadâkatsizlik etmelerinden çekindiğiniz kadınlara gelince: onlara önce öğüt verin, sonra yataklarında yalnız bırakın, nihâyet darp edin! Ardından size itaat ederlerse, aşırı giderek onlar aleyhine bir yol benimsemeyin! Allah, gerçekten yücedir, büyüktür.

MÂİDE SÛRESİ 60:

Allah, kişiyi maymun, domuz şekline sokar mı?

Abdülbaki Gölpınarlı Meali: De ki: Bundan daha fena olanları, Allah'ın cezasına uğramış bulunanları haber vereyim mi size? Allah'ın lanet ettiği, gazabına uğrattığı, içlerinden bir kısmını maymun ve domuz şekline soktuğu kişiler ve Şeytan'a tapanlar. İşte bunlardır yeri daha kötü olanlar, doğru yoldan daha fazla sapmış bulunanlar.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): De ki: “Allah katında cezası bundan daha kötü olanları size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lânetlediği ve gazabına uğrattığı, içlerinden maymunlar ve domuzlar çıkardığı kimseler ile

şeytanlara tapan kimselerdir. İşte bunların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır.”

İSRÂ SÛRESİ 13

Ameli mi, kaderi mi, kuşu mu, uğursuzluk kuşu mu?

Diyanet Vakfı Meali: Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

Edip Yüksel Meali: Her insanın kaderini kendi boynuna (kişisel seçimine) bağlamışızdır. Diriliş gününde, kendisi için bir kayıt çıkarıp yayımlarız*

Elmalılı Meali (Orjinal): Her insanın da kuşunu boynunda kendine takmışızdır ve onun için Kıyamet günü bir kitab çıkarırız ki neşrolunarak onu şöyle karşılar

Süleymaniye Vakfı Meali: Her insanın tâirini (uçup gider sandığı işlerini) boynuna bağladık. (Mezardan) kalkış günü ona ait bir defter çıkarırız. Açılmış bir şekilde onu karşılar.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: Her insanın uğursuzluk kuşunu onun boynuna takmışızdır. Kıyamet günü kendisine, önünde açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız:

RÛM SÛRESİ 28

Köleler cariyeler ve sahipleri?

Allah kendine ortak koşulmaması ile ilgili verdiği misalde, “kölelerinizin de eşit surette hak sahibi olmalarına razı olur ve birbirinizi saydığınız gibi bu ortaklarınızı sayar mısınız” bazı insanlar hor mu görülüyor, sahipleri daha mı itibar ediliyor.

Bie insanın sahibi Allah'mıdır, başka bir insan mı?

Abdulkaki Gölpınarlı Meali: Size, kendinize ait bir-şeyle örnek getirmede: Kölelerinizden, cariyelerinizden, sizi rızıklandırdığımız şeylerde size ortak olanlar var mı ve siz, o mallarda, onlarla bir olur musunuz, onları mallarınıza ortak eder de onlar da, sizin korkup titredığınız gibi o malların üstüne korkup titrerler mi? İşte, akıl eden topluluğa delilleri böylece tekrarlayıp açıklarız.

Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah size kendinizden bir misal vermektedir: Size verdiğimiz rızıklarda, emrinizde bulunan kölelerinizin de eşit surette hak sahibi olmalarına razı olur ve birbirinizi saydığınız gibi bu ortaklarınızı sayar mısınız ? Düşünen millete âyetleri böylece uzun uzadıya açıklarız.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Allah, size kendinizden bir misâl verdi: Hiç size rızık olarak verdiğimiz şeylerde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte biz, düşünecek bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

Hayrat Neşriyat Meali: (Allah, ortağı olmadığına dâir) size kendinizden şöyle bir misâl getirdi: Sizin için, sâhibi bulunduğunuz kölelerden, sizi rızıklandırdığımız şeylerde artık siz (hür olanlar)kendisinde (onların mülkiyetinde) eşit (haklara sâhib) olduğunuz (ve) birbirinizden çekindiğiniz gibi onlardan (o kölelerden de) çekineceğiniz ortaklar var mı? İşte akıl erdirecek olan bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Sizin için kendi nefislerinizden misal irâd etti. Sizi merzûk ettiğimiz şeyde sizin için sağ ellerinizin maliki olduğu (köle ve cariyeye) gibi şeylerden ortak olanları var mıdır ki, onda siz müsavî olasınız? Kendi nefislerinizden korktuğunuz gibi onlardan da korkasınız? İşte böyle âyetleri âkilâne düşünürler olan bir kavim için mufasssalañ bildiririz.

BU BÖLÜMDE MEÂL FARKLILIKLARINI GÖSTERMEK İÇİN ÖRNEKLER SUNUYORUZ.

Öncelikle şunu belirtmek isterim, niyetimiz bu bölümde meal çalışmalarından farklılıkları göstermektir.

Bu bölümde; her müellifin çalışmasına saygı duyarak, hiçbir müellifin meâlinde eksik aramadan, farklılıklar olmasını doğal olacağını düşünerek, örnekler vermektir.

Her müellif kendi araştırmalarına, kendi aldığı eğitime, kendi bakış açısına ve kelimelerden ne anlıyorsa ona göre meal yapar.

Mükemmel meâl yapmak, hatasız meâl yapmak mümkün değildir.

Meâl ancak ve ancak lâyıkiyla Hazreti Muhammed'e aittir.

Şimdi örnekler:

TEVBE SÛRESİ 18:

İncelendiğinde farklılıklar görülecektir.

Tevbe Sûresi 18 Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah'ın mescidlerini sadece, Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekât veren ve ancak Allah'tan korkan kimseler onarır. İşte onlar doğru yolda bulunanlardan olabilirler.

Tevbe Sûresi 18 Diyanet İşleri Meali (Yeni): Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte onların doğru yolu bulanlardan olmaları umulur.

Ahmet Tekin Meali: Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a, Allah'a iman gerektirdiği esaslara, âhiret gününe iman edenler, namazı erkanına, şartlarına, vaktine riâyet ederek âşikâre kılanlar, vicdanlarını, servetlerini, sosyal bünyelerini arındıran, berekete vesile olan zekâtı verenler, yalnızca Allah'tan içleri titreyerek korkanlar imar ederler, canlandırırlar, şenlendirirler. Bunların, hidâyete ermiş olanlardan, hak yolda, İslâm'da sebat edenlerden olmaları umulur.

BAKARA SÛRESİ 200:

İncelendiğinde farklılıklar görülecektir.

Bakara Sûresi 200: Diyanet İşleri Meali (Yeni): Hac ibadetinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan, “Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver” diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur.[

Bakara Sûresi 200: Elmalılı Meali (Orjinal): nihâyet menasikinizi bitirdiniz mi vaktiyle atalarınızı andığınız gibi hattâ daha şiddetli bir anışla Allahı anın, zikredin, çünkü nâsın kimisi «rabbena, der bize Dünyada ver» buna Ahirette kısmet yoktur

Bakara Sûresi 200:Abdulgaki Gölpınarlı Meali: Hacca ait ibadetlerinizi bitirince babalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da üstün bir surette Allah'ı anın. Çünkü insanlardan, Rabbimiz, bize dünyada ihsanda bulun diyenler vardır ki bu çeşit adama ahiretten nasip yoktur.

Bakara Sûresi 200: Edip Yüksel Meali: Töreninizi bitirdiğiniz zaman, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü olarak ALLAH'ı anmayı sürdürün. Halktan kimi “Rabbimiz, bize bu dünyada ver,” der; onun ahiretten bir payı olmaz.

Bakara Sûresi 200: Abdullah Parlıyan Meali: İbadetlerinizi bitirdiğinizde, atalarınızı gündeme getirdiğiniz gibi, hatta daha güçlü bir gündemle Allah'ı gündemde tutmaya devam edin. Çünkü öyle insanlar var ki, sadece “Rabbimiz bize bu dünyada ver” diye dua ederler. Böyleleri ahiret nimetlerinden pay alamayacaklardır.

Bakara Sûresi 200: Bahaeddin Sağlam Meali: Kurbanlarınızı, ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, babalarınızı (ecdadınızı) andığınız gibi, belki daha fazla Allah'ı zikredin. İnsanlardan bazıları. “Ey Allah'ım! Bize dünyalık ver!” derler. Fakat onların ahirette hiçbir payları yoktur. (Bunlar kâfirlerdir.)

NEBE SÛRESİ 33:

İncelendiğinde farklılıklar görülecektir.

Diyanet İşleri Meali (Eski): 31,32,33,34. Doğrusu, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara kurtuluş, bahçeler, bağlar, yaşıtlar ve dolu kadehler vardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): 31,32,33,34. Şüphesiz Allah’a karşı gelmekten sakınanlara bir kurtuluş, bahçeler, üzümler, kendileriyle bir yaşta, göğüsleri çıkmış genç kızlar ve dolu dolu kadehler vardır.

Diyanet Vakfı Meali: 31, 32, 33, 34. Şüphesiz takvâ sahipleri için umulanı buldukları yer, bahçeler, üzüm bağları, göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşıt kızlar, içki dolu kâseler vardır.

MÜLK SÜRESİ 5

Elmalılı Meali (Orjinal): Celâlim hakkı için biz o Dünya Semayı takım takım kandillerle donattık ve onları Şeytanlar için (rucum) atmalar yaptık, hem onlar için o çılgın ateş azâbını hazırladık (ki azâbı Seıyr)

Muhammed Esed Meali: Biz, yeryüzüne en yakın olan gökleri ışıklarla 4 süsledik ve onları [insanlar arasında bulunan] şeytan-ruhluların boş ve anlamsız spekülasyonlarına 5 konu yaptık: ve onlar için yakıcı alevden bir azap hazırladık

Diyanet İşleri Meali (Eski):And olsun ki, yakın göğü kandillerle donattık, onları şeytanlar için taşlamalar yaptık ve şeytanlara çılgın alev azabını hazırladık.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Andolsun biz, en yakın göğü kandillerle donattık. Onları şeytanlara atılan taşlar yaptık ve (ahirette de) onlara alevli ateş azabını hazırladık.

Diyanet Vakfı Meali: Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

Mustafa İslamoğlu Meali: Doğrusu Biz, en yakın göğü kandillerle süsledik onları, şeytan(lığa soyunanlar için gayba dair spekülasyon aracı kıldık ve onlara layık yakıp kavuran bir azap hazırladık

Mehmet Türk Meali: Şüphesiz Biz, (size) yakın olan gökyüzünü parlak kandillerle donattık ve bunları, şeytanlar için zanna dayanarak, rasgele konuşma aracı kıldık ve onlar için (bir de) çılgın ateşin azabını hazırladık

BAKARA SÛRESİ 142

Diyanet İşleri Meali (Eski): İnsanların beyinsizleri, “Yöneldikleri kibleden onları çeviren nedir?” diyecekler; de ki: “Doğu ve batı Allah’ındır. O, dilediğini doğru yola eriştirir”.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Birtakım kendini bilmez insanlar, “Onları (müslümanları) yönelmekte oldukları kibleden çeviren nedir?” diyecekler. De ki: “Doğu da, Batı da Allah’ındır. Allah, dilediği kimseyi doğru yola iletir.”

Abdullah Parlıyan Meali: Bir takım dar görüşlü beyinsizler, müslümanları şimdiye kadar uydukları kibleden döndüren nedir? Diyecekler. De ki: “Doğu da, Batı da Allah’ındır. O isteyen kimseyi dilediği şekilde dosdoğru yola iletir.”

Ahmet Tekin Meali: Bir kısım beyinsiz kimseler;

“Bunları bulundukları kibleden çeviren nedir?” diyecekler.

“Doğu da, batı da Allah’ındır. Allah, sünnetine, düzeninin yasalarına uygun olarak, iradesinin tecellisine

tâbi, akıllı ve sorumlu varlıkları sırat-ı müstakîme, doğru, muhkem, güvenli yola, İslâmî hayata iletir.” de.

Ali Fikri Yavuz Meali: (Medine’deki Yahûdi ve mü-nafık) insanlardan akılsızlar yakında şöyle diyecekler: “-Müslümanları (eskidenberi Kudüs’e doğru namaz kıldıkları) kibleden (Kâbe’ye) çeviren ne?” Onlara de ki, doğu da, batı da Allah’ındır; dilediğini doğru yola iletir.

Mahmut Kısa Meali: İnsanlar arasından, ‘seçkin ve ayrıcalıklı toplum olma’ saplantısından bir türlü kurtulamamış bazı cahiller:

“Şu Müslümanları, öteden beri yönelmekte oldukları kiblelerinden çeviren sebep nedir?” diyecekler. Onlara cevaben de ki:

“Doğu da Allah’ındır, batı da. Aslında herhangi bir yönün diğerine üstünlüğü söz konusu değildir. Önemli olan doğruya veya batıya yönelmek değil, Allah’ın emrini yerine getirmek, gönderdiği dini hayata egemen kılmaktır. Ve O’nun dini, hiçbir ırkın veya sınıfın imtiyazı altında değildir. Zira O, hangi ırktan, hangi toplumdan, hangi cemaatten olursa olsun, samîmî olarak hakîkate yönelmek isteyeniyi dosdoğru yola iletir.”

Süleymaniye Vakfı Meali: İnsanlardan kimi akılsızlar şöyle diyecekler: “Bunları, yöneldikleri kibleden çeviren nedir ki! De ki: “Doğu da Allah’ındır, batı da! O, doğru tercihte bulunanı doğru bir yola yöneltir.”

Ümit Şimşek Meali: İnsanların idrakten yoksun kısmı diyecek ki: “Önceden yöneldikleri kibleden bunları

çeviren şey ne?” Sen de ki: Doğu da, batı da Allah’ındır. O, dilediğini dosdoğru bir yola ulaştırır.

İSRÂ SÛRESİ 13

Diyanet Vakfı Meali: Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

Edip Yüksel Meali: Her insanın kaderini kendi boynuna (kişisel seçimine) bağlamışsındır. Diriliş gününde, kendisi için bir kayıt çıkarıp yayımlarız*

Elmalılı Meali (Orjinal): Her insanın da kuşunu boynunda kendine takmışsındır ve onun için Kıyamet günü bir kitab çıkarırız ki neşrolunarak onu şöyle karşılar

Süleymaniye Vakfı Meali: Her insanın tâirini (uçup gider sandığı işlerini) boynuna bağladık. (Mezardan) kalkış günü ona ait bir defter çıkarırız. Açılmış bir şekilde onu karşılar.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: Her insanın uğursuzluk kuşunu onun boynuna takmışsındır. Kıyamet günü kendisine, önünde açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız:

NECM SÛRESİ 53

Diyanet İşleri Meali (Eski):Lut milletinın kasabalarını yere batıran, onları gömdükçe gömen O’dur.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): O, “Mu’tefike”yi de kaldırıp yere çarpmış ve onlara örttüğü azap örtüsünü örtmüştür.*

Diyanet Vakfı Meali: Altüst olan şehirleri de o böyle yaptı.

Edip Yüksel Meali: Yıkılıp batırılmış olanlar (Sodom ve Gomora), en bayağılardı.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Altı üstüne getirilmiş şehirleri devirip yıktı.

Elmalılı Meali (Orjinal): Mü'tefikeyi de Haviyeye attı

Erhan Aktaş Meali: Alt üst edilen beldeyi de yerin dibine geçirdi.

Hasan Basri Çantay Meali: (Lût kavminin) altı üstüne gelen kasabalarını da O kaldırıp yere çarpdı da,

MÂİDE SÛRESİ 45:

Diyanet İşleri Meali (Eski): Orada onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe dişle ve yaralara karşılıklı ödeşme yazdık. Kim hakkından vazgeçerse bu, onun günahlarına keffaret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar zalimlerdir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir

Abdullah Parlıyan Meali: Ve onlar için Tevrat'ta şöyle hüküm koyduk. Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralamalarda o yaranın benzeri bir karşılık vardır. Ama kim bu kısas hakkından vazgeçerse, bu geçmiş günahlarının ve kusurlarının yaranı tarafından bağışlanmasına neden olacaktır. Allah'ın

vahyettiğine göre hüküm vermeyenler, yaratılış gaye ve maksadına aykırı davranan zalimlerdir.

Süleymaniye Vakfı Meali: Onlara o kitapta şunu yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve her yaraya karşılık kısas gerekir. Kim onu sadakasına sayarak bağışlarsa bu kendi için keffaret olur. Kim Allahın indirdiğine göre hükmetmezse onlar, yanlış yapan kimselerdir.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: O Kitap'ta onlar üzerine şöyle yazmıştık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş... Yaralamalar karşılığında da kısas. Kim kısası bağışlarsa, bu bağışlaması kendisi için günahlara bir perde olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

MÜLK SÛRESİ 17:

Diyanet İşleri Meali (Eski): Gökte olanın başınıza taş yağdırmasından güvende misiniz? Benim uyarımın nasıl olduğunu yakında bileceksiniz.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Yahut göktekinin, üzerinize taş yağdıran rüzgâr göndermeyeceğinden mi emin oldunuz? O zaman, uyarım nasılmış bileceksiniz!

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Yoksa siz, gökte olanın üzerinize taş yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Tehdidim nasılmış bileceksiniz.

Elmalılı Meali (Orjinal): Yoksa emîn misiniz o Semâdekinden: üzerinize bir mermîler yağdırıcı gönderivermesinden? O vakıt bilirsiniz ki nasılmış inzarım?

Abdulgaki Gölpınarlı Meali: Yoksa kudreti ve emri; gökte bulunan, yüce olan mabudun, size taşlar yağdıran bir rüzgar yollamayacağından emin misiniz? Derken yakında bilirsiniz nasılmış benim korkutmam.

Bayraktar Bayraklı Meali: Yoksa, göktekinin başınıza taş yağdırmasından emin mi oldunuz? İşte bu uyarılarımın ne olduğunu yakında anlayacaksınız.

Mahmut Kısa Meali: Yine O Yücelerde Olan Allah'ın, başınıza gökten ölüm yağdıran bir kasırga göndermeyeceğinden nasıl emîn olabiliyorsunuz? Bugün küstahça inkâr ediyorsunuz ama, azap başınıza geldiği anda, Benim uyarımı hiçe saymanın ne demek olduğunu o zaman anlayacaksınız!

Mustafa İslamoğlu Meali: Veya gökte olanın, sizin üzerinize bir bela kasırgası salmayacağından emin misiniz? Artık uyarım nasıl olurmuş, o zaman anlayacaksınız.

A'RÂF SÛRESİ 99:

Diyanet İşleri Meali (Eski): Onlar Allah'ın düzeninden güvende miydiler? Allah'ın düzeninden ancak mahvolacak millet güvende olur. Sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olan kimselere hala şu açıkça anlaşılmadı mı ki Biz dileseydik onları da suçlarının cezasına uğrattırdık.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ziyana uğrayan kavimden başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz.

Diyanet Vakfı Meali: Allah'ın azabından emin mi oldular? Fakat ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın (böyle) mühlet vermesinden emin olamaz.

Edip Yüksel Meali: Allah'ın planından emin mi oldular? Kaybedenlerden başkası Allah'ın planından emin olmaz.

Mustafa İslamoğlu Meali: Yani onlar, Allah'ın entrikayla alt edilemeyen düzenine karşı güvencede miydiler? Doğrusu, Allah'ın entrikayla alt edilemeyen düzenine karşı, sadece hüsrana uğrayıp tükenmiş bir toplum kendisinin güvencede olduğunu sanır.

Ali Fikri Yavuz Meali: Artık onlar, Allah'ın kendilerini ansızın yakalayivermesinden emin mi oldular? Allah'ın böyle ani baskınından ancak hüsrana düşen kimseler emin olurlar.

Besim Atalay Meali: Allahın alından emniyette midirler? Allahın alından ancak ziyan edenler emniyette bulunmaz

Ömer Nasuhi Bilmen Meali: Ya onlar Allah Teâlâ'nın mekrinden emin mi oldular? Fakat Allah Teâlâ'nın mekrinden hasirler olan bir kavimden başkası kendisini emin göremez.

Muhammed Esed Meali: Kim güvenlik içinde görebilir kendini, Allah'ın önceden kestirilemeyen ince tertibine karşı? Hayır, zaten tükenip gitmiş insanlardan başka kimse Allah'ın ince tertibine karşı güvenlik içinde göremez kendini!

HACC SÛRESİ 15

Diyanet İşleri Meali (Eski): Allah'ın peygamber'e dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğini sanan kimse, yukarı bağladığı bir ipe kendini asıp, boğsun; bir düşünsün

bakalım, bu hilesi kendisini öfkeliendiren şeye engel olabilir mi?

Diyanet Meâli (Yeni): Her kim ona (Muhammed'e) Allah'ın dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa hemen tavana bir ip çeksın, sonra kendini assın da bir baksın; başvurduğu (bu yöntem), öfkeliendiğı şeyi giderecek mi?

Abdulkaki Gölpınarlı: Allah, peygambere dünyâda da, âhirette de yardım etmeyecek sanan bilsin ki yardım edecektir, isterse tavana bir ip takıp assın kendini de ölsün ve baksın da görsün, bu yaptığı düzen, kızdığı şeyi ortadan kaldırır mı?

Diyanet Vakfı Meali: Her kim, Allah'ın, dünya ve ahirette ona (Resûlüne) asla yardım etmeyeceğini zannetmekte ise, (Allah ona yardım ettiğine göre) artık o kimse tavana bir ip atsın; (boğazına geçirsin); sonra da (ayağını yerden) kessin! Şimdi bu kimse baksın! Acaba, hilesi (bu yaptığı), öfke duyduğu şeyi (Allah'ın Peygamber'e yardımını) gerçekten engelleyecek mi?

Abdullah Parlıyan Meali: Her kim Allah'ın peygamberine bu dünyada ve ahirette yardım etmeyeceğini düşünüyorsa kendisine bir çare bulup göklere uzansın, Allah'la olan bütün bağlantılarını kessin ve böylece görsün bakalım, bu kurduğu düzen onu sıkıntısından kurtaracak mı?

Ahmet Tekin Meali: Allah'ın, dünya ve âhirette, ebedî yurttta Rasûlüne asla yardım etmeyeceğini sanan kim-seler, güçleri yetiyorsa eğer, herhangi bir vasıta ile göğ-

çıksınlar, sonra da yardımı kessinler. Değilse takındıkları düşmanca tavırların, gizli mücadele planlarının, kurdukları tuzakların, öfke duydukları şeyi, İslâm'ın ilerlemesini, Kur'ân'ı, Allah'ın peygambere, müslümanlara yardımını ortadan kaldırmadığını görerek akıllarını başlarına toplasınlar.

Süleymaniye Vakfı Meali: Kim Allah'ın, dünyada da âhirette de kendine asla yardım etmeyeceği kanâatine varmışsa bir gerekçeyle göğe (Allah'a) yönelsin, diğer ilişkilerini derhal kessin ve baksın ki bu yol kendini bunal-
tan şeyi gerçekten giderecek mi yoksa gidermeyecek mi?

NÛH SÛRESİ 17:

Abdulgani Gölpinarlı Meali: Ve Allah, yeryüzünden size nebatlar bitirmiştir.

Abdullah Parlıyan Meali: Ve sizi yerden; ot gibi topraktan yaratan da Allah'tır.

Diyanet İşleri Meali (Eski): “Allah sizi yerden bitirir gibi yetiştirmiştir.”

Diyanet İşleri Meali (Yeni): ‘Allah, sizi (babanız Âdem'i) yerden (bitki bitirir gibi) bitirdi (yarattı.)

Muhammed Esed Meali: Ve Allah sizi yerden [tedricî bir şekilde] yeşertip büyötmüştür; ve sonra sizi [öldükten sonra] ona geri döndürecektir

Yaşar Nuri Öztürk Meali: “Ve Allah sizi bir bitki olarak yerden bitirdi.”

KAMER SÛRESİ 1:

Süleymaniye Vakfı Meali: Vakit yaklaştı, her şey ay gibi ortaya çıktı.

Diyanet Vakfı Meali: Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. *

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Kıyamet saati yaklaştı, Ay yarıldı.

Elmalılı Meali (Orjinal): Yaklaştı Saat, yarıldı Kamer
YÂ-SÎN SÛRESİ 8:

Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Şüphe yok ki biz, boyunlarına laleler vurduk, elleri, adeta çenelerine kenetlendi lalelerle, bu yüzden onlar, başlarını dimdik tutarlar.

Abdullah Parlıyan Meali: Onların boyunlarına esaret, ceza ve azap olsun diye, çenelerine kadar uzayan demir halkalar geçirdik de, burunları yukarı, gözleri aşağı somurtup kalmışlardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali: Çünkü biz onların boyunlarına kelepçeler geçirmişiz. O kelepçeler çenelerine dayanmıştır da burunları yukarı, gözleri aşağı somurtmaktadırlar.

Yaşar Nuri Öztürk Meali: Biz onların boyunlarına bukağılar geçirdik. Bukağılar çenelere dayanmıştır da bu yüzden onların kafaları yukarı kalkıktır.

Hasan Basri Çantay Meali: Hakikat, biz onların boyunlarına öyle lâleler geçirdik ki bunlar çenelerine kadar

(dayandı). Şimdi onlar, kafaları ve burunları yukarı kaldırılmış haldedirler.

MÂİDE SÛRESİ 60:

Allah maymun, domuz şekline sokar mı?

Abdülbaki Gölpınarlı Meali: De ki: Bundan daha fena olanları, Allah'ın cezasına uğramış bulunanları haber vereyim mi size? Allah'ın lanet ettiği, gazabına uğrattığı, içlerinden bir kısmını maymun ve domuz şekline soktuğu kişiler ve Şeytan'a tapanlar. İşte bunlardır yeri daha kötü olanlar, doğru yoldan daha fazla sapmış bulunanlar.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): De ki: “Allah katında cezası bundan daha kötü olanları size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lânetlediği ve gazabına uğrattığı, içlerinden maymunlar ve domuzlar çıkardığı kimseler ile şeytanlara tapan kimselerdir. İşte bunların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır.”

NİSÂ SÛRESİ 34

Abdülbaki Gölpınarlı Meali: Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları bir çok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür.

Diyanet Vakfı Meali: Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar. Baş kaldırmamasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve (bunlarla yola gelmezlerse) dövün. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.

Diyanet İşleri Meali (Yeni): Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır.[115] Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da “gayb”ı korurlar. (Evlilik yükümlülüklerini reddederek) başkaldırdıklarını gördüğünüz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın. (Bunlar fayda vermez de mecbur kalırsanız) onları (hafifçe) dövün. Eğer itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah, çok yücedir, çok büyüktür

Mustafa İslamoğlu Meali: ERKEKLER kadınların koruyup gözeticisidirler; çünkü Allah erkeklerle kadınları farklı alanlarda üstün yeteneklerle donatmıştır; bir de erkekler servetlerinden harcama yapmaktadırlar. Dürüst ve erdemli kadınlar hem (Allah'a) boyun eğen, hem de Allah'ın koruduğu (iffeti, eşlerinin) yokluğunda da koruyan kadınlardır. Sadâkatsizlik etmelerinden çekindiğiniz

kadınlara gelince: onlara önce öğüt verin, sonra yataklarında yalnız bırakın, nihâyet darp edin! Ardından size itaat ederlerse, aşırı giderek onlar aleyhine bir yol benimsemeyin! Allah, gerçekten yücedir, büyüktür.

Muhammed Esed Meali: ERKEKLER, kadınları, Allah'ın kendilerine onlardan daha fazla bağışladığı nimetler ve sahip oldukları servetten yapabilecekleri harcamalarla koruyup gözetirler. Dürüst ve erdemli kadınlar, gerçekten Allah'ın korunmasını buyurduğu mahremiyeti koruyan sadık ve itaatkar kadınlardır. Kötü niyetlerinden korktuğunuz kadınlara gelince, onlara [önce] nasihat edin; sonra yatakta yalnız bırakın; sonra dövün; ve bundan sonra itaat ederlerse onları incitmekten kaçının. Allah gerçekten yücedir, büyüktür.

SON AÇIKLAMA

Elimizden geldiğince bize yapılan ithamları bir bir yazmaya çalıştık.

Tek amacımız Kur’ân’ı anlamaktı.

Hür bir düşünce ile araştırmak, anlamaya çalışmaktı.

Bu alandaki heyecanımız, aynı ilgiyle sürmektedir.

Hatalarımız olmuştur, hep olacaktır.

Güzel insan Hazreti Muhammed “beşerim şaşarım” dediğine göre, hatasız insan yoktur.

Gençlerimiz ilimsel araştırmalarla, Kur’ân’ı Kerim’i anlamaya çalışsın, diyerek Kur’ân’ı Kerim’i kendi dilimize çevirmeye çalıştık.

Her bir kelimeyi defalarca araştırdık.

Her düşünür, kendi bakış açısından düşünür.

Her müellif, aldığı eğitime göre meâl çalışır.

Önemli olan farklı düşünceleri kabullenmek, dinlemek ve anlamaya çalışmaktır.

Yeter ki zulme kötülüğe kapılar açılmasın.

Tüm insanlar aynı düşüncede olacak diye bir kayııt yoktur.

Farklı fikirler zenginliktir.

Nasıl ki Hidrojen Oksijenle” birleşiyor su oluşuyorsa, bizler de fikirlerimizi birleştirmeliyiz, Tevhîd kültürünü ikâme etmeliyiz.

Birbirimizi saygıyla dinlemeli, anlamaya çalışmalıyız.

Ve bilmeliyiz ki hepimiz aynı yaratıcının kullarıyız.

Ve Allah hepimize, aynı derecede yakındır.

Birimiz diğerimizden asla üstün değiliz.

Hepimiz O’ndan geldik O’na dönüyoruz.

Su damlalarının deryadan geldiği, deryaya döndüğü gibi...

Görünen varlığın hakikatini anlamak için bir aşka düşenin, yolculuğu başlamıştır.

Hakikati anlamamız, ancak ve ancak hiç korkmadan düşünmek, araştırmak, analiz yapmakla mümkündür.

İnanç dünyasının bazı kesimleri, hep korku ve emirlerle düşünmeyi araştırmayı yasaklamışlar, düşünmeyi araştırmayı Allah’ı inkâr saymışlardır?

Oysa şahit olmadığımız bir Allah’a inanmak, inkâr değil miydi?

Onun için âyette: “O hakikatleri ara ve hiç korkmadan arayışına devam et.” denilmiştir.

Araştırmanın önündeki en büyük engel, şahit olmadığımız bir Allah inancı ve din inancıdır.

Ezan günde 20 kez “Eşhedu” kelimesini bizlere duyurur.

Yani; şahit ol, şahit ol, şahit ol.

Kulların oluşturduğu hiç bir kitap ve hiç bir söz, bizi hakikate tam mânâsıyla ulaştıramaz.

Hakikat bizzat varlığın kendinde gizlidir.

Kitaplar ve sözler ancak yardımcı öğelerdir.

Varlığı okumaya başlayan kişi, yazılan kitapları anlamaya başlar.

Yeryüzünde akli olan her insan, (ki her insanda akıl vardır), hakikat yolunda yol alabilir.

Kâinatın hakikatine adım atabilmemiz için, atalar-dan Allah adına, din adına öğrendiğimiz tüm bilgileri bir kenara bırakmalıyız.

Hazreti Mûsâ'ya, kutsal tuva dağında nâlinlerinin ve değneğinin bıraktırılması bu hakikati anlatmak içindir.

Şemsin Mevlana'ya tüm kitapları bıraktırması bunun içindir.

Bu âlem bir özden açığa çıktı, o öz Allah'ın kendisiydi.

Hadid Sûresi 3. âyet bizlere bu hakikati belirtir.

“Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın”

Meâli: “Evvel ve sonsuz olan, zâhir olan ve bâtın O'dur.”

Kâinatın tohumu insandır.

Kâinatın tüm sırları insandadır.

Okunacak olan kitap, insandır.

Yaşanmış olan ne kadar olay varsa, hepsinin bilgileri insandadır.

Evren, tohumdan tohuma akıp giden bir sistemdir.

Şuan ki evrende, yaşanan ve yaşanacak olan tüm değişimler, tüm olaylar kaydedilmektedir.

Ve evren kendi tohumunu oluşturmaktadır.

Ve gün gelecek evren de bitecek, âmâ boyutuna geçilecek ve âmâ boyutundan yeni bir kıvılcımla, patlamayla yeni bir evren oluşacaktır.

Nasıl ki bir tohumda ne varsa, ağaç olarak o tecelli eder.

Ağaçta ki dal, yaprak, çiçek, meyve; oluşumundan, biçimine, şekillenmesinden çiçeğine, renginden meyvmesine, dal, yaprak, meyve sayısından tohumuna kadar olan bir sistemi, tohumunda saklar.

Tohumdan ağaç çıkar, ağaçtan tohum çıkar.

İnsan aradığı hakikatleri kendi vücudunda bulabilir.

Onun için Hazreti Muhammed “Men arefe nefsehû fekad arefe rabbehû” “Nefsini bilen Rabbini bilir” yani “Kendini bilen, kendini vücudlandıranı bilir” demiştir.”

Yeter ki edep içinde kendine dönsün, kendini okumaya başlasın.

Bunlar bizim acizâne düşüncelerimiz.

Son nefesimize kadar yaratılışı okuma heyecanımızın devam etmesi dileğiyle, eleştiren dostlara da, manen destek veren dostlara da derin saygılarımı sunuyorum.

İsmail Dinçer

Kâinat okulunda bir talebe...

Hayat yolunda bir yolcu...

Hazreti Muhammed’in bir talebesi

Allah’ın bir kulu...

Derin saygı ve sevgilerimle...

BELGELER

İTHÂMLAR

İsmail Dinçer'e ait "Tevhid-i Kur'ân Meali" isimli eserin tetkiki neticesinde söz konusu şahsın, öncelikle meal türü bir eser kaleme almak için asgari gerekliliklerden olan Arap Diline ve genel anlamda dini bilgi ve İslamî terminolojiye dair vukufiyetinin bulunmadığı anlaşılmıştır. Eserin baştan sona müellifin Kur'an ve Sünnet bütünlüğüne aykırı mesnetsiz bir takım görüşleri, felsefi ve mistik kabulleri ile dolu olduğu, ahkâm âyetlerinin bir takım indî ve kabul edilmesi mümkün olmayacak şekilde yorumlanarak yok sayıldığı, İslamî inancıyla bağdaşması mümkün olmayacak şekilde tercüme edilmek suretiyle âyetlerin tebdil, tağyir ve tahrif edildiği, hatta yeni âyetler uydurulduğu izlenimini verecek şekilde âyetlerin meallendirildiği tespit edilmiştir. Bu haliyle söz konusu eserin meal olarak isimlendirilmesi dahi mümkün değildir. Bu itibarla incelemeye konu olan eserin halk arasında intişarının sahih İslam inancına zarar vereceği ve halkın zihinlerinde karışıklığa sebebiyet vereceği mütalaa olunmuştur.

Bu bağlamda tespitlerden bazı cüz'î örnekler şu şekildedir:

1. Eserin önsözünde yer alan şu ifadelerin İslam'ın inanç esasları açısından kabul edilmesi mümkün değildir:

"Bu kitap, Hz. Muhammed'e gökten indirilmiş değildir... Hz. Muhammed, kâinat kitabının enfüsü âleminde okuduklarını bize aktarmıştır... Mushâf-ı şerif dediğimiz kitap, Allah'ın ulvî kelimelerinin Hz. Muhammed'in gönlünden bize aktarılmasıdır... Tüm kâinat bize Kur'an, yani okunan şey olarak sunulmuştur... İndirilmiş ya da uydurulmuş değildir, tüm varlıktan satır satır yazılı levhalar halinde sunulmuştur..."

2. Eserin önsözünde verilen şu satırlar müellifin Kur'an-ı Kerim'i mistik kabullerini söylemek için araç olarak kullandığını göstermektedir:

"Tüm kâinat O'nun nurundan var olmuştur... Tüm kâinatı birlik içinde tutan O'dur...Göklerde ve yerde hiçbir şey O'ndan ayrı değildir(...) Tüm varlıktan veçhini gösterendir (...) Nasıl insan vücudunda sonsuz hücre var ve o sonsuz hücre Tek vücutta birleşmişse; işte bu kâinatta sonsuz gibi görünen varlık, Tek vücuttan ayrı değildir."

3. Eserde, Fatiha Süresine meal verilmekten ziyade yeni bir süre uydurulmuştur. Zira verilen meal ile Kur'an'daki Fatiha Süresi arasında herhangi bir irtibat bulunmamaktadır. Eserde süre şu şekilde meallendirilmiştir: 1. Allah; tüm işaretleri ile her yeredir, varlığı özünden var edendir, varlığı nuruyla sarandır. 2. Allah; tüm varlığı vücudlandırandır, tüm niteliklerin sahibidir. 3. Tüm varlığı özünden var edendir, varlığı nuruyla sarandır. 4- Yarattı yasalariyla her an varlığa sahip o'ndır. 5. Yalnız senin kulunuz ve yalnız senden yardım buluruz. 6. Bize dosdoğru olan hakikatin yolunu göstereysin. 7. Lâtuflarını anıyan

kimselerin yolunda olalım. Hiddetli hallerde olanlardan olmayalım ve dalâlette kalmayalım.

4. Bakara Sûresi âyet 2'de geçen ve "namaz kılarlar/eda ederler" vb. şekilde tercüme edilmesi gereken bölüm, "*Hakk'a bağlılık şuuruyla hareket ederler*" şeklinde namaz zikredilmeden tercüme edilmiştir. Her ne kadar "namaz" da Hakk'a bağlılık şuurunun bir yansıması olsa da dinimizde özel bir anlamı olan namaz ibadeti, eserde yok sayılmaktadır.
5. Bakara Sûresi âyet 3'te geçen "ahirete kesin olarak iman ederler" şeklinde meallendirilmesi mümkün olan kısımda, "*Ahiret günü*" "*sonlarına da kesin inanırlar*" şeklinde tercüme edilmiş, orijinal lafızda "ahiret" geçmesine rağmen bu kelime meale hiç yansıtılmamıştır. Benzer meallendirme için bkz. Bakara 8, Bakara 86, Tevbe 18.
6. Bakara Sûresi âyet 5'te geçen "muflihûn" kelimesi, tam olarak ne kastedildiği belli olmayacak şekilde "*onlar özü anlayanlardır*" olarak tercüme edilmiştir.
7. Kur'an-ı Kerim'de "namaz" anlamına gelen ve الصلاة kelimesi türevleri ile beraber 99 yerde geçmesine rağmen mealde hiçbir âyette namaza, onlarca âyette geçmesine rağmen zekât ve oruç ibadetine yer verilmemesi müellifin İslam'ın ibadetlerine bakışını göstermesi açısından önemlidir. Aynı şekilde Hac ibadetinden bahseden Bakara 196-200, Hacc 27 âyetlerinin mealinde hac ibadetine hiçbir şekilde atıf yapılmamıştır. Böylece Kur'an-ı Kerim'de açıkça zikredilen ibadetlerin aslında İslam'da bir yeri ve temeli olmadığı algısı oluşturulmaya çalışıldığı değerlendirilmiştir.
8. Dinî, ilmi ve lügavî herhangi bir gerekçe olmaksızın âyetlerin, Kur'an-ı Kerim'in orijinal lafzından bağımsız bir şekilde tercüme edildiği görülmüştür. Örnek olarak Bakara 34'te geçen ve meleklerle Hz. Âdem'e secde etmelerinin emredildiği âyet, orijinal lafzından tamamen bağımsız bir şekilde şöyle meallendirilmiştir: "*Âdem'e; tüm varlıktaki gücü anla, tüm varlığınla bir teslimiyet içinde ol, diye bildirdik. Böylece o tüm varlığıyla teslim oldu. Ancak, varlığın dış yüzünde kalıp iç yüzünü göremeyen, tüm varlıktaki gücü anlayamayan ise, teslim olmaktan kaçır ve bir kibirlilik içinde kalır ve hakikatleri görmemezlikten gelenlerden olur.*" Mealde görüldüğü üzere âyete pek çok ilaveler yapılmış ayrıca âyetin orijinalinde yer alan ifadeler çıkarılmış, secde gibi bazı kavramlar da tahrif edilerek aktarılmıştır. Benzer yaklaşım âyet 35, 38'te ve diğer âyetlerde de görülmektedir. Bakara 43'te ise **ruku' etmek** "sıfatları anlayanlarla birlikte sıfatları anlayan" gibi garip bir şekilde tercüme edilmiştir.
9. Âyetlere tamamen keyfî ve İslam'ın temel inanç esaslarıyla bağdaşması mümkün olmayan mealler verildiği tespit edilmiştir. Örnekler için bkz. Bakara 27 (Allah'ın işleyişini anlamak), Bakara 30 (tecellilerimizi idrak ederek Bizi anla. Kendindeki Bize ait olan

- değerleri anla), Bakara 37 (Daha sonra Âdem, kendini vücudlandırana ait olan tecellileri anladı; varlığı özünden var eden O'dur), Bakara 44 (Sizler tüm varlığın bir kitap olduğunu anlayın) vb. ifadelerle yer verilmiştir.
10. Bakara 28'de geçen "sonra sizi öldürecek" ve "daha sonra sizi diriltecek" şeklinde tercüme edilmesi mümkün olan fiiller yanlış bir şekilde "sonra siz ölümü anlayacaksınız, sonra siz diriliği anlayacaksınız" olarak meallendirilmiştir.
 11. Âyetlerde geçen ve İslam'ın inanç esaslarından olan hususların ayetlerin mealine hiç yansıtılmadığı, böylece İslam'ın inanç esaslarının bir anlamda yok sayıldığı tespit edilmiştir. Örnek olarak Bakara Süresi 30, 31, 34, 98 âyetlerinde zikredilen "meleklerle" mealde hiç yer verilmemiştir. Bakara 39'da geçen cehennem/cehennem ateşi yok sayılarak *"işte onlar yakıp yıkıcı hallerle sahiptirler"* şeklinde tercüme edilmiştir.
 12. Bakara 36'da "Şeytan onların ayağını kaydırdı" şeklinde tercüme edilmesi mümkün olan lafız, *"şeytanî hallerine uydular"* olarak Türkçe'ye aktarılmıştır. Böylece şeytan ve onun insanları saptırma çabası yok sayılmıştır.
 13. Kur'an'da geçen "İsrailoğulları" lügavi, dinî ve tarihî tüm veriler göz ardı edilmek suretiyle *"Ey Hakk yolunda yürüyenler!"* şeklinde tercüme edilerek Kur'an'ın kendi bağlamında sapkınlıkları ve nankörlükleri ile meşhur olan bir kavim "hak yolunda yürüyenler" olarak takdim edilmektedir. Benzer bir tercüme için bkz. Bakara 83, Bakara 122, Bakara 211.
 14. Bakara âyet 51, *"Müşâ cehaletin karanlığından geçip Rabbine döndü. Tecellilerinizi anlayanca kadar tefekkür etti. Sonra siz ise, eski cehalet hallerinizdeki tapınmalarınıza sarıldınız ve siz zalimlerden oldunuz."* şeklinde tercüme edilerek Hz. Musa'nın Tûr dağı kıssası ve İsrailoğullarının buzağıyı tanrı edinmelerinden bahsedilen âyet, tamamen bambaşka bir hal alarak tebdil ve tağyire tabi tutulmuştur.
 15. İsrailoğullarına indirilen "sâ'ika/yıldırım" azabından bahsedilen Bakara 55 âyeti "Siz her varlıktaki o ilâhî sese sarılın ve siz bakıp inceleyin" şeklinde uyduruk bir şekilde tercüme edilmiştir.
 16. Kur'an kıssaları mealde tamamen tahrif edilmiştir. Bkz. Bakara 67-73; Bakara 236- 253; Bakara 260; Tevbe 25.
 17. Kur'an-ı Kerim'de geçen ve genel olarak müfessirler tarafından "Cebail" olarak açıklanan Ruhul küds mealde hep yanlış bir şekilde tercüme edilmiştir. Bkz. Bakara 87, 253; Maide 110; Nahl 102.
 18. Yaklaşık olarak *"İman edenlere sebat kazandırın, müslümanlara rehber ve müjde olsun diye rabbın tarafından bir gerçek olmak üzere Kur'an'ı Ruhulkudüs'ün indirdiğini söyle."* tercüme edilmesi gereken Nahl 102 âyeti inanç esaslarına aykırı bir şekilde şöyle tercüme

edilmiştir: “De ki: Açığa çıkan her varlık, kutsal Ruhtandır ve seni vücudlandırana aittir, iman eden kimseler için dosdoğru hakikatlerdir ve yol göstermek içindir, barış ve huzur üzere olanlar için mutluluktur.” Görüldüğü üzere yazar kendisince bir âyet uydurmuş, bir anlamda Hristiyanlık teolojisine göre âyete meal verilmiştir.

19. Kur'an'da farklı bağlamlarda çokça geçen ehl-i kitap kavramı, meale “aktarılan söylentilerde kalan” şeklinde yansıtılarak Kur'an'ın anlamı tahrif edilmektedir. Örnek için bkz. Bakara 105, 109.
20. Yahudi ve Hristiyanların açıkça zikredildiği âyetlerin meallerinde bu dinî gruplara yer verilmemiştir. Örnek için bkz. Bakara 111, 113, 120, 135, 140.
21. Bakara 119'da geçen Ashâb-ı cehîm, “sıfatları kendine nisbet edip bir azmıslık içinde olanlar” şeklinde tercüme edilmiştir.
22. Kur'an-ı Kerim'de İslam'dan önceki din mensuplarına gönderilen vahiy olan kutsal kitaplar, “varlık kitabı” şeklinde tercüme edilerek gerçeklikleri olmadığı izlenimi uyandırılmaktadır. Örnek için bkz. Bakara 121, 144, 145. Halbuki Kur'an ve daha önce gönderilen kitaplara iman İslam'ın en temel inanç esaslarından biridir.
23. Kâbe'den bahseden âyetlerin meallerinde “Kâbe” tamamen keyfî bir şekilde “göüntüler” olarak tercüme edilmiştir. Örnek için bkz. Bakara 125, 127. Ayrıca âyetlerde geçen mescid-i haram, Mescid-i aksa, Tûr-i sinâ gibi mukaddes mekânlardan bahseden âyetlerin meallerinde bu mekânlar tamamen batınî mistik şekilde yorumlanmıştır. Örnek için bkz. İsra 1; Tevbe 19; Tevbe 28; Tin 2.
24. Namaz kılarak kibleye dönülmesini emreden ve kiblenin Mescid-i haram olduğunu ifade eden âyetlerin meallerinde Mescid-i haram yani kible yok sayılmıştır. Örnek için bkz. Bakara 149, 150.
25. Hac menasikinden sa'yın yapıldığı Safa ile Merve'den bahseden âyetin mealinde Safa, “safılık”, Merve ise “cömertlik” olarak tercüme edilmiştir. Bu da yazarın Arapça ve İslam kültürüne olan vukufiyetinin meal türü bir eser yazacak seviyeden çok uzak olduğunu bariz bir göstergesi olarak değerlendirilmiştir. Bkz. Bakara 158.
26. Peygamberlik kesbî olmayıp tamamen Allah'ın vazifelendirmesi olmasına rağmen peygamber gönderilmesinden bahseden âyetlerde sanki peygamberler ilahî bir görevlendirme olmaksızın ortaya çıkıyorlar gibi meallere başvurulmaktadır. Örnek için bkz. Bakara 129, 132.
27. İslam'ın en temel emir ve yasaklarından bahseden ahkam âyetlerinin hemen tamamı mealde kasıtlı bir şekilde tahrif edilmiş, keyfî bir şekilde tercüme edilmiş, âyetlerin ihtiva ettiği emir ve yasaklar yok sayılmıştır. Bazı örnekler için bkz. Bakara 173, 178, 180, 183, 184,

185, 187, 188, 217, 221, 222, 225, 226, 227, 231, 232, 234, 235, 237, 238, 240, 275, 282; Nur 2-6, Nur 31-32;

28. Yazarın Arapça ve Kur'an'ın anlam dünyasından ne derece bihaber olduğunun göstergelerinden biri de ibadet vakitlerinin kendisine göre ayarlandığı "hilallerden" bahseden ayette geçen "hilaller" kelimesinin Türkçe lafız benzerliğinden olsa gerek "*ehil olmak*"; Bakara 220'de geçen ve yetimin çoğulu olan "*yetâmâ*" kelimesinin "*Atalarının inancından kopup hakikati arayanlar*"; Bakara 222'de geçen ve kadınların özel hallerinden bahseden ayette geçen "mehîd" kelimesinin "*kirliliğin akması*"; aile hukukundan bahseden Bakara 229'da geçen "talâk" kelimesinin "*cehalet bağından kurtulmak*"; ölen kişinin eşinin beklemesi gereken iddet süresini açıklayan Bakara 234'te geçen ve vefat edenler anlamındaki "yutevffevne" fillinin, "*sevgiyle teslim olmak*"; infak adabından bahseden Bakara 264 ve 271'de geçen "sadaka" kelimesinin "*sadakat*"; Faiz ve ribanın haramlığının anlatıldığı Bakara 275-278'de geçen "riba" kelimesinin "*şahsi menfaatleri peşinde koşanlar*" şeklinde tercüme edilmiş olmasıdır. Ayrıca Nur sûresinin ilk ayetinde geçen ve Kur'an sûrelerinden bir sûre anlamındaki "سورة" kelimesi "*sûretleriyle her varlığı kendimizden açığa çıkardık*" gibi akıl almaz bir şekilde tercüme edilmiş olması bu tespitin tipik örneklerinden biridir.
29. "İlmli İslam", "İlig İslam" gibi söylemlere paralel olarak Kur'an-ı Kerim'de farklı bağlamlarda geçen cihad, savaş, azab gibi konulardan bahseden âyetlerin mealinde bu kavramlara yer verilmemiştir. Örnek için bkz. Bakara 216, 217; Tevbe 5-14, 29. Ayrıca Kâfirler hakkında sert ifadeler ihtiva eden âyetler, orijinal ifadeleri göz ardı edilerek tercüme edilmiştir. Örnek için bkz. Tevbe 28.
30. İslam tarihinin dönüm noktalarından biri olarak kabul edilen hicret hadisesinden ve hicret eden Müslümanlardan bahseden âyetler gerek dil kuralları gerekse de İslam tarihi verileri göz ardı edilerek mistik bir takım yorumlara kurban edilmiştir. Örnek için bkz. Bakara 218; Tevbe 20.
31. Yahudiler olarak tercüme edilmesi gereken "yahûd", "yalnız biz doğru yolu gösteririz diyenler" olarak tercüme edilmiştir. Bkz. Tevbe 30.
32. Namaz sûreleri olarak bilinen Fil sûresi ile Nâs sûreleri arasındaki sûreler Mâun sûresi hariç, herhangi bir âyet numarası verilmeden tek bir âyet olarak tercüme edilmiştir. Mâun sûresi ise iki âyet olarak meallendirilmiştir. Benzer durum diğer başka sûrelerde de görülebilmektedir. Bkz. Asr sûresi.
33. Kur'a-ı Kerim'in nüzulünden ve Kâdir Gecesinde bahseden Kadir sûresi tamamen yanlış bir şekilde Türkçe'ye aktarılmıştır.

34. Kur'an üslubunda önemli bir yer tutan yeminlerde (Aksam'ul kur'an) geçen ifadeler tamamen tahrif edilmiştir. Örnek için bkz. Duhâ, Tin, Âdiyât, Leyl, Asr, Gâşiye, Târik, Burûc vb. sûreler.
35. İlgili çalışmanın meal bir türü eser olmaktan ziyade yazarının kendi iç dünyasında ürettiği manaları Kur'an-ı Kerim'e söyletme çabasını yansıttığı bir çalışma olduğunun anlaşılması için söz konusu eserin çok kısa bir bölümünün incelenmesi kafidir. Zira baştan sona herhangi bir problem olmadan tercüme edilen âyet eserde yok gibidir. Örnek için bkz. Kevser Sûresi.

T.C.
İZMİR
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Basın Yayın ve Bilişim Suçları Soruşturma Bürosu

18/09/2019

Sayı : 2019/93379
Konu : Bilgi - Belge Talebi

İZMİR 6. SULH CEZA HAKİMLİĞİNE

İlgi : 27/03/2019 tarih ve 2019/2387 D.İş sayılı yazınız;

Cumhuriyet Başsavcılığımızca 2019/93379 no'lu soruşturma dosyamızda Diyanet İşleri Başkanlığı'nca 29.08.2019 tarihli şikayet dilekçesinde belirttikleri İzmir'de bulunan Sade Matbaacılık tarafından basıldığı iddia edilen İsmail Dinçer'in Tevhid-i Kur'an meali adlı yayının basımının durdurulması ve dağıtılmış nüshalarının toplanması ilişkin yürütülen soruşturma gereğince;

Şikayet dilekçesinde belirtildiği üzere meal kitabı aslının Sulh Ceza Hakimliğinizde bulunduğu bildirilmekle ilgili kitabın aslının incelenmek üzere gönderilmesi yine Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yapılan talebe ilişkin evrakların da UYAP üzerinden tarafımıza gönderilmesi hususu,

Gereği için bilgilerinize rica olunur.

Fazıl KANDEMİR
Cumhuriyet Savcısı 189991

e-imza

Ek : Şikayet dilekçesi

T.C.
TURGUTLU
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Yakalama Bürosu

Yakalama No : 2020/909

Soruşturma No: 2019/93379 CBS Soruşturma Dosyası

İFADE TUTANAĞI
(Şüpheli için)

İfade Verenin

T.C. Kimlik Numarası : ŞÜPHELİ
Adı ve Soyadı : İSMAİL DİNÇER,
Baba ve Ana Adı : ABDULLAH Oğlu ELİF'den olma
Doğum Yeri ve Tarihi : 19/11/1960 doğumlu,
Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer : MANİSAİli,TURGUTLU ilçesi, MUSALARYENİKÖY köy/mahallesi, 48 cilt, 27 aile sıra no, 11 sıra no'da nüfusa kayıtlı,
İkâmetgâh Adresi : Turan Mah. Alpaslan Sk. No:93 İç Kapı No:2 Turgutlu/ MANİSA

Telefonu (Ev-iş-cep-irtibat) :

Mesleği, Ekonomik Durumu: Yüksek Okul veya Fakülte Mezunu mezunu

Medenî Hâli, Çocuk Sayısı : Evli

İfadenin Alındığı Yer : Cumhuriyet Savcısı odası.

İfade verene yüklenen suç anlatıldı, müdafî seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımından yararlanabileceği, müdafîin ifade alma sırasında hazır bulunabileceği, müdafî seçecek durumda değilse ve bir müdafî yardımından yararlanmak istediği takdirde kendisine baro tarafından bir müdafî görevlendirilebileceği, yakınlarından istediğine yakalandığının derhâl bildirileceği, isnat edilen suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanunî hakkı olduğu, şüpheden kurtulması için somut delillerinin toplanmasını isteyebileceği kendisine hatırlatılıp açıklandı.

SORULDU: Yukarıda açık kimlik ve adres bilgileri bana aittir. Ben Tıbbi Biyolog olarak çalıştım, şuan emekliyim. Çalışma hayatım boyunca dine her zaman meraklıydım. Dinin bilimle birlikte anlatılması ve bağdaştırılması için bir çok çalışma yaptım. 20 yıllık çalışmam sonucunda birçok Profesör arkadaşımın baskı ile Tevhid-i Kuran Meali isimli eserimi bastırdım ve ücretsiz olarak bütün Türkiye'ye dağıttım. Ben eserimde birçok kelimeye kendi bakış açım ve araştırmam neticesinde farklı şekilde yorumladım. Bu yorumlarım olumlu veya olumsuz eleştirilere maruz kaldı. Din işleri yüksek kurulu tarafından yapılan inceleme raporunda belirtildiği gibi asla İslamiyeti aşışlamak şeklinde bir amacım olmamıştır. Aksine gençlerin dine daha yakınlaşması için bu eseri oluşturdum. Sadece diyanet işlerinin düşündüğü şekilde bazı kelimelerin anlamlarının farklı karşılığını kullanmam nedeni ile hakkımda bu şekilde bir şikayet oluşmuştur. Asla halkın benimsediği bir dini aşışılama ve hakaret etme amacım yoktur. Bu nedenle üzerine atılı suçlamayı kabul etmiyorum. Ekleyecek başkaca bir husus yoktur.

CMK.nun 147inci maddesinde yazılı hususların yerine getirilmesinden sonra tutanak okunup, ifade veren ile hazır bulunanlar tarafından imza altına alınmıştır. 11/07/2020

FATMA EROĞLU
KOYUNCU
Cumhuriyet Savcısı 215447

İSMAİL DİNÇER
Şüpheli

ABDULLAH ARTUÇ
Zabit Katibi 140459

T.C.
İZMİR
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
BİLİŞİM SUÇLARI SORUŞTURMA BÜROSU

Soruşturma No : 2022/57240 Soruşturma
Karar No : 2022/34598

KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA DAİR KARAR

DAVACI
İHBAR EDEN
ŞÜPHELİ

: K.H.
: T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI
: İSMAIL DİNÇER, ABDULLAH OĞLU ELİF'den olma, 19/1/1960
doğumlu, MANİSA ili, TURGUTLU ilçesi, MUSALARYENİKÖY
köy/mahallesi, 48 cilt, 27 aile sıra no, 11 sıra no'da nüfusa kayıtlı
Turan Mah. Alpaslan Sk. No:93 İç Kapı No:2 Turgutlu/ MANİSA
ikamet eder.

SUÇ : Halkın Bir Kesiminin Benimsediği Dini Değerleri Alenen
Aşağılama

SUÇ TARİHİ VE YERİ : 25/04/2019 (Müracaat tarihi)

SORUŞTURMA EVRAKI İNCELENDİ:

Diyanet İşleri Başkanlığının 25/04/2019 tarihli dilekçesi ile İzmir Nöbetçi Sulh Ceza Hakimliğinden müellifi şüpheli İsmail DİNÇER olan "Tevhid-i Kur'an Meali" adlı eserin İslam inancına zarar vereceği ve halkın zihninde karışıklığa sebebiyet verebileceğinin tespit edilmiş olması nedeniyle 633 Sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 5.maddesinde yer alan "(Ek fıkra: 2/7/2018 - KHK/703/141 md.) Beşinci fıkranın (h) bendine göre yapılacak inceleme sonunda İslam Dininin temel nitelikleri açısından sakıncalı olduğu Kurul tarafından tespit edilen meallerin, Başkanlığın yetkili ve görevli mercieye müracaatı üzerine basım ve yayımının durdurulmasına, dağıtılmış olanların toplatılmasına ve imha edilmesine karar verilir. Yayımın internet ortamında yapılması halinde, Başkanlığın müracaatı üzerine, yetkili ve görevli merci bu yayını ilgili olarak erişimin engellenmesine karar verir. Bu kararın bir örneği gereği yapılmak üzere Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu Başkanlığına gönderilir. Bu kararlara ve Başkanlığın talebinin reddine dair kararlara karşı tevhim veya tebliğinden itibaren iki hafta içinde yetkili ve görevli mercie itiraz yoluna gidilebilir. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. Toplatma ve imha kararına veya erişimin engellenmesi kararına itiraz edilmiş olması, karara konu yayınların toplatılmasını ve bu yayınların erişimin engellenmesini durdurmaz. Toplatma ve imha kararına konu yayınlar, bu karara süresi içinde itiraz edilmediği veya yapılan itiraz reddedildiği takdirde imha edilir." hükmü ve Ozanbey Caddesi, Özkardeşler İş Merkezi 3, No:27, Bayraklı/İZMİR adresinde bulunan Sade Matbaacılık tarafından basımı yapılan müellif İsmail DİNÇER'in, "Tevhid-i Kur'an Meali" ne ilişkin Diyanet İşleri Yüksek Kurulu tarafından yapılan inceleme raporu dikkate alınarak; basım ve yayımının durdurulmasına, dağıtılmış olanların toplatılması ve imha edilmesine ilişkin talep yazısının şüpheli hakkında Halkın Bir Kesiminin Benimsediği Dini Değerleri Alenen Aşağılama suçundan soruşturma yapılması amacıyla soruşturmaya kaydedildiği.

Şüphelinin ifadesinde "Ben Tıbbi Biyolog olarak çalıştım, şuan emekliyim. Çalışma hayatım boyunca dine her zaman meraklıydım. Dinin bilime birlikte anlatılması ve bağdaştırılması için bir çok çalışma yaptım. 20 yıllık çalışmam sonucunda birçok Profesör arkadaşımın baskı ile Tevhid-i Kuran Meali isimli eserimi bastırıldı ve ücretsiz olarak bütün Türkiye'ye dağıtıldı. Ben eserimde birçok kelimeye kendi bakış açım ve araştırmam neticesinde farklı şekilde yorumladım. Bu yorumlarım olumlu veya olumsuz eleştirilere maruz kaldı. Din işleri yüksek kurulu tarafından yapılan inceleme raporunda belirtildiği gibi asla İslamiyeti aşağılamak şeklinde bir amacı olmamıştır. Aksine gençlerin dine daha yakınlaşması için bu eseri oluşturdum. Sadece diyanet işlerinin düşündüğü şekilde bazı kelimelerin anlamlarının farklı karşılığını kullanmam nedeni ile hakkımda bu şekilde bir şikaye

oluşturmuştur. Asla halkın benimsediği bir dini aşağılama ve hakaret etme amacım yoktur. Bu nedenle üzerime atılı suçlamayı kabul etmiyorum." şeklinde beyanda bulunduğu tüm dosya kapsamından anlaşılmış olup;

TCK'nun 216. maddesinin 3. Fıkrasındaki Halkın Bir Kesiminin Benimsediği Dini Değerleri Alenen suçunun oluşabilmesi için üç unsurun birlikte gerçekleşmesi gereklidir. Bunlar halkın bir kesiminin benimsediği dini değerleri aşağılamak, bu aşağılamanın aleni olması ve fiilin kamu barışını bozmaya elverişli olmasıdır.

Somut olayda şüphelinin kendi bakış açısıyla yazdığı "Tevhid-i Kur'an Meali" adlı eserin İslam inancına zarar vereceği ve halkın zihninde karışıklığa sebebiyet verebileceği ihbarda bulunan kurum tarafından tespit edilmiş ise de; bu eylemin eserin toplatılma ve imhasını gerektirebileceği, şüphelinin bu eylemi aşağılama kastıyla icra ettiği yolunda atılı suçtan hakkında kamu davası açılmasını gerektirir nitelikte delil bulunmadığı tespit edildiğinden **KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA,**

Karardan bir suretin şüpheliye tebliğine,

Karardan bir suretin ihbarda bulunan kuruma tebliğine,

Mühürlü zarf içerisinde bulunan "Tevhid-i Kur'an Meali" isimli eserin dosyada delil olarak saklanmasına,

CMK'nun 173/1. Maddesi gereğince kararın tebliğinden itibaren 15 gün içinde İzmir Nöbetçi Sulh Ceza Hakimliğine itiraz yolu açık olmak üzere karar verildi.. 10/05/2022

Hünkar Ersen Kırılancı
Cumhuriyet Savcısı
38782
e-imzalıdır

